(3) ഹിജ്റഃ പോരാൻ വിസമ്മതിക്കുന്ന പക്ഷം, അവർ അവിശ്വാസികളും ശത്രുക്കളുമായിത്തന്നെ കരുതണം. മക്കാ മുശ്‌രിക്കുകളോടെന്നപോലെ അവരോടും യുദ്ധ നടപടികൾ സ്വീകരിക്കണം. അതെ, മുസ്‌ലിംകളോട് യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ച മുശ്‌രിക്കുകളെ തക്കം കിട്ടിയേടത്തുവെച്ച് ബന്ധനത്തിലാക്കുകയോ, കൊലപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. അത്പോലെ ഇവരോടും അതേനയം സ്വീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവരുമായി എന്തെങ്കിലും കൂട്ടുകെട്ടോ, അവരുടെ സഹായം സ്വീകരിക്കലോ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.

ഒരു കാര്യം ഇവിടെ ഓർക്കുന്നത് നന്ന്. മുസ്‌ലിംകൾക്ക് അക്കാലത്ത് മദീനായിൽ മാത്രമേ മതസ്വാതന്ത്ര്യവും, സ്വൈരജീവിതവും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ചുറ്റുപാടും - മക്കയിൽ പ്രത്യേകിച്ചും - ശത്രുക്കൾ ഇസ്‌ലാമിനെ നശിപ്പിക്കുവാൻ തക്കം പാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇസ്‌ലാമിനെ ആശ്ളേഷിക്കുന്നവർ ശത്രുജനങ്ങൾക്കിടയിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നത് പല നിലക്കും അപകടമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഹിജ്റഃക്ക് കഴിവുള്ള എല്ലാ സത്യവിശ്വാസികളും മദീനായിലേക്ക് ഹിജ്റഃ പോകൽ അന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ നിർബ്ബന്ധമായിരുന്നു. (ആഗ്രഹമുണ്ടായിട്ടും അതിന് സാധിക്കാത്തവർ അതിൽനിന്ന് ഒഴിവാണെന്ന് 98-ാം വചനത്തിൽ വരുന്നുണ്ട്.) പിന്നീട് മക്കാവിജയം ഉണ്ടാകുകയും, അറേബ്യ ഉപദ്വീപ് മിക്കവാറും മുസ്‌ലിം രാജ്യമായി മാറുകയും ചെയ്തതോടെ ഹിജ്റഃയുടെ നിർബ്ബന്ധം ഇല്ലാതായിത്തീർന്നു. മക്കാ വിജയ ദിവസം നബിﷺ പറഞ്ഞു: 'വിജയത്തിനുശേഷം ഹിജ്റഃ ഇല്ല. എങ്കിലും 'ജിഹാദും, നിയ്യത്ത്' (സമരവും സമരോദ്ദേശ്യവു)മാണുള്ളത്. യുദ്ധത്തിന് പുറപ്പെടുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ നിങ്ങൾ യുദ്ധത്തിന് പുറപ്പെടുവിൻ.' (ബു; മു.)

(4) എന്നാൽ, മുസ്‌ലിംകളുമായി സന്ധിയിലോ സഖ്യത്തിലോ നിലകൊള്ളുന്ന ഏതെങ്കിലും ജനതയിൽ പെട്ടവരോ, അവരുടെ അടുക്കൽ അഭയം തേടിച്ചെന്നവരോ, അതുമല്ലെങ്കിൽ, മുസ്‌ലിംകളോടും സ്വന്തം ജനങ്ങളായ മുശ്‌രിക്കുകളോടും യുദ്ധം ചെയ്‌വാൻ മടിച്ചുകൊണ്ട് ധർമസങ്കടത്തിൽ കഴിയുന്നവരോ ആണെങ്കിൽ, അവരെ ശത്രുക്കളായി ഗണിച്ചു മുശ്‌രിക്കുകളോടെന്നോണം പെരുമാറിക്കൂടാത്തതാകുന്നു. അവർ, സത്യവിശ്വാസികൾക്കെതിരിൽ ശക്തി സംഭരിക്കാതിരുന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു അനുഗ്രഹമാണ് എന്ന് കരുതിയാൽ മതി.

(5) ശത്രുനാട്ടിൽ നിന്ന് ഹിജ്റഃ പോരാതിരുന്നെങ്കിലും മുസ്‌ലിംകളോട് - ശത്രുക്കളൊന്നിച്ചോ ഒറ്റക്കോ - യുദ്ധം ചെയ്യാതെ ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുകയും, മുസ്‌ലിംകളുമായി സമാധാനത്തിലും മമതയിലും വർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായിരുന്നാലും അവരുടെമേൽ നടപടിയൊന്നും എടുത്തു കൂടാത്തതാണ്. അതെ, അവരെ കൊലചെയ്‌വാനോ, പിടിച്ചു ബന്ധനത്തിലാക്കുവാനോ പാടില്ല.

سَتَجِدُونَ ءَاخَرِينَ يُرِيدُونَ أَن يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا۟ قَوْمَهُمْ

﴾91﴿ **വേറെ ചിലരെ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയേക്കും: നിങ്ങളെക്കുറിച്ച്, നിർഭയരായിരിക്കുവാനും തങ്ങളുടെ**

كُلَّ مَا رُدُّوٓاْ إِلَى ٱلْفِتْنَةِ أُرْكِسُواْ فِيهَا ۚ

ജനതയെക്കുറിച്ച് നിർഭയരായിരിക്കുവാനും അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.

അവർ കുഴപ്പത്തിലേക്ക് തിരിക്കപ്പെടുമ്പോഴെല്ലാം അതിൽ അവർ (സ്വയം) മറിഞ്ഞു വീഴുന്നു.

فَإِن لَّمْ يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوٓاْ إِلَيْكُمُ ٱلسَّلَمَ وَيَكُفُّوٓاْ أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَٱقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ ۚ

എന്നാൽ, അവർ നിങ്ങളെവിട്ടു നിൽക്കുകയും, നിങ്ങളോട് സമാധാനം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും, അവരുടെ കൈകളെ (യുദ്ധം ചെയ്യാതെ) തടഞ്ഞു വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവരെ കണ്ടുമുട്ടുന്നേടത്തുവെച്ച് നിങ്ങൾ പിടിക്കുകയും കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ.

وَأُو۟لَـٰٓئِكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَـٰنًا مُّبِينًا ﴿٩١﴾

(അങ്ങിനെയുള്ള) അക്കൂട്ടർ - അവരുടെ മേൽ നിങ്ങൾക്ക് നാം വ്യക്തമായ ഒരധികാരം (അഥവാ ന്യായം) ഉണ്ടാക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു.

﴾91﴿ سَتَجِدُونَ നിങ്ങൾ വഴിയെ കണ്ടുമുട്ടും, കണ്ടേക്കും آخَرِينَ വേറെ ചിലരെ يُرِيدُونَ അവർ ഉദ്ദേശിക്കും, ഉദ്ദേശിക്കുന്നു أَنْ يَأْمَنُوكُمْ നിങ്ങളെ(ക്കുറിച്ച്) അവർ നിർഭയരായിരിക്കുവാൻ وَيَأْمَنُوا അവർ നിർഭയരായിരിക്കുവാനും قَوْمَهُمْ തങ്ങളുടെ ജനതയെ (ക്കുറിച്ച്) كُلَّمَا رُدُّوا അവർ മടക്ക(ആക്ക)പ്പെടുമ്പോഴെല്ലാം, തിരിക്കപ്പെടുമ്പോഴൊക്കെ إِلَى الْفِتْنَةِ കുഴപ്പത്തിലേക്ക് أُرْكِسُوا അവർ(കുത്തനെ) മറിച്ചിടപ്പെടും (മറിഞ്ഞു വീഴും) فِيهَا അതിൽ فَإِنْ لَمْ يَعْتَزِلُوكُمْ എന്നാൽ അവർ നിങ്ങളെ വിട്ടു(അകന്നു) നിന്നില്ലെങ്കിൽ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمُ നിങ്ങൾക്ക് ഇട്ടുതരുക(നിങ്ങളോട് പ്രകടിപ്പിക്കുക)യും السَّلَمَ സമാധാനം, ഒതുക്കം وَيَكُفُّوا അവർ തടഞ്ഞുവെക്കുകയും, (നിറുത്തൽചെയ്കയും) أَيْدِيَهُمْ അവരുടെ കൈകളെ فَخُذُوهُمْ എന്നാലവരെ നിങ്ങൾ പിടിച്ചുകൊള്ളുവിൻ وَاقْتُلُوهُمْ അവരെ നിങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുവിൻ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ അവരെ നിങ്ങൾ കണ്ടുമുട്ടിയേടത്ത്, കണ്ടുകിട്ടിയ സ്ഥലത്തുവെച്ച് وَأُولَٰئِكُمْ അക്കൂട്ടർ جَعَلْنَا നാം ഉണ്ടാക്കി(ഏർപ്പെടുത്തി)യിരിക്കുന്നു لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ سُلْطَانًا ഒരു അധികാരം, ന്യായം مُبِينًا വ്യക്തമായ, സ്പഷ്ടമായ

മുമ്പ് വിവരിച്ച കപട വിശ്വാസികളിൽ ചില തരക്കാരെക്കുറിച്ച് തന്നെയാണ് ഈ വചനത്തിലെയും പരാമർശം. നാമമാത്രമാണെങ്കിലും ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ചു കൊണ്ട് മുസ്‌ലിംകളോടും, മുശ്‌രിക്കുകളായ സ്വജനങ്ങളോടും സംഘട്ടനം കൂടാതെ കഴിയണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെപ്പറ്റിയാണ് മുമ്പ് പറഞ്ഞത്. ഇവരുടെ സ്ഥിതി അതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്. വേണ്ടപ്പോൾ മുസ്‌ലിംകളായി അഭിനയിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും സ്വജനങ്ങളുടെ ശിർക്കുപരമായ കുഴപ്പ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഇവർ സഹകരിച്ചും പങ്ക് വഹിച്ചും വരുന്നു. അത്തരം കുഴപ്പങ്ങളിൽ പങ്കു ചേരുവാൻ പ്രേരണ ലഭിക്കുമ്പോഴേക്കും അതിലേക്കവർ സ്വയം മറിഞ്ഞു വീഴുകയായി. അങ്ങനെ, ഇരു ഭാഗത്തും തങ്ങൾക്ക് അഭയം ലഭിക്കുവാൻവേണ്ടിയുള്ള ഇരുമുഖ നയമായിരിക്കും ഇവർക്കുള്ളത്. ഈ നിലമാറ്റി മുസ്‌ലിംകൾക്കെതിരെയുള്ള സംരംഭങ്ങളിലൊന്നും ഭാഗഭാക്കാകാതെ സമാധാനത്തിലും ഒതുക്കത്തിലും നിൽക്കാത്ത കാലത്തോളം ഇവരെയും പ്രത്യക്ഷ ശത്രുക്കളായി കണക്കാക്കണമെന്നും, തക്കം കിട്ടുമ്പോൾ അവരെ പിടിച്ചു ബന്ധനത്തിലാക്കുകയോ കൊല്ലുകയോ വേണമെന്നും, അതിന് തികച്ചും ന്യായവും അവകാശവുമുണ്ടെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു.

എത്ര വ്യക്തവും, യുക്തവും, വിശദവുമായ രൂപത്തിലാണ് സത്യവിശ്വാസികളെ അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നതും, ശത്രുക്കളോട് അനുവർത്തിക്കേണ്ടുന്ന നയപരിപാടികളും സമരമുറകളും അവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നതുമെന്നു നോക്കുക! അതേ സമയം തന്നെ ശത്രുവിഭാഗക്കാരുടെ മനഃശ്ശാസ്ത്രപരമായ തരംതിരിവുകളെയും, അതത് വിഭാഗക്കാരോട് സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന നടപടികളും എത്ര യുക്തമായും, നീതിന്യായത്തോടുകൂടിയുമാണ് അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നതെന്നും നോക്കുക! الله أكبر

വിഭാഗം - 13

ഇസ്‌ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളുടെയും, അവരോട് ബന്ധപ്പെട്ടു കഴിയുന്ന കപടവിശ്വാസികളുടെയും നേരെ സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന നടപടികളെക്കുറിച്ച് പലതും വിവരിച്ചശേഷം, സത്യവിശ്വാസികളെയോ, അവരോട് സഖ്യബന്ധമുള്ളവരെയോ കൊല ചെയ്യുന്നത് സംബന്ധിച്ച നിയമങ്ങൾ അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു:-

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَن يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَـًٔا ۚ وَمَن قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَـًٔا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦٓ إِلَّآ أَن يَصَّدَّقُوا۟ ۚ

﴾92﴿ ഒരു സത്യവിശ്വാസിക്കും (തന്നെ) അബദ്ധമായിട്ടല്ലാതെ, ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെ അവൻ കൊലപ്പെടുത്തുക ഉണ്ടാകാവതല്ല. [ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല.] ആരെങ്കിലും ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെ അബദ്ധമായി കൊലപ്പെടുത്തിയാലാകട്ടെ, അപ്പോൾ ഒരു സത്യവിശ്വാസിയായ അടിമയെ സ്വതന്ത്രമാക്കലും, അവന്റെ [കൊല്ലപ്പെട്ടവന്റെ] ആൾക്കാ

ർക്ക് ഏൽപിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുന്ന ഒരു തെണ്ടവും [നഷ്ടപരിഹാരവും] ആകുന്നു (വേണ്ടത്); അവർ (വിട്ടു കൊടുത്ത്) സൗജന്യമാക്കുന്നതായാലൊഴികെ.

فَإِن كَانَ مِن قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۖ

എനി(കൊല്ലപ്പെട്ട) അവൻ, നിങ്ങളുടെ ശത്രുവായ ഒരു ജനതയിൽ പെട്ടവനാണ്, അവനാകട്ടെ സത്യവിശ്വാസിയുമാണ് എങ്കിൽ, അപ്പോൾ, സത്യവിശ്വാസിയായ ഒരു അടിമയെ സ്വതന്ത്രമാക്കലാണ് (വേണ്ടത്).

وَإِن كَانَ مِن قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَٰقٌ فَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۖ

അവൻ, നിങ്ങൾക്കും തങ്ങൾക്കുമിടയിൽ വല്ല ഉടമ്പടിയുമുള്ളതായ ഒരു ജനതയിൽ പെട്ടവനാണെങ്കിലാകട്ടെ, അപ്പോൾ, അവന്റെ ആൾക്കാർക്ക് ഏൽപിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുന്ന ഒരു തെണ്ടവും [നഷ്ടപരിഹാരവും], ഒരു സത്യവിശ്വാസിയായ അടിമയെ സ്വതന്ത്രമാക്കലുമാണ് (വേണ്ടത്).

فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ ٱللَّهِ ۗ

എനി, വല്ലവർക്കും അത് (സാധിച്ചു) കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ, തുടർച്ചയായി രണ്ട് മാസത്തെ നോമ്പാകുന്നു (വേണ്ടത്); (അതെ) അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് (നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടു)ള്ള പശ്ചാത്താപമായിട്ട്.

وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٩٢﴾

അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നവനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

﴾92﴿ وَمَا كَانَ ആയിക്കൂടാ, ആകാവതല്ല, ഉണ്ടായിക്കൂടാ, പാടില്ല لِمُؤْمِنٍ ഒരു സത്യവിശ്വാസിക്കും أَن يَقْتُلَ അവൻ കൊലചെയ്യൽ, വധിക്കൽ مُؤْمِنًا ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെ إِلَّا خَطَأً അബദ്ധമാ(പിഴവാ)യിട്ടൊഴികെ وَمَن قَتَلَ വല്ലവനും (ആരെങ്കിലും) കൊന്നാൽ مُؤْمِنًا ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെ خَطَأً അബദ്ധമായി فَتَحْرِيرُ എന്നാൽ സ്വതന്ത്രമാക്കലാണ് رَقَبَةٍ ഒരു പിരടിയെ (അടിമയെ) مُّؤْمِنَةٍ സത്യവിശ്വാസിയായ وَدِيَةٌ ഒരു തെണ്ട (നഷ്ടപരിഹാരം)വും مُّسَلَّمَةٌ ഏല്പിച്ചു (വിട്ടു)

കൊടുക്കപ്പെടുന്ന إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦٓ അവന്റെ ആൾക്കാരിലേക്ക്, കുടുംബത്തിന് إِلَّآ أَن يَصَّدَّقُوا۟ അവർ ധർമം (സൗജന്യം) ആക്കിയാലൊഴികെ فَإِن كَانَ എനി അവനായിരുന്നെങ്കിൽ مِن قَوْمٍ ഒരു ജനതയിൽ നിന്നു(ള്ളവൻ) عَدُوٍّ لَّكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ശത്രുവായ وَهُوَ مُؤْمِنٌ അവനാകട്ടെ സത്യവിശ്വാസിയുമാണ് فَتَحْرِيرُ എന്നാൽ സ്വതന്ത്രമാക്കലാണ് رَقَبَةٍ ഒരു പിരടി (അടിമ)യെ مُّؤْمِنَةٍ സത്യവിശ്വാസിയായ وَإِن كَانَ അവനായിരുന്നാലാകട്ടെ مِن قَوْمٍ ഒരു ജനതയിൽപെട്ട(വൻ) بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم നിങ്ങൾക്കും അവർക്കുമിടയിലുണ്ട് مِّيثَٰقٌ കരാർ ഉടമ്പടി فَدِيَةٌ എന്നാൽ തെണ്ടം مُّسَلَّمَةٌ ഏൽപിച്ചു കൊടുക്കപ്പെടുന്ന إِلَىٰٓ أَهْلِهِۦ അവന്റെ ആൾക്കാർക്ക്, കുടുംബത്തിലേക്ക് وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ഒരടിമയെ സ്വതന്ത്രമാക്കലും مُّؤْمِنَةٍ സത്യവിശ്വാസിയായ فَمَن لَّمْ يَجِدْ എനി ആർക്ക് കിട്ടിയില്ലയോ, വല്ലവനും എത്തിക്കാതിരുന്നാൽ فَصِيَامُ എന്നാൽ നോമ്പ് നോൽക്കൽ شَهْرَيْنِ രണ്ട് മാസത്തെ مُتَتَابِعَيْنِ തുടർച്ചയായി(രണ്ട്) تَوْبَةً പശ്ചാത്താപമായിട്ട്, (ഖേദിച്ചു) മടക്കമായിട്ട് مِّنَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് (നിശ്ചയിച്ച) وَكَانَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു عَلِيمًا അറിയുന്നവൻ حَكِيمًا അഗാധജ്ഞൻ, യുക്തിമാൻ

وَمَن يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَآؤُهُۥ جَهَنَّمُ خَٰلِدًا فِيهَا وَغَضِبَ ٱللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُۥ وَأَعَدَّ لَهُۥ عَذَابًا عَظِيمًا ﴿٩٣﴾

﴾93﴿ ആരെങ്കിലും ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെ കൽപിച്ചു കൂട്ടി കൊലപ്പെടുത്തുന്ന പക്ഷം, അവന്റെ പ്രതിഫലം, 'ജഹന്നം' [നരകം] ആകുന്നു - അതിൽ (അവൻ) നിത്യവാസി യായിക്കൊണ്ട്; അവന്റെ മേൽ അല്ലാഹു കോപിക്കുകയും, അവനെ ശപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്; അവന്ന് വമ്പിച്ച ശിക്ഷ അവൻ (അല്ലാഹു) ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

﴾93﴿ وَمَن يَقْتُلْ ആർ കൊല്ലുന്നുവോ, വല്ലവനും കൊന്നാൽ مُؤْمِنًا ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെ مُّتَعَمِّدًا കൽപിച്ചു കൂട്ടി, കരുതിക്കൂട്ടി فَجَزَآؤُهُۥ എന്നാലവന്റെ പ്രതിഫലം جَهَنَّمُ ജഹന്നമാണ്, നരകമാകുന്നു خَٰلِدًا നിത്യ(സ്ഥിര)വാസിയായിക്കൊണ്ട് فِيهَا അതിൽ وَغَضِبَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു കോപിക്കുകയും ചെയ്യും عَلَيْهِ അവന്റെ മേൽ وَلَعَنَهُۥ അവനെ അവൻ ശപിക്കുകയും ചെയ്യും وَأَعَدَّ لَهُۥ അവന്ന് അവൻ ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്യും عَذَابًا ശിക്ഷ عَظِيمًا വമ്പിച്ചതായ

അബദ്ധം പിണഞ്ഞാലല്ലാതെ ഒരു സത്യവിശ്വാസി മറ്റൊരു സത്യവിശ്വാസിയെ കൊലപ്പെടുത്തുകയെന്ന സംഭവമേ ഉണ്ടായിക്കൂടാത്തതാണ് എന്ന

മുഖവുരയോടുകൂടിയാണ് അല്ലാഹു വിഷയം ആരംഭിക്കുന്നത്. തുടർന്നു കൊണ്ട് കൊലപാതകം പല വകുപ്പുകളാക്കി തരംതിരിക്കുകയും ഓരോന്നിനെയും സംബന്ധിച്ച വിധികൾ വിവരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിങ്ങിനെ സംഗ്രഹിക്കാം:-

(1) ഒരു സത്യവിശ്വാസി മറ്റൊരു സത്യവിശ്വാസിയെ അബദ്ധത്തിൽ കൊലചെയ്യുക. അത് നിമിത്തം രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ ഘാതകന്റെ മേൽ നിർബ്ബന്ധമാകുന്നു.

ഒന്ന്: സത്യവിശ്വാസിയായ ഒരു അടിമയെ സ്വതന്ത്രമാക്കി മോചിപ്പിക്കൽ. ഒരു സത്യവിശ്വാസി അവന്റെ കൈക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ട സ്ഥിതിക്ക് മറ്റൊരു സത്യവിശ്വാസിയുടെ അടിമത്തത്തിൽനിന്ന് അവനെ മോചിപ്പിക്കുന്നത് വളരെ അനുയോജ്യമാണല്ലോ, رَقَبَة (റക്വബത്ത്) എന്നാണ് അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ച വാക്ക്. ഒരു ആൾ എന്ന അർഥത്തിൽ 'ഒരു തല' എന്ന് മലയാളത്തിൽ പറയാറുള്ളത്പോലെ, അറബിയിൽ ചിലപ്പോൾ رَأْس (തല)എന്നും, ചിലപ്പോൾ رَقَبَة (പിരടി) എന്നും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. പക്ഷേ, അടിമകളെ - അവർ ആണോ പെണ്ണോ, ചെറുതോ വലുതോ എന്ന വ്യത്യാസമില്ലാതെ - ഉദ്ദേശിച്ചാണ് അധികവും رَقَبَةന്റെ ഉപയോഗം. എന്നാലും ആ അടിമ സത്യവിശ്വാസിയായിരിക്കണമെന്ന് നിബന്ധനയുള്ളത് കൊണ്ട് ഇസ്‌ലാമിനെപ്പറ്റി ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത ചെറിയ കുട്ടികളായാൽ പോരാ എന്നു ഇവിടെ ചില പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

രണ്ടാമതായി: കൊല്ലപ്പെട്ടവന്റെ അവകാശികൾക്ക് അവരുടെ നഷ്ടപരിഹാരമായി ഒരു തെണ്ടവും കൊടുത്തു തീർക്കണം. നൂറു ഒട്ടകമാണ് ഒരാൾക്ക് തെണ്ടം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഒട്ടകം കിട്ടാത്തപ്പോൾ അതിന് പകരം ആടുമാടുകളോ പണമോ ആകാവുന്നതാണ്. (വിശദവിവരങ്ങൾക്ക് ഹദീഥ് ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഫിക്വ്ഹ് ഗ്രന്ഥങ്ങളും നോക്കേണ്ടതാകുന്നു.) ഈ തെണ്ടം കൊല്ലപ്പെട്ടവന്റെ അവകാശികൾക്കുള്ളതാകകൊണ്ട് വേണമെങ്കിൽ ഘാതകന് വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ അവർക്ക് അവകാശമുണ്ട്. അവർ സ്വയം അത് ഒഴിവാക്കിക്കൊടുക്കുന്ന പക്ഷം, അവൻ തെണ്ടം നൽകേണ്ടതില്ല. എന്നാലും അടിമയെ മോചിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നു ഒഴിവില്ല.

കൽപിച്ചുകൂട്ടി ഒരു സത്യവിശ്വാസിയെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ശിക്ഷാനിയമം പകരം പ്രതിക്രിയ ചെയ്യലാണെന്ന് അൽബക്വറഃ : 178 ൽ മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ പാതകത്തിന്റെ ഗൗരവത്തെപ്പറ്റി ഇവിടെ 93-ാം വചനത്തിൽ തുടർന്നു വിവരിക്കുന്നുമുണ്ട്.

(2) കൊല്ലപ്പെട്ടവൻ സത്യവിശ്വാസി തന്നെയാണെങ്കിലും മുസ്‌ലിംകളുമായി സമരത്തിലും ശത്രുതയിലും കഴിയുന്ന ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്ന് ഹിജ്റഃപോകാതെ അവർക്കിടയിൽ തന്നെ താമസിക്കുന്ന ആളായിരിക്കുക. അപ്പോൾ കൊലക്ക് പ്രായശ്ചിത്തമായി സത്യവിശ്വാസിയായ ഒരു അടിമയെ മോചിപ്പിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. അവകാശികൾ ശത്രുവിഭാഗക്കാരും, കൊല്ലപ്പെട്ടവൻ അവരിൽ നിന്ന് വേറിട്ട് പോരാത്തവനുമായ സ്ഥിതിക്ക് ഇവിടെ തെണ്ടത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല. തെണ്ടം കൊടുക്കുന്ന പക്ഷം അതു ശത്രുക്കൾക്ക് സഹായം നൽകലായിരിക്കുമല്ലോ.

ഇസ്‌ലാമിനെ യഥാർഥത്തിൽ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെയും ശത്രുക്കളുടെ ഇടയിൽ അവരോട് കൂടിയാടി കഴിയുന്നവരാകകൊണ്ട് അത്തരക്കാരെ ശരിക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. ഇതിനൊരു ഉദാഹരണമാണ് അയ്യാശ് (عياش - رضـ) ന്റെ കഥ. അതായത്, അബൂജഹ്ലിന്റെ ഉമ്മയൊത്ത സഹോദരനായ അദ്ദേഹം മുസ്‌ലിമാകുകയും ഹിജ്‌റഃ പോകുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം മുസ്‌ലിമായ കാരണത്താൽ അദ്ദേഹത്തെ മർദ്ദിച്ചവശനാക്കിയിരുന്ന ഒരാളെ പിന്നീട് കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം വധിച്ചു കളഞ്ഞു. വാസ്തവത്തിൽ, ആ മനുഷ്യൻ ഇസ്‌ലാമിൽ വിശ്വസിച്ചു ഹിജ്‌റഃക്ക് പുറപ്പെട്ടതായിരുന്നു. അയ്യാശ്(റ) ആ വിവരം അറിഞ്ഞിരുന്നതുമില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള അബദ്ധ സംഭവങ്ങളിലാണ് ഈ വിധി.

(3) മുസ്‌ലിംകളുമായി സന്ധി നിലവിലുള്ള ജനങ്ങളിൽപെട്ട ഒരാളാണ് അബദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടതെങ്കിൽ തെണ്ടം കൊടുക്കുകയും അടിമയെ മോചിപ്പിക്കുകയും വേണം. കൊല്ലപ്പെട്ടവൻ മുസ്‌ലിമായാലും അല്ലെങ്കിലും വ്യത്യാസമില്ലെന്നാണ് ക്വുർആനിന്റെ വാക്കുകളിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നത്. ഒരു വിഭാഗം പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായവും അതാകുന്നു.

(4) കഴിവില്ലായ്മ കൊണ്ടോ, കിട്ടായ്കകൊണ്ടോ അടിമയെ സ്വതന്ത്രമാക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ വരുന്ന പക്ഷം ഘാതകൻ തുടർച്ചയായി രണ്ട് മാസം നോമ്പ് പിടിക്കൽ നിർബന്ധമാകുന്നു. തുടർച്ചയായി വേണമെന്ന് നിബന്ധനയുള്ളതുകൊണ്ട് ഇടക്കുവെച്ച് നോമ്പ് മുറിച്ചാൽ വീണ്ടും രണ്ടുമാസം നോൽക്കേണ്ടി വരുന്നതാണ്.

കൊലപാതകത്തിന്റെ ഐഹിക ശിക്ഷാനടപടികളാണല്ലോ തെണ്ടവും, അടിമയെ മോചിപ്പിക്കലും. ഒരു ജീവനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് മറ്റൊര് ജീവനെ അടിമത്വത്തിൽനിന്ന് മോചിപ്പിക്കുക, മുസ്‌ലിംകളിൽ നിലവിലുള്ള അടിമകളെ അവസരം കിട്ടുമ്പോഴൊക്കെ സ്വതന്ത്രരാക്കിത്തീർക്കുക, അബദ്ധത്തിലായാലും ചെയ്തുപോയ തെറ്റിനൊര് പ്രായശ്ചിത്തം നൽകുക എന്നൊക്കെയാണ് അടിമയെ മോചിപ്പിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ. ഇത് ഘാതകന്റെ സ്വന്തം സ്വത്തിൽനിന്ന് നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അതിന് സാധിക്കാത്ത പക്ഷം പകരം നോമ്പുനോൽക്കുവാനും കൽപിച്ചത്. കൊല്ലപ്പെട്ടവന്റെ കുടുംബങ്ങൾക്ക് നൽകപ്പെടേണ്ടുന്ന ഒരു നഷ്ടപരിഹാരമാണ് തെണ്ടം. അതാകട്ടെ, കേവലം ഭാരിച്ച ഒരു ബാധ്യതയുമാണ്. അതുകൊണ്ട് തെണ്ടത്തിനുള്ള വക ഘാതകന്റെ സ്വന്തം സ്വത്തിൽ നിന്നല്ല - അവന്റെ അടുത്ത അവകാശികളി(عصبة)ൽ നിന്നാണ് - ഈടാക്കേണ്ടതെന്ന് നബി ﷺ യുടെ സുന്നത്തിൽ നിന്ന് അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവകാശികൾക്ക് കഴിയാതെ വന്നാൽ പൊതുഖജനാവിൽ (ബൈത്തുൽമാലി)ൽ നിന്നായിരിക്കണം. അതും സാധ്യമല്ലാത്തപ്പോൾ മാത്രമേ ഘാതകന്റെ സ്വത്തിൽനിന്നു നൽകപ്പെടേണ്ടതുള്ളൂ. (വിശദവിവരങ്ങൾക്ക് ഹദീഥ് ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഫിക്വ്ഹ് ഗ്രന്ഥങ്ങളും ആശ്രയിക്കേണ്ടതാണ്).

സത്യവിശ്വാസികളെ അബദ്ധത്തിൽ കൊലചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് ഇതുവരെ

പ്രസ്താവിച്ചത്. കൽപിച്ചുകൂട്ടി സത്യവിശ്വാസിയെ കൊലചെയ്താൽ, പകരം കൊല്ലലാണ് ശിക്ഷയെന്നും, കൊല്ലപ്പെട്ടവന്റെ അവകാശികൾ പ്രതിക്കൊല ഒഴിവാക്കിക്കൊടുക്കുന്നപക്ഷം, തെണ്ടം മതിയെന്നും സൂറത്തുൽ ബക്വറഃയിൽ മുമ്പ് കണ്ടുവല്ലോ. എന്നാൽ, കൽപിച്ചുകൂട്ടി സത്യവിശ്വാസിയെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നത് എത്ര കണ്ട് ഭയങ്കരവും ക്രൂരവുമായിട്ടാണ് അല്ലാഹു കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നതെന്ന് 93-ാം വചനം ഒരാവർത്തി വായിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. അവന്റെ പ്രതിഫലം ശാശ്വതമായ നരകശിക്ഷയാണ്, അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തിനും ശാപത്തിനും അവൻ പാത്രമാകും, അവന് വമ്പിച്ച തോതിലുള്ള ശിക്ഷയും ഉണ്ടാകും എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു അതിൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ ഇപ്പറഞ്ഞവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു താക്കീതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ പാപത്തിന്റെ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കാം. എന്നിരിക്കെ, എല്ലാം കൂടിയാകുമ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയൊന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക! ഈ താക്കീതുകളും മറ്റും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടാണ് സത്യവിശ്വാസിയെ കൽപ്പിച്ചുകൂട്ടി കൊല ചെയ്തവന് തൗബയില്ല (അവന്റെ പശ്ചാതാപം സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല) എന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ്(റ) മുതലായവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എങ്കിലും മറ്റു പല തെളിവുകളും കൂടി പരിഗണിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ ഖേദിച്ചു മടങ്ങിയാൽ അല്ലാഹു പൊറുത്തു കൊടുത്തു കൂടായ്കയില്ലെന്നത്രെ ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം. ഇരുഭാഗക്കാർക്കുമുള്ള തെളിവുകളും ന്യായങ്ങളും മറ്റേ ഭാഗക്കാർക്കുള്ള മറുപടിയും ഇവിടെ വിശദീകരിക്കുന്നില്ല. ഏതായാലും ശിർക്കും, കുഫ്റും കഴിച്ചാൽ, പാപങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും കടുത്തപാപം, ന്യായമായ കാരണം കൂടാതെ കൽപിച്ചുകൂട്ടി ഒരു സത്യവിശ്വാസി മറ്റൊരു സത്യവിശ്വാസിയെ കൊലപ്പെടുത്തലാണെന്നുള്ളതിൽ ആർക്കും അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല. ക്വുർആനിൽനിന്നും നബിവചനങ്ങളിൽ നിന്നും സംശയരഹിതമായി അറിയപ്പെട്ടതുമാണത്.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ إِذَا ضَرَبْتُمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَتَبَيَّنُوا۟ وَلَا تَقُولُوا۟ لِمَنْ أَلْقَىٰٓ إِلَيْكُمُ ٱلسَّلَٰمَ لَسْتَ مُؤْمِنًا

﴿94﴾ ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ (സമരത്തിനായി) യാത്രപോയാൽ, നിങ്ങൾ (കാര്യം) വ്യക്തമായി മനസിലാക്കിക്കൊള്ളുവിൻ; നിങ്ങളോട് 'സലാം' [സമാധാനം] പ്രകടിപ്പിച്ചവനോട് 'നീ സത്യവിശ്വാസിയല്ല' എന്ന് നിങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്യരുത്;

تَبْتَغُونَ عَرَضَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا فَعِندَ ٱللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ

നിങ്ങൾ ഐഹിക ജീവിതത്തിന്റെ വിഭവം തേടിക്കൊണ്ട്. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ വളരെ 'ഗനീമത്ത്' [ഭാഗമായി ലഭിക്കുന്ന

വസ്തു]കൾ ഉണ്ട്.

كَذَٰلِكَ كُنتُم مِّن قَبْلُ فَمَنَّ ٱللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوٓا۟ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿٩٤﴾

മുമ്പ് നിങ്ങൾ അപ്രകാരം തന്നെയായിരുന്നു; എന്നിട്ട് അല്ലാഹു നിങ്ങളിൽ ദാക്ഷിണ്യം ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്; അതിനാൽ, നിങ്ങൾ വ്യക്തമായി (അന്വേഷിച്ച്) മനസ്സിലാക്കുവിൻ.

നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സൂക്ഷ്മജ്ഞനാകുന്നു.

﴿94﴾ يَاأَيُّهَاالَّذِينَ آمَنُوا ഹേ വിശ്വസിച്ചവരേ, إِذَاضَرَبْتُمْ നിങ്ങൾ യാത്രപോയാൽ فِي سَبِيلِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ فَتَبَيَّنُوا നിങ്ങൾ വ്യക്തത തേടുവിൻ, വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവിൻ وَلَا تَقُولُوا നിങ്ങൾ പറയുകയും അരുത് لِمَنْ أَلْقَىٰ ഇട്ടുതന്ന(പ്രകടിപ്പിച്ച)വനോട് إِلَيْكُمُ നിങ്ങളിലേക്ക്, നിങ്ങളോട് السَّلَامَ സലാമിനെ, സമാധാനം لَسْتَ നീ അല്ല(എന്ന്) مُؤْمِنًا സത്യവിശ്വാസി تَبْتَغُونَ നിങ്ങൾ തേടിക്കൊണ്ട് عَرَضَ വിഭവം, സാമഗ്രികൾ, ഉപകരണം الْحَيَاةِالدُّنْيَا ഐഹിക(ഇഹത്തിലെ) ജീവിതത്തിന്റെ فَعِندَاللَّهِ എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലുണ്ട് مَغَانِمُ ഗനീമത്തുകൾ, യുദ്ധമുതലുകൾ, ഭാഗ്യത്തിൽ ലഭിക്കുന്നവ كَثِيرَةٌ വളരെ, അധികം كَذَٰلِكَ അപ്രകാരം, അതുപോലെ (തന്നെ) كُنتُم നിങ്ങൾ ആയിരുന്നു مِنْ قَبْلُ മുമ്പ് فَمَنَّ اللَّهُ എന്നിട്ട് അല്ലാഹു ദാക്ഷിണ്യം (നന്മ – ഗുണം) ചെയ്തിരിക്കുന്നു عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ فَتَبَيَّنُوا അതിനാൽ നിങ്ങൾ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുവിൻ إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു كَانَ ആകുന്നു بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി خَبِيرًا സൂക്ഷ്മജ്ഞാനി

ضَرَبَ (ദ്വറബ) എന്ന ക്രിയക്ക് 'അടിച്ചു, വെട്ടി' എന്നൊക്കെയാണ് സാധാരണ ഗതിയിൽ അർഥം. അതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്ന അവ്യയങ്ങളുടെയും നാമങ്ങളുടെയും വ്യത്യാസമനുസരിച്ച് അതിന് വേറെയും പല അർഥങ്ങളും വരുന്നതാണ്. അതിനൊരു ഉദാഹരണമാണ് ഈ വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. 'സഞ്ചരിച്ചു' അഥവാ യാത്രപോയി എന്ന അർഥത്തിലാണ് ഇവിടെ അതുള്ളത് السَّلَامَ എന്നതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് ഇവിടെ السَّلَم എന്നും വായനയുണ്ട്. രണ്ടായാലും സമാധാനം, കീഴൊതുക്കം, അഭിവാദ്യ വാക്യമായ 'സലാം' എന്നൊക്കെ അതിന് അർഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സലാം മുഖേനയോ, തൗഹീദിന്റെ വാക്യം മുഖേനയോ മറ്റോ ഇസ്‌ലാമിന്റെ അടയാളവും, സമാധാന നിലപാടും പ്രകടിപ്പിക്കുക എന്നാണിവിടെ ഉദ്ദേശ്യം. مَغْنَم എന്ന പദത്തിന്റെ ബഹുവചനമാണ് مَغَانِمُ 'ഭാഗ്യം, അദ്ധ്വാനം കൂടാതെ ഭാഗ്യത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന വിഭവം, യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുക്കളിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന വസ്തു'

എന്നൊക്കെ അതിനർഥം വരും. ഇതേ അർഥങ്ങൾ വരുന്ന മറ്റൊരു വാക്കാണ് غنيمة ഉം അതിന്റെ ബഹുവചനമായ غنائم ഉം. യുദ്ധത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന ധനത്തിനാണ് സാധാരണ ഈ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്.

അറബികൾ ഇസ്‌ലാമിന്റെ കൊടിക്കൂറയിൽ അണിനിരന്നു കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് ശത്രു രാജ്യങ്ങളിൽ അവിടവിടെയായി ഇസ്‌ലാമിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ചില ഒറ്റപ്പെട്ട വ്യക്തികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. മുസ്‌ലിംകൾ ശത്രുനാട്ടിലേക്ക് പടയെടുക്കുമ്പോൾ അങ്ങിനെയുള്ളവരെ തിരിച്ചറിയുവാൻ പ്രത്യക്ഷ ലക്ഷണങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അതുകൊണ്ട് അങ്ങിനെയുള്ള വ്യക്തികൾ മുസ്‌ലികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽപെടുമ്പോൾ അവരെ ശത്രുവിഭാഗക്കാരായി ഗണിക്കുകയും, അവർ വാളിന്നിരയാകുവാൻ ഹേതുവാകുകയും ചെയ്യുക സ്വാഭാവികമാണല്ലോ. താൻ മുസ്‌ലിമാണെന്ന് കാണിക്കുന്ന വല്ല വാക്കുകളും അവർ പറഞ്ഞാൽ തന്നെയും അത് തൽക്കാല രക്ഷക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു ഉപായമാണെന്ന് കരുതപ്പെട്ടേക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങിനെയുള്ള അൽപം ചില സംഭവങ്ങൾ നടക്കുകയും ഉണ്ടായി. അതുകൊണ്ട് മേലിൽ അത്തരം അനിഷ്ട സംഭവങ്ങൾ നേരിടാതിരിക്കുവാൻ സൂക്ഷിക്കണമെന്നും, വാസ്തവം വ്യക്തമാകാതെ അബദ്ധം പ്രവർത്തിച്ചു ഖേദിക്കുവാൻ ഇടവരുത്തരുതെന്നും സത്യവിശ്വാസികളോട് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു.

ഈ വചനത്തിന്റെ അവതരണ കാരണം സംബന്ധിച്ച് പല രിവായത്തുകളും കാണാം. അവയിൽ ഒന്ന് ഇങ്ങിനെയാണ്: ഒരു മുസ്‌ലിം സേനാസംഘം അവരുടെ യാത്രയിൽ ഒരാളെ കണ്ടുമുട്ടി. കൂടെ കുറച്ച് ആടുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ അവർക്ക് സലാം പറഞ്ഞു. അതൊരു തൽക്കാല അടവാണെന്ന് അവർ കരുതി. അവർ അദ്ദേഹത്തെ കൊലപ്പെടുത്തുകയും, ആടുകളെ കൈവശപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. (ബു.) മറ്റൊന്ന് ഇതാണ്: മിക്ദാദുബ്നുൽ അസ്‌വദ്(റ) ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു സൈന്യ സംഘം ശത്രുക്കളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നപ്പോൾ ശത്രുക്കൾ അവിടവിടെ ചിന്നിച്ചിതറിപ്പോയി. ഒരാൾ സ്ഥലത്ത് ബാക്കിയായി. ആയാൾക്ക് കുറേ സ്വത്തും ഉണ്ടായിരുന്നു. താൻ 'ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു' എന്ന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതായി അയാൾ പറഞ്ഞു: മിക്ദാദ്(റ)ന് അത് വിശ്വാസമായില്ല. അദ്ദേഹം അയാളെ കൊല ചെയ്തു. വിവരം നബിﷺ അറിഞ്ഞപ്പോൾ 'ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹു കൊണ്ട് താൻ നാളെ എന്തു ചെയ്യും?' എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മിക്ദാദ് (റ) നെ ആക്ഷേപിക്കുകയുണ്ടായി. (ബസ്സാർ, ത്വബ്റാനീ) ചുരുക്കത്തിൽ, ഇങ്ങിനെയുള്ള ചില സംഭവങ്ങളാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ അവതരണ ഹേതുവെന്ന് സാമാന്യമായി പറയാം.

ഒരാളുടെ ബാഹ്യനിലകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടാതെ, അവനെ കൊലപ്പെടുത്തുന്നത് മുഖേന നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന നേട്ടം കേവലം നശ്വരമായ അൽപം ഭൗതിക വിഭവം മാത്രമാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ കണക്കറ്റ വസ്തു വിഭവങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങളും ഇരിപ്പുണ്ട്. മറ്റവസരത്തിൽ അതിൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുവാനുള്ള അവസരം അവൻ ഉണ്ടാക്കിത്തന്നേക്കും. അതുകൊണ്ട് ഇത്തരം അതിക്രമത്തിന് മുതിരരുത്. നിങ്ങളുടെ തന്നെ പൂർവ്വസ്ഥിതി ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക. നിങ്ങളും മുമ്പ് ആ വ്യക്തികളെപ്പോലെ അവിശ്വാസികളായിരുന്നു. പിന്നീട് നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ അത് പരസ്യപ്പെടുത്തുവാൻ ധൈര്യപ്പെടാത്ത അവസ്ഥ നിങ്ങൾക്കും കഴിഞ്ഞു പോയിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ ദയാദാക്ഷിണ്യം കൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ സ്ഥിതി ഇപ്പോൾ മെച്ചപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് മാത്രം. അതേ സ്ഥിതിയിൽ കഴിയുന്നവരെയാണ്

നിങ്ങൾ കയ്യേറ്റം ചെയ്യുന്നതെന്നു നിങ്ങൾ ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. മേലിൽ അങ്ങിനെയുള്ള അനിഷ്ട സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ നല്ല പോലെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.' താൻ മുസ്‌ലിമാണെന്ന് കാണിക്കുന്ന ഒരാളെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ തെളിവ് കൂടാതെ 'അല്ല' എന്ന് വിധി കൽപിക്കുവാൻ പാടില്ല എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. നിങ്ങളുടെ സകല പ്രവർത്തനങ്ങളും അല്ലാഹു ശരിക്കും, സൂക്ഷ്മമായും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് അവസാനം ഒരു താക്കീത് നൽകിയിരിക്കുന്നു.

لَّا يَسۡتَوِى ٱلۡقَـٰعِدُونَ مِنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ غَيۡرُ أُوْلِى ٱلضَّرَرِ وَٱلۡمُجَـٰهِدُونَ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡۚ

《95》 സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്ന് ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളവരല്ലാത്ത (അടങ്ങി) ഇരിക്കുന്നവരും, തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളും ദേഹങ്ങളും കൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യുന്നവരും സമമാവുകയില്ല.

فَضَّلَ ٱللَّهُ ٱلۡمُجَـٰهِدِينَ بِأَمۡوَٰلِهِمۡ وَأَنفُسِهِمۡ عَلَى ٱلۡقَـٰعِدِينَ دَرَجَةًۚ وَكُلًّا وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلۡحُسۡنَىٰۚ

തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കളും, ദേഹങ്ങളുംകൊണ്ട് സമരം ചെയ്യുന്നവരെ (അടങ്ങി) ഇരിക്കുന്നവരെക്കാൾ അല്ലാഹു പദവിയാൽ ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാവരോടും (തന്നെ) അല്ലാഹു ഏറ്റവും നല്ലത്(നൽകുമെന്ന്) വാഗ്ദാനം ചെയ്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَفَضَّلَ ٱللَّهُ ٱلۡمُجَـٰهِدِينَ عَلَى ٱلۡقَـٰعِدِينَ أَجۡرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾

സമരം ചെയ്യുന്നവരെ (അടങ്ങി) ഇരിക്കുന്നവരെക്കാൾ വമ്പിച്ച പ്രതിഫലത്താൽ അല്ലാഹു ശ്രേഷ്ഠരാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു:-

دَرَجَـٰتٍ مِّنۡهُ وَمَغۡفِرَةً وَرَحۡمَةًۚ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٩٦﴾

《96》(അതെ) അവങ്കൽനിന്നുള്ള പല പദവികളും, പാപമോചനവും, കാരുണ്യവും! അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

《95》لَايَسْتَوِي സമമാകുക (ഒപ്പമാകുക)യില്ല اَلْقَاعِدُونَ (അടങ്ങി - മുടങ്ങി) ഇരിക്കുന്നവർ, ഇരുപ്പിലായവർ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളിൽ നിന്ന് غَيْرُ അല്ലാതെ, ഒഴികെയുള്ള أُولِي الضَّرَرِ ബുദ്ധിമുട്ട്(വിഷമം)ഉള്ളവർ وَالْمُجَاهِدُونَ സമരം ചെയ്യുന്നവരും فِي سبيل മാർഗത്തിൽ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ بِأَمْوَالِهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾകൊണ്ട് وَأَنْفُسِهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളെ (ദേഹങ്ങളെ) കൊണ്ടും فَضَّلَ اللهُ

بِأَمْوَالِهِمْ സമരം ചെയ്യുന്നവരെ الْمُجَاهِدِينَ അല്ലാഹു ശ്രേഷ്ഠരാക്കിയിരിക്കുന്നു
عَلَى الْقَاعِدِينَ തങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളും وَأَنْفُسِهِمْ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ കൊണ്ട്
وَكُلًّا പദവിയിൽ دَرَجَةً പദവിയാൽ, (അടങ്ങി) ഇരിക്കുന്ന (ഇരുപ്പിലായ)വരെക്കാൾ
ഏറ്റവും നല്ലത് الْحُسْنَىٰ അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു وَعَدَ اللَّهُ എല്ലാവരോടും
സമരം الْمُجَاهِدِينَ അല്ലാഹു ശ്രേഷ്ഠരാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു وَفَضَّلَ اللَّهُ
പ്രതിഫലത്തിൽ, أَجْرًا (അടങ്ങി) ഇരിക്കുന്നവരെക്കാൾ عَلَى الْقَاعِدِينَ ചെയ്യുന്നവരെ
مِنْهُ പല പദവികൾ അതായത് دَرَجَاتٍ ﴾96﴿ വമ്പിച്ച عَظِيمًا കൂലിയാൽ
കാരുണ്യവും وَرَحْمَةً പൊറുതിയും പാപമോചനവും, وَمَغْفِرَةً അവങ്കൽനിന്നുള്ള
رَحِيمًا പൊറുക്കുന്നവൻ വളരെ غَفُورًا ആകുന്നുതാനും അല്ലാഹു وَكَانَ اللَّهُ
കരുണാനിധി

രോഗം, അംഗവൈകല്യം മുതലായ ബുദ്ധിമുട്ടുകളൊന്നും കൂടാതെത്തന്നെ ദീനിനുവേണ്ടിയുള്ള ധർമസമരങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാതെ വീട്ടിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ആളുകളും, ദേഹംകൊണ്ടും ധനംകൊണ്ടും സമരത്തിനിറങ്ങുന്നവരും ഒരു പോലെയല്ല, എല്ലാവർക്കും അവരവരുടെ സൽക്കർമങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ഏറ്റവും നല്ല പ്രതിഫലങ്ങൾ നൽകുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്ന് അല്ലാഹു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും സമരശാലികൾക്ക് മറ്റേവർക്കില്ലാത്ത വളരെ ശ്രേഷ്ഠതകളും സ്ഥാനപദവികളും അല്ലാഹു നൽകുന്നതാണ് എന്നത്രെ ഈ വചനങ്ങളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം. യുദ്ധംപോലെയുള്ള ധർമസമരങ്ങൾ നടത്തുവാൻ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഉൽസാഹവും ആവേശവും നൽകുകയാണ് അല്ലാഹു ചെയ്യുന്നത്. രോഗം മുതലായ വിഷമങ്ങളുള്ളവർ യുദ്ധത്തിലും മറ്റും പങ്കെടുക്കാതിരിക്കുന്നതിന് ഒഴികഴിവുള്ളവരാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങിനെയുള്ള ബുദ്ധമുട്ടില്ലാത്തവർ (غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ) എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

അംഗീകൃതമായ ഒഴികഴിവുകളില്ലാത്ത എല്ലാ വ്യക്തികളും യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കണമെന്ന് നിർബ്ബന്ധമില്ലാതിരുന്ന - യുദ്ധം ഒരു പൊതു നിർബ്ബന്ധമായിരിക്കുകയും, ഏതാനും ആളുകൾ അതിന് സന്നദ്ധരായാൽ മതിയാകുകയും ചെയ്യുമായിരുന്ന - അവസരത്തിൽ യുദ്ധത്തിന് പോകാതെ അടങ്ങിയിരുന്നവരെപ്പറ്റിയാണ് ഈ പ്രസ്താവന. ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തവരെയും, പങ്കെടുക്കാത്തവരെയും സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്ന് ഇബ്നു അബ്ബാസ്(റ) പറഞ്ഞതായി ബുഖാരി(റ) ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം. നേരെ മറിച്ച് യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കൽ നിർബ്ബന്ധമായിട്ടുള്ള വ്യക്തികൾ തക്കതായ കാരണം കൂടാതെ ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയും, ഒഴികഴിവുകൾ പറയുകയും ചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റി വളരെ ശക്തമായ ഭാഷയിൽ അല്ലാഹു ആക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നത് സൂറത്തുത്തൗബയിൽവെച്ച് കാണാവുന്നതാണ്. മുടങ്ങി ഇരുന്നവരെപ്പറ്റി ആക്ഷേപമൊന്നും പറയാതെ രണ്ടു കൂട്ടർക്കും അല്ലാഹു നല്ല പ്രതിഫലം വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും, യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തവരെപ്പറ്റി അവർക്ക് കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠത നൽകുന്നതാണെന്ന് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് തന്നെ ഇത് മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

സത്യത്തിനും, ന്യായമായ അവകാശങ്ങൾക്കും വേണ്ടി നടത്തപ്പെടുന്ന എല്ലാസമരങ്ങൾക്കും جِهَاد (ജിഹാദ്)എന്നും, സമരം നടത്തുന്നവന് مجاهد

(മുജാഹിദ്) എന്നും പറയുന്നു. സമരങ്ങളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും മുഖ്യമായത് ശത്രുക്കളുമായുള്ള യുദ്ധം തന്നെ. ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും അതുതന്നെ. ഇമാം ഇബ്നു തൈമിയ്യ(റ) 'ജിഹാദി'നു ഇങ്ങിനെ നിർവ്വചനം നൽകിയിരിക്കുന്നു: 'ജിഹാദ് എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന് ഇഷ്ടപ്പെട്ട വിഷയം സാധിക്കുന്നതിലും, അല്ലാഹുവിന് വെറുപ്പായ കാര്യങ്ങളെ തടയുന്നതിലും കഴിവ് - സ്വാധീനത്തിലുള്ള എല്ലാവിധ കഴിവുകളും - വിനിയോഗിക്കുക എന്നത്രെ.' (*) അപ്പോൾ ജിഹാദിന്റെ വൃത്തം വളരെ വിശാലമാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഇമാം റാഗിബ്(റ) അതിന് നൽകിയ നിർവ്വചനം ഇങ്ങിനെയാകുന്നു: 'ശത്രുവെ ചെറുക്കുന്നതിൽ കഴിവ് മുഴുവൻ ഉപയോഗിക്കുക (استفراغ الوسع في مدافعة العدو)' തുടർന്നുകൊണ്ട് പ്രത്യക്ഷ ശത്രുവിനോടുള്ള ജിഹാദ്, പിശാചിനോടുള്ള ജിഹാദ്, സ്വന്തം ദേഹത്തോടുള്ള ജിഹാദ് എന്നിങ്ങിനെ മൂന്നുതരം ജിഹാദുണ്ടെന്നും കൈകൊണ്ടും നാവുകൊണ്ടും, ജിഹാദുണ്ടാകുമെന്നും അദ്ദേഹം ക്വുർആൻ വചനവും നബിവചനവും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ ഈ രണ്ട് മഹാൻമാരുടെയും നിർവ്വചനങ്ങൾ ഒരേ ആശയത്തിൽതന്നെ കലാശിക്കുന്നതായി കാണാം.

വിഭാഗം - 14

إِنَّ ٱلَّذِينَ تَوَفَّىٰهُمُ ٱلْمَلَـٰٓئِكَةُ ظَالِمِىٓ أَنفُسِهِمْ قَالُوا۟ فِيمَ كُنتُمْ ۖ قَالُوا۟ كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِى ٱلْأَرْضِ ۚ

﴾97﴿ **നിശ്ചയമായും, തങ്ങളോടു തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുന്നവരായ നിലയിൽ മലക്കുകൾ യാതൊരു കൂട്ടരെ (മരണപ്പെടുത്തി) പിടിച്ചെടുക്കുന്നുവോ, (അവരോട്) അവർ [മലക്കുകൾ] പറയും; 'നിങ്ങൾ എന്തിലായിരുന്നു (നിലകൊണ്ടിരുന്നത്)?' അവർ [അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചവർ] പറയും: 'ഞങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ ദുർബ്ബലരായിരുന്നു.'**

قَالُوٓا۟ أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ ٱللَّهِ وَٰسِعَةً فَتُهَاجِرُوا۟ فِيهَا ۚ

അവർ [മലക്കുകൾ] പറയും: അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂമി വിശാലമായതായിരുന്നില്ലേ - അതിൽ നിങ്ങൾക്ക് 'ഹിജ്റഃ' [പലായനം] ചെയ്യാമായിരുന്നുവല്ലോ?!'

قَالُوٓا۟ أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ ٱللَّهِ وَٰسِعَةً فَتُهَاجِرُوا۟ فِيهَا ۚ

അക്കൂട്ടർ, അവരുടെ സങ്കേതം 'ജഹന്നം' [നരകം] ആകുന്നു. അത് വളരെ മോശപ്പെട്ട പര്യവസാനവും!

﴾97﴿ إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരു കൂട്ടർ تَوَفَّاهُمُ അവരെ (പൂർണമായി) പിടിച്ചെടുക്കും الْمَلاَئِكَةُ മലക്കുകൾ ظَالِمِي അക്രമം ചെയ്യുന്നവരായ സ്ഥിതിയിൽ

(*) العبودية لابن تيمية رحمه الله — ص ٤٦

فِيمَ അവർ പറയും قَالُوا തങ്ങളോട് തന്നെ തങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളോട്, أَنفُسِهِمْ
ഞങ്ങളായിരുന്നു അവർ പറയും قَالُوا كُنَّا നിങ്ങളായിരുന്നു كُنتُمْ എന്തിൽ
അവർ പറയും قَالُوا ഭൂമിയിൽ فِي الْأَرْضِ ബലഹീനരാക്കപ്പെട്ടവർ, ദുർബ്ബലർ مُسْتَضْعَفِينَ
വിശാലമായത് وَاسِعَةً അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂമി أَرْضُ اللَّهِ ആയിരുന്നില്ലേ أَلَمْ تَكُنْ
فَأُولَٰئِكَ അതിൽ فِيهَا ഹിജ്റഃപോകാമായിരുന്നു അപ്പോൾ നിങ്ങൾ (ക്കു) فَتُهَاجِرُوا
جَهَنَّمُ സ്ഥലം, ചെന്നെത്തുന്ന സങ്കേതം, അവരുടെ مَأْوَاهُمْ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ
مَصِيرًا മോശപ്പെട്ടതുമാകുന്നു (എത്രയോ) വളരെ അത് وَسَاءَتْ നരകമാണ്

إِلَّا ٱلْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ ٱلرِّجَالِ وَٱلنِّسَآءِ وَٱلْوِلْدَٰنِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿٩٨﴾

《98》പുരുഷന്മാരും, സ്ത്രീകളും, കുട്ടികളുമാകുന്ന ദുർബ്ബലർ ഒഴികെ, വല്ല ഉപായത്തിന്നും, സാധ്യമാകുകയാകട്ടെ, വല്ല(രക്ഷാ) മാർഗവും കണ്ടു കിട്ടുകയാകട്ടെ ഇല്ലാത്ത വിധം (ദുർബ്ബലരായവരൊഴികെ)

فَأُو۟لَٰٓئِكَ عَسَى ٱللَّهُ أَن يَعْفُوَ عَنْهُمْ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٩٩﴾

《99》 എന്നാൽ, അക്കൂട്ടർ - അവർക്ക് അല്ലാഹു മാപ്പുചെയ്യുമാറായേക്കുന്നതാണ്. അല്ലാഹു വളരെ മാപ്പു നൽകുന്നവനും, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനുമാകുന്നു.

《98》 إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ ദുർബ്ബലരൊഴികെ, ബലഹീനരാക്കപ്പെട്ടവരല്ലാതെ
مِنَ الرِّجَالِ പുരുഷന്മാരാകുന്ന, പുരുഷന്മാരിൽ നിന്ന് وَالنِّسَاءِ സ്ത്രീകളും وَالْوِلْدَانِ
കുട്ടികളും لَا يَسْتَطِيعُونَ അവർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല, സാധിക്കാത്ത വിധത്തിൽ حِيلَةً
ഒരു ഉപായത്തിനും, വല്ല കൗശലത്തിനും وَلَا يَهْتَدُونَ അവർ വഴികാണുകയുമില്ല
(കണ്ടെത്തുകയുമില്ല) سَبِيلًا ഒരു മാർഗവും, വഴിയും 《99》 فَأُولَٰئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ
عَسَى اللَّهُ അല്ലാഹു ആയേക്കാം أَنْ يَعْفُوَ അവൻ മാപ്പ് നൽകുവാൻ عَنْهُمْ അവർക്ക്
وَكَانَ اللَّهُ അല്ലാഹു ആകുന്നുതാനും عَفُوًّا വളരെ മാപ്പ് ചെയ്യുന്നവൻ غَفُورًا വളരെ
പൊറുക്കുന്നവൻ

സമരത്തിൽ പങ്കെടുക്കാതെ വീട്ടിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം, ശിർക്കിന്റെ നാട്ടിൽ നിന്ന് ഹിജ്റഃ പോകാതെ ശത്രുക്കളുടെ ഇടയിൽ ചടഞ്ഞു കൂടിയ മുസ്ലിംകളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുകയാണ്. ഇസ്ലാമിനെ അംഗീകരിച്ച ശേഷം നാടും വീടും വിടുവാനുള്ള മടി നിമിത്തം, മുശ്രിക്കുകളുടെ അറപ്പും വെറുപ്പും സമ്പാദിക്കാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി വിശ്വാസം മൂടിവെക്കുകയും, മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ വീഴ്ച വരുത്തുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഏതാനും ആളുകൾ മക്കയിലുണ്ടായിരുന്നു. മുശ്രിക്കുകളുടെ ഇംഗിതങ്ങൾക്ക് പലപ്പോഴും അവർ വഴങ്ങിക്കൊടുക്കേണ്ടതായി വരും. തങ്ങൾ ശത്രുനാട്ടിലായതുകൊണ്ട് ആ നയം ആവശ്യമാണെന്ന് അവർ പറയുകയും ചെയ്യും. മദീനാ ഹിജ്റഃക്ക് ശേഷം അവിടെ സൈ്വരമായ ഇസ്ലാമിക ജീവിതത്തിന്

സൗകര്യം ഉണ്ടായതോടുകൂടി, മുസ്‌ലിംകളെല്ലാം മദീനായിലേക്ക് ഹിജ്റഃ പോകൽ നിർബ്ബന്ധമായിരുന്നു. എന്നാൽ, മതജീവിതത്തിന്റെ സുരക്ഷിതത്വത്തിനും, ഇസ്‌ലാമിന്റെ ഗുണത്തിനും വേണ്ടി ഐഹിക താൽപര്യങ്ങൾ ത്യജിക്കുവാൻ മേൽപറഞ്ഞവർ സന്നദ്ധരായിരുന്നില്ല. അവരെക്കുറിച്ചാണ് ഈ വചനത്തിലെ പരാമർശം.

ഇബ്നുജരീർ, ഇബ്നുൽ മുൻദിർ, ഇബ്നുഅബീഹാതിം, ബൈഹകീ (റ) എന്നിവർ ഇബ്നു അബ്ബാസ്(റ) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഉദ്ധരിക്കുന്നു; 'മക്കാനിവാസികളിൽ കുറേ ആളുകൾ ഇസ്‌ലാമിൽ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അവർ ഇസ്‌ലാമിനെ നിസ്സാരമായി ഗണിച്ചുപോന്നു. അങ്ങനെ, മുശ്‌രിക്കുകൾ ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ അവരെയും കൂടെ കൊണ്ടുവന്നു. ചിലർക്ക് യുദ്ധത്തിൽ പരിക്ക് പറ്റുകയും ചിലർ കൊല്ലപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി. അപ്പോൾ, മുസ്‌ലിംകൾ പറഞ്ഞു: നമ്മുടെ ഈ സഹോദരന്മാർ മുസ്‌ലിംകളായിരുന്നു. അവരെ ശത്രുക്കൾ നിർബ്ബന്ധിച്ചു കൊണ്ടുപോന്നതാണ്. അങ്ങനെ, അവർ അവർക്ക് പാപമോചനം തേടി. ഇവരുടെ വിഷയത്തിൽ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ.... എന്ന (ഈ) വചനം അവതരിച്ചു. ഈ വിവരവും, അങ്ങിനെയുള്ള അവർക്ക് (ഹിജ്റഃ പോരാത്തവർക്ക്) ഒഴികഴിവില്ലെന്നും മക്കയിൽ ബാക്കിയുള്ള ആളുകൾക്ക് അവർ എഴുതി. അങ്ങനെ അവർ(ഹിജ്റഃ) പുറപ്പെട്ടു. മുശ്‌രിക്കുകൾ അവരുടെ പിന്നാലെ കൂടി അവരെ കുഴപ്പത്തിലാക്കി. അവരെപ്പറ്റി وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا .... (അല്ലാഹുവിൽ) ഞങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചു എന്ന് പറയുകയും, എന്നിട്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ വിഷയത്തിൽ വല്ല ഉപദ്രവവും ബാധിച്ചാൽ. ജനങ്ങളുടെ കുഴപ്പത്തെ അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയെന്നോണമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ചിലർ മനുഷ്യരിലുണ്ട്..... (അൻകബൂത്ത് : 10) എന്ന വചനം അവതരിച്ചു. (*) ഈ വിവരവും മുസ്‌ലിംകൾ അവർക്കെഴുതി. അപ്പോൾ അവർ വ്യസനിക്കുകയും, തങ്ങൾക്ക് ഗുണം ലഭിക്കുവാൻ ഒരു മാർഗവുമില്ലെന്ന് നിരാശപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അനന്തരം അവരെ പ്പറ്റി ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا ... (പിന്നെ നിന്റെ റബ്ബ് - കുഴപ്പത്തിലകപ്പെട്ടശേഷം ഹിജ്റഃ പോകുകയും, പിന്നീട് സമരം ചെയ്യുകയും ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്തവർക്ക് - അതിന്റെ ശേഷം പൊറുത്തു കൊടുക്കുന്നവനും കരുണാനിധിയുമാണ്. (നഹ്ൽ : 110) എന്ന വചനം അവതരിച്ചു. (**) അപ്പോൾ, ഈ വിവരവും, അവർക്ക് രക്ഷാമാർഗമുണ്ട് - അത്കൊണ്ട് പുറപ്പെട്ടുകൊള്ളുക - എന്നും മുസ്‌ലിംകൾ വീണ്ടും അവർക്കെഴുതി. അങ്ങനെ, അവർ (മദീനയിലേക്ക്) പുറപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ, മുശ്‌രിക്കുകൾ അവരെ പിടി കൂടി അവരുമായി ഏറ്റുമുട്ടി. അതിൽ ചിലർ കൊല്ലപ്പെട്ടു.

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ൽ നിന്ന് ഇക്‌രിമഃ (റ) വഴി ബുഖാരി(റ) ഉദ്ധരിച്ച ഒരു നിവേദനത്തിൽ ഇപ്രകാരവും കാണാം: 'മുസ്‌ലിംകളായ ചില ആളുകൾ മുശ്‌രിക്കുക ളൊന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. റസൂൽ തിരുമേനിﷺക്കെതിരിൽ തങ്ങളുടെ സംഘം അധിക മുണ്ടെന്ന് തോന്നിപ്പിക്കുവാനായിരുന്നു അവർ (മുശ്‌രിക്കുകൾ) ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. അങ്ങ നെ, (യുദ്ധത്തിൽ വെച്ച്) അമ്പ് എയ്യപ്പെടുമ്പോൾ ചിലർക്ക് അത് പറ്റി കൊല്ലപ്പെടുക

(*) സൂറഃ അൻകബൂത്ത് മക്കീ സൂറത്തുകളിൽ പെട്ടതാണെങ്കിലും അതിലെ ആദ്യത്തെ പതിനൊന്ന് വചനങ്ങൾ മദനീയാണെന്ന അഭിപ്രായത്തിന് ഈ രിവായത്ത് ബലം നൽകുന്നു.

(**) ഈ വചനവും, സൂറഃ നഹ്ലിലെ മറ്റു ചില വചനങ്ങളും മദനീയാണെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്.

യോ, ചിലർക്ക് വെട്ടുപറ്റി കൊല്ലപ്പെടുകയോ ചെയ്തിരുന്നു. അപ്പോൾ, അല്ലാഹു إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ.... എന്ന (ഈ) വചനം അവതരിപ്പിച്ചു. അവതരണത്തിന് ഹേതുഭൂതർ ആരായിരുന്നാലും ആയത്തിലെ വിധി മേൽ കണ്ടതുപോലെയുള്ള എല്ലാവർക്കും ബാധകമാണ്. അതായത്, മതസ്വാതന്ത്ര്യം ഇല്ലാതിരിക്കുകയും, ശത്രുക്കളുടെ ഹിതങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി മതമൂല്യങ്ങളും നിയമങ്ങളും അഗണ്യമാക്കേണ്ടിവരുകയും, സ്വൈരമായി ഇസ്‌ലാമിക ജീവിതം നയിക്കുവാനുള്ള മാർഗമുണ്ടായിരുന്നിട്ടുപോലും അതിന് തുനിയാതെ ഐഹിക സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നവരെയെല്ലാം ബാധിക്കുന്നതാണ് ഈ വചനം.

ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ താൽപര്യം ഇങ്ങിനെ മനസ്സിലാക്കാം: ശത്രുരാജ്യമായ 'ദാറുൽ ഹർബി' ൽ താമസിക്കുകയും, ഇസ്‌ലാമിന്റെ നാടായ 'ദാറുൽ ഇസ്‌ലാമി'ലേക്ക് ഹിജ്റഃ പോരുവാൻ തയ്യാറാകാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക വഴി സ്വന്തം ദേഹങ്ങളോട് തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ അതേ അവസ്ഥയിൽ മരണമടയുന്നപക്ഷം, അവരുടെ ആത്മാക്കളെ പിടിച്ചെടുക്കുന്ന മലക്കുകൾ അവരോട്: നിങ്ങൾ എന്തവസ്ഥയിലായിരുന്നു - നിങ്ങളുടെ മതകാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളെങ്ങിനെ കൈകാര്യം ചെയ്തു - നിങ്ങൾ ഏത് കക്ഷിയിലായിരുന്നു - എന്നിങ്ങിനെ ആക്ഷേപിക്കുകയും ഭൽസിക്കുകയും ചെയ്യും. ഞങ്ങൾ ദുർബ്ബലരായിരുന്നു - ഞങ്ങൾക്ക് മതനിഷ്ഠ പാലിക്കുവാൻ തക്ക ശക്തിയും പ്രതാപവുമില്ലായിരുന്നു - ഞങ്ങൾ ശത്രുക്കൾക്ക് വഴങ്ങിക്കഴിയേണ്ടിവന്നു - എന്നൊക്കെയായിരിക്കും അവരുടെ മറുപടി. അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭൂമി വിശാലമായതായിരുന്നില്ലേ - നിങ്ങൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുന്ന നാട്ടിലേക്ക് പോകാമായിരുന്നില്ലേ - എന്തുകൊണ്ട് ശത്രുക്കളുടെ ഇടയിൽ തന്നെ ചുറ്റിപ്പറ്റിക്കൂടി? എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞു മലക്കുകൾ അവരെ ഖണ്ഡിക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ ഒഴികഴിവുകൾ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമല്ല. അവർക്ക് അല്ലാഹു നരകശിക്ഷ നൽകുകതന്നെ ചെയ്യും. പക്ഷേ, ഹിജ്റഃ പോകാത്ത എല്ലാവരും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുകയില്ല. ചിലർ അതിന് തികച്ചും നിർബ്ബന്ധിതരായിരിക്കും. അതായത് രോഗം, വാർദ്ധക്യം മുതലായ ദൗർബ്ബല്യങ്ങളുള്ള പുരുഷന്മാർ, അബലകളായ സ്ത്രീകൾ, കുട്ടികൾ എന്നിങ്ങിനെ ഉപായം പ്രയോഗിച്ചോ, സാമർഥ്യം കൊണ്ടോ, ശക്തി ഉപയോഗിച്ചോ രക്ഷപ്പെടുവാൻ കഴിയാത്ത പാവങ്ങൾ ഇതിൽ നിന്ന് ഒഴിവായിരിക്കും. ഇങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക് അല്ലാഹു മാപ്പ് നൽകുന്നതാണ്.

توفى (തവഫ്ഫാ) എന്ന ക്രിയ ഭൂതകാലക്രിയയും, വർത്തമാന - ഭാവികാല ക്രിയയും (**الماضى والمضارع**) ആകാവുന്നതാണ്. രണ്ടായാലും ഇവിടെ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ വ്യത്യാസമില്ല. 'മുഴുവൻ എടുക്കുക, പൂർത്തിയായി നിറവേറ്റുക' എന്നൊക്കെയാണ് അതിന്റെ അർഥമെന്നും, ആത്മാക്കളെ പൂർത്തിയായി എടുക്കുക എന്ന അർഥത്തിൽ മരണപ്പെടുത്തുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചും അത് ഉപയോഗിക്കുമെന്നും മുമ്പ് ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. **توفيهم الملئكة** എന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞത് മലക്കുകൾ അവരെ മരണപ്പെടുത്തുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നത്രെ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പൊതുവെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. മലക്കുകൾ അവരെ മഹ്ശറിലേക്ക് പിടിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും ചിലർ പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം. ഹിജ്റഃയുടെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

وَمَن يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ يَجِدْ فِي ٱلْأَرْضِ مُرَٰغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً ۚ

﴿100﴾ ആരെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ 'ഹിജ്റഃ' [സ്വദേശം വിട്ടേച്ചു] പോകുന്നപക്ഷം, അവൻ ഭൂമിയിൽ ധാരാളം ആശ്രയസ്ഥാനവും, വിശാലതയും കണ്ടെത്തുന്നതാണ്.

وَمَن يَخْرُجْ مِنۢ بَيْتِهِۦ مُهَاجِرًا إِلَى ٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ثُمَّ يُدْرِكْهُ ٱلْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُۥ عَلَى ٱللَّهِ ۗ

ആരെങ്കിലും തന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കും അവന്റെ റസൂലിലേക്കും 'ഹിജ്റഃ' പോകുന്നവനായി പുറപ്പെടുകയും, (എന്നിട്ട്) പിന്നീടവനു മരണം പിടിപെടുകയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം, തീർച്ചയായും, അവന്റെ പ്രതിഫലം അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ (ബാധകമായി) സ്ഥിരപ്പെട്ടു.

وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٠٠﴾

അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

﴿100﴾ وَمَنْ يُهَاجِرْ വല്ലവരും ഹിജ്റഃ പോകുന്നപക്ഷം فِي سَبِيلِ മാർഗത്തിൽ اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ يَجِدْ അവൻ കണ്ടെത്തും, എത്തിക്കും, അവനുകിട്ടും فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ مُرَاغَمًا ആശ്രയം, ആശ്രയ സ്ഥാനം, വിശാല സ്ഥാനം, വിഹാര സ്ഥാനം وَسَعَةً വിശാലതയും كَثِيرًا വളരെ, ധാരാളം وَمَنْ يَخْرُجْ ആരെങ്കിലും പുറപ്പെടുന്നതായാൽ مِنْ بَيْتِهِ തന്റെ വീട്ടിൽനിന്ന് مُهَاجِرًا ഹിജ്റഃ പോകുന്നവനായിട്ട് إِلَى اللهِ അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് وَرَسُولِهِ അവന്റെ റസൂലിലേക്കും ثُمَّ പിന്നീട്, പിന്നെ يُدْرِكْهُ അവന് പിടിപെടുക (കണ്ടെത്തുക)യും الْمَوْتُ മരണം فَقَدْ وَقَعَ എന്നാൽ തീർച്ചയായും സംഭവിച്ചു, ഉണ്ടായി (സ്ഥിരപ്പെട്ടു) أَجْرُهُ അവന്റെ പ്രതിഫലം عَلَى اللهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നുതാനും غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ رَحِيمًا കരുണാനിധി

ശിർക്കിന്റെ നാട്ടിൽ നിന്ന് ഹിജ്റഃ പോകുവാൻ മടിക്കുന്നവർ വിചാരിക്കുന്നതു പോലെയല്ല കാര്യം. അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനിന്റെ നന്മയെ ലക്ഷ്യം വെച്ച് സ്വദേശം ത്യജിച്ചു പോകുന്നവർ ജീവിക്കുവാൻ സൗകര്യമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടതായി വരികയില്ല. ശത്രുക്കളുടെ അഭീഷ്ടങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ട് സുഖമായി കഴിഞ്ഞു കൂടത്തക്ക ഇടവും സൗകര്യവും ഭൂമിയിൽ ധാരാളമുണ്ട്. മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപനകൾ പാലിച്ചും അവന്റെ പ്രതിഫലം മോഹിച്ചുകൊണ്ടും, റസൂലിന്റെ സഹവാസത്തിലും സാമീപ്യത്തിലും താൽപര്യം വെച്ചുകൊണ്ടും സ്വദേശം വിട്ട് പുറപ്പെട്ടശേഷം, ഉദ്ദിഷ്ട സ്ഥാനത്ത് എത്തും മുമ്പായി വല്ലവരും മരണപ്പെട്ടാലും അല്ലാഹു അവർക്ക് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം നൽകാതിരിക്കുകയില്ല. യഥാസ്ഥാനത്ത് എത്താത്തതുകൊണ്ട് അവർക്കു

നഷ്ടമൊന്നും വരാനില്ല. കഴിഞ്ഞുപോയ തെറ്റ് അല്ലാഹു പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും അവരുടെ നേരെ കരുണ കാണിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

ഉമർ(റ) നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു പ്രസിദ്ധ ഹദീഥിൽ നബിﷺ പറയുന്നു:- 'നിശ്ച യമായും കർമങ്ങൾ, ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു മാത്രമായിരിക്കും. ഓരോ മനുഷ്യനും അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചതുതന്നെയാണുണ്ടായിരിക്കുക. എന്നുവെച്ചാൽ, ഒരുവന്റെ ഹിജ്റഃ അല്ലാ ഹുവിങ്കലേക്കും അവന്റെ റസൂലിലേക്കും ആയിരുന്നാൽ, അവന്റെ ഹിജ്റഃ അല്ലാഹു വിലേക്കും റസൂലിലേക്കും തന്നെ. ഒരുവന്റെ ഹിജ്റഃ ദുൻയാവിലേക്ക് (ഐഹിക കാര്യ ങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി) ആയിരുന്നാൽ അവന് അത് കിട്ടും. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സ്ത്രീയിലേക്കാ യിരുന്നാൽ അവൻ അവളെ വിവാഹം കഴിക്കും. അപ്പോൾ, അവന്റെ ഹിജ്റഃ അവൻ ഏതൊന്നിലേക്ക് ഹിജ്റഃ പോകുന്നുവോ അതിലേക്കുതന്നെ.' (ബു; മു.) അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് നബിﷺ പ്രസ്താവിച്ചതും, ഇബ്നുഅബ്ബാസ്(റ) നിവേദനം ചെയ്തതുമായ ഒരു ഹദീഥിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാകുന്നു:- 'എല്ലാ നന്മയും തിന്മയും (നല്ലതും ചീത്തയും) അല്ലാഹുരേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരാൾ ഒരു നന്മ ചെയ്യാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു, എന്നിട്ടത് ചെയ്തില്ല എന്നാൽ അത് പൂർണമായ ഒരു നന്മയായി അവൻ രേഖപ്പെടുത്തും. ഒരു നന്മ ചെയ്വാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയും അത് ചെയ്കയും ചെയ്താൽ, അതു പത്ത് നന്മകളായും, എഴുനൂറുവരെയും അതിലധികവും ഇരട്ടികളായും രേഖ പ്പെടുത്തും. ഒരാൾ ഒരു തിന്മ ചെയ്വാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു, എന്നിട്ടത് ചെയ്തില്ല. എന്നാൽ അതൊരു പൂർണ നന്മയായി അവൻ രേഖപ്പെടുത്തും. ഒരു തിന്മ ചെയ്വാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു. എന്നിട്ടതു ചെയ്കയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അത് ഒരു തിന്മയായി (മാത്രം) രേഖപ്പെടു ത്തും.' (ബു; മു.) ഹിജ്റഃ അടക്കമുള്ള എല്ലാ കർമങ്ങളുടെയും ഫലം അവകൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുമെന്ന് ഈ വചനങ്ങൾ മുഖേന നബിﷺ പഠിപ്പി ച്ചുതരുന്നു.

ഈ വചനത്തിലെ ആശയത്തിലേക്ക് കൂടുതൽ വെളിച്ചം നൽകുന്ന ഒരു സംഭവം നബി ഉദ്ധരിച്ചത് ഇവിടെ സ്മരണീയമാകുന്നു. സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കം ഇപ്രകാരമാ കുന്നു: 'മുൻകാലത്ത് തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പത് പേരെ കൊലപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു വലിയ പുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു, തനിക്ക് തൗബയുണ്ടോ(താൻ പശ്ചാ ത്തപിച്ചു മടങ്ങിയാൽ അത് സ്വീകരിക്കപ്പെടുമോ)? എന്നു ചോദിച്ചു. 'ഇല്ല' എന്നായി രുന്നു പുരോഹിതന്റെ മറുപടി. ഇതു കേട്ടു ക്ഷുഭിതനായ ആ മനുഷ്യൻ ആ പുരോഹി തനെയും കൊന്നു നൂറുകൊല പൂർത്തിയാക്കി. പിന്നീട് ഒരു വലിയ പണ്ഡിതന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു. തനിക്ക് തൗബയുണ്ടോ? എന്ന് ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'ഉണ്ട്. ആരാണ് തൗബ മുടക്കുക?! താൻ ഇന്ന രാജ്യത്തേക്ക് പോയിക്കൊള്ളുക. അവിടെ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്ന ആളുകളുണ്ട്. അവരോടൊപ്പം അല്ലാഹുവിനെ ആരാ ധിക്കുക. തന്റെ രാജ്യത്തേക്ക് എനി താൻ മടങ്ങരുത്. അത് ദുഷിച്ച രാജ്യമാണ്.' അങ്ങ നെ, ആ മനുഷ്യൻ പകുതി വഴി പോയപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹത്തിന് മരണം പിടിപെട്ടു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ റഹ്മത്തിന്റെ (കാരുണ്യത്തിന്റെ) മലക്കുകളും, ശിക്ഷയുടെ മലക്കുകളും തമ്മിൽ - അദ്ദേഹം തങ്ങളുടെ ആളാണ് എന്ന് - തർക്കമായി. അതായത് അദ്ദേഹം മനസ്സുകൊണ്ട് ഖേദിച്ചു മടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്ന് റഹ്മത്തിന്റെ പക്ഷക്കാരും, ഒരു നന്മയും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത ആളാണെന്ന് ശിക്ഷയുടെ പക്ഷക്കാരും! ആ മനുഷ്യൻ ഉപേ ക്ഷിച്ചുപോന്ന നാട്ടിലേക്കും, ഉദ്ദേശിച്ചു പോകുന്ന നാട്ടിലേക്കും അവിടെ നിന്നുള്ള അകലം നോക്കുവാൻ മലക്കുകൾക്ക് നിർദ്ദേശം നൽകപ്പെട്ടു. നോക്കുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം

പോകുവാനുദ്ദേശിക്കുന്ന നാട്ടിലേക്ക് ഒരു ചാൺ അടുപ്പം കൂടുതലുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ, റഹ്മത്തിന്റെ മലക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തെ ഏറ്റെടുത്തു.' (ബു: മു.)

ഈ ഹദീഥ് കുറേ അതിശയോക്തി കലർന്നതാണെന്നും, ന്യായയുക്തമല്ലെന്നും ചിലർ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ, നമ്മുടെ മുമ്പിലുള്ള ഈ ക്വുർആൻ വചനവും ഇതവതരിച്ച സന്ദർഭം മുതലായവയും, അതോടൊപ്പം സൽക്കർമങ്ങൾക്കും സദുദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കും അല്ലാഹു നൽകുന്ന പ്രോത്സാഹന വാഗ്ദാനങ്ങളും മനസ്സിരുത്തുന്നവർക്ക് ഇതുപോലെയുള്ള സംഭവങ്ങളിൽ അതിശയോക്തിയോ, ന്യായക്കുറവോ ഒന്നും തോന്നുകയില്ല തന്നെ.

വിഭാഗം - 15

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِى ٱلْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَن تَقْصُرُوا۟ مِنَ ٱلصَّلَوٰةِ إِنْ خِفْتُمْ أَن يَفْتِنَكُمُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوٓا۟ ۚ إِنَّ ٱلْكَـٰفِرِينَ كَانُوا۟ لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِينًا ﴿١٠١﴾

《101》 (സത്യവിശ്വാസികളേ) നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ യാത്ര ചെയ്യുന്നതായാൽ നിങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിൽ നിന്ന് (കുറച്ച്) ചുരുക്കുന്നതിന് നിങ്ങളുടെമേൽ തെറ്റില്ല; അവിശ്വസിച്ചവർ നിങ്ങളെ കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്നത് നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ.

നിശ്ചയമായും, അവിശ്വാസികൾ നിങ്ങൾക്ക് പ്രത്യക്ഷമായ ശത്രുവാകുന്നു.

《101》 وَإِذَا ضَرَبْتُمْ നിങ്ങൾ യാത്രപോയാൽ فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിൽ, ഭൂമിയിലൂടെ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ എന്നാൽ നിങ്ങളുടെമേൽ ഇല്ല جُنَاحٌ തെറ്റ്, ഒരു തെറ്റും أَنْ تَقْصُرُوا നിങ്ങൾ ചുരുക്കുന്നതിന് مِنَ الصَّلَاةِ നമസ്കാരത്തിൽ നിന്ന് إِنْ خِفْتُمْ നിങ്ങൾ ഭയപ്പെട്ടെങ്കിൽ أَنْ يَفْتِنَكُمُ നിങ്ങളെ കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്നത് الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവർ إِنَّ الْكَافِرِينَ നിശ്ചയമായും അവിശ്വാസികൾ كَانُوا അവരാകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് عَدُوًّا ശത്രു مُبِينًا സ്പഷ്ടമായ, പ്രത്യക്ഷമായ

യുദ്ധം, ഹിജ്റഃ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് പലതും പ്രസ്താവിച്ചു. രണ്ടാവശ്യാർഥവും യാത്രകൾ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. അങ്ങിനെയുള്ള യാത്രകളിൽ, ഒരു മുസ്‌ലിമിന് ഒരിക്കലും ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതായ അഞ്ചു നിർബ്ബന്ധ നമസ്കാരങ്ങൾ യഥാവിധി നിർവ്വഹിക്കുവാൻ പ്രയാസമായതുകൊണ്ട് അതിനുള്ള പരിഹാര മാർഗങ്ങൾ ഈ വചനത്തിലും അടുത്ത വചനത്തിലുമായി അല്ലാഹു വിവരിക്കുന്നു.

قَصْر (ക്വസ്ർ) എന്നാൽ 'ചുരുക്കുക' എന്നർത്ഥം. നമസ്കാരം ചുരുക്കി നമസ്കരിക്കലാണ് ഇവിടെ വിവക്ഷ. ക്വസ്ർ രണ്ടു വിധത്തിലുണ്ട്:

(1) നമസ്കാരത്തിൽ റക്അത്തുകളുടെ എണ്ണം കുറച്ചും, ക്വിബ്‌ലക്ക് തിരിയാതെയും, റുകൂഉ് സുജൂദ് മുതലായവ പൂർത്തിയാക്കാതെയും, നടന്നും ഓടിയും കൊണ്ടും എന്നിങ്ങനെ സാധാരണരൂപത്തിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ പല കുറവുകളും വരുത്തി

ക്കൊണ്ടും ചെയ്യുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റി തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. صلوة الخوف (ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള നമസ്കാരം) അഥവാ ഭയപ്പാടിന്റെ അവസരത്തിലുള്ള നമസ്കാരം എന്ന പേരിലാണ് ഇത് സാധാരണ അറിയപ്പെടുന്നത്.

(2) നാലു റക്അത്തുള്ള നമസ്കാരം രണ്ട് റക്അത്ത് മാത്രം നമസ്കരിക്കുക. ഇത് ഒന്നാമത്തേതിൽ ഉൾപെടുന്ന ഒരു പ്രത്യേക ഇനം തന്നെയാണെന്ന് പറയാമെങ്കിലും قَصر (ചുരുക്കി നമസ്കരിക്കൽ) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നതും, യാത്രകളിൽ പൊതുവെ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ഇതാകുന്നു. ഭയാവസ്ഥയിലുള്ള ആദ്യത്തെ ക്വസ്ർ ക്വുർആൻ കൊണ്ടും, സമാധാനാവസ്ഥയിലുള്ള രണ്ടാമത്തെ ക്വസ്ർ നബിﷺയുടെ സുന്നത്ത് കൊണ്ടും സ്ഥാപിതമായതാണ്. 'യാത്രയിലെ ക്വസ്ർ നമസ്കാരം അല്ലാഹുവിന്റെ കിതാബിൽ കാണുന്നില്ലല്ലോ, ഭയത്തിന്റെ നമസ്കാരം മാത്രമാണല്ലോ അതിൽ കാണുന്നത്?' എന്ന് ഇബ്നു ഉമർ(റ)നോട് ചോദിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അദ്ദേഹം ഇങ്ങിനെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു: 'സഹോദരപുത്രാ, അല്ലാഹു മുഹമ്മദ് നബിﷺയെ റസൂലായി അയച്ച അവസരത്തിൽ നമുക്ക് ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ, റസൂൽﷺ എപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതായി നാം കാണുന്നുവോ അതുപോലെ നാമും ചെയ്തുവരുന്നുവെന്ന് മാത്രം. യാത്രയിൽ ക്വസ്വ്റാക്കൽ റസൂൽﷺ നടപ്പിൽ വരുത്തിയ ഒരു സുന്നത്താകുന്നു." (ന; ജ; ബ; ഇബ്നു ഹിബ്ബാൻ)

'ഭൂമിയിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ നമസ്കാരം ക്വസ്വ്റാക്കുന്നതിന് തെറ്റില്ല' എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. അപ്പോൾ, യാത്ര എത്ര കണ്ട് ദൂരമുള്ളതായിരിക്കണമെന്നും, ക്വസ്വ്റാക്കണമെന്നു പറയാതെ തെറ്റില്ല എന്നു പറഞ്ഞ് മതിയാക്കിയ സ്ഥിതിക്ക് അത് ഉപേക്ഷിക്കുന്നതല്ലേ നല്ലതെന്നും സംശയിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്. യാത്രാദൂരത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ഇത്ര ദൂരം ഉണ്ടെങ്കിലേ യാത്രയിലെ ക്വസ്ർ പാടുള്ളുവെന്ന് നിർണയിക്കുവാൻ തക്ക ഒരു തെളിവ് നബിﷺയുടെ സുന്നത്തിൽ കാണുന്നില്ല. ചില രിവായത്തുകളും മറ്റും പരിശോധിക്കുമ്പോൾ യാത്രയുടെ ദൂരം പരിഗണിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്നുവരുന്നതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ട്. അത് കേവലം സ്വാഭാവികവുമാണ്. എല്ലാം കൂടി പരിശോധിച്ചാൽ - പല മഹാന്മാരും പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ - ഒരു നിശ്ചിത ദൂരം നിർണയിക്കുവാനില്ല എന്നാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്. എന്നാൽ, സാധാരണ ഗതിയിൽ ഒരു യാത്രയെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുമാറുള്ള ദൂരമുണ്ടെങ്കിലേ ക്വസ്വ്റാക്കുവാൻ പാടുള്ളുവെന്നും, അടുത്തടുത്ത സ്ഥലങ്ങളിലേക്കും, നിത്യാവശ്യങ്ങൾക്കുമുള്ള പോക്കുവരവുകളിലും ക്വസ്ർ പാടില്ല എന്നും തീർച്ചയാണുതാനും. والله اعلم

മേൽ സൂചിപ്പിച്ച അഭിപ്രായങ്ങളും അവയുടെ തെളിവുകളുമെല്ലാം വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഇമാം ഇബ്നുൽ ക്വയ്യിം (റ) പറയുന്നു: 'നബിﷺ തന്റെ സമുദായത്തിന് നമസ്കാരം ക്വസ്വ്റാക്കുവാനും, നോമ്പ് ഉപേക്ഷിക്കുവാനും ഒരു നിശ്ചിത വഴി ദൂരം നിർണയിച്ചു കൊടുത്തിട്ടില്ല. അവർക്കത് നിരുപാധികം വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. തയമ്മുമിന്റെ കാര്യവും അങ്ങിനെത്തന്നെ. എന്നാൽ, ഒരു ദിവസത്തെയും രണ്ട് ദിവസത്തെയും, മൂന്ന് ദിവസത്തെയും യാത്ര എന്നൊക്കെ നിർണയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള രിവായത്തുകളാകട്ടെ, ഒന്നും ബലവത്തായി സ്ഥിരപ്പെട്ടിട്ടില്ല.' (زاد المعاد)

'ക്വസ്വ്റാക്കുന്നതിന് തെറ്റില്ല' (ليس عليكم جناح) എന്ന വാക്കിൽ നിന്ന് അത്

ചെയ്യുകയും, ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ആവാമെന്നേ വരുന്നുള്ളൂ. എങ്കിലും യാത്രകളിലെല്ലാം തന്നെ നമസ്കാരം ക്വസ്റ്വാക്കലായിരുന്നു നബിﷺയുടെ പതിവെന്ന് പല ഹദീഥുകളിൽ നിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. യാത്രകളിൽ നാല് റക്അത്ത് നബിﷺ പൂർത്തിയാക്കിയതായി തെളിഞ്ഞിട്ടുമില്ല. അതുകൊണ്ട് യാത്രകളിൽ ക്വസ്റ്വ് നിർബന്ധമാണെന്നു പോലും പല മഹാന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിർബ്ബന്ധമില്ലെന്നാണ് ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം. ഏതായാലും ക്വസ്റ്വാക്കലാണ് ഉത്തമമെന്നതിൽ സംശയമില്ല. എന്നാൽ 'നിങ്ങൾക്ക് കുറ്റമില്ല' എന്ന വാക്യത്തിലടങ്ങിയ സൂചനയെന്തായിരിക്കും? ഹജ്ജിലും, ഉംറയിലും സ്വഫാ - മർവക്കിടയിലുള്ള ഓട്ടം നിർബ്ബന്ധമായിരുന്നിട്ടുകൂടി - സ്വഹാബികൾക്ക് നേരിട്ട ചില സംശയങ്ങൾ നിമിത്തം - അതിനെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചപ്പോഴും 'തെറ്റില്ല' എന്നാണ് അല്ലാഹു (അൽ ബക്വറഃ : 158 ൽ) പറഞ്ഞത്. അതുപോലെ, വളരെ പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്ന നമസ്കാരത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ വല്ല കുറവും വരുത്തുന്ന വിഷയത്തിലും പലർക്കും സംശയം തോന്നുവാൻ അവകാശമുണ്ടല്ലോ. അതുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഇവിടെയും അങ്ങിനെ പ്രയോഗിച്ചത്. الله اعلم

യഅ്ലബ്നു ഉമയ്യ(റ) പറയുകയാണ്: ജനങ്ങൾ (ശത്രുക്കളിൽനിന്ന്) നിർഭയരായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് 'അവിശ്വസിച്ചവർ നിങ്ങളെ കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്നത് ഭയപ്പെട്ടാൽ നിങ്ങൾക്ക് നമസ്കാരം ക്വസ്റ്വാക്കുന്നതിന് തെറ്റില്ല' എന്ന വചനത്തിന്റെ താൽപര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ഉമർ(റ)നോട് ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ ഉമർ(റ) പറഞ്ഞു: 'തനിക്ക് ആശ്ചര്യം (സംശയം) തോന്നിയപോലെ എനിക്കും തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ ഞാൻ റസൂൽ തിരുമേനിﷺയോട് അതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'അത് അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് നൽകിയ ഒരു സ്വദക്വഃയാണ് (ദാനമാണ്). അവന്റെ സ്വദക്വഃ നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു കൊള്ളുവിൻ. 'അഹ്മദ്, മുസ്ലിം(റ) മുതലായ പലരും ഉദ്ധരിച്ചതാണ് ഈ ഹദീഥ്. അല്ലാഹു തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ശത്രുക്കൾ തക്കംപാർത്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവസരത്തിലാണ് ക്വസ്ർ അനുവദിക്കപ്പെട്ടതെങ്കിലും പിന്നീട് ആ അനുവാദം യാത്രകളിലെല്ലാം തുടർന്നു ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുവാൻ അല്ലാഹു സമുദായത്തിന് നൽകിയ ഒരു ഔദാര്യമാണത് എന്നത്രെ നബിﷺ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. ഇപ്പറഞ്ഞത് മുകളിൽ കണ്ട രണ്ടാമത്തെ ഇനത്തിലുള്ള ക്വസ്റിനെപ്പറ്റിയാണ് - ഒന്നാമത്തെ ക്വസ്റിനെപ്പറ്റിയല്ല - എന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

ക്വസ്റിന്റെയും, അത് സംബന്ധമായ നിയമങ്ങളുടെയും വിശദവിവരങ്ങളും, അതിലുള്ള അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളും ഇവിടെ സ്പർശിക്കേണ്ടതില്ല. കൂടുതൽ അറിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഹദീഥ് വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഫിക്വ്ഹ് ഗ്രന്ഥങ്ങളും നോക്കേണ്ടതാണ്.

وَإِذَا كُنتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ ٱلصَّلَوٰةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ مِّنْهُم مَّعَكَ وَلْيَأْخُذُوٓا۟ أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا۟ فَلْيَكُونُوا۟ مِن وَرَآئِكُمْ وَلْتَأْتِ طَآئِفَةٌ

﴾102﴿ (നബിയേ) നീ അവരിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, എന്നിട്ട് അവർക്ക് നമസ്കാരം നില നിറുത്തി [നടത്തി]ക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്താൽ, അവരിൽ നിന്ന് ഒരു വിഭാഗം നിന്റെ കൂടെ (നമസ്കാരത്തിന്) നിന്നുകൊള്ളട്ടെ; അവർ തങ്ങളുടെ ആയുധങ്ങൾ എടുത്ത് കൊള്ളു

أُخْرَىٰ لَمْ يُصَلُّوا۟ فَلْيُصَلُّوا۟ مَعَكَ
وَلْيَأْخُذُوا۟ حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ ۗ

കയും ചെയ്യട്ടെ. അങ്ങനെ, അവർ 'സുജൂദ്' ചെയ്താൽ അവർ നിങ്ങളുടെ പിൻപുറത്തായിരിക്കട്ടെ. നമസ്കരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത മറ്റൊരു വിഭാഗം (നിന്റെകൂടെ) വരുകയും ചെയ്യട്ടെ; എന്നിട്ട് അവർ നിന്റെ കൂടെ നമസ്കരിച്ചുകൊള്ളട്ടെ; അവർ തങ്ങളുടെ ജാഗ്രതയും, തങ്ങളുടെ ആയുധങ്ങളും എടുത്ത് കൊള്ളുകയും ചെയ്യട്ടെ.

وَدَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ
أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ
عَلَيْكُم مَّيْلَةً وَٰحِدَةً ۚ وَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ إِن كَانَ بِكُمْ أَذًى مِّن
مَّطَرٍ أَوْ كُنتُم مَّرْضَىٰٓ أَن تَضَعُوٓا۟
أَسْلِحَتَكُمْ ۖ وَخُذُوا۟ حِذْرَكُمْ ۗ

നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ആയുധങ്ങളെയും, നിങ്ങളുടെ സാമഗ്രികളെയും സംബന്ധിച്ചു ശ്രദ്ധ വിട്ടിരുന്നെങ്കിൽ (കൊള്ളാം) എന്ന് (ആ) അവിശ്വസിച്ചവർ മോഹിക്കുകയാണ്; എന്നാലവർക്ക് നിങ്ങളുടെമേൽ (പെട്ടെന്നു) ഒരൊറ്റ ആഞ്ഞടിനടത്താമായിരുന്നു (വല്ലോ)! നിങ്ങൾക്ക് മഴ നിമിത്തം വല്ല ശല്യവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ രോഗികളായിരിക്കുകയോ ചെയ്തെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെ മേൽ തെറ്റുമില്ല, നിങ്ങളുടെ ആയുധങ്ങൾ (ഇറക്കി) വെക്കുന്നതിന്. (എന്നാലും) നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ജാഗ്രത സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യണം. [അതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിക്കൂടാ.]

إِنَّ ٱللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا
مُّهِينًا ﴿١٠٢﴾

നിശ്ചയമായും, അവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹു നിന്ദാകരമായ ശിക്ഷ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു.

﴾102﴿ وَإِذَا كُنتَ നീ ആയിരുന്നാൽ, ഉണ്ടായിരുന്നാൽ فِيهِمْ അവരിൽ فَأَقَمْتَ എന്നിട്ടു നീ നിലനിറുത്തുക (നടത്തുക)യും لَهُمُ അവർക്ക്, അവർക്ക് വേണ്ടി الصَّلَاةَ നമസ്കാരം فَلْتَقُمْ എന്നാൽ നിൽക്കട്ടെ طَآئِفَةٌ مِّنْهُم അവരിൽ നിന്ന് ഒരു വിഭാഗം, ഒരു കൂട്ടർ مَعَكَ നിന്റെ കൂടെ, ഒപ്പം وَلْيَأْخُذُوا അവർ എടുക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ أَسْلِحَتَهُمْ അവരുടെ ആയുധങ്ങൾ فَإِذَا سَجَدُوا എന്നിട്ട് അവർ സുജൂദ് ചെയ്താൽ فَلْيَكُونُوا

അവർ ആയിക്കൊള്ളട്ടെ, ആയിരിക്കട്ടെ مِن وَرَآئِكُمْ നിങ്ങളുടെ പിൻപുറത്തിലൂടെ وَلْتَأْتِ വരുകയും ചെയ്യട്ടെ, വന്നും കൊള്ളട്ടെ طَآئِفَةٌ ഒരു വിഭാഗം أُخْرَىٰ വേറെ, മറ്റൊരു لَمْ يُصَلُّوا നമസ്കരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത, അവർ നമസ്കരിച്ചിട്ടില്ല فَلْيُصَلُّوا എന്നിട്ട വർ നമസ്കരിക്കട്ടെ مَعَكَ നിന്റെ കൂടെ وَلْيَأْخُذُوا അവർ എടുത്തും (സ്വീകരിച്ചും) കൊള്ളട്ടെ حِذْرَهُمْ അവരുടെ ജാഗ്രത, സൂക്ഷ്മത, കാവൽ وَأَسْلِحَتَهُمْ അവരുടെ ആയു ധങ്ങളും وَدَّ കൊതിക്കുകയാണ്, മോഹിച്ചു, ആഗ്രഹിച്ചു الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ച വർ لَوْ تَغْفُلُونَ നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധ വിട്ടിരുന്നെങ്കിൽ, അശ്രദ്ധരായാൽ കൊള്ളാം (എന്ന്) عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ നിങ്ങളുടെ ആയുധങ്ങളെപ്പറ്റി وَأَمْتِعَتِكُمْ നിങ്ങളുടെ സാമഗ്രികളെ യും, ഉപകരണങ്ങളെയും فَيَمِيلُونَ എന്നാൽ (അപ്പോൾ - അങ്ങനെ) അവർ ആഞ്ഞു വീഴുകയും, ആഞ്ഞടിക്കാം, മറിഞ്ഞു വീഴാം, മറിയുവാൻ عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ, നിങ്ങളിൽ مَيْلَةً ഒരു ആഞ്ഞടി, മറിയൽ وَاحِدَةً ഒരു, ഏക وَلَا جُنَاحَ തെറ്റില്ലതാനും, കുറ്റവുമില്ല عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ إِن كَانَ بِكُمْ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടായെങ്കിൽ أَذًى വല്ല ശല്യവും, ഉപദ്രവം مِن مَّطَرٍ മഴയാൽ, മഴ നിമിത്തം أَوْ كُنتُم അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ആയിരുന്നു (എങ്കിൽ) مَّرْضَىٰ രോഗികൾ أَن تَضَعُوا നിങ്ങൾ വെക്കുന്നതിനു, താഴെ വെക്കുന്നതിന് أَسْلِحَتَكُمْ നിങ്ങളുടെ ആയുധങ്ങൾ وَخُذُوا നിങ്ങൾ എടു ക്കുക(സ്വീകരിക്കുക)യും ചെയ്‌വിൻ حِذْرَكُمْ നിങ്ങളുടെ ജാഗ്രത, സൂക്ഷ്മത إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു أَعَدَّ ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക് عَذَابًا ശിക്ഷ مُّهِينًا നിന്ദാകരമായ, അപമാനിക്കുന്ന.

فَإِذَا قَضَيْتُمُ ٱلصَّلَوٰةَ فَٱذْكُرُوا۟ ٱللَّهَ قِيَٰمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ ۚ فَإِذَا ٱطْمَأْنَنتُمْ فَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ ۚ إِنَّ ٱلصَّلَوٰةَ كَانَتْ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ كِتَٰبًا مَّوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾

﴾103﴿ അങ്ങനെ, നിങ്ങൾ നമസ്കാരം നിർവ്വഹിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, നിൽക്കുന്നവരായും, ഇരിക്കുന്നവരായും, നിങ്ങളുടെ പാർശ്വങ്ങളിലായും [കിടക്കുന്നവരായും] കൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ഓർമിക്കുവിൻ.

എനി, നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനമായാൽ നിങ്ങൾ നമസ്കാരം (മുറക്ക്) നിലനിറുത്തുവിൻ.

(കാരണം) നിശ്ചയമായും നമസ്കാരം, സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേൽ സമയം നിർണയിക്കപ്പെട്ട ഒരു നിർബന്ധ(നിയമ)മാകുന്നു.

﴾103﴿ فَإِذَا قَضَيْتُمُ അങ്ങനെ നിങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചാൽ, ചെയ്തുതീർത്താൽ الصَّلَاةَ നമസ്കാരം فَاذْكُرُوا നിങ്ങൾ ഓർമിക്കുവിൻ, ധ്യാനിക്കുവിൻ اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ قِيَامًا നിൽക്കുന്നവരായിട്ട് وَقُعُودًا ഇരിക്കുന്നവരായും وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ നിങ്ങളുടെ പാർശ്വ(ഭാഗ)ങ്ങളിലായും فَإِذَا اطْمَأْنَنتُمْ എന്നിട്ട് (എനി - അപ്പോൾ) നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനമായെങ്കിൽ (മനസ്സൊതുങ്ങിയെങ്കിൽ) فَأَقِيمُوا അപ്പോൾ നിങ്ങൾ നിലനിറുത്തുവിൻ الصَّلَاةَ നമസ്കാരം إِنَّ الصَّلَاةَ നിശ്ചയമായും നമസ്കാരം كَانَتْ ആയിരിക്കുന്നു, ആകുന്നു عَلَى الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേൽ كِتَابًا നിയമം, നിശ്ചയം, നിർബ്ബന്ധം مَّوْقُوتًا സമയം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട, നിർണയം ചെയ്യപ്പെട്ടതായ

ഈ വചനങ്ങളിൽ പല നിയമങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. \ _ nﷺയെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് 'നീ അവരിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും, അവർക്ക് നമസ്കാരം നടത്തുകയും ചെയ്താൽ എന്ന് പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന് സൈന്യനായകന്മാരാണ് നമസ്കാരത്തിൽ സൈന്യത്തിന് നേതൃത്വം നൽകേണ്ടത് (ഇമാമായിരിക്കേണ്ടത്) എന്നും, യുദ്ധവേളയിൽ പോലും ജമാഅത്തായിട്ടാണ് നമസ്കരിക്കേണ്ടതെന്നും, ആവശ്യമെന്ന് കാണുമ്പോൾ തുടർന്നു പറഞ്ഞതു പോലെയുള്ള ഭയത്തിന്റെ നമസ്കാരത്തിന് ഏർപ്പാട് ചെയ്യേണ്ടത് സേനാനായകന്മാരാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാം. ഭയത്തിന്റെ നമസ്കാരത്തി(صَلَاةُ الْخَوْف) ന്റെ പ്രധാന വശങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ വിശദീകരണങ്ങൾ നബിﷺയുടെ സുന്നത്തിൽ നിന്നാണ് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുക. ശത്രുക്കളുമായി യുദ്ധക്കളത്തിൽ വെച്ചു ഏറ്റുമുട്ടലുകൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന രൂപമല്ല ഈ വചനങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇരുചേരികളും തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടി ആയുധ സംഘട്ടനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സൈന്യത്തെ രണ്ടോ അധികമോ ഭാഗമാക്കി ഭാഗിച്ചു നിറുത്തി ഓരോ ഭാഗത്തെയും ചേർത്ത് ഓരോ റക്അത്തായി നമസ്കരിക്കുവാൻ സൗകര്യമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. അങ്ങിനെയുള്ള ദുർഘട ഘട്ടങ്ങളിൽ - അത് യുദ്ധത്തിൽ വെച്ചായാലും അല്ലെങ്കിലും - ഓരോരുത്തരും അവനവനു സാധിക്കുന്ന പ്രകാരം കാൽനടയായോ വാഹനപ്പുറത്തായോ നടന്നുകൊണ്ടും, റുകൂഅ് - സുജൂദ് മുതലായവ പൂർത്തിയാക്കാതെയും നമസ്കരിച്ചാൽ മതിയാകുമെന്ന് സൂറത്തുൽ ബക്വറഃ 239-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

യുദ്ധാവസരത്തിൽ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന صَلَاةُ الْخَوْف (ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടുള്ള നമസ്കാരത്തി)ന്റെ രൂപം ഇവിടെ അല്ലാഹു വിവരിച്ചതിന്റെ സാരം ഇതാണ്: സൈന്യത്തെ രണ്ടായി വിഭജിച്ചു ഒരു വിഭാഗത്തെയും കൂട്ടി നബിﷺ നമസ്കാരം ആരംഭിക്കുക. സുജൂദ് കഴിഞ്ഞാൽ ആ വിഭാഗക്കാർ പിന്നോട്ടുമാറി ശത്രുക്കളെ അഭിമുഖീകരിച്ചു നിൽക്കുക. അതോടെ മറ്റേ വിഭാഗം മുമ്പോട്ട് വന്ന് അവർ നബിﷺയോടൊപ്പം ഒരു റക്അത്ത് നമസ്കരിക്കുക. എന്നാൽ ഓരോ വിഭാഗവും നബിﷺയൊന്നിച്ചു എത്ര റക്അത്ത് നമസ്കരിക്കണം? ബാക്കി റക്അത്തുകൾ അവർ എങ്ങിനെ പൂർത്തിയാക്കണം? എന്നൊന്നും വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടില്ല. എങ്കിലും, നബിﷺയൊന്നിച്ചു ഓരോ വിഭാഗക്കാരും ഓരോ റക്അത്ത് നമസ്കരിക്കണമെന്നും, ബാക്കിയുള്ള റക്അത്തുകൾ സൗകര്യം പോലെ സൈന്യം ഒറ്റയായോ, കൂട്ടായോ, നബിﷺയോടൊപ്പം ഊഴം വെച്ചോ പൂർത്തിയാക്കാമെന്നുമാണ് ഇതിൽനിന്ന് വരുന്നത്. الله اعلم

ഹദീഥുകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ഭയപ്പാടിന്റെ നമസ്കാരം നബിﷺ ഒന്നിലധികം രൂപത്തിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി കാണാം. അവയിൽ ചിലതിന് മുൻഗണന നൽകിക്കൊണ്ട് ആ രൂപമാണ് കൂടുതൽ ശരിയായതെന്ന് ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. അതാത് അവസരത്തിലെ പരിതഃസ്ഥിതികൾ കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് കൂടുതൽ അനുയോജ്യമായ രൂപം ഏതോ അതായിരുന്നു തിരുമേനി സ്വീകരിച്ചിരുന്നതെന്നും, എല്ലായ്പോഴും ഒരു പ്രത്യേക രൂപത്തിൽ മാത്രമായിരുന്നില്ല നബിﷺ അത് നടപ്പിൽ വരുത്തിയിരുന്നതെന്നതുമാണ് വാസ്തവം. മുസ്‌ലിം സൈന്യവും ശത്രുസൈന്യവും എണ്ണത്തിലുള്ള താരതമ്യം, ഇരുകൂട്ടരും നിലകൊള്ളുന്ന സ്ഥാനങ്ങളുടെ പ്രത്യേകത, നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്ന നമസ്കാരത്തിന്റെ റക്അത്തുകളുടെ എണ്ണം, സംഘട്ടനങ്ങളുടെ സ്വഭാവം മുതലായവയും, യുദ്ധക്കളത്തിൽ അണികൾ അന്യോന്യം ഏറ്റുമുട്ടി സംഘട്ടനം ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലേ എന്ന വസ്തുതയുമൊക്കെ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഒരേ രൂപം എല്ലായ്പോഴും പ്രായോഗികമായിരിക്കയില്ലല്ലോ. നബിﷺ സ്വീകരിച്ച രൂപങ്ങൾ എല്ലാം തന്നെ, അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ മൂലരൂപത്തിൽ നിന്നും പുറത്തുപോകുന്നില്ലെന്നും, വിശദാംശങ്ങളിൽ മാത്രം സന്ദർഭത്തിനൊത്ത മാറ്റങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയാണ് അവിടുന്ന് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നും കാണാവുന്നതാകുന്നു. വിശദമായി അറിയുവാൻ യഥാസ്ഥാനങ്ങളെ അവലംബിക്കേണ്ടതാണ്.

ഇതരഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണാറുള്ളത് പോലെ. നിയമങ്ങൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ അവ മാത്രം വിവരിച്ചുമതിയാക്കുന്ന പതിവ് ക്വുർആൻ സ്വീകരിക്കാറില്ല. നിയമത്തിന് ആസ്പദമായ തത്വങ്ങൾ, അവയിലടങ്ങിയ യുക്തികൾ, അവയുടെ നിർവ്വഹണത്തിൽ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ എന്നിവ കൂടി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുക പതിവാകുന്നു. ഈ വചനങ്ങളിൽ ഇതിന് പല ഉദാഹരണങ്ങളും കാണാം. നോക്കുക:-

(1) ആദ്യത്തെ വിഭാഗക്കാർ നബിﷺയൊന്നിച്ചു നമസ്കരിക്കണമെന്ന് പറഞ്ഞതോടൊപ്പം അവർ അവരുടെ യുദ്ധായുധങ്ങൾ കയ്യിലെടുക്കണം. (وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ) എന്ന് ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു. നമസ്കാരത്തിലായിതുകൊണ്ട് ആയുധം ധരിച്ചുകൂടാ എന്നു കരുതരുത്. വേണ്ടിവന്നാൽ നമസ്കാരത്തിലും ആക്രമണം നടത്തുവാൻ സാധിക്കണം, ആയുധം എടുക്കാതെ നമസ്കാരത്തിന് നിന്നാൽ ശത്രുക്കൾ ആ തക്കം ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കും എന്നൊക്കെയാണിത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

(2) രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗക്കാർ നമസ്കാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോഴും ആയുധം കയ്യിലെടുക്കണമെന്ന് വീണ്ടും ഉപദേശിക്കുന്നു. ഒന്നാമത്തെ വിഭാഗത്തെയും കൂട്ടി നബിﷺ നമസ്കാരം ആരംഭിക്കുന്നത് ശത്രുക്കൾ മുൻകൂട്ടി പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടാവാൻ മിക്കവാറും അവകാശമില്ല. നമസ്കാരം ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ, അവർ മുസ്‌ലിംകളുടെ ചലനങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധചെലുത്തുമെന്ന് തീർച്ചയാണ്. അതുകൊണ്ട് ആയുധങ്ങൾ ധരിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ, അവർ ജാഗ്രത പാലിക്കുകയും വേണം (وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ) എന്നുകൂടി ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. ജാഗ്രത വേണമെന്ന് പറയുവാനുള്ള കാരണവും വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതായത്, നിങ്ങളുടെ ആയുധങ്ങളെയും സാധനസാമഗ്രികളെയും കുറിച്ച് നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധ വിട്ടാൽ തരക്കേടില്ല – എന്നാലവർക്ക് നിങ്ങളുടെ നേരെ വമ്പിച്ച ഒരു ആഞ്ഞടി നടത്താം – എന്നാണവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികളുടെ നേരെ അല്ലാഹുവിനുള്ള സ്നേഹവും കരുണയുമാണ് ഇതെല്ലാം കുറിക്കുന്നത്.

(3) എന്നാൽ, വാൾ, കുന്തം, അമ്പ്, അങ്കി മുതലായവ ധരിച്ചുകൊണ്ട് നമസ്കരിക്കുന്നത് അൽപം ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള കാര്യമാണല്ലോ. നമസ്കാരത്തിൽ ആയുധങ്ങൾ ധരിക്കണമെന്ന് ആവർത്തിച്ചു പറയുമ്പോൾ ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു നിർബന്ധ കൽപനയാണതെന്ന് തോന്നുവാനും ഇടയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് മഴ, രോഗം മുതലായ വിഷമങ്ങളുള്ളപ്പോൾ ആയുധങ്ങൾ ധരിച്ചുകൊള്ളണമെന്നില്ല (وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِن كَانَ بِكُمْ أَذًى....) എന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നു. എന്നാലും ശത്രുക്കളെക്കുറിച്ചുള്ള ജാഗ്രത കൈവിടരുത്. (وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ) എന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം ഓർമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

(4) സത്യവിശ്വാസികളോട് അല്ലാഹുവിന് വളരെ സ്നേഹവും കൃപയുമാണുള്ളത്. അവിശ്വാസികളോട് അങ്ങേഅറ്റം വെറുപ്പും കോപവുമാണുള്ളത്. എന്നിരിക്കെ, എന്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന് അവിശ്വാസികളെ പരാജയപ്പെടുത്തി ഒതുക്കിക്കൂടാ? എന്ന് ആരും ശങ്കിക്കേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹു അവർക്ക് നിന്ദ്യമായ ശിക്ഷ ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. (إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ....) അതെ, ഇഹത്തിൽ അവർ ക്രമേണ നിന്ദ്യമായി പരാജയപ്പെടുകയും, പരത്തിൽ അപമാനകരമായ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുകയും ചെയ്യും എന്ന് പറഞ്ഞു സത്യവിശ്വാസികളെ സമാധാനിപ്പിക്കുന്നു.

(5) പിന്നീട്, മേൽ വിവരിച്ച പ്രകാരം നമസ്കാരം നിർവ്വഹിച്ചു കഴിഞ്ഞ ശേഷവും അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സ്മരണ കൈവിട്ടുകൂടാ എന്നും, സന്ദർഭമനുസരിച്ച് നിന്നോ ഇരുന്നോ കിടന്നോ എങ്ങിനെയായാലും അല്ലാഹുവിനെ ഓർത്തുകൊണ്ടിരിക്കണം (فَإِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ ......) എന്നും ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു.

(6) യുദ്ധം കഴിഞ്ഞു ഭയപ്പാട് നീങ്ങിപ്പോകുകയും, സ്ഥിതി ശാന്തമാകുകയും ചെയ്താൽ പിന്നീട് പതിവ് പ്രകാരം നമസ്കാരം അതിന്റെ മുറപ്രകാരം തന്നെ അനുഷ്ഠിച്ചുപോരണം (فَإِذَا اطْمَأْنَنتُمْ فَأَقِيمُوا...) എന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അതായത് ജമാഅത്തായും, ഘടകങ്ങളും നിബന്ധനകളും മര്യാദകളുമെല്ലാം യഥാരൂപത്തിൽ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടും തന്നെ ചെയ്തുപോരണമെന്ന്.

(7) നമസ്കാരത്തിന്റെ കാര്യം – യുദ്ധത്തിൽ പോലും ഒഴിവില്ലാത്തവിധം – ഇത്രയും കർശനമായി പ്രസ്താവിക്കുവാൻ കാരണം, അത് സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് ഒഴിവാക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തവണ്ണം സമയനിർണയം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു നിർബ്ബന്ധ നിയമമാണ് (إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ.....) എന്നും പ്രത്യേകം എടുത്ത് കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അനുഷ്ഠാനപരമായി സ്വീകരിക്കേണ്ടുന്ന കർമങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായതാണല്ലോ നമസ്കാരം. ഓരോ മുസ്‌ലിമും വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം ഓർമിച്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു വാക്യമാണിത്. യുദ്ധത്തിൽ പോലും നമസ്കാരം സമയം തെറ്റിക്കാതെ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ടെന്നും, സാധാരണ നിലയിൽ നിന്ന് കുറെയെല്ലാം വിട്ടുവീഴ്ചകൾ അനുവദിച്ചുകൊണ്ടാണെങ്കിലും ജമാഅത്തായിത്തന്നെ അത് നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞതിനെത്തുടർന്നാണ് ഈ വാക്യം അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്നുകൂടി ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഇബ്നു മസ്ഊദ്(റ) പറയുകയാണ്: 'കർമങ്ങളിൽ വെച്ച് അല്ലാഹുവിങ്കലേക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടത് ഏതാണ്?' എന്ന് ഞാൻ നബി തിരുമേനിﷺയോട് ചോദിച്ചു: തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'നമസ്കാരം അതിന്റെ സമയത്തിന് നമസ്കരിക്കലാണ്.' ഞാൻ

ചോദിച്ചു: 'പിന്നെ ഏതാണ്?' തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'മാതാപിതാക്കൾക്ക് നന്മ ചെയ്യലാണ്.' ഞാൻ ചോദിച്ചു: 'പിന്നെ ഏതാണ്?' അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ സമരം ചെയ്യലാണ്.' ഇബ്നു മസ്ഊദ്(റ) പറയുകയാണ്: 'ഇക്കാര്യങ്ങൾ എനിക്ക് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞുതന്നു. ഞാൻ കൂടുതൽ ചോദിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ തിരുമേനി എനിക്ക് കൂടുതൽ പറഞ്ഞു തരുമായിരുന്നു.' (ബു; മു.) ജാബിർ (റ) പറയുന്നു: റസൂൽﷺ പറഞ്ഞു: 'ഒരടിയാന്റെയും കുഫ്റിന്റെയും (അവിശ്വാസത്തിന്റെയും) ഇടക്കുള്ളത് നമസ്കാരം ഉപേക്ഷിക്കലാണ്.' (മു). ഇസ്ലാമിനും കുഫ്റിനും ഇടക്കുള്ള അതിരു വരമ്പാണ് നമസ്കാരം. അഥവാ അത് ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് കുഫ്റാണെന്ന് സാരം. ബുറൈദ(റ) പറയുന്നു: 'റസൂൽﷺ പറഞ്ഞു: നമ്മുടെയും അവരുടെയും (മറ്റുള്ളവരുടെയും) ഇടക്കുള്ള ഉടമ്പടി നമസ്കാരമാകുന്നു. ആർ അത് ഉപേക്ഷിച്ചുവോ അവൻ അവിശ്വാസിയായി.' (അ; തി; ന; ജ.) അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ശക്വീക് (റ) പറയുന്നു: 'കർമങ്ങളിൽപെട്ട യാതൊന്നും തന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് കുഫ്റാണെന്ന് നബിﷺയുടെ സഹാബികൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നില്ല – നമസ്കാരം അല്ലാതെ.' (തി.)

وَلَا تَهِنُوا۟ فِى ٱبْتِغَآءِ ٱلْقَوْمِ ۖ إِن تَكُونُوا۟ تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ ۖ وَتَرْجُونَ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾

﴿104﴾ (ആ) ജനതയെ തേടിപ്പിടിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങൾ ബലഹീനരാകരുത്. നിങ്ങൾ വേദനഅനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ വേദന അനുഭവിക്കുന്നതുപോലെ നിശ്ചയമായും അവരും വേദന അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. (കൂടാതെ) അവർ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ലാത്ത (ചില)ത് അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നവനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

﴿104﴾ وَلَا تَهِنُوا നിങ്ങൾ ദുർബ്ബലരാകരുത് فِي ابْتِغَاءِ അന്വേഷി(ച്ചുപിടി)ക്കുന്നതിൽ الْقَوْمِ (ആ)ജനതയെ إِن تَكُونُوا നിങ്ങളാകുന്നുവെങ്കിൽ تَأْلَمُونَ നിങ്ങൾ വേദനപ്പെടുന്നു(വേദന അനുഭവിക്കുന്നു) فَإِنَّهُمْ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അവർ يَأْلَمُونَ അവർ വേദന അനുഭവിക്കുന്നു. അവർക്ക് വേദനയുണ്ടാകുന്നു كَمَا تَأْلَمُونَ നിങ്ങൾ വേദനപ്പെടുന്ന (അനുഭവിക്കുന്ന)തുപോലെ وَتَرْجُونَ നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുക (അഭിലഷിക്കുക)യും ചെയ്യുന്നു مِنَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് مَا لَا يَرْجُونَ അവർ പ്രതീക്ഷിക്കാത്തത് وَكَانَ اللَّهُ അല്ലാഹുവാകുന്നു عَلِيمًا അറിയുന്നവൻ حَكِيمًا അഗാധജ്ഞാനി, യുക്തിമാൻ

സത്യദീനിനെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാൻ കച്ചകെട്ടി ഇറങ്ങിയ മുശ്രിക്കുകളാകുന്ന ശത്രുക്കൾ യുദ്ധകാഹളം മുഴക്കുമ്പോൾ അവരെ നേരിട്ടാൽ മാത്രം പോരാ, അവരെ കഴിയുന്നത്ര തേടിപ്പിടിച്ചു നശിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതുമുണ്ട്. അതിൽ ഭീരുത്വമോ, ദൗർബ്ബ

ല്യമോ നിങ്ങൾക്കുണ്ടാവാൻ പാടില്ല. ക്ഷമയോടും, വീറോടും കൂടി അതിൽ നിങ്ങൾ ബദ്ധശ്രദ്ധരായിരിക്കണം. അവരെ നേരിടുന്നതുമൂലം നിങ്ങൾക്ക് പല കഷ്ടനഷ്ടങ്ങളും പരിക്കുകളുമൊക്കെ അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടാകും. അതിന്റെ പേരിൽ നിങ്ങൾ പിന്നോക്കം നിന്നുകൂടാ. നിങ്ങളെപ്പോലെത്തന്നെ അവർക്കും അതൊക്കെ അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾ ഓർക്കണം. എന്നാൽ, അവർക്കില്ലാത്ത ഒരു വിശേഷത നിങ്ങൾക്കുണ്ട്. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അല്ലാഹുവിങ്കൽനിന്നുള്ള പല അനുഗ്രഹങ്ങളും ലഭിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നവരാണ് നിങ്ങൾ. അവർക്ക് ആ പ്രതീക്ഷയില്ല. ആ നിലക്ക് അവരെക്കാൾ ക്ഷമയും, ചൊടിയും, ചുണയും നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ എന്ന് താൽപര്യം.

വിഭാഗം - 16

അൻസ്വാരികളിലും യഹൂദികളിലും പെട്ട ചിലർക്കിടയിൽ നടന്നതും താഴെ വിവരിക്കുന്നതുമായ ഒരു സംഭവത്തെ പരാമർശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളവയാണ് തുടർന്നുള്ള ഏതാനും വചനങ്ങൾ. എന്നാലും അവയിലടങ്ങിയ ഓരോ വാക്യവും, ആശയവും ഓരോ മുസ്ലിമും ഓർമിച്ചിരിക്കേണ്ടുന്ന പാഠങ്ങളാകുന്നു. ചുരുക്കിയും, വിസ്തരിച്ചും കൊണ്ട് പല മാർഗങ്ങളിൽ കൂടി പല മഹാന്മാരും ഉദ്ധരിച്ചതും, ഈ വചനങ്ങളുടെ അവതരണ ഹേതുവായി മിക്ക ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും എണ്ണിവരുന്നതുമായ ആ സംഭവത്തിന്റെ സ്വഭാവം ചുരുക്കത്തിൽ ഇപ്രകാരമാകുന്നു:-

നബി ഒന്നിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ഒരു പടയെടുപ്പിൽ അൻസ്വാരികളിൽപെട്ട ക്വത്താദത്തുബ്നുനുഅ്മാനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതൃവ്യൻ രിഫാഅത്തും (റ) പങ്കെടുത്തിരുന്നു. അവരിൽ ഒരാളുടെ (രിഫാഅത്തിന്റെ) പടയങ്കി കളവുപോയി. ഒരു അൻസ്വാരി ഗോത്രമായ ബനൂളുഫർ (بَنُو ظَفَر) കാരനായ ഉബൈരിക്വി (أُبَيْرِق)ന്റെ മക്കൾ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു വീട്ടുകാരെ സംബന്ധിച്ച് സംശയം ഉളവായി. അതനുസരിച്ച് അങ്കിയുടെ ഉടമസ്ഥൻ നബി ﷺ യുടെ അടുക്കൽചെന്ന് ഉബൈരിക്വിന്റെ മകൻ ത്വുഅ്മത്ത് (طَعْمَة) എന്റെ അങ്കി മോഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞു. ചില രിവായത്തുകളിൽ ഇയാളുടെ പേർ ബശീർ എന്നാണെന്നും, ഇയാൾ ഒരു കപട വിശ്വാസിയും മുസ്ലിംകൾക്കെതിരിൽ കവിതകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നവനുമായിരുന്നുവെന്നും വന്നിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും യഥാർഥ മോഷ്ടാവ് വിവരം അറിഞ്ഞപ്പോൾ, അങ്കിയെടുത്ത് രാത്രി സമയത്ത് സൈദുബ്നുസ്സമീൻ എന്ന ഒരു യഹൂദിയുടെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയിവെച്ചു. (കുറച്ചു ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും ആ അങ്കിയും കൂടി അയാളുടെ പക്കൽ സൂക്ഷിക്കുവാൻ ഏൽപിക്കുകയാണ് ചെയ്തതെന്നും, കൊണ്ട് പോകുമ്പോൾ ഭക്ഷണസാധനം ചാക്കിൽ നിന്ന് വഴിനീളെ ചോർന്നു പോയിരുന്ന അടയാളം കാണാമായിരുന്നുമെന്നും പറയപ്പെടുന്നു.) മോഷ്ടാവ് ആ വിവരം തന്റെ കുടുംബത്തിൽ ചിലരെ അറിയിച്ചു. അവർ റസൂൽ തിരുമേനി ﷺ യുടെ അടുക്കൽചെന്ന് തങ്ങളുടെ സ്നേഹിതൻ (ത്വുഅ്മത്ത് അല്ലെങ്കിൽ ബശീർ) നിരപരാധിയാണെന്നും, യഥാർഥത്തിൽ അങ്കിമോഷ്ടിച്ചവൻ ആ യഹൂദനാണെന്നും, കളവ് മുതൽ അവന്റെ അടുക്കൽ നിന്ന് കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെന്നും അറിയിച്ചു. തങ്ങളുടെ സ്നേഹിതൻ ഒരു മുസ്ലിമും, മോഷ്ടിച്ചവൻ വഞ്ചകനായ ഒരു യഹൂദനുമാകയാൽ, സ്നേഹിതന്റെ നിരപരാധിത്വം പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കണമെന്നും അവനുവേണ്ടി തിരുമേനി വാദിക്കണമെന്നും അവർ അപേക്ഷിച്ചു. യഹൂദൻ അവന്റെ നിരപരാധിത്വവും, സംഭവത്തിന്റെ യഥാർഥവും വിവരിക്കുകയും തനിക്കുള്ള തെളിവുകൾ

സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. കളവ് മുതൽ അവന്റെ പക്കൽ നിന്ന് കണ്ടുകിട്ടിയതിനെയും അവനെതിരിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട തെളിവുകളെയും അടിസ്ഥാനമാക്കി യഹൂദന്റെ വാദം നബിﷺ തള്ളിക്കളയുകയും, ഉബൈരികിന്റെ മകന്റെ നിരപരാധിത്വം പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ഉണ്ടായി.

യഹൂദന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് കളവ് മുതൽ കണ്ടെടുക്കുന്നതിന് മുമ്പ് ക്വത്താദയെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതൃവ്യൻ രിഫാഅത്തിനെയും സംബന്ധിച്ച് അവർ – ഇബ്നു ഉബൈരികിന്റെ കൂട്ടർ – നബിﷺയുടെ അടുക്കൽ ആക്ഷേപം സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. മുസ്ലിംകളായ തങ്ങളുടെ വീട്ടുകാരെപ്പറ്റി തക്ക തെളിവൊന്നും കൂടാതെ അവർ കളവു കേസ്സു ചുമത്തിയെന്നായിരുന്നു ആക്ഷേപം. ക്വത്താദ(റ) പറയുകയാണ്: ഞാൻ റസൂൽ തിരുമേനിﷺയുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു സംസാരിച്ചു. അപ്പോൾ, തെളിവും രേഖയും കൂടാതെ നല്ല ആളുകളായ ഒരു മുസ്ലിം കുടുംബത്തിന്റെ മേൽ കളവ് ചുമത്തുകയാണ് താൻ ചെയ്യുന്നതെന്ന് തിരുമേനി എന്നോട് പറഞ്ഞു. അയ്യോ! അത് പറയേണ്ടിയിരുന്നില്ലെന്ന് ഖേദിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ മടങ്ങിപ്പോന്നത്. എന്റെ പിതൃവ്യൻ രിഫാഅത്ത്(റ) വന്ന് എന്നോട് വിവരം ചോദിച്ചു. നബിﷺ പറഞ്ഞ മറുപടി കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം (വ്യസനത്തോടെ)പറഞ്ഞു: الله المستعان (അല്ലാഹുവിനോടാണ് സഹായം തേടുവാനുള്ളത്.) പിന്നീട് അധികം താമസമുണ്ടായില്ല. .... إِنَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ മുതൽ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا..... വരെയുള്ള (105 മുതൽ 114 കൂടി) വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചു. ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചപ്പോൾ, തിരുമേനി ആ ആയുധം (അങ്കി) രിഫാഅത്തിന് ഏൽപിച്ചു കൊടുത്തു. ക്വത്താദ(റ) പറയുകയാണ്: ഞാൻ പിതൃവ്യന്റെ അടുക്കൽ -അദ്ദേഹം വയസ്സ് ചെന്ന് കണ്ണിന് കാഴ്ച ഇല്ലാതായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു – ആയുധവും കൊണ്ട് ചെന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'സഹോദരപുത്രാ! അത് അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിലേക്ക് സംഭാവനയാണ്' അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇസ്ലാമിൽ കലർപ്പുകൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നായിരുന്നു ഞാൻ മുമ്പ് ധരിച്ചിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ എനിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടു: അദ്ദേഹത്തിന്റെഇസ്ലാം ശരിയായ ഇസ്ലാം തന്നെയായിരുന്നുവെന്ന്. ഈ ക്വുർആൻ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചപ്പോൾ ഉബൈരികിന്റെ മകൻ (യഥാർഥ മോഷ്ടാവ്) മുശ്രിക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്നു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു ....وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ മുതൽ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا... വരെയുള്ള (115, 116) വചനങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചു. ഇതാണ് സംഭവം.

സയ്യിദുക്വുത്ത്ബ്(റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ക്വുർആൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനമാണെന്നുള്ളതിന് മറ്റ് തെളിവുകളില്ലെങ്കിൽപോലും മനസ്സിരുത്തി ചിന്തിക്കുന്ന നിഷ്പക്ഷ ബുദ്ധികൾക്ക് ആ യാഥാർഥ്യം സ്വയം ബോധ്യപ്പെടുവാൻ മതിയായതാണ് ഈ വചനങ്ങൾ. ഒരു സംഭവത്തിന്റെ യഥാർഥരൂപം വെളിപ്പെടുത്തുമാറുള്ള തെളിവുകൾ ഇല്ലാതിരിക്കുകയും, അതിന് എതിരായ തെളിവുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ആ സംഭവത്തിന്റെ ചുരുളുകളിൽ അജ്ഞാതമായി കിടപ്പുള്ള ഗൂഢരഹസ്യങ്ങളെ – സംഭവത്തിന്റെ പുതുമ നശിക്കും മുമ്പ് തന്നെ – കലവറ കൂടാതെ ഈ വചനങ്ങൾ തുറന്ന് കാട്ടുന്നു. ഇത് അദൃശ്യജ്ഞാനിയായ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നായിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. ക്വുർആന്റെ ആക്ഷേപങ്ങൾക്ക് മറ്റേതൊരു സമുദായത്തെക്കാളും ഇരയായ ഒരു സമുദായമാണ് യഹൂദികൾ. മദീനായിലെ യഹൂദികൾ വിശേഷിച്ചും. എന്നിട്ടുപോലും ആ യഹൂദന്റെ നിരപരാധിത്വവും, അതോടുകൂടി അൻസ്വാരികളായ സ്വഹാബികളുടെ കൂട്ടത്തിൽപെട്ട ചില വ്യക്തികളുടെ കാപട്യവും, വഞ്ചനയും ഈ വചനങ്ങ

ളിൽ പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത്ര ശക്തി യുക്തമായ ഭാഷയിൽ -സ്ഥിതി ഗതികളുടെ മുക്കും മൂലയും അണപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, അതോടൊപ്പം നബിﷺയെ സംബന്ധിച്ച് പോലും ആക്ഷേപ സ്വരത്തിലുള്ള വാക്കുകൾ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും - വിശദമായ ഒരു പ്രസ്താവന ഇറക്കുവാൻ എല്ലാം സൂക്ഷ്മമായറിയുന്ന അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നല്ലാതെ സാധ്യതയില്ലതന്നെ. എനി, അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രസ്താവനകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക:-

إِنَّآ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ بِٱلْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ ٱلنَّاسِ بِمَآ أَرَىٰكَ ٱللَّهُ ۚ

﴾105﴿ **(നബിയേ) നിശ്ചയമായും, നാം നിനക്ക് യഥാർഥ (മുറ) പ്രകാരം വേദഗ്രന്ഥം ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു; അല്ലാഹു നിനക്ക് കാണിച്ചുതന്ന പ്രകാരം നീ മനുഷ്യർക്കിടയിൽ വിധി കൽപിക്കുവാൻ വേണ്ടി.**

وَلَا تَكُن لِّلْخَآئِنِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٥﴾

നീ വഞ്ചകന്മാർക്ക് വേണ്ടി (കക്ഷിപിടിച്ച്)വാദിക്കുന്നവനാവരുത്.

وَٱسْتَغْفِرِ ٱللَّهَ ۖ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٠٦﴾

﴾106﴿**അല്ലാഹുവിനോട് നീ പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുക. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു, വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.**

وَلَا تُجَٰدِلْ عَنِ ٱلَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنفُسَهُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ خَوَّانًا أَثِيمًا ﴿١٠٧﴾

﴾107﴿**തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോട് (തന്നെ) വഞ്ചന പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്ക് വേണ്ടി നീ തർക്കം നടത്തുകയും ചെയ്യരുത്. നിശ്ചയമായും മഹാവഞ്ചകനും മഹാപാപിയുമായവരെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല.**

يَسْتَخْفُونَ مِنَ ٱلنَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ ٱللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَىٰ مِنَ ٱلْقَوْلِ ۚ

﴾108﴿ **അവർ മനുഷ്യരിൽ നിന്നും മറച്ചു വെക്കുന്നു; അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് മറച്ചുവെക്കുന്നുമില്ല; അവൻ തൃപ്തിപ്പെടാത്തതായ വാക്കുകൾ (പറയുവാൻ) അവർ (ഗൂഢമായി) രാത്രി പരിപാടിയിടുമ്പോൾ, അവൻ അവരുടെ കൂടെയുണ്ട്താനും. (എന്നിട്ടും!)**

وَكَانَ ٱللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ﴿١٠٨﴾

അല്ലാഹു, അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ വലയം ചെയ്യുന്ന [സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്ന]വനുമാകുന്നു.

﴾105﴿ إِنَّآ أَنزَلْنَآ നിശ്ചയമായും നാം ഇറക്കിത്തന്നിരിക്കുന്നു إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക് ٱلْكِتَٰبَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം بِٱلْحَقِّ യഥാർഥ (മുറ - കാര്യ) പ്രകാരം لِتَحْكُمَ

നീ വിധി കൽപിക്കുവാൻ വേണ്ടി بَيْنَ النَّاسِ മനുഷ്യർക്കിടയിൽ بِمَآ أَرَاكَ നിനക്കുകാണിച്ചു തന്നതുകൊണ്ട് (കാട്ടിത്തന്നതനുസരിച്ച് - പ്രകാരം) اللَّهُ അല്ലാഹു وَلَا تَكُنْ നീ ആകരുത്, ആകുകയും അരുത് لِلْخَآئِنِينَ ചതിക്കുന്നവർക്ക്, വഞ്ചകന്മാർക്ക് വേണ്ടി خَصِيمًا വാദിക്കുന്നവൻ, കക്ഷി വാദം ചെയ്യുന്നവൻ ﴾106﴿ وَاسْتَغْفِرِ നീ പൊറുതി (പാപമോചനം) തേടുകയും ചെയ്യുക اللَّهَ അല്ലാഹുവിനോട് إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു كَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ رَحِيمًا കരുണാനിധി, കരുണയുള്ളവൻ ﴾107﴿ وَلَا تُجَادِلْ നീ തർക്കം നടത്തുകയും ചെയ്യരുത് عَنِ الَّذِينَ യാതൊരു കൂട്ടരെപ്പറ്റി, യാതൊരുവർക്ക് വേണ്ടി يَخْتَانُونَ വഞ്ചന പ്രവർത്തിക്കുന്ന أَنفُسَهُمْ തങ്ങളുടെ സ്വന്തങ്ങളോട് (ആത്മാക്കളോട്) തങ്ങളോടുതന്നെ إِنَّ اللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَا يُحِبُّ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതല്ല, സ്നേഹിക്കയില്ല مَن كَانَ ആയവരെ(വനെ) خَوَّانًا വലിയ(മഹാ) വഞ്ചകൻ أَثِيمًا വലിയ(മഹാ) പാപി ﴾108﴿ يَسْتَخْفُونَ അവർ മറച്ചുവെക്കുന്നു, മറക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു مِنَ النَّاسِ മനുഷ്യരിൽ നിന്ന്, മനുഷ്യരെ സംബന്ധിച്ച് وَلَا يَسْتَخْفُونَ അവർ മറച്ചു വെക്കുന്നുമില്ല مِنَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് وَهُوَ അവനാകട്ടെ, അവനോ مَعَهُمْ അവരുടെ കൂടെ ഉണ്ട്(താനും) إِذْ يُبَيِّتُونَ അവർ രാപ്പരിപാടി നടത്തുമ്പോൾ (രാത്രി നടത്തുന്ന സന്ദർഭം) مَا لَا يَرْضَىٰ അവൻ തൃപ്തിപ്പെടാത്തത് مِنَ الْقَوْلِ വാക്കിൽ (വാക്കുകളിൽ) നിന്ന്, വാക്കാകുന്ന وَكَانَ اللَّهُ അല്ലാഹു ആകുന്നുതാനും بِمَا يَعْمَلُونَ അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെ(പ്പറ്റി) مُحِيطًا വലയം ചെയ്യുന്ന (മുഴുവൻ - സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്ന)വൻ

ബാഹ്യമായ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, യഥാർത്ഥ മോഷ്ടാവായ ഉബൈരികിന്റെ മകനെ(ത്വഅ്മത്തിനെ, അല്ലെങ്കിൽ ബഷീറിനെ) നിരപരാധിയായി നബി ﷺ പ്രഖ്യാപിച്ചതും, അവന്റെ കക്ഷിയുടെ വാദത്തെ ന്യായീകരിച്ചതും നിയമ ദൃഷ്ട്യാ ഒരു തെറ്റല്ല. ബാഹ്യമായ തെളിവുകൾക്കനുസരിച്ച് വിധി കൽപിക്കുവാനേ മനുഷ്യർക്ക് നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അദൃശ്യ കാര്യങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ആർക്കും അറിയുകയില്ലല്ലോ. നബി ﷺ യും ഇതിൽ നിന്ന് ഒഴിവല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ഒരു സംഭവത്തിൽ നബി ﷺ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞത്: 'അറിഞ്ഞേക്കുക: ഞാൻ ഒരു മനുഷ്യൻ തന്നെയാണ്. ഞാൻ കേൾക്കുന്നതനുസരിച്ചേ ഞാൻ വിധികൽപിക്കുകയുള്ളൂ. നിങ്ങളിൽ ചിലർ, ചിലരെക്കാൾ തന്റെ ന്യായം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെ, അവനു ഞാൻ ഗുണമായി വിധിച്ചു കൊടുത്തേക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരു മുസ്ലിമിന്റെ(യഥാർഥ) അവകാശം ഞാൻ (വേറെ) ആർക്കെങ്കിലും വിധിച്ചു കൊടുത്താൽ (യഥാർത്ഥത്തിൽ) അത്, നരകത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു കഷ്ണമായിരിക്കും. അതവൻ ഏറ്റെടുക്കുകയോ, ഉപേക്ഷിക്കുകയോ (ഇഷ്ടംപോലെ) ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ.' (ബു; മു.)

എന്നിരുന്നാലും നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ ഉന്നത നിലപാടിനെ അപേക്ഷിച്ച് സംഭവത്തിന്റെ യഥാർഥ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ച് തിരുമേനി കുറേ കൂടി സൂക്ഷ്മാന്വേഷണം നടത്തേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുള്ള സൂചനയാണ് وَلَا تَكُنْ الخ (നീ വഞ്ചകൻമാർക്ക് വേണ്ടി

വാദിക്കുന്നവനാവരുത്) എന്നും ....وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ (സ്വന്തങ്ങളോട് തന്നെ വഞ്ചന പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി നീ തർക്കം നടത്തരുത്)എന്നുമുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ കാണുന്നത്. പാപമോചനം തേടുവാൻ കൽപിച്ചതു ക്വത്താദത്ത് (റ)നോട് തെളിവും രേഖയും കൂടാതെ ഒരു മുസ്ലിം കുടുംബത്തിന്റെ പേരിൽ കളവ് ആരോപിക്കുകയാണ് താൻ ചെയ്യുന്നതെന്ന് നബിﷺ പറഞ്ഞതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നാണ് പല വ്യാഖ്യാതാക്കളും പറയുന്നത്. ബാഹ്യാവസ്ഥയനസരിച്ച് ഉബൈരികിന്റെ മകനെ കുറ്റത്തിൽ നിന്നു ഒഴിവാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് പാപമോചനം തേടുവാൻ കൽപിച്ചതെന്നാണ് മറ്റു ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. രണ്ടിനെയും ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുണ്ട് താനും. الله اعلم. ഏതായാലും, നബിﷺയുടെ ഉന്നത പദവിയനുസരിച്ച് കുറേ കൂടി സൂക്ഷ്മാന്വേഷണം നടത്തേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു മാത്രമേ ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുള്ളൂ. അഥവാ നബിﷺ ഒരു പാപം ചെയ്തുവെന്ന് ഇതിന് അർഥമില്ല.

നബിമാർ പാപമോചനം തേടുന്നതും, അവരോട് പാപമോചനം തേടുവാൻ അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നതും, അവരുടെ ചില പ്രവൃത്തികളെപ്പറ്റി ആക്ഷേപ രൂപത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നതും അവർ പാപം ചെയ്തതുകൊണ്ടല്ലെന്നും, നബിമാർ പാപങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരാണെന്ന അംഗീകൃത തത്വത്തിന് അതൊന്നും വിരുദ്ധമല്ലെന്നും, അവരുടെ മഹത്തായ നിലപാടിന് അനുയോജ്യമല്ലാത്ത നിസ്സാരങ്ങളായ വല്ല പാകപ്പിഴവുകളെയും മുൻനിറുത്തിയാണതെന്നും മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാകുന്നു. കൂടാതെ, അവരുടെ അനുയായികളായ സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അത് ഒരു പാഠവും കൂടിയാണല്ലോ.

വഞ്ചകന്മാർ, സ്വയം വഞ്ചിച്ചവർ, മഹാവഞ്ചകരും പാപികളുമായവർ എന്നൊക്കെ വിശേഷിപ്പിച്ചത് മേലുദ്ധരിച്ച സംഭവത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഉബൈരികിന്റെ മകനെയും അവന്റെ ആൾക്കാരെയും ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നുവെങ്കിലും, അത്തരം വഞ്ചനകളും കൃത്രിമ സൂത്രങ്ങളും നടത്തുന്ന എല്ലാവരെയും ഉൾപെടുത്തുന്ന വിധത്തിലാണ് ആ വാക്കുകൾ അല്ലാഹു ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവതരണഹേതു പ്രത്യേകമായിരുന്നാലും ആയത്തിന്റെ വിധി പൊതുവാണെന്നുള്ളത് ഒരു അംഗീകൃത തത്വമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങിനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ കഥാനായകന്മാരുടെ പേർ വെളിപ്പെടുത്താതെ, അവരെ ഗുണദോഷിക്കുന്ന വിശേഷണങ്ങൾ പറഞ്ഞു അല്ലാഹു മതിയാക്കുന്നതും. ക്വുർആന്റെ നിയമം എല്ലാ കാലത്തുള്ളവർക്കും വേണ്ടിയുള്ളതാണല്ലോ. അവരവരുടെ പ്രവർത്തന ഫലം അവരവർ തന്നെ അനുഭവിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് തങ്ങളോടുതന്നെ വഞ്ചന നടത്തുന്നവർ എന്നുകൂടി വഞ്ചകൻമാരെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. കളവു മുതൽ യഹൂദന്റെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി വെക്കുവാനും, വേണ്ടിവരുമ്പോൾ അവനെ കുറ്റക്കാരനാക്കി ഒഴിഞ്ഞു മാറുവാനും രാത്രിയിൽ ഗൂഢാലോചന നടത്തി പരിപാടിയിട്ടതിനെപ്പറ്റിയാണ് അവർ രാപ്പരിപാടി നടത്തിയെന്നും, അവർ മനുഷ്യരിൽനിന്ന് മറച്ചു വെച്ച് – അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് മറച്ചുവെച്ചതുമില്ല – എന്നും 108-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. നബിﷺയുടെ അടുക്കൽ കേസ്സ് എത്തുന്നതിന് മുമ്പ് ലബീദ് എന്ന് പേരായ ഒരാളുടെ പേരിൽ ആ കളവ് ചുമത്തുവാൻ അവർ ഒരു ശ്രമം നടത്തുകയുണ്ടായെന്നും, ലബീദ് അതുകേട്ട് ക്ഷോഭിച്ചപ്പോൾ അതിൽ നിന്ന് അവർ ഒഴിഞ്ഞുമാറിയെന്നും ഈ സംഭവത്തിന്റെ ഒരു രിവായത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം അല്ലാഹു അവരെപ്പറ്റി വിശേഷിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം വ്യക്തമാണല്ലോ.

هَٰٓأَنتُمْ هَٰٓؤُلَآءِ
جَٰدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا
فَمَن يُجَٰدِلُ ٱللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ
ٱلْقِيَٰمَةِ أَم مَّن يَكُونُ عَلَيْهِمْ
وَكِيلًا ﴿١٠٩﴾

﴿109﴾ ഹാ! നിങ്ങൾ (ഇതാ) ഇങ്ങിനെയുള്ള കൂട്ടരാണ്; ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ അവർക്ക് വേണ്ടി നിങ്ങൾ തർക്കം നടത്തി.

എന്നാൽ, ക്വിയാമത്തുനാളിൽ അവർക്ക് വേണ്ടി അല്ലാഹുവിനോട് ആരാണ് തർക്കം നടത്തുക?! അല്ലാത്ത പക്ഷം, ആരാണ് അവരുടെമേൽ (ബാധ്യത) ഏറ്റെടുക്കുന്നവനായിരിക്കുക?!

وَمَن يَعْمَلْ سُوٓءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُۥ
ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ ٱللَّهَ يَجِدِ ٱللَّهَ غَفُورًا
رَّحِيمًا ﴿١١٠﴾

﴿110﴾ ആരെങ്കിലും വല്ല തിന്മയും പ്രവർത്തിക്കുകയോ തന്നോടുതന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്യുകയും, പിന്നീടവൻ അല്ലാഹുവിനോട് പാപമോചനം തേടുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ, അവൻ അല്ലാഹുവിനെ വളരെ പൊറുക്കുന്നവനായും, കരുണാനിധിയായും കണ്ടെത്തുന്നതാണ്.

وَمَن يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُۥ
عَلَىٰ نَفْسِهِۦ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا
حَكِيمًا ﴿١١١﴾

﴿111﴾ ആരെങ്കിലും ഒരു കുറ്റം സമ്പാദിച്ചു [പ്രവർത്തിച്ചു]വെക്കുന്ന പക്ഷം അതു തനിക്കുതന്നെ എതിരായിട്ടത്രെ അവൻ സമ്പാദിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നവനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

وَمَن يَكْسِبْ خَطِيٓـَٔةً أَوْ إِثْمًا
ثُمَّ يَرْمِ بِهِۦ بَرِيٓـًٔا فَقَدِ ٱحْتَمَلَ
بُهْتَٰنًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ﴿١١٢﴾

﴿112﴾ ആരെങ്കിലും വല്ല തെറ്റോ, കുറ്റമോ സമ്പാദി [പ്രവർത്തി]ക്കുകയും പിന്നീട് അതിനെപ്പറ്റി ഒരു നിരപരാധിയെ [നിരപരാധിയുടെ മേൽ] ആരോപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, തീർച്ചയായും, അവൻ കള്ളാരോപണവും, സ്പഷ്ടമായ കുറ്റവും പേറിപ്പോയി.

﴿109﴾ هَاأَنتُمْ ഹാ (ഹേ) നിങ്ങൾ هَٰؤُلَاءِ (ഇങ്ങിനെയുള്ള) ഇക്കൂട്ടരാണ് جَادَلْتُمْ നിങ്ങൾ തർക്കം നടത്തി عَنْهُمْ അവരെക്കുറിച്ച് (അവർക്കുവേണ്ടി) فِي الْحَيَاةِ ജീവിത

ത്തിൽ الدُّنْيَا ദുൻയാവിന്റെ, ഐഹിക فَمَنْ يُجَادِلُ എന്നാൽ ആര് തർക്കം നടത്തും, തർക്കിക്കുന്നവൻ ആര് اللَّهَ അല്ലാഹുവിനോട് عَنْهُمْ അവർക്കുവേണ്ടി, അവരെപ്പറ്റി يَوْمَ الْقِيَامَةِ ക്വിയാമത്തു നാളിൽ أَمْ مَنْ അതല്ലെങ്കിൽ (അഥവാ) ആരാണ് يَكُونُ ആയിരിക്കുക عَلَيْهِمْ അവർക്ക്, അവരുടെ മേൽ وَكِيلًا കാര്യം ഏൽപിക്കപ്പെടുന്ന വൻ, വക്കീൽ, ഭാരവാഹി, ഏൽക്കുന്നവൻ. ﴾110﴿ وَمَنْ يَعْمَلْ ആരെങ്കിലും (വല്ലവരും, ആര്, യാതൊരുവൻ) പ്രവർത്തിക്കുന്നതായാൽ سُوءًا ഒരുതിന്മ, വല്ല തിന്മയും أَوْ يَظْلِمْ അല്ലെങ്കിൽ അക്രമം ചെയ്താൽ نَفْسَهُ തന്റെ സ്വന്തത്തോട്, തന്നോടുതന്നെ ثُمَّ പിന്നെ, അനന്തരം يَسْتَغْفِرِ അവൻ പാപമോചനം തേടിയാൽ اللَّهَ അല്ലാഹുവിനോട് يَجِدِ اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ അവൻ കണ്ടെത്തും غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവനായി رَحِيمًا കരുണാനിധിയായി ﴾111﴿ وَمَنْ يَكْسِبْ വല്ലവനും സമ്പാദിച്ചാൽ, ചെയ്തു വെക്കുന്ന പക്ഷം إِثْمًا ഒരു കുറ്റം, വല്ല പാപവും فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ എന്നാലവൻ അതു സമ്പാദിക്കുക(പ്രവർത്തിക്കുക)തന്നെ ചെയ്യുന്നു عَلَىٰ نَفْسِهِ തന്റെ സ്വന്തം പേരിൽ(ബാധ്യതയായി), തനിക്കെതിരെ وَكَانَ اللَّهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു عَلِيمًا (എല്ലാം) അറിയുന്നവൻ حَكِيمًا അഗാധജ്ഞൻ, വിജ്ഞാനി, യുക്തിമാൻ ﴾112﴿ وَمَنْ يَكْسِبْ വല്ലവനും (ആരെങ്കിലും) സമ്പാദിക്കുന്ന (ചെയ്യുന്ന) പക്ഷം خَطِيئَةً വല്ലതെറ്റും, തെറ്റായത് أَوْ إِثْمًا അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റം, പാപം ثُمَّ يَرْمِ بِهِ പിന്നെ അതുകൊണ്ട് എറിയുക (അതിനെ ആരോപിക്കുക)യും ചെയ്താൽ بَرِيئًا ഒരു നിരപരാധിയെ (കുറ്റരഹിതന്റെമേൽ) فَقَدِ احْتَمَلَ എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവൻ പേറി, ഏറ്റെടുത്തു بُهْتَانًا ഒരു കള്ളാരോപണം, നുണ وَإِثْمًا مُبِينًا വ്യക്ത(സ്പഷ്ട)മായ കുറ്റവും (പാപവും)

ഒരു വ്യാഖ്യാനവും കൂടാതെത്തന്നെ ഈ വചനങ്ങളിലെ ആശയം വ്യക്തമാണ്. നിങ്ങൾ അവർക്ക് വേണ്ടി തർക്കം നടത്തി എന്ന് ആക്ഷേപിച്ചത് പ്രസ്തുത സംഭവത്തിൽ മോഷ്ടാവായ ത്വഅ്മത്തിനു – അല്ലെങ്കിൽ ബശീറിനു – വേണ്ടി വാദിച്ചതിനെയും, ഒരു കുറ്റം ചെയ്തുവെച്ചിട്ട് അത് നിരപരാധിയുടെ നേരെ ആരോപിച്ചതായി പറഞ്ഞത് ആ കളവു കുറ്റം നിരപരാധിയായ ആ യഹൂദന്റെ മേൽ ആരോപിച്ചതിനെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. മുമ്പ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, ഈ പ്രസ്താവനകളെല്ലാം തന്നെ അതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും ബാധകമാണെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. ഒരാൾ ഒരു തെറ്റോ കുറ്റമോ ചെയ്തിട്ട് പിന്നീടത് നിരപരാധിയായ മറ്റൊരുവന്റെ മേൽ ആരോപിക്കുകയോ, ആരോപണത്തിനനുകൂലമായി വാദിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ ആദ്യം ചെയ്ത കുറ്റത്തിനു പുറമെ, മറ്റൊരാളെപ്പറ്റി കള്ളം പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയ കുറ്റവും, അവനെ കുറ്റക്കാരനാക്കി ചിത്രീകരിച്ചതുമൂലം അവന് നേരിടുന്ന എല്ലാ ദോഷങ്ങളുടെയും ഉത്തരവാദിത്വവും അവൻ വഹിക്കേണ്ടി വരുന്നതാണ് എന്ന് അല്ലാഹു താക്കീത് ചെയ്യുന്നു. ഇന്നത്തെ പൊതുജനങ്ങളിൽ മുസ്‌ലിംകളടക്കം പലരും ഈ കഠിനമായ താക്കീതിനു പാത്രമാണെന്നു പറയേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നു والى الله المشتكى

വിഭാഗം – 17

وَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُۥ لَهَمَّت طَّآئِفَةٌ مِّنْهُمْ أَن يُضِلُّوكَ

﴾113﴿ (നബിയേ) നിന്റെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹവും, അവന്റെ കാരുണ്യവും ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, അവരിൽ നിന്നു ഒരു വിഭാഗം (ആളുകൾ) നിന്നെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ തുനിയുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمْ ۖ وَمَا يَضُرُّونَكَ مِن شَىْءٍ ۚ

(വാസ്തവത്തിൽ) അവർ അവരെത്തന്നെയല്ലാതെ, വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നുമില്ല; അവർ നിനക്ക് യാതൊന്നും തന്നെ ഉപദ്രവം വരുത്തുന്നതുമല്ല.

وَأَنزَلَ ٱللَّهُ عَلَيْكَ ٱلْكِتَٰبَ وَٱلْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ

അല്ലാഹു നിനക്ക് വേദഗ്രന്ഥവും, വിജ്ഞാനവും ഇറക്കിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു; നീ അറിയുമായിരുന്നില്ലാത്തത് (പലതും) അവൻ നിനക്ക് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَكَانَ فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿١١٣﴾

നിന്റെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം വമ്പിച്ചതാകുന്നു.

﴾113﴿ وَلَوْلَا ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ فَضْلُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം, ഔദാര്യം عَلَيْكَ നിന്റെ മേൽ, നിനക്ക് وَرَحْمَتُهُ അവന്റെ കാരുണ്യവും لَهَمَّتْ തുനിയുക (ഉദ്ദേശിക്കുക - ശ്രമിക്കുക) തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു طَائِفَةٌ ഒരു വിഭാഗം, കക്ഷി مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന് أَنْ يُضِلُّوكَ നിന്നെ അവർ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ وَمَا يُضِلُّونَ അവർ വഴിപിഴപ്പിക്കുന്നില്ല (പിഴപ്പിക്കുകയില്ല)താനും إِلَّا أَنْفُسَهُمْ അവരെത്തന്നെ(സ്വന്തങ്ങളെ)യല്ലാതെ وَمَا يَضُرُّونَكَ അവർ നിന്നെ ഉപദ്രവിക്ക(നിനക്ക് ദ്രോഹം വരുത്തുക)യുമില്ല مِنْ شَيْءٍ യാതൊന്നും وَأَنْزَلَ اللَّهُ അല്ലാഹു ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു عَلَيْكَ നിന്റെ മേൽ الْكِتَابَ വേദഗ്രന്ഥം وَالْحِكْمَةَ വിജ്ഞാനവും وَعَلَّمَكَ നിന്നെ (നിനക്ക്) പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു مَا لَمْ تَكُنْ നീ ആയിരുന്നില്ലാത്തത് تَعْلَمُ നീ അറിയുക وَكَانَ ആകുന്നു താനും فَضْلُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം عَلَيْكَ നിന്റെ മേൽ عَظِيمًا വമ്പിച്ചത്, മഹത്തായത്.

ത്വഅ്മത്തിന്റെ - അല്ലെങ്കിൽ ബശീറിന്റെ - ആൾക്കാർ സത്യാവസ്ഥ മൂടിവെച്ചു കള്ളത്തെളിവുകളുണ്ടാക്കി അവന്റെ നിരപരാധിത്വം നബിﷺ മുഖാന്തരം സ്ഥാപിക്കുവാൻ നടത്തിയ ശ്രമം അല്ലാഹു പാഴാക്കിക്കളഞ്ഞു. സത്യാവസ്ഥ അവർ നബിﷺക്ക് വെളിവാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതുപോലെ, സത്യാവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കുവാൻ

കഴിയാത്ത പല സന്ദർഭങ്ങളിലും വഹ്‌യ് മൂലം അവയുടെ ഉള്ളുകള്ളി അല്ലാഹു തിരുമേനിക്ക് തുറന്നു കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇത് അല്ലാഹു നബിﷺക്ക് ചെയ്തു കൊടുത്ത പ്രത്യേക അനുഗ്രഹങ്ങളാകുന്നു. അതില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അവരെപ്പോലെ വഞ്ചകരായ ഒരു തരം ആളുകൾ നബിﷺയെ നേർമാർഗം വിട്ടു പിഴപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തുമായിരുന്നു. അതിനൊന്നും ഇടയാകാത്ത വിധം അല്ലാഹു നബിﷺയെ കാത്തു രക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. നേരെ മറിച്ച് അത്തരം കുതന്ത്രങ്ങളുടെ ദുഷ്ഫലം അതിന്റെ കർത്താക്കൾ തന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. നബിﷺക്ക് അല്ലാഹു ചെയ്തു കൊടുത്ത അനുഗ്രഹങ്ങളും കാരുണ്യവും ഇതു മാത്രമല്ല, ഏറ്റവും വമ്പിച്ച അനുഗ്രഹമായ പ്രവാചകത്വവും, അതോടുബന്ധപ്പെട്ട മറ്റു കാര്യങ്ങളും അവൻ നബിﷺക്ക് നൽകിയിട്ടുണ്ട് എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ താൽപര്യം.

വേദഗ്രന്ഥം (الكتاب) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ക്വുർആനും, വിജ്ഞാനം (الحكمة) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം സുന്നത്തും തന്നെ. ക്വുർആനല്ലാത്ത എത്രയോ വിജ്ഞാന സന്ദേശങ്ങളും നബിﷺക്ക് വഹ്‌യ്മൂലം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അത്കൊണ്ടാണ് വേദഗ്രന്ഥവും, വിജ്ഞാനവും ഇറക്കിത്തന്നുവെന്ന് പറയുന്നത്.

لَّا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَىٰهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَٰحٍ بَيْنَ ٱلنَّاسِ ۚ وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ ٱبْتِغَآءَ مَرْضَاتِ ٱللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١١٤﴾

﴿114﴾ അവരുടെ ഗൂഢസംസാരത്തിൽ മിക്കതിലും ഒരു ഗുണവുമില്ല; വല്ല ദാനധർമത്തെയോ, (സദാചാര) മര്യാദയെയോ, മനുഷ്യർക്കിടയിൽ (സന്ധിയാക്കി) നന്നാക്കുന്നതിനെയോ സംബന്ധിച്ചു കൽപിക്കുന്നവന്റെ (ഗൂഢസംസാരം) ഒഴികെ.

അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയെ തേടിക്കൊണ്ട് ആരെങ്കിലും അത് ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, എന്നാൽ, വഴിയെ നാം അവനു വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്.

وَمَن يُشَاقِقِ ٱلرَّسُولَ مِنۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ ٱلْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ ٱلْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِۦ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِۦ جَهَنَّمَ

﴿115﴾ ആരെങ്കിലും അവന് സന്മാർഗം വ്യക്തമാ(യി മനസിലാ)യതിന് ശേഷം, റസൂലിനോട് (ഭിന്നിച്ച്) ചേരിപിരിയുന്നതായാൽ, സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാർഗമല്ലാത്തതിനെ അവൻ പിൻപറ്റുകയും (ചെയ്താൽ). അവൻ തിരിഞ്ഞ പ്രകാരം [അതേപാട്ടിന്] അവനെ നാം തിരിച്ചുകളയും, അവനെ 'ജഹന്നമി'ൽ [നരകത്തിൽ] കടത്തി എരിയിക്കുകയും ചെയ്യും.

وَسَآءَتْ مَصِيرًا ﴿١١٥﴾ അത് എത്രയോ മോശമായ പര്യവസാനം!

﴿114﴾ لَا خَيْرَ ഒരു ഗുണവുമില്ല, നന്മയേ ഇല്ല فِي كَثِيرٍ മിക്കതിലും, അധികത്തിലും مِّن نَّجْوَاهُمْ അവരുടെ ഗൂഢസംസാരത്തിൽ(രഹസ്യ ഭാഷണത്തിൽ)നിന്ന് إِلَّا مَنْ ഒരുവന്റെ ഒഴികെ أَمَرَ കൽപിച്ച, ഉപദേശിച്ച بِصَدَقَةٍ വല്ല ധർമവും കൊണ്ട്, ദാനധർമത്തെപ്പറ്റി أَوْ مَعْرُوفٍ അല്ലെങ്കിൽ വല്ല (സദാചാര)മര്യാദയും أَوْ إِصْلَاحٍ അല്ലെങ്കിൽ നന്നാക്കിത്തീർക്കൽ, സന്ധിയാക്കൽ بَيْنَ النَّاسِ മനുഷ്യർക്കിടയിൽ وَمَن يَفْعَلْ ആരെങ്കിലും ചെയ്താൽ, ആർ ചെയ്തുവോ ذَٰلِكَ അത് ابْتِغَاءَ ആഗ്രഹത്താൽ مَرْضَاتِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി فَسَوْفَ എന്നാൽ വഴിയെ نُؤْتِيهِ അവന് നാം നൽകും أَجْرًا പ്രതിഫലം عَظِيمًا വമ്പിച്ച ﴿115﴾ وَمَن ആർ, വല്ലവനും يُشَاقِقِ ചേരി (കക്ഷി) പിരിഞ്ഞു, ഭിന്നിച്ചു നിന്നു (എന്നാൽ) الرَّسُولَ റസൂലിനോട് مِن بَعْدِ ശേഷമായി مَا تَبَيَّنَ വ്യക്തമായതിന് لَهُ അവന് الْهُدَىٰ സന്മാർഗം, നേർവഴി وَيَتَّبِعْ അവൻ പിൻപറ്റുകയും غَيْرَ سَبِيلِ മാർഗമല്ലാത്തതിനെ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളുടെ نُوَلِّهِ അവനെ നാം തിരിക്കും مَا تَوَلَّىٰ അവൻ തിരിഞ്ഞ പ്രകാരം وَنُصْلِهِ അവനെ നാം കടത്തി എരിയിക്കുകയും ചെയ്യും جَهَنَّمَ ജഹന്നമിൽ وَسَاءَتْ അത് എത്രയോ (വളരെ) മോശം (ചീത്ത) مَصِيرًا പര്യവസാനം, മടക്കസ്ഥാനം

'ഗൂഢസംസാരം, രഹസ്യഭാഷണം' എന്നൊക്കെയാണ് نَجْوَى (നജ്‌വാ) എന്ന വാക്കിനർഥം. സംസാരവിഷയം നല്ലതായിരുന്നാലും ചീത്തയായിരുന്നാലും വിരോധമില്ല. എങ്കിലും ചീത്ത കാര്യങ്ങളിലായിരിക്കും മിക്കവാറും അതിന്റെ ഉപയോഗം. സംസാരവിഷയം മറ്റുള്ളവർ അറിയുവാൻ കൊള്ളാത്തതായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണല്ലോ മിക്കപ്പോഴും അത് ഗൂഢമാക്കേണ്ടി വരുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഗൂഢസംസാരങ്ങളെപ്പറ്റി ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ക്വുർആൻ ആക്ഷേപിച്ചു കാണുന്നതും. എന്നാൽ, ധർമവിഷയങ്ങൾ, സൽക്കാര്യങ്ങൾ, ജനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വഴക്കും ഛിദ്രവും തീർത്തു നന്നാക്കുവാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെയുള്ള വേണ്ടപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളിലാണ് രഹസ്യഭാഷണം നടക്കുന്നതെങ്കിൽ അത് നല്ല കാര്യം തന്നെ. അത് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു കൊണ്ടു കൂടിയായിരിക്കണം. എന്നാലതിന് അല്ലാഹു വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണെന്ന് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. ശരിയായ മാർഗം ഇന്നതാണെന്ന് വ്യക്തമായി മനസ്സിലായിട്ടു പിന്നെയും അതിന് വഴങ്ങാതെ, റസൂൽ ﷺ തിരുമേനിയോട് ഭിന്നിച്ചു ചേരിതിരിയുകയും, സത്യവിശ്വാസികൾ സ്വീകരിക്കുന്നതും സ്വീകരിക്കേണ്ടതുമായ മാർഗം വിട്ടേച്ച് മറ്റൊരു മാർഗം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരെ തൽക്കാലം അല്ലാഹു അവരുടെ പാട്ടിന് വിട്ടേക്കും. പിന്നീട് അവരെ നരകത്തിലിട്ട് കഠിനമായി ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നുള്ള ശക്തിയായ താക്കീതാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിലുള്ളത്.

ഈ രണ്ടു വചനങ്ങളും ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക വ്യക്തികളെ മാത്രം ബാധിക്കുന്നതല്ല - പൊതുവിൽ എല്ലാവരെയും ബാധിക്കുന്നതാണ് - എന്ന് സ്പഷ്ടമത്രെ. വാചകങ്ങളിൽ നിന്ന് അത് വ്യക്തവുമാണ്. അതേ സമയം, മേൽ ഉദ്ധരിച്ച മോഷണക്കേസ്സിലെ

ചില വ്യക്തികളെ രണ്ട് വചനങ്ങളിലും പ്രത്യേകം സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്താനും. ഉബൈരികിന്റെ മകനും അവന്റെ ആൾക്കാരും ചേർന്നു അവനെ മോഷണക്കുറ്റത്തിൽ നിന്നു ഒഴിവാക്കുവാനും, യഹൂദന്റെ മേൽ കുറ്റം ചുമത്തുവാനും വേണ്ടി രാത്രി നടത്തിയ ഗൂഢാലോചനയാണ് ആദ്യത്തെ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഗൂഢാലോചന നടപ്പിൽ വരുത്തുകയും, തൽക്കാലം അത് ഫലവത്താകുകയും ചെയ്തു അധികം താമസിയാതെത്തന്നെ എല്ലാ രഹസ്യങ്ങളും തുറന്നുകാട്ടിക്കൊണ്ട് ക്വുർആൻ അവതരിച്ചു. ഒരു മുസ്ലിം കുടുംബമായി അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന സ്ഥിതിക്ക് ഉബൈരികിന്റെ മക്കൾക്ക് നബിﷺയെപ്പറ്റി ഏറെക്കുറെ അറിയാവുന്നതിന് പുറമെ, നബിﷺയുടെയും അവിടുന്ന് പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന സന്മാർഗത്തിന്റെയും സത്യതക്ക് സ്പഷ്ടമായ ഒരു തെളിവ് അതുവഴി അവർക്ക് ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. റസൂൽ തിരുമേനിﷺക്കുപോലും അറിയുവാൻ കഴിയാതിരുന്ന ആ ഗൂഢരഹസ്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തിയത് അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ലെന്ന് അവർക്കറിയാമല്ലോ. ആ സ്ഥിതിക്ക് താൽക്കാലത്തെ അപമാനം വകവെക്കാതെ നബിﷺയുടെ മുമ്പാകെ ചെന്ന് പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയായിരുന്നു ത്വഅ്മത്ത് – അല്ലെങ്കിൽ ബശീർ – ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്. അതവൻ ചെയ്തില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, കൂടുതൽ ധിക്കാരം പ്രവർത്തിക്കുകയാണ് ചെയ്തതും. അവൻ നേരെ മക്കായിൽ ചെന്നു മുശ്‌രിക്കുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർന്നു. ഇത് സംബന്ധിച്ചാണ് രണ്ടാമത്തെ വചനത്തിലെ സൂചന. മക്കായിൽ തന്റെ ആതിഥേയരായിരുന്നവരുടെ വസ്തുക്കൾ പോലും അവൻ മോഷ്ടിച്ചിരുന്നുവെന്നും, അവന്റെ അന്ത്യം വളരെ ദാരുണമായ രൂപത്തിലായിരുന്നു കലാശിച്ചതെന്നും രിവായത്ത് ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. الله اعلم

സന്ദർഭവശാൽ ഇവിടെ ചില കാര്യങ്ങൾ ഓർക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

(1) റസൂൽ തിരുമേനിﷺയുടെ ജീവിതകാലത്ത് അവിടുത്തോട് ഭിന്നിപ്പും കക്ഷിത്വവും പ്രകടിപ്പിക്കുകയെന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തം തന്നെ. അവിടുത്തെ കാലശേഷം അതിന്റെ അർഥം, അവിടുന്ന് പ്രബോധനം ചെയ്ത തത്വങ്ങൾക്കും, അവിടുന്നു കാണിച്ചുതന്ന നടപടി മാർഗങ്ങൾക്കും എതിരായ മറ്റു മാർഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക എന്നത്രെ.

(2) ലക്ഷ്യങ്ങളും തെളിവുകളും മുഖേന സത്യം മനസ്സിലായിട്ടും അത് വകവെക്കാത്തവർ നന്നായിത്തീരുവാൻ പ്രയാസമാണ്. അവരെ ഉപദേശിക്കുന്നത് നിഷ്ഫലവുമായിരിക്കും. സത്യം മനസ്സിലാക്കാത്തവർ – അത് മനസ്സിലാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാത്തതിന്റെ പേരിൽ അവർ തെറ്റുകാരാണെങ്കിലും – സത്യം മനസ്സിലാകുമ്പോൾ നന്നായിത്തീരുമെന്നാശിക്കാം. അവരെ ഉപദേശിക്കുന്നത് ഫലവത്തുമായിരിക്കും.

(3) റസൂൽ തിരുമേനിﷺയുടെ മാർഗം സ്വീകരിക്കുന്നവരാണല്ലോ സത്യവിശ്വാസികൾ. അപ്പോൾ, തിരുമേനിയുമായി ഭിന്നിച്ചവൻ സത്യവിശ്വാസികളുടേതല്ലാത്ത മാർഗം പിൻപറ്റിയവനാണെന്നും, അല്ലാഹുവിന്റെ താക്കീതിന് ബാധ്യസ്ഥനാണെന്നും പറയേണ്ടതില്ല.

നബിﷺയോടുള്ള ഭിന്നിപ്പ് – ഇബ്നു കഥീർ(റ) ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതു പോലെ – രണ്ട് പ്രകാരത്തിലായിരിക്കാം.

(1) ക്വുർആന്റെയും നബിﷺയുടെ സുന്നത്തിന്റെയും വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകൾക്ക് എതിരായിക്കൊണ്ടുള്ളഭിന്നിപ്പ്.

(2) വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകളിലെങ്കിലും ഭിന്നാഭിപ്രായം കൂടാതെ സത്യവിശ്വാ

സികൾ പൊതുവെ അംഗീകരിച്ചും സ്ഥിരപ്പെട്ടും വന്നിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങൾക്ക് എതിരായതുകൊണ്ടുള്ള ഭിന്നിപ്പ്. ഖുർആന്റെയും സുന്നത്തിന്റെയും അധ്യാപനങ്ങളെ ആധാരമാക്കിയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രമേ മുസ്‌ലിം സമുദായം പൊതുവെ യോജിക്കുകയുള്ളുവെന്ന് തീർച്ചയാണ്. ഇബ്നു ഉമറും, ഇബ്നു അബ്ബാസും(റ) നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ പറയുന്നു: 'ഈ സമുദായത്തെ അല്ലാഹു ഒരിക്കലും ദുർമാർഗത്തിൽ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുകയില്ല.' (തി; ബ.)

സമുദായം ഒന്നടങ്കം ദുർമാർഗത്തിൽ ഏകോപിക്കുകയില്ലെന്ന് സാരം. ഈ അർഥത്തിലുള്ള ഹദീഥുകൾ വേറെയും കാണാം.

സന്മാർഗം വ്യക്തമായി മനസിലായശേഷം കൽപ്പിച്ചുകൂട്ടി ദുർമാർഗം പിൻപറ്റുന്നവനെപ്പറ്റി അവൻ തിരിഞ്ഞ പാട്ടിൽ അല്ലാഹു അവനെ തിരിച്ചുവിടും(نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّى) എന്ന് പറഞ്ഞ വാക്യം വളരെ ഗൗരവപ്പെട്ടതും വളരെ അർഥഗർഭവുമാകുന്നു. അല്ലാഹു അവന് നൽകിയ ബുദ്ധി, അറിവ്, മനസ്സാക്ഷി, ഇച്ഛാസ്വാതന്ത്ര്യം എന്നിവയെല്ലാം ധിക്കാരപൂർവ്വം ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തിയവനാണവൻ. അതിനാൽ, നേർമാർഗം സ്വീകരിച്ചു രക്ഷ പ്രാപിക്കുവാനുള്ള തൗഫീക്വും, സഹായവും അവന് അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് ലഭിക്കുവാൻ അവകാശമില്ല. അല്ലാഹു നേർമാർഗം നൽകാത്തവനെ നേർമാർഗത്തിലാക്കുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ലതാനും.

വിഭാഗം - 18

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِۦ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَٰلِكَ لِمَن يَشَآءُ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِٱللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا ﴿١١٦﴾

﴾116﴿ **നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിനോട് പങ്കു ചേർക്കപ്പെടുന്നതിനെ അവൻ പൊറുക്കുകയില്ല; അതിനപ്പുറമുള്ളതിനെ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പൊറുത്തുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.**

ആർ അല്ലാഹുവിനോട് (വല്ലതും) പങ്കു ചേർക്കുന്നുവോ അവൻ, തീർച്ചയായും വിദൂരമായ ഒരു വഴി പിഴവു പിഴച്ചു പോയി!

﴾116﴿ إِنَّ ٱللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു لَا يَغْفِرُ അവൻ പൊറുക്കുകയില്ല أَن يُشْرَكَ പങ്കുചേർക്കപ്പെടുന്നത്(ശിർക്ക് ചെയ്യൽ) بِهِ അവനോട്, അവനിൽ وَيَغْفِرُ അവൻ പൊറുക്കുകയും ചെയ്യും مَا دُونَ ഇപ്പുറമുള്ളത്, താഴെയുള്ളത്, പുറമെയുള്ളത് ذَٰلِكَ അതിന്റെ لِمَن يَشَآءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് وَمَن يُشْرِكْ ആരെങ്കിലും പങ്ക് ചേർക്കുന്ന പക്ഷം بِٱللَّهِ അല്ലാഹുവിനോട്, അല്ലാഹുവിൽ فَقَدْ ضَلَّ എന്നാൽ തീർച്ചയായും അവൻ പിഴച്ചു ضَلَٰلًا ഒരു വഴിപിഴവ് بَعِيدًا വിദൂരമായ

ശിർക്ക് അല്ലാഹു പൊറുക്കുകയില്ലെന്ന് ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്ന ഒരു വചനം ഇതുപോലെ ഈ സൂറത്തിൽ തന്നെ 48-ാം വചനത്തിലും മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അവിടെ ആവ

ശ്യമായ വ്യാഖ്യാനവും നാം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ, ഇവിടെ അതാവർത്തിച്ചു വിവരിക്കേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിനോട് പങ്ക് ചേർക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അവൻ വമ്പിച്ച കുറ്റം കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കി (فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا) എന്നാണ് 48-ാം വചനത്തിൽ തുടർന്നു പ്രസ്താവിച്ചത്. ഇവിടെ അവൻ വിദൂരമായ വഴിപിഴവു പിഴച്ചുപോയി (فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا) എന്നുമാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. വേദക്കാരുടെ കെട്ടിച്ചമക്കലിനെയും, മാറ്റി മറിക്കലിനെയും പരാമർശിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന സന്ദർഭത്തിലാണ് അവിടെ ആ വചനം നിലകൊള്ളുന്നത്. ഇവിടെ ഇബ്നു ഉബൈരികിന്റെ സംഭവം വിവരിച്ചതിനെ തുടർന്നാണ് ഈ വചനം ഉള്ളത്. അതായിരിക്കാം അവിടെ അങ്ങിനെയും, ഇവിടെ ഇങ്ങിനെയും പറയുവാൻ കാരണം. الله اعلم സന്ദർഭത്തിനനുസരിച്ച സമാപനവാക്യങ്ങൾ ക്വുർആന്റെ പതിവാണല്ലോ. അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِۦٓ إِلَّآ إِنَٰثًا وَإِن يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَٰنًا مَّرِيدًا ﴿١١٧﴾

﴾117﴿ അവന് [അല്ലാഹുവിന്] പുറമെ ചില പെണ്ണുങ്ങളെ [ദേവികളെ] യല്ലാതെ അവർ വിളി(ച്ചു പ്രാർഥി)ക്കുന്നില്ല; ധിക്കാര ശീലനായ പിശാചിനെയല്ലാതെ അവർ വിളി(ച്ചു പ്രാർഥി)ക്കുന്നുമില്ല.

لَّعَنَهُ ٱللَّهُ ۘ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ﴿١١٨﴾

﴾118﴿ അവനെ (പിശാചിനെ) അല്ലാഹു ശപിച്ചിരിക്കുന്നു(അഥവാ ശപിക്കട്ടെ)! അവൻ പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'നിശ്ചയമായും, നിന്റെ അടിയാന്മാരിൽ നിന്ന് ഒരു നിശ്ചിത ഓഹരി ഞാൻ (എനിക്ക്) ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതാണ്;

وَلَأُضِلَّنَّهُمْ وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَءَامُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ ءَاذَانَ ٱلْأَنْعَٰمِ وَلَءَامُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ ٱللَّهِ ۚ

﴾119﴿ ഞാനവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകയും, അവരെ വ്യാമോഹിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും; ഞാൻ അവരോട് കൽപിക്കുകയും, അങ്ങനെ അവർ കാലികളുടെ [ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളുടെ] കാതുകൾ (കീറി) മുറിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും; ഞാനവരോട് കൽപിക്കുകയും, അങ്ങനെ അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിപ്പിനെ (വികൃതമാക്കി) ഭേദഗതി വരുത്തുകയും തന്നെ ചെയ്യും.'

وَمَن يَتَّخِذِ ٱلشَّيْطَٰنَ وَلِيًّا مِّن دُونِ ٱللَّهِ

ആർ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ പിശാചിനെ കാര്യകർത്താവാക്കി വെക്കുന്നുവോ, തീർച്ചയായും, അവന്

فَقَدۡ خَسِرَ خُسۡرَانٗا مُّبِينٗا ﴿١١٩﴾

സ്പഷ്ടമായ നഷ്ടം സംഭവിച്ചു പോയി!

يَعِدُهُمۡ وَيُمَنِّيهِمۡۖ وَمَا يَعِدُهُمُ ٱلشَّيۡطَٰنُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢٠﴾

﴾120﴿ അവൻ [പിശാച്] അവരോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും, അവരെ വ്യാമോഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. പിശാച് അവരോട് വഞ്ചനയല്ലാതെ (ഒന്നും) വാഗ്ദാനം ചെയ്കയില്ലതാനും.

أُوْلَٰٓئِكَ مَأۡوَىٰهُمۡ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنۡهَا مَحِيصٗا ﴿١٢١﴾

﴾121﴿ അക്കൂട്ടർ - അവരുടെ സങ്കേതസ്ഥാനം 'ജഹന്നം' [നരകം] ആകുന്നു. അത് വിട്ടേച്ചു ഓടിപ്പോകുന്ന ഒരു സ്ഥാനവും അവർ കണ്ടെത്തുകയുമില്ല.

﴾117﴿ إِنۡ يَدۡعُونَ അവർ വിളിക്കുന്നില്ല, പ്രാർഥിക്കുന്നില്ല مِنۡ دُونِهِ അവന് പുറമെ, അവനെകൂടാതെ إِلَّا إِنَٰثٗا ചില പെണ്ണുങ്ങളെയല്ലാതെ وَإِنۡ يَدۡعُونَ അവർ വിളിക്കുന്നു (പ്രാർഥിക്കുന്നു)മില്ല إِلَّا شَيۡطَٰنٗا പിശാചിനെയല്ലാതെ مَرِيدٗا ധിക്കാരശീലനായ ﴾118﴿ لَعَنَهُ അവനെ ശപിച്ചിരിക്കുന്നു, ശപിക്കട്ടെ ٱللَّهُ അല്ലാഹു وَقَالَ അവൻ പറയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു لَأَتَّخِذَنَّ തീർച്ചയായും ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുകതന്നെ ചെയ്യും مِنۡ عِبَادِكَ നിന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന് نَصِيبٗا ഒരു ഓഹരി, പങ്ക് مَّفۡرُوضٗا നിർണയം ചെയ്യപ്പെട്ട (നിശ്ചിത) ﴾119﴿ وَلَأُضِلَّنَّهُمۡ ഞാനവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും وَلَأُمَنِّيَنَّهُمۡ ഞാനവരെ വ്യാമോഹിപ്പിക്കുക (കൊതിപ്പിക്കുക)യും തന്നെ ചെയ്യും وَلَأٓمُرَنَّهُمۡ ഞാനവരോട് കൽപിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും فَلَيُبَتِّكُنَّ എന്നിട്ടവർ മുറിക്കുക (കീറിപ്പൊളിക്കുക) തന്നെ ചെയ്യും ءَاذَانَ ചെവികളെ ٱلۡأَنۡعَٰمِ കാലികളുടെ (ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളുടെ) وَلَأٓمُرَنَّهُمۡ അവരോട് ഞാൻ കൽപിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും فَلَيُغَيِّرُنَّ എന്നിട്ടവർ ഭേദഗതി(മാറ്റം) വരുത്തുക തന്നെ ചെയ്യും خَلۡقَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിപ്പിനെ, സൃഷ്ടിയെ وَمَن يَتَّخِذِ ആരെങ്കിലും ആക്കിയാൽ, വല്ലവനും സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം ٱلشَّيۡطَٰنَ പിശാചിനെ وَلِيّٗا കാര്യകർത്താവായി, ബന്ധുവായി مِّن دُونِ പുറമെ, കൂടാതെ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്, അല്ലാഹുവിനെ فَقَدۡ خَسِرَ തീർച്ചയായും അവന് നഷ്ടപ്പെട്ടു خُسۡرَانٗا ഒരു നഷ്ടപ്പെടൽ مُّبِينٗا സ്പഷ്ടമായ ﴾120﴿ يَعِدُهُمۡ അവൻ അവരോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്യും وَيُمَنِّيهِمۡ അവരെ വ്യാമോഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും وَمَا يَعِدُهُمُ അവരോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്കയില്ലതാനും ٱلشَّيۡطَٰنُ പിശാച് إِلَّا غُرُورًا വഞ്ചന(കൃത്രിമം)അല്ലാതെ ﴾121﴿ أُوْلَٰٓئِكَ അക്കൂട്ടർ مَأۡوَىٰهُمۡ അവരുടെ സങ്കേതം, പ്രാപ്യസ്ഥാനം, അഭയസ്ഥാനം جَهَنَّمُ ജഹന്നമാകുന്നു وَلَا يَجِدُونَ അവർ കണ്ടെത്തുക (അ

വർക്ക് കിട്ടുക)യുമില്ല عَنْهَا അതിനെ വിട്ട് مَحِيصًا ഓടിപ്പോകുന്ന ഒരു സ്ഥാനം, തെറ്റി പ്പോകാനുള്ള ഇടം

ശിർക്കിന്റെ ഇനങ്ങളിൽ മുഖ്യമായത് അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ ആരാധിക്കലാണ ല്ലോ. ആരാധനാകർമങ്ങളുടെ സത്തും ജീവനുമാകട്ടെ, പ്രാർഥനയുമാകുന്നു. 'പ്രാർഥന തന്നെയാണ് ആരാധന' എന്നും, 'പ്രാർഥന ആരാധനയുടെ കാമ്പാകുന്നു' എന്നും നബിﷺ അരുൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതും പ്രസിദ്ധമാണ്. ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ ചില പെണ്ണുങ്ങളെയും, ധിക്കാരിയായ പിശാചിനെയുമല്ലാതെ വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കുന്നില്ലെന്ന് അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. അറേബ്യായിൽ അക്കാലത്തുള്ള മുശ്‌രിക്കുകളുടെ മാത്രമ ല്ല, ഇന്ന് നിലവിലുള്ള വിഗ്രഹാരാധകരായ എല്ലാ ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളുടെയും സ്ഥിതി ഏറെക്കുറെ ഇതു തന്നെയാകുന്നു. അറബികളിലുള്ള മിക്ക ഗോത്രങ്ങൾക്കും അവരുടെതായ ചില ദേവതകളും, അവയുടെ പേരിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട വിഗ്രഹങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നും അതുപോലെ, ചില നാട്ടുകാർക്കും, ചില ജാതിക്കാർക്കും - ചില കുടുംബങ്ങൾക്കുപോലും - അവരവരുടേതായ പ്രത്യേക ദേവതകളും വിഗ്രഹ ങ്ങളും നിലവിലുണ്ട്. അറബികൾ അവരുടെ ദേവതകളെക്കുറിച്ച് മലക്കുകൾ എന്ന് പറഞ്ഞു വന്നിരുന്നു. അഥവാ മലക്കുകളുടെ പ്രതിഷ്ഠകളാണ് തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ ന്നായിരുന്നു. അവരുടെ സങ്കൽപം.'ലാത്ത, ഉസ്സ, മനാത്ത' മുതലായ വിഗ്രഹനാമങ്ങൾ പോലും സ്ത്രീ നാമങ്ങളായിട്ടാണ് അവർ ഉപയോഗിച്ചു വന്നിരുന്നത്. ഒരു പ്രത്യേക ഗോത്രക്കാരുടെ വിഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ച് انثى بنى فلان (ഇന്ന കുടുംബക്കാരുടെ പെണ്ണ്) എന്നും അവർ പറയുക പതിവായിരുന്നു. അറബികളെപ്പോലെ വിഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് മലക്കുകൾ എന്നോ, മലക്കുകളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ പെൺമക്കൾ എന്നോ ഇന്നത്തെ വിഗ്രഹാരാധകൻമാരിൽ പലരും പറയാറില്ല. അതേ സമയത്ത് 'മലക്കുകൾ' എന്നതിന് പകരം 'ദേവത, ദേവി, ദേവൻ, ദിവ്യാവതാരം' എന്നിത്യാദി പ്രയോഗങ്ങളും സങ്കൽപങ്ങളും എല്ലാവരിലും കാണാവുന്നതാണ്താനും 'അവർ അല്ലാഹുവിന് പുറമെ പെണ്ണുങ്ങളെയല്ലാതെ വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കുന്നില്ല, (إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنَاثًا)എന്ന വാക്യ ത്തിലെ إِنَاثًا (പെണ്ണുങ്ങൾ) കൊണ്ട് വിവക്ഷ നിർജ്ജീവ വസ്തുക്കളാണെന്ന് കാണി ക്കുന്ന ഒരു രിവായത്ത് ഇബ്നു അബ്ബാസ്(റ)ൽ നിന്നും, ജീവനില്ലാത്ത എല്ലാ വസ്തുവും - ഉണങ്ങിയ മരക്കഷ്ണമോ കല്ലോ ആയാലും ശരി - എന്ന് കാണിക്കുന്ന ഒരു രിവാ യത്ത് ഹസനി(റ)ൽ നിന്നും ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (كما فى ابن كثير)

'ധിക്കാരിയായ പിശാച് (شَيْطَانًا مَّرِيدًا)' എന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞത് ഇബ്‌ലീസിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് തുടർന്നുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. സൂ: അഅ്റാഫ് 16; ഹിജ്ർ 39; സ്വാദ് 82 മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതുപോലെ, ആദം നബി(അ)ക്ക് സുജൂദ് ചെയ്‌വാൻ കൂട്ടാക്കാതിരുന്നതിനെത്തുടർന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപത്തിന് പാത്രമായപ്പോൾ, ആദമിന്റെ മക്കളെ തന്നാൽ കഴിയുന്ന വിധം വഴി പിഴപ്പിക്കുവാൻ താൻ ശ്രമിക്കുമെന്ന് ഇബ്‌ലീസ് ശപഥം ചെയ്തു പറയുകയുണ്ടായി. ആ ശപഥങ്ങളിലെ ചില ഭാഗങ്ങളാണ് ഇവിടെ 118, 119 വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ഉദ്ധരി ക്കുന്നത്. എന്നാൽ, ഇബ്‌ലീസിനെ ആരും വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കാറില്ലല്ലോ എന്ന് പറയ പ്പെട്ടേക്കാം. അവന്റെ ദുർമന്ത്രങ്ങൾക്കും, ദുരുപദേശങ്ങൾക്കും വഴങ്ങിക്കൊണ്ടാണ് എല്ലാ മുശ്‌രിക്കുകളും അവരവരുടെ ദൈവങ്ങളെ - അവ വിഗ്രഹങ്ങളോ, നക്ഷത്രങ്ങളോ,ക

ല്ലുകളോ, മഹാത്മാക്കളോ, ദേവീദേവൻമാരോ, മറ്റു വല്ലതുമോ ആവട്ടെ - ആരാധിച്ചും വിളിച്ചുപ്രാർഥിച്ചും വരുന്നത്. അതാണ് അവർ പിശാചിനെ - ഇബ്‌ലീസിനെ - യല്ലാതെ വിളിച്ചു പ്രാർഥിക്കുന്നില്ലെന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. എന്നല്ലാതെ, വിഗ്രഹങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ആരാധന നടത്തപ്പെടുന്നതുപോലെ ഇബ്‌ലീസിന്റെ മുമ്പിലും ആരാധന നടത്തപ്പെടുന്നുവെന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. വിഗ്രഹമോ പ്രതിഷ്ഠയോ കൂടാതെ പിശാചുക്കളെത്തന്നെ ആരാധിക്കുന്ന ചിലരും ഇല്ലാതില്ല താനും. (ഇതിനെപ്പറ്റി സൂ: സബഉ് 41 ഉം, യാസീൻ 60 ഉം വചനങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചത് നോക്കുക.)

എല്ലാ തരം ശിർക്കുകളുടെയും പാപങ്ങളുടെയും പിന്നിലുള്ള പ്രചോദനം ഇബ്‌ലീസിൽ നിന്നാകകൊണ്ട് അവന്റെ യഥാർഥ നിലപാടെന്താണെന്ന് അല്ലാഹു പ്രത്യേകം എടുത്തു കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അവൻ ധിക്കാരിയാണ് (مَّرِيدًا)എന്നും, അവനെ അല്ലാഹു ശപിച്ചിരിക്കുന്നു (لَّعَنَهُ ٱللَّهُ) എന്നും വിശേഷിപ്പിച്ചശേഷം, അവൻ മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ ആജീവനാന്ത ശത്രുവും, അവരെ വഴിപിഴപ്പിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തവനുമാണെന്നും - അവന്റെ വാക്കുകൾ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ - ഓർമിപ്പിക്കുന്നു. തുടർന്ന് അവന്റെ വഞ്ചനയിൽ അകപ്പെട്ടാലുണ്ടാകുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇബ്‌ലീസിനെയും അവന്റെ വർഗക്കാരായ പിശാചുക്കളെയും സംബന്ധിച്ച് താക്കീത് ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള വളരെയധികം ക്വുർആൻ വചനങ്ങളും നബി വചനങ്ങളും കാണാവുന്നതാണ്. അതിശക്തവും, അതിവിപുലവും, അതിസമർഥവും, അതോടുകൂടി അദൃശ്യവുമാണ് മനുഷ്യരിൽ പിശാചിന്റെ ഉപദ്രവം. അതാണതിന് കാരണം. ധിക്കാരപൂർവ്വം അവൻ അല്ലാഹുവിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് പറയുന്നത് നോക്കുക:-

(1) ...... لَأَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ (നിന്റെ അടിയാൻമാരിൽ നിന്ന് ഞാൻ ഒരു നിശ്ചിത ഓഹരി ഉണ്ടാക്കി വെക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.) അതായത്, എന്റെ ചൊൽപടിക്ക് നില കൊള്ളുന്ന എന്റെ അനുയായികളായി നിനക്കെതിരിൽ മനുഷ്യരിൽ നിന്ന് ഒരു വിഭാഗത്തെ ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്ന് സാരം. ആ ശപിക്കപ്പെട്ടവന്റെ ദുർബോധനങ്ങളിൽ ഒരു തരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിൽ വഞ്ചിതരായവരാണ് മനുഷ്യരിൽ അധിക ഭാഗവുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. 'ആദമിന്റെ മക്കളിൽ അൽപമൊഴിച്ച് ബാക്കിയുള്ളവരെ ഞാൻ താറുമാറാക്കും.' (17 : 62)എന്നും, 'നിന്റെ കളങ്കരഹിതരായ അടിയാൻമാരല്ലാത്തവരെ മുഴുവനും ഞാൻ വഴി പിഴപ്പിക്കും.' (38 : 82) എന്നും ഇബ്‌ലീസ് തുറന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.

(2) .....وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَأُضِلَّنَّهُمْ (ഞാനവരെ വഴി പിഴപ്പിക്കുകയും, വ്യാമോഹിപ്പിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും.) 'നിന്റെ ചൊവ്വായ പാതയിൽ ഞാൻ അവർക്കായി ഇരിപ്പുറപ്പിക്കുകയും, എന്നിട്ട് അവരുടെ മുമ്പിലൂടെയും, പിമ്പിലൂടെയും, വലഭാഗത്തിലൂടെയും, ഇടഭാഗത്തിലൂടെയും ഞാൻ അവരുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലും; അവരിൽ അധികമാളുകളെയും നന്ദിയുള്ളവരായി നീ കാണുകയില്ല.' (7:16, 17) എന്നും, 'ഭൂമിയിൽ ഞാൻ അവർക്ക് അലങ്കാരമാക്കിക്കൊടുക്കും.' (15 : 39)എന്നും മറ്റും ഇതുപോലെ അവൻ വേറെ പലതും തുറന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പിശാചിന്റെ വഴിപിഴപ്പിക്കലും, വ്യാമോഹിപ്പിക്കലുമെല്ലാം തന്നെ - വ്യക്തികളുടെയും, കാലദേശ പരിതഃസ്ഥിതികളുടെയും വ്യത്യാസമനുസരിച്ച് - വ്യത്യസ്തങ്ങളായിരിക്കുന്നതാണെന്ന് അടുത്ത വാക്യങ്ങളിൽ നിന്ന് തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

(3) ..... وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ آذَانَ-الا نعام (അവരോട് ഞാൻ കൽപിക്കുകയും, അങ്ങനെ അവർ കാലികളുടെ കാതുകൾ കീറി മുറിക്കുകയും തന്നെ ചെയ്യും.) അതായത്, അവരോട് ഞാൻ പലതും നിർദ്ദേശിക്കും, അതനുസരിച്ച് കാലികളുടെ കാതുകൾ കീറി മുറിക്കുകപോലെയുള്ള തോന്നിയവാസങ്ങൾ അവർ പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമെന്ന് സാരം. വിഗ്രഹങ്ങളുടെ പേരിൽ ആടുമാടൊട്ടകങ്ങളെ നേർച്ച വഴിപാടാക്കിവെക്കുക മുശ്‌രിക്കുകളുടെ പതിവായി പോരുന്നുവല്ലോ. ചില പ്രത്യേക തരം വഴിപാടുകളിൽ അതിന്റെ ചിഹ്നമായി ഒട്ടകങ്ങളുടെ കാത് കീറി മുറിക്കലും അവരുടെ പതിവായിരുന്നു. അതാണിവിടെ ഒരു ഉദാഹരണമായി അല്ലാഹു എടുത്ത് പറഞ്ഞത്.

(4) ...وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ (അവരോട് ഞാൻ കൽപിക്കുകയും, അങ്ങനെ അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിപ്പിനെ ഭേദഗതി വരുത്തുകയും ചെയ്യും.) കുറേ വിപുലമായ അർഥത്തിലുള്ള ഒരു വാക്കാണിത്. അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ച പ്രകൃതികളിൽ മാറ്റത്തിരുത്തങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും, അവയെ അലങ്കോലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാ ഏർപ്പാടുകളും ഇതിൽ ഉൾപെടുന്നുവെന്ന് സാമാന്യമായി പറയാം. മതാദ്ധ്യാപനങ്ങൾക്കും ധാർമിക മൂല്യങ്ങൾക്കും വിലകല്പിക്കപ്പെടാറില്ലാത്ത ഇക്കാലത്ത് മനുഷ്യർക്കിടയിൽ ഇതിന് ധാരാളക്കണക്കിൽ തന്നെ ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. സ്വവർഗഭോഗം, വന്ധ്യംകരണം, സ്ത്രീകൾ പുരുഷവേഷവും പുരുഷന്മാർ സ്ത്രീവേഷവും സ്വീകരിക്കൽ, ശരീരത്തിൽ പച്ചകുത്തൽ, കൃത്രിമച്ചായങ്ങളും ഉപകരണങ്ങളും വഴി ശരീരത്തിന് കൃത്രിമ വേഷമുണ്ടാക്കൽ എന്നിങ്ങിനെയുള്ളതെല്ലാം ഇതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളാണെന്ന് നബിവചനങ്ങളിൽ നിന്നും മറ്റും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

പിശാച് ഏത് തരക്കാരനാണെന്ന് അവന്റെ വാക്കുകളിലൂടെത്തന്നെ വിവരിച്ചശേഷം, അല്ലാഹുവിനെ കൈകാര്യ കർത്താവായി സ്വീകരിക്കാതെ ആ പിശാചിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ പിൻപറ്റുകവഴി അവനെ കൈകാര്യ കർത്താവായി സ്വീകരിക്കുന്നതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തുകളും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതെ, അത് തീരാനഷ്ടത്തിന് കാരണമാണ്, അവന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങൾ തനിപൊള്ളയും വഞ്ചനയുമായിരിക്കും, പ്രാപ്യമല്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ വ്യാമോഹിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് അവൻ ചെയ്യുക, അതിൽ വഞ്ചിതരായിക്കഴിഞ്ഞവർക്ക് ശാശ്വതമായ നരകശിക്ഷയായിരിക്കും ആധാരം എന്നൊക്കെ.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرِى مِن تَحْتِهَا ٱلْأَنْهَٰرُ خَٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا ۖ وَعْدَ ٱللَّهِ حَقًّا ۚ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ ٱللَّهِ قِيلًا ﴿١٢٢﴾

﴿122﴾ **വിശ്വസിക്കുകയും, സൽകർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അടിഭാഗത്തിലൂടെ അരുവികൾ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്വർഗങ്ങളിൽ വഴിയെ അവരെ നാം പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതാണ്; അതിൽ എന്നെന്നും (അവർ) സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം! (അതെ) യഥാർഥം!!**

വാക്കിൽ അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ കൂടുതൽ സത്യവാൻ (വേറെ) ആരാണ്?!

﴾122﴿ وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ وَعَمِلُوا അവർ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത الصَّالِحَاتِ സൽകർമങ്ങൾ سَنُدْخِلُهُمْ വഴിയെ നാം അവരെ പ്രവേശിപ്പിക്കും جَنَّاتٍ സ്വർഗങ്ങളിൽ تَجْرِي ഒഴുകുന്ന مِنْ تَحْتِهَا അതിന്റെ അടിഭാഗത്തിലൂടെ الأَنْهَارُ അരുവികൾ, നദി(പുഴ)കൾ خَالِدِينَ സ്ഥിരവാസികളായിക്കൊണ്ട് فِيهَا അതിൽ, അവയിൽ أَبَدًا എക്കാലവും, എന്നെന്നും وَعْدَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം حَقًّا യഥാർഥം, യഥാർഥമായ وَمَنْ ആരാണ്, ആരുണ്ട് أَصْدَقُ അധികം സത്യവാൻ مِنَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിനെക്കാൾ قِيلًا വാക്കിൽ, വാക്കിനാൽ

പിശാചിനെ കൈകാര്യക്കാരനാക്കാതെ, അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം കൈകാര്യക്കാരനായി അംഗീകരിച്ച് സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമവും സ്വീകരിക്കുന്നവരുടെ നേട്ടങ്ങൾ നേരെ മറിച്ചായിരിക്കണം. അതെ, അവർക്ക് ശാശ്വത നരകശിക്ഷയാണെങ്കിൽ, ഇവർക്ക് ശാശ്വതവും സുഖസമ്പൂർണവുമായ സ്വർഗീയ ജീവിതമായിരിക്കും ലഭിക്കുക. അവർ കൈകാര്യകർത്താവാക്കിയ പിശാച് അവർക്ക് നൽകിയ വാഗ്ദാനങ്ങളെല്ലാം കളവും കൃത്രിമവുമായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഇവർ കൈകാര്യകർത്താവായി സ്വീകരിച്ച അല്ലാഹു അവരോട് നൽകിയ വാഗ്ദാനങ്ങളെല്ലാം തികച്ചും സത്യവും പരമാർഥവുമായിരിക്കും.

لَّيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَآ أَمَانِيِّ أَهْلِ ٱلْكِتَٰبِ ۗ مَن يَعْمَلْ سُوٓءًا يُجْزَ بِهِۦ وَلَا يَجِدْ لَهُۥ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٢٣﴾

﴾123﴿ നിങ്ങളുടെ വ്യാമോഹങ്ങളനുസരിച്ചല്ല; വേദക്കാരുടെ വ്യാമോഹങ്ങളനുസരിച്ചുമല്ല (കാര്യം). ആർ ഒരു തിന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവോ അവന് അതിന് (തക്ക) പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും; അല്ലാഹുവിന് പുറമെ ഒരു കൈകാര്യ കർത്താവിനെയാകട്ടെ, സഹായകനെയാകട്ടെ, അവൻ തനിക്ക് കണ്ടെത്തുകയുമില്ല.

وَمَن يَعْمَلْ مِنَ ٱلصَّٰلِحَٰتِ مِن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُو۟لَٰٓئِكَ يَدْخُلُونَ ٱلْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا ﴿١٢٤﴾

﴾124﴿ ആണായോ, പെണ്ണായോ ഉള്ള ആരെങ്കിലും താൻ സത്യവിശ്വാസിയായും കൊണ്ട് സൽക്കർമങ്ങളിൽ നിന്ന്(വല്ലതും) ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അക്കൂട്ടർ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതാണ്, അവരോട് ഒട്ടും അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയുമില്ല.

﴾123﴿ لَيْسَ അല്ല بِأَمَانِيِّكُمْ നിങ്ങളുടെ വ്യാമോഹങ്ങളനുസരിച്ചല്ല وَلاَ أَمَانِيِّ വ്യാമോഹങ്ങളനുസരിച്ചുമല്ല أَهْلِ الْكِتَابِ വേദക്കാരുടെ مَنْ يَعْمَلْ ആർ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവോ سُوءًا ഒരു തിന്മ, വല്ല ദൂഷ്യവും يُجْزَ بِهِ അവന് അതിന് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും وَلاَ يَجِدْ അവൻ കണ്ടെത്തുകയുമില്ല لَهُ തനിക്ക്, അവന്ന്

مِنْ دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്ന് പുറമെ (കൂടാതെ) وَلِيًّا ഒരു കൈകാര്യകർത്താവിനെ, ബന്ധുവെ وَلَا نَصِيرًا സഹായകനെയും ഇല്ല ﴾124﴿ وَمَنْ يَعْمَلْ ആരെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നതായാൽ مِنَ الصَّالِحَاتِ സൽകർമങ്ങളിൽ നിന്ന് مِنْ ذَكَرٍ ആണായിട്ട് أَوْ أُنْثَى അല്ലെങ്കിൽ പെണ്ണായിട്ട് وَهُوَ അയാൾ, താൻ مُؤْمِنٌ സത്യവിശ്വാസിയാണ് (താനും) فَأُولَئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ يَدْخُلُونَ അവർ പ്രവേശിക്കും الْجَنَّةَ സ്വർഗ ത്തിൽ وَلَا يُظْلَمُونَ അവർ (അവരോട്) അനീതി ചെയ്യപ്പെടുകയുമില്ല نَقِيرًا ഒരു കുത്തോളം (ഒട്ടും)

സത്യവിശ്വാസികളെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് മൗലിക പ്രധാനമായ ഒരു തത്വം അല്ലാഹു ഈ വചനങ്ങളിൽ അറിയിക്കുന്നു. വിജയവും മോക്ഷവും ഒരു സമുദായത്തി ന്റെയോ വിഭാഗത്തിന്റെയോ കുത്തകാവകാശമല്ല; മോഹം കൊണ്ടോ വാദം കൊണ്ടോ ലഭിക്കുന്നതുമല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളും റസൂലുകളുടെ അദ്ധ്യാപനങ്ങളും അനുസരിച്ചുള്ള സത്യവിശ്വാസവും സൽക്കർമവും കൊണ്ടാണത് സിദ്ധിക്കുക. ആണും പെണ്ണുമെന്ന വ്യത്യാസവും അതിൽ ഇല്ല. ആർ നന്മ ചെയ്തു, ആർ തിന്മ ചെയ്തു എന്നതാണ് കാര്യം. തിന്മയായുള്ളത് എന്തു ചെയ്താലും അതിന്റെ ഫലം അതിന്റെ കർത്താവ് അനുഭവിക്കും. നന്മയായുള്ളത് എന്ത് ചെയ്താലും യാതൊരു കുറവും കൂടാതെ അതിന്റെ ഫലം അതിന്റെ കർത്താവും അനുഭവിക്കും. പക്ഷേ, സത്യവിശ്വാസ ത്തോട് കൂടി ചെയ്യപ്പെടുന്ന നന്മ മാത്രമേ അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമായിരിക്കുകയു ള്ളൂ. ഇതാണ് ആ തത്വം.

സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാത്തവരുടെ സൽക്കർമങ്ങൾ – അവ സ്വതവേ നോക്കു മ്പോൾ നല്ല കർമങ്ങളായിരുന്നാൽ തന്നെയും – അല്ലാഹുവിങ്കൽ സ്വീകാര്യമല്ലെന്ന് ക്വുർആൻ പലപ്പോഴും വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. ആണായാലും പെണ്ണായാലും സൽക്കർമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമെന്ന് പറയാതെ وَهُوَ مُؤْمِنٌ (അയാൾ സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് പ്രവർത്തിച്ചാൽ) എന്ന് ഇവിടെയും അക്കാര്യംഅല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അത്രയുമല്ല, അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കു ന്നതിന് പുറമെ, അവന്റെ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും ഉദ്ദേശിച്ചു ചെയ്യപ്പെടുന്ന സൽക്കർമ ങ്ങൾക്ക് മാത്രമേ പരലോകത്ത് വെച്ച് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയുള്ളൂവെന്നും ഐഹി കമായ ഏതെങ്കിലും ലക്ഷ്യംവെച്ച് ചെയ്യുന്ന കർമങ്ങൾക്കൊന്നും പ്രതിഫലം ലഭിക്കു കയില്ലെന്നും ക്വുർആനിൽനിന്നും ഹദീഥിൽനിന്നും അറിയപ്പെട്ടതാണ്. (فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ) (ഒരു അണുത്തൂക്കം നന്മ ഒരാൾ പ്രവർത്തിച്ചാൽ അത വൻ കാണും)എന്ന വചനത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസം സൽക്കർമങ്ങൾ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന് ഒരു ഉപാധിയല്ലെന്നും, വിശ്വാസിയാവട്ടെ അവിശ്വാസിയാവട്ടെ ആർ സൽക്കർമം ചെയ്താലും അതിന് പ്രതിഫലം ലഭിക്കാതിരിക്കുകയില്ലെന്നും ചിലർ പറയാറുണ്ട്. ഇത് ശരിയല്ലെന്നും, ക്വുർആന്റെ സ്പഷ്ടമായ പല പ്രസ്താവനകൾക്കും എതിരാണെന്നും തീർത്തു പറയാം.

ഞങ്ങളാണ് നിങ്ങളെക്കാൾ രക്ഷക്കും വിജയത്തിനും അവകാശപ്പെട്ടവർ എന്ന് മുസ്‌ലിംകളും വേദക്കാരും തമ്മിൽ ന്യായവാദം നടക്കുകയുണ്ടായെന്നും, അതിനെത്തു ടർന്നാണ് ഈ വചനങ്ങൾ അവതരിച്ചതെന്നും ചില രിവായത്തുകളിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. എല്ലാ തിന്മകൾക്കും അതാതിന്റെ പ്രതിഫലം അനുഭവപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യുമെങ്കിൽ നാം

എങ്ങിനെ രക്ഷപ്പെടും? ഒട്ടും തിന്മ ചെയ്യാത്തവർ ആരാണുണ്ടായിരിക്കുക? എന്നൊക്കെ ചില സ്വഹാബികൾ ഈ വചനം അവതരിച്ചപ്പോൾ ഭയപ്പെട്ടതായും, സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടേക്കുന്ന രോഗം, വ്യസനം പോലെയുള്ള എല്ലാ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കും തന്നെ - അവർ ക്ഷമ കൈക്കൊള്ളുന്നപക്ഷം - അവർക്ക് സൽഫലങ്ങൾ ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞു നബിﷺ അവരെ സമാധാനിപ്പിച്ചതായും അഹ്മദ്, മുസ്‌ലിം, തിർമദി, നസാഈ(റ) മുതലായവർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒന്നിലധികം ഹദീഥുകൾ കാണാവുന്നതാകുന്നു. (نَقِيرًا എന്ന പദത്തിന്റെ അർഥവും പ്രയോഗവും സംബന്ധിച്ച് 49-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഓർക്കുക.)

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُۥ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَٱتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَٰهِيمَ حَنِيفًا ۗ

﴿125﴾ **മത(കാര്യത്തിൽ) കൂടുതൽ നല്ലവൻ ആരാണ്? താൻ (നിഷ്കളങ്കം) നന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നവനായും കൊണ്ട് തന്റെ മുഖത്തെ അല്ലാഹുവിന് കീഴ്പെടുത്തുക [വിട്ടു കൊടുക്കുക]യും. ഋജുമാനസനായ നിലയിൽ ഇബ്റാഹീമിന്റെ മാർഗം പിൻപറ്റുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഒരുവനെക്കാൾ!**

وَٱتَّخَذَ ٱللَّهُ إِبْرَٰهِيمَ خَلِيلًا ﴿١٢٥﴾

ഇബ്റാഹീമിനെ അല്ലാഹു ഒരു (ഉറ്റ) ചങ്ങാതിയായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

وَلِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۚ

﴿126﴾ **അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ് ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (ഒക്കെ)**

وَكَانَ ٱللَّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ مُّحِيطًا ﴿١٢٦﴾

അല്ലാഹു എല്ലാ കാര്യത്തെയും വലയം ചെയ്ത [പൂർണമായി അറിയുന്ന]വനാകുന്നു.

﴿125﴾ وَمَنْ أَحْسَنُ അധികം (ഏറ്റവും) നല്ലവൻ ആരാണ് دِينًا മതം, മതത്തിൽ, മതത്താൽ مِمَّنْ ഒരുവനെ (യാതൊരുത്തനെ)ക്കാൾ أَسْلَمَ വിട്ടുകൊടുത്ത, കീഴ്പെടുത്തിയ, ഏൽപിച്ചുകൊടുത്ത وَجْهَهُ തന്റെ മുഖത്തെ لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്ന് وَهُوَ അവനാകട്ടെ, അവനോ مُحْسِنٌ സൽഗുണവാനാണ്, നന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്ന (നിഷ്കളങ്കമായി ചെയ്യുന്ന)വനുമാണ് وَاتَّبَعَ പിൻപറ്റുകയും ചെയ്ത مِلَّةَ മാർഗത്തെ, നടപടിക്രമം إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിന്റെ حَنِيفًا ഋജുമാനസനായിട്ട്, നിഷ്കളങ്കനായ നിലയിൽ وَاتَّخَذَ اللَّهُ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുക(ആക്കുക)യും ചെയ്തിരിക്കുന്നു إِبْرَاهِيمَ ഇബ്റാഹീമിനെ خَلِيلًا (ഉറ്റ) ചങ്ങാതി ﴿126﴾ وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിന്നാണ്, അല്ലാഹുവിന്നുള്ള

താണ് مَافِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും وَمَافِي الأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നുതാനും بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെ (വസ്തുവെ)യും مُحِيطًا വലയം ചെയ്തവൻ, ചുറ്റി പൊതിഞ്ഞവൻ

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ സത്യവിശ്വാസിയായിക്കൊണ്ട് സൽക്കർമം പ്രവർത്തിക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ പ്രാവർത്തിക രൂപവും വിശദീകരണവുമാണിത് എന്ന് പറയാം. അല്ലാഹുവിന്റെ ആജ്ഞാനിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ച് അവനെ മാത്രം ആരാധിച്ചുകൊണ്ട് അവന് പരിപൂർണമായി കീഴ്പെടുക, കലർപ്പുകളൊന്നും തീണ്ടാതെ നിഷ്കളങ്കം സൽക്കർമങ്ങൾ ചെയ്യുക. അങ്ങിനെ ഇബ്റാഹീം (അ) സ്വീകരിച്ചു വന്ന അതേ നട പടി പിൻപറ്റുക, ഇതിലധികം നല്ലതായ ഒരു മതനടപടി വേറെയില്ല. ആ മാർഗം ആർ സ്വീകരിക്കുന്നുവോ അവരാണ് യഥാർഥ വിജയികളും ഭാഗ്യവാന്മാരും എന്ന് താൽപ ര്യം.

മുസ്‌ലിംകളും മുശ്‌രിക്കുകളും അടക്കമുള്ള അറബികളും, യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും അടങ്ങിയ വേദക്കാരും തങ്ങളുടെ വംശപിതാവെന്ന നിലക്കും, പ്രവാചക കുടുംബത്തിലെ പ്രത്യേക സ്ഥാനപതി എന്ന നിലക്കും അഭിമാനപൂർവ്വം ആദരിച്ചു ബഹുമാനിച്ചു വരുന്ന ആളാണല്ലോ ഇബ്റാഹീം നബി(അ). തങ്ങളാണ് ഇബ്റാഹീം നബി(അ)യുടെ മാർഗം പിൻപറ്റുന്നവരെന്ന് എല്ലാവരും വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ച മാർഗം ഉന്നതാണെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അത് പിൻപറ്റിയവരാണ് ഏറ്റവും നല്ല മതനടപടിക്കാർ എന്ന് പറഞ്ഞത്. എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കുന്ന ഒരു മഹാനാണദ്ദേഹമെന്ന് മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ഉറ്റചങ്ങാതിയായി - ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവനും വളരെ സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവനുമായി - അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ചിട്ടുമുണ്ടെന്നും, അതുകൊണ്ട് ഓരോ കൂട്ടരും തങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗത്തിലാണ് നിലകൊള്ളുന്നതെന്ന വാദം യാഥാർഥ്യമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതാണെന്നും അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. എന്നാൽ എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിന് പരിപൂർണമായി കീഴ്പെട്ടു കൊള്ളണമെന്ന് കൽപിക്കുന്നതിനുള്ള അടിസ്ഥാന കാരണമെന്താണ് എന്ന് കൂടി അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതെ, ആകാശഭൂമികളിലുള്ളത് മുഴുവനും അവന്റെതാണ്. എല്ലാം തന്നെ അവന്റെ സൃഷ്ടി. എല്ലാം അവന്റെ ഉടമയിൽ. എല്ലാവരും അവന്റെ അടിമകളും. എന്ത് - എവിടെ - എങ്ങിനെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവോ അതത്രയും പൂർണമായും സൂക്ഷ്മമായും അറിയുന്നവനുമാണവൻ.

വിഭാഗം - 19

അനാഥകളെയും,സ്ത്രീകളെയും സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളായിരുന്നുവല്ലോ സൂറത്തിന്റെ ആദ്യവചനങ്ങളിലെ സംസാരവിഷയം.പിന്നീട് പല തുറയിലേക്കും സംസാരഗതി നീങ്ങി. ആദ്യം തുടങ്ങിവെച്ച വിഷയത്തിലേക്കു തന്നെ വീണ്ടും സംസാരഗതി തിരിച്ചുകൊണ്ടു അല്ലാഹുപറയുന്നു :-

﴿127﴾ **(നബിയേ), സ്ത്രീകളുടെ കാര്യത്തിൽ അവർ നിന്നോട് വിധി തേടുന്നു.പറയുക: അവരുടെ കാര്യത്തിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് വിധി**

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِى ٱلنِّسَآءِ ۖ قُلِ ٱللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ

وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي ٱلْكِتَٰبِ فِي يَتَٰمَى ٱلنِّسَآءِ ٱلَّٰتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَن تَنكِحُوهُنَّ وَٱلْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ ٱلْوِلْدَٰنِ وَأَن تَقُومُوا۟ لِلْيَتَٰمَىٰ بِٱلْقِسْطِ ۚ

നൽകുന്നു; സ്ത്രീകളിലെ അനാഥകളുടെ കാര്യത്തിൽ (വേദ)ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതും (നിങ്ങളെ ഓർമിപ്പിക്കുന്നു.) (അതായത്:) തങ്ങൾക്ക് നിയമി(ച്ചു നിശ്ചയി)ക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് നിങ്ങൾ കൊടുക്കാതിരിക്കുകയും, നിങ്ങൾ വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുടെയും,കുട്ടികളാവുന്ന ദുർബലരായുള്ളവരുടെയും (കാര്യത്തിൽ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുന്നതും, ഓർമിപ്പിക്കുന്നു.) അനാഥകളോട് നിങ്ങൾ നീതിമുറയുസരിച്ച് നിലകൊള്ളണമെന്നും (ഓർമിപ്പിക്കുന്നു).

وَمَا تَفْعَلُوا۟ مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِهِۦ عَلِيمًا ﴿١٢٧﴾

നിങ്ങൾ ഗുണ(കര)മായി എന്തു (തന്നെ) ചെയ്യുന്നതായാലും അതിനെ പറ്റി അല്ലാഹു നിശ്ചയമായും അറിയുന്നവനാകുന്നു.

﴿127﴾ وَيَسْتَفْتُونَكَ അവർ നിന്നോട് വിധിതേടുന്നു فِي النِّسَاءِ സ്ത്രീകളുടെ കാര്യത്തിൽ قُلِ നീ പറയുക اللَّهُ يُفْتِيكُمْ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു വിധി നൽകുന്നു فِيهِنَّ അവരുടെ കാര്യത്തിൽ وَمَا يُتْلَىٰ ഓതിത്തരപ്പെടുന്നതും عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് فِي الْكِتَابِ (വേദ)ഗ്രന്ഥത്തിൽ فِي يَتَامَى അനാഥരുടെ കാര്യത്തിൽ النِّسَاءِ സ്ത്രീകളിലെ اللَّاتِي യാതൊരുവരായ لَا تُؤْتُونَهُنَّ അവർക്ക് നിങ്ങൾ നൽകുകയില്ല, നിങ്ങൾ കൊടുക്കാത്ത مَا كُتِبَ രേഖപ്പെടുത്ത (നിശ്ചയിക്ക - നിയമിക്ക)പ്പെട്ടത് لَهُنَّ അവർക്ക് وَتَرْغَبُونَ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യും. അനിഷ്ടപ്പെടുന്നു أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ അവരെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ ബലഹീനരാക്കപ്പെട്ടവരുടെയും, ദുർബലരുടെയും(കാര്യത്തിൽ) مِنَ الْوِلْدَانِ കുട്ടികളാകുന്ന, കുട്ടികളിൽ നിന്നുള്ള وَأَنْ تَقُومُوا നിങ്ങൾ നിലകൊള്ളുവാനും (നിലകൊള്ളണമെന്നും) لِلْيَتَامَىٰ അനാഥകൾക്ക്, അനാഥരോട് بِالْقِسْطِ നീതിമുറയനുസരിച്ച്, നീതിയോടെ وَمَا تَفْعَلُوا നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്താലും, എന്തു ചെയ്യുന്നുവോ مِنْ خَيْرٍ നല്ലതായിട്ട്, ഗുണകരമാകുന്ന فَإِنَّ اللَّهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു كَانَ ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു بِهِ അതിനെപ്പറ്റി عَلِيمًا അറിയുന്നവൻ.

സ്ത്രീകളുടെ വിഷയത്തിൽ അവർ (സ്വഹാബികൾ) നബിﷺ യോട് ഫത്‌വ (വിധി) തേടിയിരുന്നുവെന്നു മാത്രമേ അല്ലാഹു ഇവിടെ പറയുന്നുള്ളൂ. ചോദ്യത്തിന്റെ രൂപം വിശദീകരിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും തുടർന്നുള്ള വചനങ്ങളിൽ നിന്ന് ചോദ്യത്തെപ്പറ്റി ഏറെ

ക്കുറെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയും. ശരിക്കുള്ള മറുപടി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതും ആ വചനങ്ങളിൽ തന്നെ. മറുപടിക്കു മുമ്പായി , അതിനാധാരമായ തത്വങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു മുഖവുരയും, ഒരു അനുസ്മരണവും എന്ന നിലക്കാണ് ഈ വചനം നിലകൊള്ളുന്നത്.

لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ (അവർക്ക് നിയമിക്കപ്പെട്ടത് കൊടുക്കാതിരിക്കുക) എന്ന് പറഞ്ഞതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, അനാഥകളുടെ മഹ്ർ മുതലായ അവകാശങ്ങൾ കൊടുക്കാതിരിക്കുക എന്നാകുന്നു. وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ എന്ന വാക്യത്തിന് അവരെ വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുക (تَرْغَبُونَ فِي أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ) എന്നും, അവരെ വിവാഹം ചെയ്യുവാൻ നിങ്ങൾ മടിക്കുക (تَرْغَبُونَ عَنْ تَنْكِحُوهُنَّ) എന്നും, അർത്ഥം വരാവുന്നതാണ്. (*) ആദ്യത്തെ അർത്ഥമാണ് പരിഭാഷയിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. രണ്ടായാലും ഇവിടെ യോജിക്കായ്കയില്ലതാനും. കാരണം , ഒരാളുടെ സംരക്ഷണത്തിൻകീഴിൽ അയാൾക്ക് വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിനു വിരോധമില്ലാത്ത അനാഥയായ പെൺകുട്ടിയുണ്ടാകുമ്പോൾ, അവളുടെ ധനത്തിലോ സൗന്ദര്യത്തിലോ മറ്റോ ആകൃഷ്ടനായി അയാൾ അവളെ വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചെന്നുവരും. ചിലപ്പോൾ അവളുടെ വൈരൂപ്യമോ മറ്റോ കാരണമായി അവളെ വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ അയാൾ മടിച്ചെന്നും വരും. അതേ സമയത്ത് അവളുടെ ധനം അന്യാധീനപ്പെട്ടു പോകുമെന്ന് കരുതി മറ്റൊരാൾക്ക് വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടാതെയുമിരിക്കും. രണ്ടു പ്രകാരത്തിലായാലും- വിവാഹം ചെയ്‌വാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതായാലും, അതിനു മടിക്കുന്നതായാലും ശരി, അവരോടു നീതി പാലിക്കണമെന്നും അവരുടെ നിയമപ്രകാരമുള്ള മഹ്ർ മുതലായ എല്ലാ അവകാശങ്ങളും കൊടുക്കുകതന്നെ വേണമെന്നും അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നു .ഈ വിഷയം ആഇശഃ (റ) യിൽ നിന്ന് ബുഖാരിയും മുസ്‌ലിമും (റ) ഉദ്ധരിച്ച ചില ഹദീഥുകളിൽ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. അതുപോലെത്തന്നെ, ദുർബലരും പ്രായപൂർത്തി വന്നു സ്വന്തം കൈകാര്യങ്ങൾ നടത്തുമാറായിട്ടില്ലാത്തവരുമായ കുട്ടികളോടും നീതീപാലിക്കണമെന്നും അവർക്കവകാശപ്പെട്ട അനന്തര സ്വത്തുക്കളും മറ്റും മുറപോലെ കൊടുക്കണമെന്നും കൽപിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിശദവിവരങ്ങൾ ഈ സൂറത്തിന്റെ ആദ്യ വചനങ്ങളിലും വ്യാഖ്യാനത്തിലുമായി മുമ്പ് വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്. ഇവിടെ അതിന്റെ അനുസ്മരണം മാത്രമാണുള്ളത്. അല്ലാഹു തുടർന്നു പറയുന്നു:-

وَإِنِ ٱمْرَأَةٌ خَافَتْ مِنۢ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَآ أَن يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا ۚ

﴿128﴾വല്ല സ്ത്രീയും അവളുടെ വരനിൽ നിന്നു പിണക്കമോ, അവഗണനയോ ഭയപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ അവർ രണ്ടു പേരും അവർക്കിടയിൽ വല്ല യോജിപ്പുണ്ടാക്കുന്നതിന് അവർക്ക് കുറ്റമില്ല.

(*) رغبة (റഗ്ബത്ത്) എന്ന മൂലത്തിൽ നിന്നുള്ള ക്രിയാരൂപങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ചിലപ്പോൾ في എന്ന അവ്യയവും, ചിലപ്പോൾ عن എന്ന അവ്യയവും വരും. في ആയിരിക്കുമ്പോൾ അതിനുശേഷം പറയുന്ന കാര്യത്തിൽ ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിക്കുക- അത് ഇഷ്ടപ്പെടുക-എന്നും عن ആയിരിക്കുമ്പോൾ അതിനുശേഷം പറഞ്ഞ കാര്യത്തിൽ മടി കാണിക്കുക- അതിനോടു വെറുപ്പായിരിക്കുക -എന്നുമായിരിക്കും ഉദ്ദേശ്യം. ഇവിടെ പ്രസ്തുത രണ്ടു അവ്യയങ്ങളും പറയപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും രണ്ടിലൊന്ന് ലോപിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്ന് വെക്കേണ്ടതുണ്ട്. രണ്ടിൽ ഓരോന്നും ആവാൻ ഇവിടെ സാധ്യതയുള്ളതുകൊണ്ടാണ് രണ്ടുപ്രകാരവും അർത്ഥം പറയപ്പെടുന്നത്.

وَٱلصُّلْحُ خَيْرٌ ۗ

യോജിപ്പാകട്ടെ , ഗുണകരവുമാകുന്നു.

وَأُحْضِرَتِ ٱلْأَنفُسُ ٱلشُّحَّ ۚ وَإِن تُحْسِنُوا۟ وَتَتَّقُوا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾

മനസ്സുകളിൽ പിശുക്ക് (ശീലം , സദാ) തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുതാനും. നിങ്ങൾ നൻമ പ്രവർത്തിക്കുകയും, സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിലോ, നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

وَلَن تَسْتَطِيعُوٓا۟ أَن تَعْدِلُوا۟ بَيْنَ ٱلنِّسَآءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ ۖ

﴾129﴿ സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ നീതി പാലിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ (അതിന്) അത്യാഗ്രഹിച്ചാലും നിങ്ങൾക്ക് സാധിക്കുകയില്ല തന്നെ.

فَلَا تَمِيلُوا۟ كُلَّ ٱلْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَٱلْمُعَلَّقَةِ ۚ

എന്നാൽ, നിങ്ങൾ (ഒരു പക്ഷത്തേക്ക്) മുഴുവൻ(അങ്ങ്) ചാഞ്ഞുപോകരുത്. അപ്പോൾ, നിങ്ങൾ അവളെ [മറുപക്ഷത്തുള്ളവളെ] കെട്ടിയിടപ്പെട്ടവളെപ്പോലെ വിട്ടുകളഞ്ഞേക്കും.

وَإِن تُصْلِحُوا۟ وَتَتَّقُوا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٢٩﴾

നിങ്ങൾ യോജിപ്പുണ്ടാക്കുകയും, സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിലോ, നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

﴾128﴿ وَإِنِ امْرَأَةٌ വല്ല സ്ത്രീയും (ആയി) എങ്കിൽ خَافَتْ അവൾ ഭയപ്പെട്ടു(എങ്കിൽ) مِنْ بَعْلِهَا അവളുടെ വരനിൽ (ഭർത്താവിൽ) നിന്ന് نُشُوزًا പിണക്കത്തെ أَوْ إِعْرَاضًا അല്ലെങ്കിൽ അവഗണന, തിരിഞ്ഞുകളയൽ فَلَا جُنَاحَ എന്നാൽ കുറ്റമില്ല. തെറ്റില്ല عَلَيْهِمَا അവർ രണ്ടാളുടെ മേൽ أَنْ يُصْلِحَا അവർ യോജിപ്പു(ഒത്തുതീർപ്പു-സന്ധി-നന്നാവൽ) ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് بَيْنَهُمَا അവർ രണ്ടാൾക്കിടയിൽ صُلْحًا ഒരു യോജിപ്പ്, വല്ല ഒത്തുതീർപ്പും وَالصُّلْحُ യോജിപ്പാകട്ടെ خَيْرٌ ഉത്തമമാണ്, ഏറ്റം നല്ലതാണ് وَأُحْضِرَتِ തയ്യാറാക്ക (സന്നദ്ധമാക്ക) പ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു الْأَنْفُسُ മനസ്സുകളിൽ, ആളുകൾക്ക് الشُّحَّ പിശുക്ക്ശീലം وَإِنْ تُحْسِنُوا നിങ്ങൾ നൻമ(ഗുണം) ചെയ്യു

ന്നപക്ഷം وَتَتَّقُوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും فَإِنَّ اللَّهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു كَانَ ആകുന്നു بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനെപറ്റി خَبِيرًا സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവൻ ﴾129﴿ وَلَن تَسْتَطِيعُوا നിങ്ങൾക്ക് സാധ്യമാകുന്നതേയല്ല أَن تَعْدِلُوا നിങ്ങൾ നീതി പാലിക്കുവാൻ بَيْنَ النِّسَاءِ സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ وَلَوْ حَرَصْتُمْ നിങ്ങൾ അത്യാഗ്രഹിച്ചാലും ,മോഹിച്ചാലും فَلَا تَمِيلُوا അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ചായ(മറിയ-ചരിയ)രുത് كُلَّ الْمَيْلِ മുഴുവൻ ചായ്‌വും فَتَذَرُوهَا അപ്പോൾ അവളെ നിങ്ങൾ വിട്ടുകളയും,വിട്ടേക്കും كَالْمُعَلَّقَةِ കെട്ടിയിടപ്പെട്ട (ബന്ധനത്തിലാക്കപ്പെട്ട) വളെപ്പോലെ وَإِن تُصْلِحُوا നിങ്ങൾ യോജിപ്പുണ്ടാക്കുന്ന (നന്നാക്കിത്തീർക്കുന്ന) പക്ഷം وَتَتَّقُوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും فَإِنَّ اللَّهَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു كَانَ غَفُورًا . വളരെ പൊറുക്കുന്നവനാകുന്നു رَحِيمًا കരുണാനിധി

وَإِن يَتَفَرَّقَا يُغْنِ ٱللَّهُ كُلًّا مِّن سَعَتِهِۦ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ وَٰسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾

﴾130﴿ അവർ രണ്ടുപേരും (തമ്മിൽ) പിരിഞ്ഞുപോകുന്നുവെങ്കിലോ, (രണ്ടിൽ) എല്ലാ(ഓരോരു)വരെയും അല്ലാഹു അവന്റെ വിശാല കഴിവിനാൽ ധന്യരാക്കുന്നതാണ്.

അല്ലാഹു വിശാലനും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

﴾130﴿ وَإِن يَتَفَرَّقَا അവർ രണ്ടാളും പിരിഞ്ഞെങ്കിൽ, വേറിട്ടാൽ يُغْنِ اللَّهُ അല്ലാഹു ധന്യരാക്കും (ആശ്രയിക്കാതാക്കും) كُلًّا എല്ലാവരെയും (ഓരോരുത്തരെയും) مِن سَعَتِهِ അവന്റെ വിശാല കഴിവിനാൽ, വിശാലത നിമിത്തം وَكَانَ اللَّهُ അല്ലാഹു ആകുന്നുതാനും وَاسِعًا വിശാലൻ حَكِيمًا അഗാധജ്ഞൻ, യുക്തിമാൻ.

കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ട ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടിയായിട്ടാണ് ഈ വചനങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നത്. ഭർത്താവും ഭാര്യയും തമ്മിലുണ്ടാവുന്ന പിണക്കം, ഒത്തുതീർപ്പ്, വേർപാട് എന്നിവയെപ്പററി മുമ്പ് വിവരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ചില ഉപദേശ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഈ വചനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഭർത്താവ് തന്നോട് പിണക്കത്തിലാണെന്നോ, തന്നെ അവഗണിക്കുന്നുവെന്നോ ഒരു സ്ത്രീക്ക് മനസ്സിലായാൽ-അത് വർദ്ധിക്കുവാൻ കാരണമുണ്ടാക്കാതെ- രണ്ടാളും തമ്മിൽ യോജിക്കുന്നവിധം ഒരു ഒത്തുതീർപ്പുണ്ടാക്കി പരിഹരിക്കേണ്ടതാണെന്ന് അല്ലാഹു ഉപദേശിക്കുന്നു. ഒത്തുതീർപ്പ് നിർദ്ദേശം ഉന്നയിക്കുന്നത് ഏതുഭാഗത്ത് നിന്നായിരിക്കണം എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ആദ്യം ഉന്നയിക്കുന്നത് ആരായിരിക്കുമോ അവരായിരിക്കും അതിൽ ശ്രേഷ്ഠ സ്ഥാനം അർഹിക്കുന്നവർ. ഒത്തുതീർപ്പിലുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ രണ്ടാളും തമ്മിലോ,രണ്ടാളുടെയും പക്ഷക്കാർ തമ്മിലോ കൂടിയാലോചിച്ചു തയ്യാറാക്കാവുന്നതാകുന്നു. തമ്മിൽ യോജിപ്പുണ്ടാക്കുന്നതിന് കുറ്റമില്ല (فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَن يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا) എന്നാണ് ആദ്യം അല്ലാഹു പറഞ്ഞ

തെങ്കിലും തുടർന്നുകൊണ്ട് യോജിപ്പാണ് ഏറ്റവും നല്ലത് (وَالصُّلْحُ خَيْرٌ) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ട് ഒത്തുതീർപ്പിന് സാധ്യത ഇല്ലെങ്കിലേ മറ്റു മാർഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേണ്ടതുള്ളൂവെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. ഒത്തുതീർപ്പുണ്ടാകാത്ത പക്ഷം, അത് പരസ്പരം വേർപാടിലാണല്ലോ കലാശിക്കുക; അഥവാ വിവാഹമോചനത്തിലേക്ക്. അതാകട്ടെ, അവസാനത്തെ കയ്യും, മതത്തിൽ വെറുക്കപ്പെട്ട കാര്യവുമാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്തുനിന്നോ, രണ്ടു ഭാഗത്തു നിന്നും തന്നെയോ ചില വിട്ടുവീഴ്ചകൾ കൂടാതെ ഒത്തുതീർപ്പുണ്ടാകുകയില്ല. എന്നാൽ, ഒരു ഭാഗത്തു നിന്നുണ്ടാകുന്ന വിട്ടുവീഴ്ചയെ അതിന്റെ അവകാശം മറ്റേ ഭാഗത്തിനു അടിയറവെക്കലായോ, അതിനു കൈക്കൂലി കൊടുക്കലായോ വ്യാഖ്യാനിക്കേണ്ടതില്ല എന്നൊരു സൂചനകൂടി 'രണ്ടുകൂട്ടരും തങ്ങൾക്കിടയിൽ യോജിപ്പുണ്ടാക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല (.......فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا) എന്ന വാകൃത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കാം. والله اعلم

ഒത്തുതീർപ്പു വ്യവസ്ഥകളെപ്പറ്റി കൂടുതലൊന്നും പറയാതെ, അത് സന്ദർഭത്തിനൊത്തവണ്ണം ചെയ്തുകൊള്ളുവാൻ അല്ലാഹു ഭാര്യാഭർത്താക്കൾക്ക് വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. വ്യക്തികളുടെയും പരിതഃസ്ഥിതികളുടെയും നിലപാട് കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടുള്ള വ്യവസ്ഥകളാണല്ലോ പ്രായോഗികമാകുക. ഭാര്യയുടെ അനാരോഗ്യം വൈരൂപ്യം, സ്വഭാവദോഷം, അപ്രാപ്തി , വന്ധ്യത എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചില കാരണങ്ങളായിരിക്കും പലപ്പോഴും പിണക്കത്തിനും, അവഗണനക്കും ഹേതുവാകുന്നത്. ഇങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ അവന് വേറെ വിവാഹം കഴിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമോ അത്യാവശ്യകതയോ നേരിട്ടേക്കും. അതേ സമയത്ത് രണ്ടു പേരുമോ , ഒരാളോ, ദരിദ്രരോ, ധനികരോ ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതുപോലെയുള്ള സ്ഥിതി വിശേഷങ്ങളെല്ലാം കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഒത്തുതീർപ്പ്. ഭക്ഷണം, പാർപ്പിടം , വസ്ത്രം മുതലായ ഭർത്താവിൽ നിന്ന് കിട്ടേണ്ടുന്ന വകകളിൽ വല്ലതും വിട്ടുകൊടുക്കുക; ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരുള്ള ഭർത്താവ് ഓരോ ഭാര്യയുടെ അടുക്കലും താമസിക്കുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ഊഴത്തിൽ ഇളവ് അനുവദിക്കുക; പുതിയ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതിൽ പ്രതിഷേധം പ്രകടിപ്പിക്കാതിരിക്കുക എന്നിങ്ങനെ പലതും സ്ത്രീയുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുണ്ടാകേണ്ടുന്ന വിട്ടുവീഴ്ചകളായിരിക്കും.

നബി തിരുമേനിﷺ അവിടുത്തെ പത്നിമാർക്കിടയിൽ കൃത്യമായ ഊഴം നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു അവരുടെ അടുക്കൽ താമസിച്ചിരുന്നത്. എന്നാലും ദിവസം ഒരു പ്രാവശ്യം എല്ലാവരുടെ അടുക്കലും ചെന്നുപോരുകയും പതിവായിരുന്നു. ഊഴപ്രകാരമുള്ള ദിവസങ്ങളിലേ ആരുമായും സമീപനമുണ്ടാകുകയുള്ളൂ. സൗദാ (റ) ക്കു വാർദ്ധക്യവും അനാരോഗ്യവും സംഭവിച്ചപ്പോൾ, റസൂൽﷺ തന്നെ വിവാഹമോചനം ചെയ്തേക്കുമോ എന്ന് അവർക്ക് സംശയം തോന്നി. അവർ നബിയോടു ഇങ്ങിനെ ഉണർത്തി: 'എനിക്ക് എനി ഒരു ഭർത്താവിന്റെ ആവശ്യമില്ല. അങ്ങയുടെ പത്നിമാരിൽ ഒരുത്തിയായിക്കൊണ്ട് പരലോകത്ത് ഒരുമിച്ചു കൂടുവാൻ ഞാൻ വളരെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു താനും . എന്റെ ഊഴം ഞാൻ ആഇശാക്കു വിട്ടു കൊടുക്കുന്നു. അവിടുന്ന് എന്നെ വേർപ്പെടുത്തിവിടാതെ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം' . അങ്ങനെ, സൗദാ (റ) യുടെ ദിവസങ്ങളിലും തിരുമേനി ആഇശഃ (റ) യുടെ കൂടെ താമസിച്ചു പോരുകയുണ്ടായി. പ്രധാനപ്പെട്ട എല്ലാ ഹദീഥ് പണ്ഡിതൻമാരും ഈ വിവരം രേഖപ്പെടുത്തിക്കാണാം. ഇതുപോലെ, ഭാര്യ വന്ധ്യയായിരിക്കുകയോ, വാർദ്ധക്യവും അനാരോഗ്യവും പിടിപെട്ടവളായിരിക്കുകയോ നിമിത്തം ഭർത്താവ് മറ്റൊരു വിവാഹത്തിനോ, അവളെ പിരിച്ചുവിടാനോ ആലോചി

ക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ; മഹ്ർ, നിത്യ ചിലവുകൾ , ദാമ്പത്യാവകാശം ആദിയായവയിൽ വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തുകൊടുത്തുകൊണ്ട് അതേവരെ കഴിഞ്ഞുപോന്ന വിവാഹബന്ധം തുടർന്നു പോകുവാൻ ഇരുകൂട്ടരും തമ്മിൽ യോജിപ്പ് വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കുന്നത് സംബന്ധിച്ചതാണ് ഇവിടെ (128-ാം വചനത്തിൽ) പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്നും, ഇതിൽ ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ളതായി അറിയുന്നില്ലെന്നും പല രിവായത്തുകളും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഇബ്നു കഥീർ (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഒത്തുതീർപ്പിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം മനുഷ്യമനസ്സുകളിൽ നിന്ന് വേറിട്ടു പോകാതെ സദാ അതിൽ തങ്ങി നിൽക്കുന്ന ഒരു സഹജശീലമാണ് പിശുക്ക് എന്ന് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. പിശുക്ക് എന്ന് അർത്ഥം കൽപിച്ചത് شُحّ (ശുഹ്ഹ്) എന്ന പദത്തിനാണ്. അധീനത്തിലുള്ളത് ചിലവഴിക്കുന്നതിലുള്ള ലുബ്ധതക്കു പുറമെ, കൂടുതൽ ലഭിക്കുവാനുള്ള ആർത്തിയും കൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോഴാണ് അതിന് 'ശുഹ്ഹ്' എന്ന് പറയപ്പെടുക. വളരെ ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു വസ്തുതയാണ് ഈ വാക്യത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നത്. രണ്ടുകൂട്ടർ തമ്മിലുണ്ടാകുന്ന ഭിന്നിപ്പ് അവസാനിക്കേണമെങ്കിൽ അന്യോന്യം വിട്ടുവീഴ്ചയും, ഔദാര്യ മനഃസ്ഥിതിയും അനിവാര്യമാണല്ലോ. അതാകട്ടെ പൊതുവിൽ മനഃപ്രയാസം ഉളവാക്കുന്ന കാര്യവുമാണ്. അതുകൊണ്ട് കുറേയൊക്കെ മനഃപ്രയാസം തോന്നിയാലും സങ്കുചിത മനഃസ്ഥിതി പ്രകടിപ്പിക്കാതെ ഓരോരുത്തരും സ്വന്തം ഭാഗത്ത് നിന്ന് കഴിയുന്നത്ര നീക്കുപോക്കുകൾക്ക് തയ്യാറാവുകയും, മറുഭാഗത്ത് നിന്നുണ്ടാകുന്ന നീക്കങ്ങളിൽ കുറേയൊക്കെ പോരായ്മകൾ ഉണ്ടായാലും അതിന്റെ നേരെ കണ്ണടയ്ക്കുകയും ചെയ്യണം. എന്നാലെ തമ്മിൽ യോജിപ്പിലെത്താൻ കഴിയുകയുള്ളൂവെന്നാണിത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പ്രശ്നം ശുഭകരമായി കലാശിക്കുന്നതിന് ഉതകുന്ന നൻമകൾ ചെയ്യുകയും, അതിന് ദോഷകരമായ തിൻമകളൊന്നും ചെയ്യാതെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അല്ലാഹു അതെല്ലാം ശരിക്കും അറിയുകയും, കണക്കിലെടുക്കുകയും, തക്ക പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നതാണെന്നുകൂടി ഉണർത്തിയിരിക്കുന്നു. (وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا.....)

ഒത്തുതീർപ്പിനെപ്പറ്റി പലതും പ്രസ്താവിച്ചശേഷം (129-ാം വചനത്തിൽ) വളരെ ശ്രദ്ധേയമായ മറ്റൊരു കാര്യം കൂടി അല്ലാഹു ഉണർത്തുന്നു. നിങ്ങൾക്ക് അത്യാഗ്രഹമുണ്ടായാൽ തന്നെയും സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ നീതി പാലിക്കുവാൻ - പരിപൂർണമായ നീതി പാലനം നടത്തുവാൻ --- മനുഷ്യരായ നിങ്ങൾക്ക് സാധ്യമല്ലതന്നെ (وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا...) എന്ന് അല്ലാഹു തീർത്തു പറയുന്നു. അതുകൊണ്ട് കഴിവുള്ളിടത്തോളം നീതി പാലിക്കണമെന്നേ നിങ്ങളോട് കൽപിക്കുന്നുള്ളൂ- നിങ്ങളുടെ കഴിവിന്നതീതമായ നീതിപാലനം നടത്തുവാൻ കൽപ്പിക്കുന്നില്ല— എന്നത്രേ ഈ വാക്യം ധ്വനിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നുവെച്ച് ചിലരുടെ നേരെ പ്രത്യേകം ചായ്വുണ്ടായിത്തീരുകയും, മറ്റേവരെ കെട്ടിയിട്ടപോലെ കുടുക്കിലാക്കി വിഷമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യരുത് (فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ) എന്ന് പ്രത്യേകം വിരോധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. كَالْمُعَلَّقَةِ (കെട്ടിയിടപ്പെട്ടവളെപ്പോലെ) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം, നിയമപ്രകാരം വിവാഹിതയാണെങ്കിലും ഫലത്തിൽ വിവാഹിതയോ, മോചിതയോ അല്ലാത്തവിധം ബന്ധനത്തിൽ അകപ്പെട്ടവൾ എന്നാണ്.

സ്വഭാവഗുണം, ഭർത്തൃസ്നേഹം, സംസാരശൈലി, സൗന്ദര്യം, ആരോഗ്യം, അറിവ്, കാര്യപ്രാപ്തി എന്നിങ്ങനെയുള്ള പല ഗുണങ്ങളുടെ തോതനുസരിച്ചായിരിക്കും ഭാര്യാ

ഭർത്താക്കൾ തമ്മിലുള്ള സ്നേഹബന്ധവും ഇണക്കവും. പ്രസ്തുത ഗുണങ്ങളിലാണെങ്കിൽ, എല്ലാവരും ഒരേ തരക്കാരായിരിക്കുകയുമില്ല. സ്വാഭാവികമായ ഇക്കാരണത്താൽ, ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരുള്ള ഒരാൾക്ക് എല്ലാ നിലക്കും എല്ലാവരോടും ശരിക്കും തുല്യമായി പെരുമാറുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. എന്നാൽ ഭക്ഷണം ,വസ്ത്രം, ഒന്നിച്ചുള്ള താമസം, ജീവിത സൗകര്യങ്ങൾ മുതലായ പല കാര്യങ്ങളിലും തുല്യ നില കൈകൊള്ളുവാൻ പ്രയാസവുമില്ല. സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ പരിപൂർണമായ നീതിപാലിക്കുക സാധ്യമല്ലെന്നും അതുകൊണ്ട് കഴിയുന്നിടത്തോളം നീതിപാലിക്കലാണ് നിർബന്ധമുള്ളതെന്നും, നീതിപാലിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ എല്ലാവരോടും തുല്യ നില പ്രകടമാക്കണമെന്നും, അതിൽ പക്ഷഭേദം കാണിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നുമാണ് ഇപ്പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം. ഈ വചനവും അല്ലാഹു അവസാനിപ്പിച്ചത് നോക്കുക . 'നിങ്ങൾ യോജിച്ചു നന്നായി തീരുകയും സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും കാരുണ്യമുള്ളവനുമാണ്' . കഴിയുന്നത്ര ക്ഷമിച്ചും, സഹിച്ചും, വിട്ടുവീഴ്ച ചെയ്തും തമ്മിൽ യോജിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം. അതിൽ ആരും വിലങ്ങു നിൽക്കരുത്. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് പാപമോചനം നൽകുകയും നിങ്ങളുടെ നേരെ കരുണ കാണിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നുള്ള ഒരു വാഗ്ദാനമാണിത്.

ആഇശാ (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു: റസൂൽ തിരുമേനിﷺ അവിടുത്തെ ഭാര്യമാർക്കിടയിൽ ഭാഗിക്കുകയും (ഓരോരുത്തരുടെയും അടുക്കൽ താമസിക്കുന്നതിനുള്ള ഊഴം കണക്കാക്കുകയും), അതിൽ നീതി പാലിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നിട്ട് പിന്നെയും അവിടുന്നു പറയും: 'അല്ലാഹുവേ, ഇത് എനിക്ക് കഴിയാവുന്ന കാര്യത്തിലുള്ള എന്റെ ഭാഗിക്കലാണ്. അതുകൊണ്ട് നിനക്കു കഴിയുന്നതും, എനിക്കു കഴിയാത്തതുമായ കാര്യത്തിൽ നീ എന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തരുതേ!'. (അ ; ദാ; ജ; തി; ന) നബിﷺ അരുളി ചെയ്തതായി അബൂഹുറയ്റഃ (റ) പറയുന്നു: ഒരാൾക്ക് രണ്ടു ഭാര്യമാരുണ്ടായിരുന്നിട്ട് അവൻ അവരിൽ ഒരുവളിലേക്ക് ചാഞ്ഞാൽ , ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ അവന്റെ രണ്ടു പക്ഷങ്ങളിൽ ഒന്നു ചരിഞ്ഞുംകൊണ്ട് അവൻ വരുന്നതാണ്. (അ ; ദാ; ജ; തി; ന) എല്ലാ ഭാര്യമാരുമായുള്ള പെരുമാറ്റങ്ങൾ തികച്ചും പക്ഷഭേദം തോന്നാത്ത വിധത്തിലായിരിക്കുവാൻ സൂക്ഷിക്കണമെന്ന് ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം.

സന്ദർഭവശാൽ ഒരു സംഗതി ഇവിടെ ഉണർത്തുന്നത് ആവശ്യമെന്ന് കരുതുന്നു. ഈ സൂറത്തിലെ 3-ാം വചനവും, ബലപ്പെട്ട പല ഹദീഥുകളും മുഖേന സ്ഥാപിതമായതും , ഇസ്‌ലാമിന്റെ ആദ്യ കാലം തൊട്ട് അടുത്ത കാലം വരെ മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടായിട്ടില്ലാത്തതുമായ ബഹുഭാര്യാത്വത്തെ -വേണ്ടിവന്നാൽ ഒരു പുരുഷന് ഒന്നു മുതൽ നാലു വരെ ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിക്കാമെന്ന നിയമത്തെ- ഇപ്പോൾ ചില മുസ്‌ലിം പണ്ഡിത വേഷധാരികൾ വിമർശിച്ചും, ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തും വരുന്നത് പലർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. ഇസ്‌ലാമിക നിയമങ്ങളെ കഴിവതും ആധുനിക ചിന്താഗതികൾക്കും, അനിസ്‌ലാമിക സംസ്കാരങ്ങൾക്കും ഒപ്പിച്ചു വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനുള്ള താൽപര്യമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതിന്റെ പിന്നിലുള്ള പ്രേരണയെങ്കിലും ക്വുർആന്റെയൊ ഹദീഥിന്റെയോ പിൻബലം തങ്ങൾക്കുണ്ടെന്ന് വരുത്തിത്തീർക്കാത്ത പക്ഷം മുസ്‌ലിംകൾക്കിടയിൽ അത് വിലപ്പോകുകയില്ലല്ലോ. ക്വുർആന്റെ പിൻബലമുണ്ടെന്ന് സമർത്ഥിക്കാൻ പറ്റിയാൽ പിന്നെ ഹദീഥ് ഒരു പ്രശ്നമാകുന്നതല്ല. കാരണം, അത് ക്വുർആന് വിരുദ്ധമാണെന്ന് പറയുക മാത്രമേ പിന്നീട് ആവശ്യമുള്ളൂ. അങ്ങനെ വളരെ പരതി നോക്കിയശേഷം- ഈ വിഷയകമായി ക്വുർആൻ ആവിഷ്കരിച്ച ആ നിയമത്തിന്റെ

അന്തഃസ്സത്ത തങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ചുവെന്ന അഭിമാനത്തോടെ – അവർ തങ്ങൾക്കനുകൂല മായി കണ്ടെത്തിയ ഒരു വാക്യമാണ് ഈ ആയത്തിലെ وَلَن تَسْتَطِيعُوا أَن تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ (നിങ്ങൾക്ക് അത്യാഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നാലും സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ നിങ്ങൾക്ക് നീതിപാലിക്കുക സാധ്യമല്ല തന്നെ) എന്ന വാക്യം.

3-ാം വചനത്തിൽ ബഹുഭാര്യാത്വത്തിനു അനുമതി നൽകിയപ്പോൾ 'നിങ്ങൾ നീതി പാലിക്കുകയില്ലെന്ന് ഭയപ്പെട്ടാൽ ഒരു സ്ത്രീയെ മാത്രം വിവാഹം ചെയ്യേണ്ടതാണ്.' (فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ നീതി പാലിക്കാൻ നിങ്ങൾക്ക് കഴിയുകയില്ലെന്ന് ഇവിടെ ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്ന സ്ഥിതിക്ക് മനുഷ്യന് പാലിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത ഒരു നിബന്ധനയോടുകൂടിയാണ് ഒന്നിലധികം സ്ത്രീകളെ വിവാഹം ചെയ്യാമെന്ന് അവിടെ പ്രസ്താവിച്ചത് എന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതായത്, ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിക്കുവാൻ പാടില്ലെന്നാണ് ഇസ്‌ലാമിന്റെ സ്ഥിരമായ സിദ്ധാന്തം. ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത സന്ദർഭം നേരിട്ടാൽ , കേവലം അസാദ്ധ്യമായ ഒരു നിബന്ധന ചുമത്തികൊണ്ട് ഒരു നാമമാത്ര അനുവാദം നൽകിയിരിക്കുകയാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ ഖുർആൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. എന്നിങ്ങനെയാണ് ഇവർ സമർത്ഥിക്കുന്നത്. പാവങ്ങൾ! ഇവരുടെ സമർത്ഥനം കണ്ടാൽ തോന്നും , ഖുർആനിലെ ചില നിയമങ്ങൾ സാങ്കൽപികമാണ്- പ്രയോഗത്തിൽ വരുത്തുവാൻ സാധ്യമായതല്ല- എന്ന് معاذالله വാസ്തവത്തിൽ ഈ സമർത്ഥനം ഒരു ഉപായം - അജ്ഞത- മാത്രമാണെന്ന് ഇതേ വാക്യത്തിന്റെ തൊട്ട വാക്യം കൂടി വായിക്കുന്ന പക്ഷം അനുകരണ ലഹരിയും ആധുനിക ഭ്രമവും പിടിപെടാത്ത ആർക്കും മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. 'എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒരു പക്ഷത്തേക്ക് മുഴുവനും അങ്ങ് ചായുകയും , മറ്റേവളെ കെട്ടിയിടപ്പെട്ടപോലെ ആക്കി തീർക്കുകയും ചെയ്യരുത് (... فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمَيْلِ) എന്നാണല്ലോ അല്ലാഹു പിന്നീട് പറഞ്ഞത്. സ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ എല്ലാനിലക്കും പരിപൂർണമായി നീതി പാലിക്കുക മനുഷ്യർക്ക് സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് സാധിക്കുന്നത്ര നീതി പാലിക്കണം. ഒരു പക്ഷത്തേക്ക് മുഴുവൻ ചായുകയും, മറ്റേ പക്ഷത്തോട് നീതികേട് കാണിക്കുകയും ചെയ്യരുത് എന്നല്ലാതെ മറ്റെന്താണ് ഇതിനർത്ഥം?!. ഒന്നിലധികം ഭാര്യമാരെ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് മുൻ ആയത്തിൽ ഒരു നിബന്ധനയെന്നോണം നിശ്ചയിച്ച നീതിപാലനവും ഇതേ അർത്ഥത്തിൽ തന്നെയാണെന്നുള്ളത് നീതിപാലിക്കാൻ കഴിയാത്തത് ഏതുതരം കാര്യങ്ങളിലാണെന്നും നാം മുമ്പ് വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്.

ശരി, മുകളിൽ വിവരിച്ച പ്രകാരമുള്ള ഒത്തുതീർപ്പുകളൊന്നും സാധ്യമാകാതെ വരുകയും, ഭിന്നിപ്പും അവഗണനയും നിലവിലുണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അവസാനത്തെ പോംവഴി അവർ തമ്മിലുള്ള വിവാഹബന്ധം അവസാനിപ്പിക്കലാണല്ലോ. നിയമാനുവാദമുണ്ടെങ്കിലും അല്ലാഹുവിങ്കൽ വെറുപ്പായ ഒരു കാര്യമാണിത്. മറ്റു നിവൃത്തികളില്ലെങ്കിൽ അത് ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്ന് 130-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ വിവാഹമോചനം നടത്തി ഇരുകൂട്ടരും -ഭർത്താവും ഭാര്യയും- പിരിയേണ്ടി വരുന്ന പക്ഷം, അവൾക്ക് അവന്റെയും അവന് അവളുടെയും ആശ്രയം കൂടാതെ അല്ലാഹു കഴിച്ചുകൂട്ടുമെന്ന് വാഗ്ദാനവും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പരസ്പരം യോജിപ്പിനുള്ളമാർഗങ്ങളൊന്നും സ്വീകരിക്കാതെയും, വിട്ടുവീഴ്ചകൾക്ക് തയ്യാറില്ലാതെയും വാശിപിടിച്ചു തെറ്റിപ്പിരിയുന്ന പക്ഷം, അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള ഈ വാഗ്ദാനം പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ലെന്നുള്ള ഒരു സൂചനയും അതിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാം . പലപ്പോഴും അനുഭവത്തിൽ കാണപ്പെടാറുള്ളതുമാണിത്. والله اعلم

وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ ۗ

﴾131﴿ അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ് ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും, (എല്ലാം).

وَلَقَدْ وَصَّيْنَا ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَٰبَ مِن قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ

നിങ്ങൾക്കു മുമ്പ് (വേദ) ഗ്രന്ഥം നൽകപ്പെട്ടവരോടും, നിങ്ങളോടും നാം 'വസ്വിയ്യത്തു ' ചെയ്കയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

أَنِ ٱتَّقُوا۟ ٱللَّهَ ۚ وَإِن تَكْفُرُوا۟

നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കണമെന്ന്.

فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ ۚ

നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിലോ, എന്നാൽ (അറിയുക) നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ് ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം).

وَكَانَ ٱللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾

അല്ലാഹു (പരാശ്രയമില്ലാത്ത) ധന്യനും, സ്തുത്യർഹനുമാകുന്നു.

وَلِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ ۚ

﴾132﴿ അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ് ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം).

وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾

കൈകാര്യം ഏറ്റെടുക്കുന്നതിനായി അല്ലാഹു തന്നെ മതി.!

﴾131﴿ وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ് مَافِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും وَمَافِي الأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും وَلَقَدْ وَصَّيْنَا തീർച്ചയായും നാം വസ്വിയ്യത്ത് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. الَّذِينَ أُوتُوا നൽകപ്പെട്ടവരോട് الْكِتَابَ (വേദ) ഗ്രന്ഥം مِنْ قَبْلِكُمْ നിങ്ങളുടെ മുമ്പ് وَإِيَّاكُمْ നിങ്ങളോടും أَنِ اتَّقُوا നിങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കണമെന്ന് اللهَ അല്ലാഹുവിനെ وَإِنْ تَكْفُرُوا നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ فَإِنَّ لِلَّهِ . എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിനാണ് مَافِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും وَمَافِي الأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു غَنِيًّا ധന്യൻ, അനാശ്രയൻ, حَمِيدًا സ്തുത്യർഹൻ, സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നവൻ. ﴾132﴿ وَلِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ് مَافِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും وَمَافِي الأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും وَكَفَى بِاللَّهِ അല്ലാഹു (തന്നെ) മതി وَكِيلًا ഏറ്റെടുക്കുന്നവനായി, ഏൽപ്പിക്കപ്പെടുന്നവൻ.

അല്ലാഹുവിന്റെ എല്ലാ കൽപനാ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കും, ശാസനകൾക്കും പരമാടിസ്ഥാനമായി നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം , അഥവാ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെയെല്ലാം മൂല

മായ യാഥാർത്ഥ്യം അഖിലാണ്ഡ വസ്തുക്കളെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെതാണ് (لِّلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ) എന്നുള്ളതത്രെ. അതെ, എല്ലാം അവന്റെ സൃഷ്ടി, അവന്റെ ഉടമസ്ഥതയിൽ, അവന്റെ നിയന്ത്രണം, അവന്റെ അവകാശാധികാരം.ഈ യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ചു മനുഷ്യൻ സദാ ബോധവാനായിരിക്കേണ്ടതുകൊണ്ടാണ് ഇക്കാര്യം പലപ്പോഴും അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു ഓർമിപ്പിക്കുന്നത് (ولله الحجة البالغة)

إِن يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا ٱلنَّاسُ وَيَأْتِ بِـَٔاخَرِينَ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾

﴾133﴿ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം- മനുഷ്യരേ- നിങ്ങളെ അവൻ നീക്കം ചെയ്യുകയും, മറ്റൊരു കൂട്ടരെ കൊണ്ടുവരികയും, ചെയ്യുന്നതാണ്.

അല്ലാഹു അതിന് കഴിവുള്ളവനു മാകുന്നു.

﴾133﴿ إِنْ يَشَأْ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം يُذْهِبْكُمْ നിങ്ങളെ പോക്കിക്കളയും (നീക്കം ചെയ്യും) أَيُّهَا النَّاسُ മനുഷ്യരേ وَيَأْتِ വരുകയും ചെയ്യും بِآخَرِينَ വേറൊരു കൂട്ടരെകൊണ്ടു وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നുതാനും عَلَىٰ ذَٰلِكَ അതിന്, അതിന്റെ മേൽ قَدِيرًا കഴിവുള്ളവൻ

അതെ, അതിൽ ഒട്ടും സംശയിക്കേണ്ട. പക്ഷേ, അതിമഹത്തായ ചില ഉദ്ദേശ്യ ലക്ഷ്യങ്ങളെ മുൻനിർത്തി അങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അത് സംഭവിക്കുന്നില്ലെന്ന് മാത്രം. (47: 38; 35: 16 മുതലായ വചനങ്ങളും വ്യാഖ്യാനങ്ങളും നോക്കുക)

مَّن كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ ٱلدُّنْيَا فَعِندَ ٱللَّهِ ثَوَابُ ٱلدُّنْيَا وَٱلْـَٔاخِرَةِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ سَمِيعًۢا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

﴾134﴿ ആരെങ്കിലും ഇഹത്തിലെ പ്രതിഫലത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതായാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ , ഇഹത്തിലെയും പരത്തിലെയും പ്രതിഫലമുണ്ട് (എന്ന് അവൻ അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ) അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും , കാണുന്നവനും ആകുന്നു.

﴾134﴿ مَنْ كَانَ ആരെങ്കിലും ആയാൽ يُرِيدُ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു ثَوَابَ الدُّنْيَا ഇഹത്തിലെ പ്രതിഫലം فَعِنْدَ اللهِ എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെപക്കലുണ്ട് ثَوَابُ الدُّنْيَا ഇഹത്തിലെ പ്രതിഫലം وَالْآخِرَةِ പരത്തിലെയും وَكَانَ اللهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു سَمِيعًا കേൾക്കുന്നവൻ بَصِيرًا കാണുന്നവൻ

അൽബക്വറഃ 200, 201; ശൂറാ : 20 എന്നീ വചനങ്ങളും വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക.

വിഭാഗം - 20

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ كُونُوا۟ قَوَّٰمِينَ بِٱلْقِسْطِ شُهَدَآءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰٓ أَنفُسِكُمْ أَوِ ٱلْوَٰلِدَيْنِ وَٱلْأَقْرَبِينَ ۚ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَٱللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا ۖ

《135》ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ , നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിനു വേണ്ടി സാക്ഷികളായ നിലയില്‍, നീതിമുറയെ നിലനിര്‍ത്തിപ്പോരുന്നവരായിരിക്കുവിന്‍. നിങ്ങളുടെ (സ്വന്തം) ദേഹങ്ങള്‍ക്കോ, അല്ലെങ്കില്‍ മാതാപിതാക്കള്‍ക്കും, അടുത്ത കുടുംബങ്ങള്‍ക്കുമോ എതിരായാലും ശരി. അയാള്‍ ധനികനോ, ദരിദ്രനോ ആയിരുന്നാല്‍ [രണ്ടായാലും] അല്ലാഹു ആ രണ്ടാളുമായും അധികം ബന്ധപ്പെട്ടവനാകുന്നു.

فَلَا تَتَّبِعُوا۟ ٱلْهَوَىٰٓ أَن تَعْدِلُوا۟ ۚ

അതിനാല്‍, നീതിപാലിക്കുന്നതിനു (വിഘാതമായി) നിങ്ങള്‍ ഇച്ഛയെ പിന്‍പറ്റരുത്.

وَإِن تَلْوُۥٓا۟ أَوْ تُعْرِضُوا۟ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٣٥﴾

നിങ്ങള്‍ വളച്ചു തിരിക്കുകയോ, തിരിഞ്ഞുകളയുകയോ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, അപ്പോള്‍ (നിങ്ങള്‍ ഓര്‍ക്കണം) നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നവനാകുന്നു.

《135》 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരേ كُونُوا നിങ്ങളായിരിക്കുവിന്‍ قَوَّامِينَ ശരിക്കും നിലകൊള്ളുന്നവര്‍ , നിലനിര്‍ത്തിപ്പോരുന്നവര്‍ بِالْقِسْطِ നീതിമുറയനുസരിച്ച്, നീതിമുറയെ شُهَدَاءَ സാക്ഷികളായികൊണ്ട് لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനു വേണ്ടി وَلَوْ عَلَىٰ أَنفُسِكُمْ നിങ്ങളുടെ ദേഹങ്ങളുടെ (സ്വന്തങ്ങളുടെ) മേല്‍ (എതിരില്‍) ആയിരുന്നാലും أَوِ الْوَالِدَيْنِ അല്ലെങ്കില്‍ മാതാപിതാക്കളുടെ وَالْأَقْرَبِينَ ഏറ്റം അടുത്തവരുടെ (അടുത്ത കുടുംബങ്ങളുടെ) യും إِن يَكُنْ അവന്‍ (അയാള്‍) ആയിരുന്നാല്‍ غَنِيًّا ധനികന്‍ أَوْ فَقِيرًا അല്ലെങ്കില്‍ ദരിദ്രന്‍ فَاللَّهُ എന്നാല്‍ (അപ്പോള്‍) അല്ലാഹു أَوْلَىٰ ഏറ്റവും ബന്ധപ്പെട്ടവനാണ് بِهِمَا അവര്‍ രണ്ടാളുമായും, രണ്ടാളെകുറിച്ചും فَلَا تَتَّبِعُوا അതിനാല്‍ നിങ്ങള്‍ പിന്‍പറ്റരുത് الْهَوَىٰ ഇച്ഛയെ أَن تَعْدِلُوا നിങ്ങള്‍ നീതിപാലിക്കുന്നതിനു (വിഘാതമായി) , നീതി പാലിക്കുന്നതു വിട്ട് وَإِن تَلْوُوا നിങ്ങള്‍ വളച്ചു (തിരിച്ചു) കളയുന്ന പക്ഷം أَوْ تُعْرِضُوا അല്ലെങ്കില്‍ നിങ്ങള്‍ തിരിഞ്ഞു കളയുക (അവഗണിക്കുക) യോ فَإِنَّ اللَّهَ എന്നാല്‍ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു كَانَ ആകുന്നു بِمَا تَعْمَلُونَ നിങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തി

ക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി خَبِيرًا സൂക്ഷ്മജ്ഞാനി.

വര്‍ത്തമാനങ്ങള്‍, സാക്ഷ്യങ്ങള്‍, തീരുമാനങ്ങള്‍, ഇടപാടുകള്‍ മുതലായ എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും നീതിമുറ തെറ്റാതെ അത് നിലനിര്‍ത്തി പോരണം. സ്വന്തം ദേഹത്തിനോ, മാതാപിതാക്കള്‍ക്കോ, കുടുംബങ്ങള്‍ക്കോ ആര്‍ക്കുംതന്നെ ദോഷമായിരുന്നാലും സത്യവും കൃത്യവും പാലിക്കണം. അതില്‍ ധനികനെന്നോ , ദരിദ്രനെന്നോ വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിക്കൂടാ.ധനികനായതുകൊണ്ട് അവന് ദോഷം വരുത്താം-അല്ലെങ്കില്‍ അവനെ ഭയപ്പെടേണ്ടതാണ്-എന്നും, ദരിദ്രനായതുകൊണ്ട് അവന് ഗുണം വരുത്തേണ്ടതാണ്-അല്ലെങ്കില്‍ അവനെപ്പറ്റി ഗൗനിക്കേണ്ടതില്ല-എന്നു കരുതി നീതികേട് ചെയ്‌വാന്‍ പാടില്ല; എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനം മുഖേന കല്‍പ്പിക്കുന്നത്. സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതിലോ മറ്റോ സത്യത്തെ മറിച്ചു തിരിച്ചു അവതരിപ്പിക്കുകയോ, സത്യം തുറന്നു പറയാതെ ഒഴിഞ്ഞു മാറുകയോ ചെയ്താല്‍ അല്ലാഹു അതിനെപ്പറ്റി സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നതാണ്- അതിനെപ്പറ്റി തക്ക നടപടി എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും- എന്ന് താക്കീതും നല്‍കുന്നു.

ഖൈബര്‍ യുദ്ധത്തെത്തുടര്‍ന്നു യഹൂദികളില്‍ നിന്ന് ലഭിച്ചിരുന്ന വസ്തുവകകളുടെ ആദായം പിരിച്ചെടുക്കുവാന്‍ നബി ﷺ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു റവാഹത്ത് (റ) നെ അയച്ചിരുന്നപ്പോള്‍ , തങ്ങള്‍ നല്‍കേണ്ടിയിരുന്ന തുകയില്‍ ഇളവ് നല്‍കുവാന്‍ വേണ്ടി അവര്‍ അദ്ദേഹത്തിന് കൈക്കൂലി കൊടുക്കുവാന്‍ ശ്രമിക്കുകയുണ്ടായി . അപ്പോള്‍ ആ മഹാന്‍ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'അല്ലാഹു തന്നെയാണ, സൃഷ്ടികളില്‍ വെച്ച് എനിക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ആളുടെ - നബിﷺയുടെ- അടുക്കല്‍ നിന്നാണ് ഞാന്‍ നിങ്ങളിലേക്ക് വന്നിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങളാകട്ടെ , എന്റെ അടുക്കല്‍ കുരങ്ങുകളെയും പന്നികളെയുംകാള്‍ അധികം വെറുക്കപ്പെട്ടവരുമാകുന്നു: എന്നാലും അദ്ദേഹത്തോടുള്ള സ്നേഹവും, നിങ്ങളോടുള്ള വെറുപ്പും നിങ്ങളില്‍ നീതി പാലിക്കാതിരിക്കുവാന്‍ എന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയില്ല '. ഇതുകേട്ടപ്പോള്‍ അവര്‍ പറഞ്ഞു: 'ഇത് (നീതി) കൊണ്ടുതന്നെയാണ് ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും നിലനില്‍ക്കുന്നതും '. ഒരു ഹദീഥില്‍ നബിﷺപറയുന്നു: 'ആവശ്യത്തിനുമുമ്പ് തന്നെ സാക്ഷ്യം നിറവേറ്റുന്നവനാണ് സാക്ഷികളില്‍ വെച്ച് ഉത്തമന്‍'. (മു.) ഏറ്റെടുത്ത സാക്ഷ്യം നിര്‍വഹിക്കുവാന്‍ മടികൂടാതെ മുന്നോട്ടു വരുന്നവനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് നബിﷺ പറയുന്നത്.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ ءَامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ وَٱلْكِتَـٰبِ ٱلَّذِى نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَٱلْكِتَـٰبِ ٱلَّذِىٓ أَنزَلَ مِن قَبْلُ

(136) ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ , നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിലും , അവന്റെ റസൂലിലും വിശ്വസിക്കുവിന്‍; അവന്‍ തന്റെ റസൂലിന്റെ മേല്‍ അവതരിപ്പിച്ച ഗ്രന്ഥത്തിലും , അവന്‍ മുമ്പ് ഇറക്കിയിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥത്തിലും (വിശ്വസിക്കുവിന്‍)

وَمَن يَكْفُرْ بِٱللَّهِ وَمَلَـٰٓئِكَتِهِۦ وَكُتُبِهِۦ وَرُسُلِهِۦ وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ

ആര്‍, അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ മലക്കുകളിലും ,അവന്റെ (വേദ) ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും, അവന്റെ റസൂലുകളിലും , അന്ത്യ ദിനത്തിലും അവിശ്വ

فَقَدْ ضَلَّ ضَلَٰلًۢا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾

സിക്കുന്നുവോ, അവന്‍ , തീര്‍ച്ചയായും വിദൂരമായ വഴിപ്പിഴവ് പിഴച്ചു പോയി!

﴾136﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ, വിശ്വസിച്ചവരേ آمِنُوا നിങ്ങള്‍ വിശ്വസിക്കുവിന്‍ بِاللَّهِ അല്ലാഹുവില്‍ وَرَسُولِهِ അവന്റെ റസൂലിലും وَالْكِتَابِ ഗ്രന്ഥത്തിലും الَّذِي نَزَّلَ അവന്‍ അവതരിപ്പിച്ച عَلَىٰ رَسُولِهِ അവന്റെ റസൂലിന്റെ മേല്‍ وَالْكِتَابِ الَّذِي യാതൊരു ഗ്രന്ഥത്തിലും أَنْزَلَ അവന്‍ ഇറക്കിയ مِنْ قَبْلُ മുമ്പ് وَمَنْ يَكْفُرْ ആര്‍ അവിശ്വസിക്കുന്നുവോ, ആരെങ്കിലും അവിശ്വസിക്കുന്നപക്ഷം بِاللَّهِ അല്ലാഹുവില്‍ وَمَلَائِكَتِهِ അവന്റെ മലക്കുകളിലും وَكُتُبِهِ അവന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും وَرُسُلِهِ അവന്റെ റസൂലുകളിലും وَالْيَوْمِ الْآخِرِ അന്ത്യ ദിനത്തിലും فَقَدْ ضَلَّ എന്നാല്‍ തീര്‍ച്ചയായും അവന്‍ പിഴച്ചു ضَلَالًا ഒരു വഴിപ്പിഴവ് بَعِيدًا വിദൂരമായ

ഇസ്‌ലാമിലെ വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങളില്‍ മൗലിക പ്രധാനമായ വിഷയങ്ങളും, മത സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെയെല്ലാം കേന്ദ്ര പ്രധാനമായ വശങ്ങളും ഉള്‍ക്കൊള്ളുന്ന ഒരു വചനമാണിത്. ഈ വചനത്തില്‍ പ്രസ്താവിച്ച എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും പൂര്‍ണമായി വിശ്വസിക്കാത്ത ഒരാളും സത്യവിശ്വാസിയാകുകയില്ല തന്നെ. എന്നിരിക്കെ, സത്യവിശ്വാസികളെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിലും ക്വുര്‍ആനിലും മുന്‍വേദ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വിശ്വസിക്കണമെന്ന് പറയുന്നതിന്റെ താല്‍പര്യം, ആ വിശ്വാസം കൈവിടാതെ , അതിനെ സുദൃഢമാക്കിത്തീര്‍ക്കുകയും, ആ അടിസ്ഥാനത്തില്‍ ജീവിച്ചു പോരുകയും വേണമെന്നാകുന്നു. അവന്റെ റസൂല്‍ എന്ന് പറഞ്ഞത് നബിﷺയെ ഉദ്ദേശിച്ചും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേല്‍ അവതരിപ്പിച്ചത് എന്ന് പറഞ്ഞത് ക്വുര്‍ആനെ ഉദ്ദേശിച്ചുമാണ്. തൗറാത്തും ഇന്‍ജീലും അടക്കമുള്ള എല്ലാ വേദ ഗ്രന്ഥങ്ങളും 'മുമ്പ് ഇറക്കിയതി 'ലും ഉള്‍പ്പെടുന്നു.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾

﴾137﴿ നിശ്ചയമായും, വിശ്വസിക്കുകയും, പിന്നെ അവിശ്വസിക്കുകയും, പിന്നെയും വിശ്വസിക്കുകയും, പിന്നീട് അവിശ്വസിക്കുകയും , പിന്നെ അവിശ്വാസം വര്‍ദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവര്‍, അവര്‍ക്ക് അല്ലാഹു പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയേ ഇല്ല. അവരെ (അവന്‍) നേരായ വഴിയില്‍ ചേര്‍ക്കുകയാവട്ടെ (ചെയ്ക) ഇല്ല.

﴾137﴿ إِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരു കൂട്ടര്‍ آمَنُوا അവര്‍ വിശ്വസിച്ചു, വിശ്വസിച്ച ثُمَّ كَفَرُوا പിന്നെ അവര്‍ അവിശ്വസിച്ചു ثُمَّ آمَنُوا പിന്നീട് വിശ്വസിച്ചു ثُمَّ كَفَرُوا പിന്നെ (യും) അവിശ്വസിച്ചു ثُمَّ ازْدَادُوا പിന്നെ അവര്‍ വര്‍ദ്ധിച്ചു, ഏറി كُفْرًا അവിശ്വാ

സം (അവിശ്വാസത്തിൽ) لَمْ يَكُنِ اللَّهُ അല്ലാഹു ഇല്ല, ആകുകയില്ല لِيَغْفِرَ പൊറുക്കുവാൻ (പൊറുക്കുകയേ ഇല്ല) لَهُمْ അവർക്ക് وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ അവരെ ചേർക്കുവാനും (നയിക്കുവാനും- കാണിച്ചു കൊടുക്കുവാനും) ഇല്ല سَبِيلًا വഴി, മാർഗം.

بَشِّرِ ٱلْمُنَـٰفِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾

﴾138﴿ **കപട വിശ്വാസികളെ അവർക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയുണ്ടെന്ന് നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ചു കൊള്ളുക.**

ٱلَّذِينَ يَتَّخِذُونَ ٱلْكَـٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۚ

﴾139﴿ **അതായത് , സത്യവിശ്വാസികളെ കൂടാതെ അവിശ്വാസികളെ മിത്രങ്ങ(ളാക്കി സ്വീകരി)ക്കുന്നവരെ.**

أَيَبْتَغُونَ عِندَهُمُ ٱلْعِزَّةَ فَإِنَّ ٱلْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾

അവർ അവരുടെ [അവിശ്വാസികളുടെ] അടുക്കൽ പ്രതാപം തേടുകയാണോ?! എന്നാൽ നിശ്ചയമായും പ്രതാപം മുഴുവനും (ഉള്ളത്) അല്ലാഹുവിനാകുന്നു. [ഇതവർ ഓർത്തിരിക്കട്ടെ]

﴾138﴿ بَشِّرِ നീ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക الْمُنَافِقِينَ കപടവിശ്വാസികൾക്ക് بِأَنَّ لَهُمْ അവർക്കുണ്ടെന്ന് عَذَابًا ശിക്ഷ أَلِيمًا വേദനയേറിയ. ﴾139﴿ الَّذِينَ (അതായത്) യാതൊരു കൂട്ടർ يَتَّخِذُونَ ആക്കുന്ന, അവർ സ്വീകരിക്കും الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളെ أَوْلِيَاءَ മിത്രങ്ങൾ, ബന്ധുക്കൾ, കാര്യകർത്താക്കൾ مِنْ دُونِ കൂടാതെ, അല്ലാതെ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ أَيَبْتَغُونَ അവർ തേടുകയോ, അന്വേഷിക്കുകയാണോ عِنْدَهُمُ അവരുടെ അടുക്കൽ الْعِزَّةَ പ്രതാപം, വീര്യം فَإِنَّ الْعِزَّةَ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും പ്രതാപം لِلَّهِ അല്ലാഹുവിനാണ് جَمِيعًا മുഴുവനും

അവസരവാദികളും , സമയത്തിനൊത്ത് നിറം മാറുന്നവരുമായ കപടവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. സത്യം ഗ്രഹിച്ചു ഹൃദയത്തിൽ വിശ്വാസം വന്നതു കൊണ്ടല്ല അവിശ്വാസികളായി ചമയുന്നത്. താൽക്കാലികമായ വല്ല കാര്യലാഭത്തെയും മുൻനിർത്തി നാവുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസം രേഖപ്പെടുത്തി മുസ്‌ലിമാകും. മറിച്ചൊരവസരം വരുമ്പോൾ പഴയ അവിശ്വാസത്തിലേക്ക് തന്നെ മടങ്ങും. അവസരം മാറുമ്പോൾ വീണ്ടും ഇതാവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതാണവരുടെ പതിവ്. ഇങ്ങനെയുള്ളവർ അതിൽനിന്ന് ഖേദിച്ചു മടങ്ങുകയും , നിഷ്കളങ്കവും യഥാർത്ഥവുമായ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യാത്ത കാലത്തോളം ഒരിക്കലും അവർക്ക് പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയോ, അവരെ സൻമാർഗത്തിലാക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ല എന്ന് അല്ലാഹു ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നു.അവിശ്വാസത്തിലേക്കുള്ള മടക്കം ചിലപ്പോൾ പരസ്യമായിത്തന്നെ അവർ പ്രകടിപ്പിച്ചെന്നു വരാം. ചിലപ്പോൾ അത് പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ മാത്രമായിരിക്കും. രണ്ടാ

യാലും അവരുടെ കൂട്ടുകെട്ടും ആഭിമുഖ്യവും അവിശ്വാസികളോടായിരിക്കും. അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അവിടെയായിരിക്കും തൽക്കാലം ബാഹ്യമായ പ്രതാപവും സ്വാധീനവും അവർ കാണുന്നത്.അതാണവരുടെ ഈ അസ്ഥിരതക്കു കാരണം. എന്നാൽ -പ്രതാപ മാണവരുടെ ആവശ്യമെങ്കിൽ - അത് തേടിപ്പോകേണ്ടത് അവിശ്വാസികളുടെ അടുക്ക ലേക്കല്ല. അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കലേക്കാണ്. അഥവാ അവർ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസികളാ യിത്തീരുകയാണ് അതിനുള്ള മാർഗം എന്ന് അല്ലാഹു അവരെ ഉണർത്തുന്നു. 'അവർക്ക് ശിക്ഷയെ കുറിച്ചു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക ' എന്ന വാക്ക് പരിഹാസ രൂപത്തി ലുള്ള ഒരു പ്രയോഗമത്രെ. അഥവാ അവരോട് വല്ല സന്തോഷവാർത്തയും അറിയി ക്കുവാനുണ്ടെങ്കിൽ അത് ശിക്ഷയെ കുറിച്ചു മാത്രമാണെന്ന അർത്ഥത്തിൽ ശക്തിയായ ഒരു താക്കീതാണത്.

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي ٱلْكِتَٰبِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا۟ مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا۟ فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِۦٓ ۚ

﴾140﴿ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിൽ അവൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ ഇറക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ, അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' [വചനം] കളെ അതിൽ അവിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന തായും, അതിനെപ്പറ്റി പരിഹാസം കൊള്ളുന്നതായും നിങ്ങൾ കേട്ടാൽ, അവരുടെ കൂടെ നിങ്ങൾ ഇരിക്കരു തെന്ന്, അവർ അതല്ലാത്ത (വേറെ) ഒരു വർത്തമാനത്തിൽ ഏർപ്പെടു ന്നതു വരേക്കും.

إِنَّكُمْ إِذًا مِّثْلُهُمْ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ جَامِعُ ٱلْمُنَٰفِقِينَ وَٱلْكَٰفِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ﴿١٤٠﴾

അപ്പോൾ [അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ] നിശ്ചയമായും , നിങ്ങൾ അവരെ പ്പോലെ (ത്തന്നെ) യായിരിക്കും. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു കപടവിശ്വാ സികളെയും, അവിശ്വാസികളെയും മുഴുവൻ ജഹന്നമിൽ [നരകത്തിൽ] ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുന്നവനാകുന്നു.

﴾140﴿ وَقَدْنَزَّلَ അവൻ ഇറക്കിയിട്ടുമുണ്ട്, ഇറക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ عَلَيْكُمْ നിങ്ങ ളുടെമേൽ, നിങ്ങൾക്ക് فِي الْكِتَابِ (വേദ) ഗ്രന്ഥത്തിൽ أَنْ അതായത്, എന്ന് إِذَاسَمِعْتُمْ നിങ്ങൾ കേട്ടാൽ آيَاتِاللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളെ يُكْفَرُبِهَا അതിൽ (അ വയിൽ) അവിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നതായി وَيُسْتَهْزَأُبِهَا അതിനെപ്പറ്റി പരിഹാസം കൊള്ളുന്ന തായും, അത് പരിഹസിക്കപ്പെടുന്നതായും فَلَاتَقْعُدُوا എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഇരിക്കരുത് (എന്ന്) مَعَهُمْ അവരോടുകൂടെ حَتَّىٰ يَخُوضُوا അവർ ഏർപ്പെടുന്നത് (പ്രവേശിക്കും) വരെ فِي حَدِيثٍ ഒരു വർത്തമാനത്തിൽ غَيْرِهِ അതല്ലാത്ത (വേറെ) إِنَّكُمْإِذًا നിശ്ചയമായും അപ്പോൾ (എന്നാൽ) നിങ്ങൾ مِثْلُهُمْ അവരെപ്പോലെയാണ് إِنَّاللَّهَ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു جَامِعُ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുന്നവനാണ് الْمُنَافِقِينَ കപടവിശ്വാസികളെ وَالْكَافِرِينَ അവിശ്വാ സികളെയും فِي جَهَنَّمَ ജഹന്നമിൽ جَمِيعًا മുഴുവനും, എല്ലാവരെയും.

കപടവിശ്വാസികളുടെ മിത്രങ്ങളും ബന്ധുക്കളും അവിശ്വാസികളാണെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. അവിശ്വാസികളാവട്ടെ, അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളുമാകുന്ന ആയത്തുകളെ നിഷേധിക്കലും , പരിഹസിക്കലും, വിമർശിക്കലും അവരുടെ പതിവാണുതാനും. അങ്ങിനെ വല്ലവരും ചെയ്യുന്നത് കണ്ടാൽ, അവർ ആ വിഷയം മാറ്റി മറ്റു വിഷയങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതുവരെ അവരൊന്നിച്ചു സത്യവിശ്വാസികൾ ഇരിക്കുകയും , അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ സഹകരിക്കുകയും ചെയ്യരുതെന്ന് മുമ്പ് തന്നെ അല്ലാഹു ക്വുർആനിൽ--അതേ , മക്കീസൂറഃയായ അൻആം 68 ൽ- വിരോധിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.എന്നിട്ട് പിന്നെയും തങ്ങൾ സത്യവിശ്വാസികളാണെന്ന് വാദിക്കുന്ന അവർ അതോടൊപ്പം അവരൊന്നിച്ചു പങ്കെടുക്കുകയും സഹകരിക്കുകയും ചെയ്തു വരുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആക്ഷേപമാണിത്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം അവർ രണ്ടു കൂട്ടരും ഒരേ നിലപാടുകാരാണ് എന്നാണല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഇതുപോലെയുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ രണ്ടു കൂട്ടരും ഒന്നിച്ചു പങ്കെടുക്കുന്നത്പോലെത്തന്നെ, പരലോകത്ത് നരകത്തിലും അവർ ഇരുകൂട്ടരും ഒന്നിച്ചു ശിക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്ന് അല്ലാഹു അവരെ താക്കീത് ചെയ്യുന്നു.

മക്കീസൂറത്തുകളിൽപ്പെട്ടതാണ് അൻആം. ഈ സൂറത്ത് മദനിയാണ്. അപ്പോൾ, നേരത്തെത്തന്നെ സത്യവിശ്വാസികളെ മുടക്കിയിട്ടുള്ള വിഷയമാണിത് എന്ന് വ്യക്തമാണ്. അവിടെ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം ഇതാകുന്നു: 'നമ്മുടെ ആയത്തുകളിൽ മുഴുകി കുഴപ്പമുണ്ടാക്കുന്നവരെ കണ്ടാൽ, അവർ മറ്റൊരു വിഷയത്തിൽ മുഴുകുന്നതുവരെ അവരിൽ നിന്ന് വിട്ടുനിൽക്കണം. മറന്നുകൊണ്ട് അങ്ങിനെ വന്നുപോയാൽ, ഓർമ വന്ന ശേഷം പിന്നെ ഇരിക്കരുത്, സത്യവിശ്വാസികൾ വളരെ മനസ്സിരുത്തേണ്ട ഒരു തത്വമാണ് ഈ വചനത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്.മതപ്രമാണങ്ങളും മതസിദ്ധാന്തങ്ങളും ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് പുതിയ തത്വ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുകയോ, മതമൂല്യങ്ങളും നിയമങ്ങളും പരിഹാസ്യവും പഴഞ്ചനുമായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്ന സദസ്സുകളിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതും , അത്തരം പ്രഭാഷണങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതും, അത്തരം ഗ്രന്ഥങ്ങളും സാഹിത്യങ്ങളും വായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമെല്ലാം— ഈ വചനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിച്ചാൽ -തീർച്ചയായും വർജ്ജിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്ന് കാണാം. മതത്തിൽ വേണ്ടത്ര അറിവും അടിയുറപ്പും സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ സത്യത്തിൽ നിന്ന് അകന്നു വഴി പിഴച്ചു പോകുകയായിരിക്കും അതിന്റെ ഫലം.വസ്തുനിഷ്ഠമായും കാര്യക്ഷമമായും വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചറിയുവാൻ അവർക്ക് കഴിയുകയില്ലല്ലോ. ചുരുങ്ങിയപക്ഷം , അത്തരം മതദ്രോഹികൾക്ക് പ്രോത്സാഹനം നൽകലും, അവരുടെ സംരംഭങ്ങളിൽ അവരെ സഹായിക്കലുമായിരിക്കും അത്. അവരിൽ നിന്ന് അകന്നു നിൽക്കുന്നത് തന്നെ അവരോടുള്ള പ്രതിഷേധവുമായിരിക്കും. നിങ്ങൾ അവരോട് കൂടെ ഇരുന്നാൽ നിങ്ങളും അവരെപ്പോലെത്തന്നെയാണ് എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞ വാക്കിന്റെ ഗൗരവം ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക!

അതേസമയത്ത് ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെയും സിദ്ധാന്തങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു അറിവും പരിചയവുമുള്ള വ്യക്തികൾ അവ കഴിവതും വീക്ഷിച്ചും മനസ്സിരുത്തിയും വരേണ്ടതും , അതിനെതിരിൽ സത്യാവസ്ഥ തുറന്നു കാണിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കേണ്ടതുമാണ് താനും. 'എല്ലാവരും പറയുന്നത് കേൾക്കണം, എന്നിട്ട് അതിൽ നിന്ന് സത്യം തിരഞ്ഞെടുക്കണം, അതാണ് വിവേകം '. എന്നൊക്കെപറഞ്ഞു എല്ലാ മതദ്രോഹികളുടെയും പിഴച്ച കക്ഷികളുടെയും പ്രസംഗങ്ങളും പ്രസ്താവനകളും കേൾക്കുവാൻ പൊതുജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നത് ശരിയല്ല. ഈ വാക്കുകൾ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ആകർഷകമായി തോന്നുമെങ്കിലും മുൻകൂട്ടി സത്യാവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലാത്ത സാധാരണക്കാരിൽ

അത് ഗുണത്തെക്കാളേറെ ദോഷമായിരിക്കും വരുത്തുക. (ഇതു സംബന്ധിച്ചു അൻആം 68-70 ൽ വെച്ച് വീണ്ടും നമുക്കു സംസാരിക്കാം إن شاء الله) അല്ലാഹു തുടരുന്നു:-

ٱلَّذِينَ يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِن كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِّنَ ٱللَّهِ قَالُوٓا۟ أَلَمْ نَكُن مَّعَكُمْ

﴾141﴿ നിങ്ങളെപ്പറ്റി കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരത്രെ (ആ കപടൻമാർ), എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് നിങ്ങൾക്ക് വല്ല തുറവിയും [വിജയവും] ഉണ്ടായെങ്കിൽ അവർ പറയും; 'ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കൂടെയായിരുന്നില്ലേ!'

وَإِن كَانَ لِلْكَـٰفِرِينَ نَصِيبٌ قَالُوٓا۟ أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعْكُم مِّنَ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۚ

അവിശ്വാസികൾക്ക് വല്ല പങ്കും ഉണ്ടായെങ്കിലാകട്ടെ, അവർ പറയും: 'ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മേൽ സ്വാധീനം നേടുകയും , (അതോടുകൂടി) വിശ്വാസികളിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ രക്ഷപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തില്ലേ !' എന്നാൽ,

فَٱللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۗ وَلَن يَجْعَلَ ٱللَّهُ لِلْكَـٰفِرِينَ عَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿١٤١﴾

(ഹേ, കൂട്ടരേ,) ഖിയാമത്തുനാളിൽ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കിടയിൽ വിധിക്കുന്നതാണ്. അവിശ്വാസികൾക്ക് സത്യവിശ്വാസികളുടെ മേൽ ഒരു മാർഗവും അല്ലാഹു ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതേയല്ല.

﴾141﴿ ٱلَّذِينَ യാതൊരുകൂട്ടരാണ് يَتَرَبَّصُونَ അവർ കാത്തിരിക്കുന്നു, പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു بِكُمْ നിങ്ങളെപ്പറ്റി, നിങ്ങളിൽ فَإِن كَانَ എന്നാൽ (എന്നിട്ട്) ഉണ്ടായാൽ لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് فَتْحٌ ഒരു തുറവി, വല്ല വിജയവും مِنَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് قَالُوا അവർ പറയും, പറയുകയായി أَلَمْ نَكُن ഞങ്ങൾ ആയിരുന്നില്ലേ , ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ مَعَكُمْ നിങ്ങളുടെ കൂടെ وَإِن كَانَ ഉണ്ടായാലാകട്ടെ لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക് نَصِيبٌ ഒരംശം, വല്ല പങ്കും, ഓഹരി قَالُوا അവർ പറയും أَلَمْ نَسْتَحْوِذْ ഞങ്ങൾ സ്വാധീനം നേടിയില്ലേ, അധികാരം (ശക്തി) പ്രാപിച്ചില്ലേ عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെ മേൽ (എതിരെ) وَنَمْنَعْكُم നിങ്ങളെ ഞങ്ങൾ തടയുക(രക്ഷിക്കുക)യും ചെയ്തില്ലേ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ വിശ്വാസികളിൽ നിന്ന് فَاللَّهُ എന്നാൽ അല്ലാഹു يَحْكُمُ വിധിക്കും بَيْنَكُمْ നിങ്ങൾക്കിടയിൽ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ഖിയാമത്ത് നാളിൽ وَلَن يَجْعَلَ ആക്കുക (ഉണ്ടാക്കുക) യേ ഇല്ല اللَّهُ അല്ലാഹു لِلْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക് عَلَى الْمُؤْمِنِينَ വിശ്വാ

സികളുടെ മേൽ (എതിരെ) سَبِيلًا ഒരു മാർഗം, ഒരു വഴിയും.

കപടവിശ്വാസികളുടെ വേറൊരു സ്വഭാവമാണ് അല്ലാഹു ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്. സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് എന്തൊക്കെ ആപത്ത് സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നുവെന്നായിരിക്കും അവരുടെ കാത്തിരിപ്പ്. അതേസമയം സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വല്ല വിജയമോ നേട്ടമോ കൈവരുമ്പോൾ, നമ്മളൊക്കെ ഒന്നല്ലേ, ഞങ്ങളും മുസ്‌ലിംകളാണല്ലോ, ഞങ്ങൾക്കും അതിൽ അവകാശവും പങ്കും ഉണ്ടല്ലോ എന്നിങ്ങനെ സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട് അതിൽ ഭാഗഭാക്കാകുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യും. നേരെ മറിച്ച്– ഉഹ്ദിൽ സംഭവിച്ചതുപോലെ-വല്ലപ്പോഴും അവിശ്വാസികൾക്ക് എന്തെങ്കിലും നേട്ടമോ വിജയമൊ ലഭിച്ചുവെങ്കിൽ ഭാവം മാറ്റി അവരെ പറ്റിക്കൂടുകയും ചെയ്യും. വേണമെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് മുസ്‌ലിംകളെ സഹായിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ അവസരവും കഴിവുമുണ്ടായിരുന്നു.അതിന് തുനിയാതെ അവരുമായി നിസ്സഹകരിക്കുകയും, നിങ്ങൾക്കു അവരിൽ നിന്ന് രക്ഷ കിട്ടുവാൻ വഴിവെക്കുകയുമാണ് ഞങ്ങൾ ചെയ്തത്. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ നേട്ടങ്ങളിൽ ഞങ്ങൾക്കും പങ്ക് ലഭിക്കേണ്ടതാണ് എന്നൊക്കെയായിരിക്കും അപ്പോഴത്തെ സമർത്ഥന രീതി. തൽക്കാലം അവരുടെ മേൽ ശിക്ഷാനടപടിയൊന്നും എടുക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ഖിയാമത്ത് നാളിൽ തക്ക നടപടി എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നും, അവർ വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ സത്യവിശ്വാസികളെ പരാജയപ്പെടുത്തി കീഴടക്കുവാനുള്ള അവസരം അല്ലാഹു അവർക്ക് ഒരിക്കലും നൽകുകയില്ലെന്നും അല്ലാഹു അവരെ ഓർമിപ്പിക്കുന്നു.

وَلَن يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ..... (വിശ്വാസികളുടെ മേൽ അവിശ്വാസികൾക്ക് അല്ലാഹു ഒരു മാർഗവും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുകയില്ല തന്നെ) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ താൽപര്യം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: (1) സത്യവിശ്വാസികളെ നശിപ്പിച്ചു നാമാവശേഷമാക്കുവാൻ അവിശ്വാസികൾക്ക് ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല. (2) തെളിവുകളും ലക്ഷ്യങ്ങളും മുഖേന സത്യവിശ്വാസികളെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ അവർക്ക് കഴിയുകയില്ല. (3) ഖിയാമത്ത് നാളിൽ സത്യവിശ്വാസികളെ കവച്ചുവെക്കുവാനും, അവർക്കെതിരിൽ ഭാഗ്യം വരിക്കുവാനും അവർക്ക് സാധിക്കയില്ല (4) മുസ്‌ലിംകൾ യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികളായി ഉറച്ചു നിൽക്കുന്ന കാലത്തോളം അവിശ്വാസികൾക്ക് അവരെ കീഴൊതുക്കി വെക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല. ഈ വ്യാഖ്യാനങ്ങളെല്ലാം തന്നെ ആ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥ വ്യാപ്തിക്കുള്ളിൽ ഒതുങ്ങി നിൽക്കുന്നതും, പരസ്പരം വിയോജിപ്പില്ലാത്തതുമാകുന്നു.

വിഭാഗം - 21

إِنَّ ٱلْمُنَـٰفِقِينَ يُخَـٰدِعُونَ ٱللَّهَ وَهُوَ خَـٰدِعُهُمْ

﴿142﴾ **നിശ്ചയമായും, കപടവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിനോട് വഞ്ചന പ്രവർത്തിക്കുകയാണ്. അവനാകട്ടെ, അവരെ വഞ്ചിക്കുന്നവനുമാകുന്നു.**

وَإِذَا قَامُوٓا۟ إِلَى ٱلصَّلَوٰةِ قَامُوا۟ كُسَالَىٰ يُرَآءُونَ ٱلنَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ ٱللَّهَ

അവർ നമസ്കാരത്തിനു നിൽക്കുന്നതായാൽ, മടിയൻമാരായിക്കൊണ്ട് നിൽക്കുന്നതാണ്. (അതെ) അവർ മനുഷ്യരെ കാണിക്കുവാനായി

إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٤٢﴾	ചെയ്യുന്നു. അൽപ്പമായിട്ടല്ലാതെ അവർ അല്ലാഹുവിനെ ഓർക്കുകയുമില്ല.
مُّذَبْذَبِينَ بَيْنَ ذَٰلِكَ لَآ إِلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِ وَلَآ إِلَىٰ هَٰٓؤُلَآءِ ۚ	﴾143﴿ ഇക്കൂട്ടരിലേക്കുമില്ല, ഇക്കൂട്ടരിലേക്കുമില്ലാതെ, അതിന്നിടയിൽ ആടിപ്പിടക്കുന്നവരായിക്കൊണ്ട്.
وَمَن يُضْلِلِ ٱللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُۥ سَبِيلًا ﴿١٤٣﴾	ഏതൊരുവനെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നുവോ അവന് യാതൊരു മാർഗവും നീ കണ്ടെത്തുകയേ ഇല്ല.

﴾142﴿ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ നിശ്ചയമായും, കപടവിശ്വാസികൾ يُخَادِعُونَ അവർ വഞ്ചന പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അവർ ചതിപ്രയോഗം ചെയ്യും اللَّهَ അല്ലാഹുവിനോട് وَهُوَ അവനാകട്ടെ خَادِعُهُمْ അവരെ വഞ്ചിക്കുന്ന (ചതിക്കുന്ന) വനുമാണ് وَإِذَا قَامُوا അവർ നിന്നാൽ (ശ്രമിച്ചാൽ), എഴുനേൽക്കുന്നതായാൽ إِلَى الصَّلَاةِ നമസ്കാരത്തിലേക്ക് (നമസ്കാരത്തിന്) قَامُوا അവർ നിൽക്കുന്നതാണ് كُسَالَىٰ മടിയൻമാരായിട്ട് يُرَاءُونَ അവർ കാണിച്ചു ചെയ്യുന്നു, കാണിക്കുവാനായി ചെയ്യുന്നു النَّاسَ മനുഷ്യരെ وَلَا يَذْكُرُونَ അവർ ഓർക്കുക (സ്മരിക്കുക) യുമില്ല اللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ إِلَّا قَلِيلًا കുറച്ചു (അൽപം) അല്ലാതെ ﴾143﴿ مُذَبْذَبِينَ ആടിക്കളിച്ചു (പിടപിടച്ചു-ഇളകിയാടി) കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരായി بَيْنَ ذَٰلِكَ അതിനിടയിൽ لَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടരിലേക്ക് അല്ലാ (ഇല്ലാ)തെ وَلَا إِلَىٰ هَٰؤُلَاءِ ഇക്കൂട്ടരി (മറ്റേ കൂട്ടത്തി)ലേക്കുമല്ല (ഇല്ല) وَمَن ആരെയെങ്കിലും, വല്ലവനെയും يُضْلِلِ اللَّهُ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കുന്നതായാൽ فَلَن تَجِدَ എന്നാൽ നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല തന്നെ, നിനക്കു കിട്ടുകയേ ഇല്ല لَهُ അവന് سَبِيلًا ഒരു മാർഗം, വഴി

സൂറത്തുൽ ബക്വറഃ 9 ൽ കപടവിശ്വാസികൾ അല്ലാഹുവിനോടും സത്യവിശ്വാസികളോടും വഞ്ചന പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നും, വാസ്തവത്തിൽ അവർ തങ്ങളെത്തന്നെയാണ് വഞ്ചിക്കുന്നതെന്നും പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ, ഏതാണ്ട് അതേ മാതിരിയുള്ള ഒരു പ്രസ്താവന തന്നെയാണ് ഇവിടെയും കാണുന്നത്. എല്ലാ നിഗൂഢ രഹസ്യങ്ങളും പരസ്യമായി അറിയുന്ന സർവ്വജ്ഞനായ അല്ലാഹുവിനോട് വഞ്ചന നടത്തുവാൻ ആർക്കും കഴിയുന്നതല്ലെന്ന് തീർച്ചയാണ്. പക്ഷേ, കപടവിശ്വാസികളുടെ വിചാരവും ഭാവവും പ്രവർത്തനവുമെല്ലാം കാണിക്കുന്നത് അവരുടെ ഗൂഢരഹസ്യങ്ങളൊന്നും അല്ലാഹു അറിയുകയില്ലെന്നാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അവർ അല്ലാഹുവിനോട് വഞ്ചന പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞത്. ഇഹത്തിൽ വെച്ചു മാത്രമല്ല , പരത്തിൽ വെച്ചും അവർ അല്ലാഹുവിനെ കബളിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമം നടത്തി നോക്കുന്നതാണെന്ന് മറ്റൊരിടത്ത് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളോട് ശപഥം ചെയ്തു പറയുന്നതുപോലെ , അവരെ എഴു

ന്നേൽപ്പിക്കുന്ന ദിവസം അല്ലാഹുവിനോട് ശപഥം ചെയ്തു പറയും എന്നാണതിന്റെ ചരുക്കം (സൂ: മുജാദിലഃ 18 ഉം വ്യാഖ്യാനവും നോക്കുക) വാസ്തവത്തിൽ അവരുടെ വഞ്ചനാ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വഞ്ചിതരാകുന്നത് അവർ തന്നെയാണ്. എല്ലാ കുറ്റവാളികൾക്കും നൽകപ്പെടുന്ന ശിക്ഷ അവരവരുടെ കുറ്റത്തിന്റെ സ്വഭാവമനുസരിച്ചായിരിക്കുമല്ലോ. അതാണ് അല്ലാഹു അവരെ വഞ്ചിക്കുന്നവനാണ് എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. വഞ്ചനക്കനുയോജ്യമായ നടപടി എടുക്കുമെന്നല്ലാതെ, യഥാർത്ഥത്തിൽ അല്ലാഹു അവരെ വഞ്ചിച്ചേക്കും എന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം.

കപടവിശ്വാസികളുടെ ഒരു കപടനയം അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. നാമമാത്ര മുസ്‌ലിംകളും കപടവിശ്വാസികളുമായ ആളുകളിൽ അന്നുതൊട്ട് ഇന്നോളം - ഇക്കാലത്തു വിശേഷിച്ചും - കാണപ്പെടുന്ന ഒരു ലക്ഷണമത്രെ അത്. മുസ്‌ലിമിന്റെ അനുഷ്ഠാനകർമങ്ങളിൽ വെച്ചു ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായതും ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രധാന ചിഹ്നമായി നിലകൊള്ളുന്നതുമാണല്ലോ നമസ്കാരം. ഈ കർമം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ അവർക്ക് വലിയ മടിയായിരിക്കും. അത് പാടെ ഉപേക്ഷിക്കുന്ന പക്ഷം അവരെ മുസ്‌ലിംകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ എണ്ണുകയില്ലെന്ന് പേടിച്ചു അത് നിർവ്വഹിക്കാൻ അവർ നിർബന്ധിതരാകും. ജനങ്ങളെ കാട്ടി ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി ബാഹ്യത്തിൽ അവരത് നിർവ്വഹിക്കുകയും തക്കം കിട്ടുമ്പോൾ നമസ്കരിക്കാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ നമസ്കാരത്തിന്റെ കാതലും ആത്മാവുമാകുന്ന ഭാഗം — അല്ലാഹുവിനെ കുറിച്ചുള്ള ഓർമ —അതിൽ വിരളവുമായിരിക്കും. ഇതാണ് ആ നയം. നബിﷺയുടെ കാലത്ത് നമസ്കാരകർമം ജമാഅത്തായി (കൂട്ടനമസ്കാരമായി)ട്ടാണല്ലോ നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നത്. അതിൽ പങ്കെടുക്കാത്തവരെപറ്റി അവർ കപടൻമാരാണെന്ന് സ്വാഭാവികമായും സംശയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. കപടവിശ്വാസികൾ മുസ്‌ലിംകളായി അഭിനയിച്ചു വരുന്ന സ്ഥിതിക്ക് നമസ്കാരം പരസ്യമായി ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ അക്കാരണത്താൽ അവർക്ക് വിഷമമായിരുന്നു. എന്നാലും കഴിവതും നമസ്കാരത്തിൽ പങ്കെടുക്കാതെ കഴിക്കുവാൻ അവർ ശ്രമിച്ചിരുന്നുവെന്നും, ഇശാ, സ്വുബ്ഹ് എന്നീ ഇരുട്ടത്തുള്ള നമസ്കാരങ്ങളിൽ നിന്ന് വിശേഷിച്ചും അവർ ഒഴിഞ്ഞു മാറാറുണ്ടായിരുന്നുവെന്നുമാണ് മനസ്സിലാകുന്നത് الله اعلم

നബിﷺ പറയുകയുണ്ടായി: 'നമസ്കാരത്തിൽ വെച്ച് കപട വിശ്വാസികൾക്ക് ഏറ്റവും ഭാരമേറിയത് ഇശാ നമസ്കാരവും, സ്വുബഹ് നമസ്കാരവുമാകുന്നു. ആ രണ്ടിലുമുള്ളത് (പുണ്യം) അവർക്കറിയാമായിരുന്നുവെങ്കിൽ , അവർ ആ രണ്ടിനും മുട്ടുകുത്തിക്കൊണ്ടെങ്കിലും വരുമായിരുന്നു. നമസ്കാരം (ജമാഅത്തായി) നടത്തപ്പെടുവാൻ ഒരാളോട് കൽപിക്കുകയും , എന്നിട്ട് ഞാനും കുറേ ആളുകളും കുറച്ചു വിറകുകെട്ടും എടുത്തു കൊണ്ട് നമസ്കാരത്തിന് ഹാജരാകാത്ത ആളുകളുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവരുടെ വീടുകൾ അവരോടെ കത്തിച്ചു കളഞ്ഞെങ്കിലോ എന്ന് ഞാൻ കരുതുകയുണ്ടായി '. (ബു; മു) ഒരു രിവായത്തിൽ ഇങ്ങിനെ കൂടിയുണ്ട്: 'എന്റെ ആത്മാവ് യാതൊരുവന്റെ കൈവശമാണോ അവൻ തന്നെയാണ്! ഒരു കൊഴുത്ത ഞരമ്പോ, നല്ല രണ്ടു കുളമ്പുകളോ, കിട്ടുമെന്ന് അവരിൽ ഒരുവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ നമസ്കാരത്തിന് ഹാജരാകുമായിരുന്നു. വീടുകളിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അവരുടെ വീടുകൾ അവരോടെ ഞാൻ കത്തിക്കുമായിരുന്നു.' മറ്റൊരു ഹദീഥിൽ 'ഇത് കപടവിശ്വാസിയുടെ നമസ്ക്കാരമാകുന്നു' എന്ന് മൂന്നു പ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നബിﷺ പ്രസ്താവിച്ചതിന്റെ സാരം ഇതാകുന്നു. 'സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുന്നതുവരെ കാത്തിരുന്നു അസ്തമയ സമയമാകുമ്പോൾ കോഴി കൊത്തും പോലെ അവൻ നാലു കൊത്തു കൊത്തും' (മ; മു; തി; ന) കപടവിശ്വാസിയുടെ അസ്വ്ർ നമ

സ്കാരത്തെയാണ് നബിﷺ ഈ വചനത്തിൽ ചിത്രീകരിച്ചത്.

ഇസ്‌ലാമിലെ അനുഷ്ഠാനപരമായ ആരാധനാ കർമങ്ങളെ രാഷ്ട്രീയവും നാഗരികവുമായ വീക്ഷണ ഗതിയിലൂടെ വിലയിരുത്തുകയും, ആത്മീയവും പാരത്രികവുമായ വശങ്ങൾക്കു വേണ്ടത്ര പരിഗണന നൽകാതിരിക്കുകയും പതിവാക്കിയ ഒരു പണ്ഡിതൻ ഇവിടെ എഴുതിക്കാണുന്ന ചില വാക്യങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ ആശ്ചര്യം തോന്നിപ്പോകുന്നു. 'നബിﷺയുടെ കാലത്ത് നമസ്കാര നിഷ്ഠയില്ലാത്തവരെ ഇസ്‌ലാമിക സമൂഹത്തിലെ പ്രാഥമിക അംഗങ്ങളായി പോലും എണ്ണിയിരുന്നില്ല' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം തുടരുകയാണ്: 'ലോകത്തുള്ള സകല പാർട്ടി (കക്ഷി) കളും സംഘടനകളും പൊതുവായി അംഗീകരിച്ചു വരുന്ന ഒരു നിഷ്കൃഷ്ട നയമാണ് അംഗങ്ങൾ പാർട്ടി യോഗങ്ങളിൽ നിർബ്ബന്ധപൂർവ്വം പങ്കെടുക്കണമെന്നത്. വല്ലമെമ്പറും (അംഗവും) അകാരണമായി ഒരു യോഗത്തിൽ സംബന്ധിക്കാതിരുന്നാൽ , അയാൾക്ക് പാർട്ടിയോട് താൽപര്യമില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്നു. തുടർച്ചയായി പല യോഗങ്ങളിൽ അസന്നിഹിതരാകുന്നവരെ പാർട്ടി അംഗത്വത്തിൽ നിന്ന് പുറം തള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു.' പിന്നീടദ്ദേഹം പറയുകയാണ്: 'തികച്ചും ഇതേ നയമാണ് ഇസ്‌ലാമിക ജമാഅത്തും കൈകൊണ്ടിട്ടുള്ളത്.' ഇസ്‌ലാമിലെ പരിപാവനങ്ങളായ ആരാധനാ കർമങ്ങളുടെ അന്തസത്തയെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതും ജമാഅത്ത് നമസ്കാരങ്ങളെ പാർട്ടി യോഗങ്ങളാക്കി തരം താഴ്ത്തുന്നതുമായ ഒരു പ്രസ്താവനയാണിത് എന്ന് മാത്രമേ തൽക്കാലം ഇതിനെക്കുറിച്ചു പറയുവാനുള്ളൂ والله يهدينا سواء السبيل

കപടവിശ്വാസികളുടെ ഒരു പൊതുസ്ഥിതിയാണ് 143-ാം വചനത്തിൽ കാണുന്നത്. ഇസ്‌ലാമിന്റെ പക്ഷത്തോ, കുഫ്‌റിന്റെ പക്ഷത്തോ നില ഉറപ്പിക്കാതെ –സത്യവിശ്വാസത്തിലോ അവിശ്വാസത്തിലോ ഉറച്ചു നിൽക്കാതെ -ഇടയിൽ കിടന്നു അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ആടിക്കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. നേരായ മാർഗം ഒന്നു മാത്രമായ സ്ഥിതിക്ക് അവരുടെ ഈ നിലമാറാതെ ഒരിക്കലും അവർ നേർമാർഗത്തിലാകുകയില്ല. അല്ലാഹു അവരെ വഴിപിഴച്ച ദുർമാർഗികളായി മാത്രമേ എണ്ണുകയുള്ളൂ. അവർക്ക് പിന്നെ എങ്ങിനെ രക്ഷാമാർഗം ലഭിക്കുവാനാണ്?!. അതെ അല്ലാഹു വഴിപിഴവിലാക്കിയവർക്ക് വേറെ മാർഗമൊന്നും ലഭിക്കുകയില്ല തന്നെ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَتَّخِذُوا۟ ٱلْكَٰفِرِينَ أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ ٱلْمُؤْمِنِينَ ۚ أَتُرِيدُونَ أَن تَجْعَلُوا۟ لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَٰنًا مُّبِينًا ﴿١٤٤﴾

﴾144﴿ ഹേ , വിശ്വസിച്ചവരേ, സത്യവിശ്വാസികളെ കൂടാതെ, അവിശ്വാസികളെ നിങ്ങൾ മിത്രങ്ങളായി സ്വീകരിക്കരുത്. നിങ്ങൾക്കെതിരെ അല്ലാഹുവിന് വ്യക്തമായ ഒരധികൃത രേഖ ഉണ്ടാക്കുവാൻ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ?!

﴾144﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ഹേ , വിശ്വസിച്ചവരേ, لَا تَتَّخِذُوا നിങ്ങൾ ആക്കിത്തീർക്കരുത്, സ്വീകരിക്കരുത് الْكَافِرِينَ അവിശ്വാസികളെ أَوْلِيَاءَ മിത്രങ്ങൾ, ബന്ധുക്കൾ, കാര്യകർത്താക്കൾ مِن دُونِ കൂടാതെ , അല്ലാതെ, പുറമെ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളെ

أَتُرِيدُونَ നിങ്ങൾ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുവോ أَنْ تَجْعَلُوا നിങ്ങൾ ആക്കുവാൻ, ഉണ്ടാക്കുന്നതിന്ന് لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് عَلَيْكُمْ നിങ്ങളുടെമേൽ (എതിരെ) سُلْطَانًا അധികൃതരേഖ, തെളിവ് , ന്യായം مُبِينًا വ്യക്തമായ

കപടവിശ്വാസികൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ അവിശ്വാസികളെ മിത്രങ്ങളാക്കി സ്വീകരിച്ചുകൂടാത്തതാണ്; സത്യവിശ്വാസികൾ തമ്മതമ്മിലേ മൈത്രീബന്ധവും മനസ്സിണങ്ങിയ കൂട്ടുകെട്ടും ഉണ്ടാകാവൂ; അവിശ്വാസികളോട് മൈത്രിയും കൂട്ടുകെട്ടും സ്ഥാപിക്കുന്നത് അവരെപ്പോലെ നിങ്ങളും പിഴച്ചവരാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കെതിരിൽ നിങ്ങൾ തന്നെ വ്യക്തമായ തെളിവ് സ്ഥാപിക്കലായിത്തീരും; അതുകൊണ്ട് അത് വളരെ ഗൗരവപൂർവ്വം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ് എന്ന് സാരം.

إِنَّ ٱلْمُنَـٰفِقِينَ فِى ٱلدَّرْكِ ٱلْأَسْفَلِ مِنَ ٱلنَّارِ وَلَن تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿١٤٥﴾

﴾145﴿ നിശ്ചയമായും കപടവിശ്വാസികൾ നരകത്തിൽ നിന്നും ഏറ്റം താഴെ പടിയിലായിരിക്കും. അവർക്ക് ഒരു സഹായകനെയും നീ കണ്ടെത്തുന്നതേയല്ല താനും :-

إِلَّا ٱلَّذِينَ تَابُوا۟ وَأَصْلَحُوا۟ وَٱعْتَصَمُوا۟ بِٱللَّهِ وَأَخْلَصُوا۟ دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ مَعَ ٱلْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ ٱللَّهُ ٱلْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾

﴾146﴿(അതെ) പശ്ചാത്തപിച്ചു മടങ്ങുകയും, (കർമങ്ങൾ) നന്നാക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെ മുറുകെ പിടിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ മതത്തെ അല്ലാഹുവിന്നു നിഷ്കളങ്കമാക്കുകയും ചെയ്തവരൊഴികെ; അക്കൂട്ടർ സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൂടെയായിരിക്കും. സത്യ വിശ്വാസികൾക്ക് വഴിയെ അല്ലാഹു മഹത്തായ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും .

﴾145﴿ إِنَّ ٱلْمُنَـٰفِقِينَ നിശ്ചയമായും കപടവിശ്വാസികൾ فِى ٱلدَّرْكِ പടിയിലാണ്, തട്ടിലായിരിക്കും ٱلْأَسْفَلِ ഏറ്റം താഴ്ന്ന مِنَ ٱلنَّارِ നരകത്തിൽനിന്ന് وَلَن تَجِدَ നീ കണ്ടെത്തുകയേ ഇല്ലതാനും, കാണുകയുമില്ല തന്നെ لَهُمْ അവർക്ക് نَصِيرًا ഒരു സഹായകനെ ﴾146﴿ إِلاالَّذِينَ യാതൊരുവരൊഴികെ تَابُوا അവർ പശ്ചാത്തപിച്ചു وَأَصْلَحُوا അവർ നന്നാക്കുകയും ചെയ്തു, നന്നായി തീരുകയും ചെയ്തു وَاعْتَصَمُوا മുറുകെ പിടിക്കുകയും ചെയ്തു, രക്ഷാവലംബമാക്കുകയും ചെയ്തു بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിനെ وَأَخْلَصُوا നിഷ്കളങ്കമാക്കുക (തനിച്ചാക്കുക) യും ചെയ്തു دِينَهُمْ തങ്ങളുടെ മതത്തെ, നടപടിയെ لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് فَأُولَٰئِكَ എന്നാൽ അക്കൂട്ടർ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ സത്യവിശ്വാസികളോടു കൂടെയായിരിക്കും وَسَوْفَ വഴിയെ , പിന്നീട് يُؤْتِ اللَّهُ അല്ലാഹു നൽകും, കൊടുക്കും الْمُؤْمِنِينَ സത്യ വിശ്വാസികൾക്ക് أَجْرًا പ്രതിഫലം عَظِيمًا മഹത്തായ

തികച്ചും അവിശ്വാസികളായ വിഭാഗത്തെക്കാൾ നീചവും നിന്ദ്യവുമായ സ്വഭാവക്കാരാണ് കപടവിശ്വാസികളെന്നും, അതിനാൽ അല്ലാഹുവിന് അവരോടുള്ള അമർഷം വളരെ വമ്പിച്ചതാണെന്നും കഴിഞ്ഞ പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. അതുകൊണ്ട് ശിക്ഷയിലും അവർ ഏറ്റവും നികൃഷ്ടരായിരിക്കുമെന്നും, നരകത്തിന്റെ ഏറ്റവും താഴെ പടിയിലായിരിക്കും അവരെന്നും അല്ലാഹു അറിയിക്കുന്നു.എന്നിരുന്നാലും, അവർ ഖേദിച്ചു മടങ്ങി നന്നായി തീരുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹു അവർക്ക് കരുണ ചെയ്യാൻ തയ്യാറാണെന്നും, യഥാർത്ഥ സത്യവിശ്വാസികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം നൽകി അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുമെന്നും വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി ഖേദം പ്രകടിപ്പിച്ചാൽ മാത്രം പോരാ അത് യഥാർത്ഥമാണെന്ന് പ്രവർത്തി മൂലം തെളിയിക്കുകയും വേണ്ടതുണ്ട് എന്നത്രെ ....وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا (നന്നാക്കി തീർക്കുകയും, അല്ലാഹുവിനെ മുറുകെ പിടിക്കുകയും, മതത്തെ അല്ലാഹുവിന് നിഷ്കളങ്കമാക്കുകയും ചെയ്തു)എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അതായത്, മുമ്പ് ചെയ്തു പോയ നീച കൃത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഖേദിക്കുകയും, മേലിൽ നല്ല പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്തു നന്നായിത്തീരുകയും, അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം രക്ഷാധികാരിയായി സ്വീകരിക്കുകയും, മറ്റുള്ളവരെ കാണിക്കുവാനോ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാനോ ശ്രമിക്കാതെ മതജീവിതത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയും പ്രതിഫലവും മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കുകയും ചെയ്യണം. അപ്പോഴേ പശ്ചാത്താപം സാക്ഷാൽകൃതമാകുകയുള്ളൂവെന്ന് താൽപ്പര്യം. മനുഷ്യരെ ശിക്ഷിക്കണമെന്ന് അല്ലാഹുവിന് ഒട്ടും ഉദ്ദേശമില്ലെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടികാട്ടുന്നു:-

مَّا يَفْعَلُ ٱللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِن شَكَرْتُمْ وَءَامَنتُمْ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿١٤٧﴾

﴾147﴿ **നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുന്നതു കൊണ്ട് അല്ലാഹു എന്ത് ചെയ്യാനാണ്? നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുകയും, വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം! അല്ലാഹു നന്ദി കാണിക്കുന്നവനും (എല്ലാം) അറിയുന്നവനുമാകുന്നുതാനും.**

﴾147﴿ مَايَفْعَلُ എന്തു ചെയ്യും, എന്തു ചെയ് വാനാണ് اللَّهُ അല്ലാഹു بِعَذَابِكُمْ നിങ്ങളുടെ ശിക്ഷ (നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുന്നത്) കൊണ്ട് إِنْ شَكَرْتُمْ നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിച്ചെങ്കിൽ, നന്ദി ചെയ്യുന്ന പക്ഷം وَ آمَنتُمْ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു (വെങ്കിൽ) وَ كَانَ اللَّهُ അല്ലാഹു ആകുന്നുതാനും, ആകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു شَاكِرًا നന്ദി കാണിക്കുന്നവൻ عَلِيمًا അറിയുന്നവൻ

വളരെ ശ്രദ്ധേയവും , സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് വളരെ മനസ്സമാധാനം നൽകുന്നതുമാണ് ഈ വചനം . നന്ദികേടും, അവിശ്വാസവുമാണ് നിങ്ങളെ ശിക്ഷക്ക് വിധേയമാക്കുന്നത്; നിങ്ങൾ നന്ദിയുള്ളവരും വിശ്വാസികളും ആയിരുന്നാൽ അല്ലാഹു നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല; നിങ്ങളെ വൃഥാ ശിക്ഷിക്കണമെന്ന് അവന് ഒട്ടും ഉദ്ദേശ്യമില്ല. നിങ്ങളെ ശിക്ഷിച്ചതു കൊണ്ട് യാതൊരു നേട്ടവും അവനില്ല താനും. അതോടുകൂടി നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന നല്ല കാര്യങ്ങളെന്തും അവൻ നന്ദിപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു ഉദാര

മായ പ്രതിഫലം നൽകുന്നവനും, നിങ്ങളുടെ സർവ്വകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും ശരിക്കും അറിയുന്നവനുമാണവൻ. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ നന്ദിയുള്ള സത്യവിശ്വാസികളായിരിക്കുവിൻ. എന്നൊക്കെയാണ് ഈ വചനത്തിന്റെ ആശയം.

അല്ലാഹു പറയുന്നു: لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ (നിങ്ങൾ നന്ദി കാണിക്കുന്ന പക്ഷം, തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് വർദ്ധിപ്പിച്ചു തരുക തന്നെ ചെയ്യും. നിങ്ങൾ നന്ദികേട് കാണിച്ചുവെങ്കിലോ, നിശ്ചയമായും എന്റെ ശിക്ഷ കഠിനമായത് തന്നെയാകുന്നു. (ഇബ്റാഹീം : 7) മനസ്സിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നിൽക്കുന്നതല്ല നന്ദി. വിചാര വികാരങ്ങളിലൂടെയും, വാക്കുകളിലൂടെയും, പ്രവൃത്തികളിലൂടെയും അത് പ്രകടമാക്കേണ്ടതുണ്ട്. എല്ലാ സത്കർമങ്ങളും നന്ദിയുടെ ലക്ഷണവും, എല്ലാ ദുഷ്കർമങ്ങളും നന്ദികേടിന്റെ ലക്ഷണവുമാകുന്നു. നന്ദിയുടെ ഉദ്ഭവവും വളർച്ചയുമാകട്ടെ, വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നാണ്താനും.

ജുസ്ഉ് - 6

۞ لَّا يُحِبُّ ٱللَّهُ ٱلْجَهْرَ بِٱلسُّوٓءِ مِنَ ٱلْقَوْلِ إِلَّا مَن ظُلِمَ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿١٤٨﴾

﴾148﴿ വാക്കിൽ നിന്ന് തിൻമയായുള്ളതിനെ [ചീത്തയായ വാക്കുകളെ] ഉച്ചത്തിലാ (ക്കി പരസ്യമാ) ക്കുന്നതിനെ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല. അക്രമം ചെയ്യപ്പെട്ടവൻ (ഉച്ചത്തിലാക്കുന്നത്) ഒഴികെ.

അല്ലാഹു (എല്ലാം) കേൾക്കുന്നവനും , അറിയുന്നവനുമാകുന്നു താനും.

إِن تُبْدُوا۟ خَيْرًا أَوْ تُخْفُوهُ أَوْ تَعْفُوا۟ عَن سُوٓءٍ فَإِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿١٤٩﴾

﴾149﴿ നിങ്ങൾ ഒരു നല്ല കാര്യം വെളിവാക്കുകയോ, അത് മറച്ചുവെക്കുകയോ ഒരു തിൻമയെക്കുറിച്ചു മാപ്പ് നൽകുകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം, (അറിഞ്ഞുകൊള്ളുക) നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു , വളരെ മാപ്പ്ചെയ്യുന്നവനും, കഴിവുള്ളവനുമാകുന്നു.

﴾148﴿ لَا يُحِبُّ اللَّهُ അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല الْجَهْرَ പരസ്യമാക്കൽ, ഉച്ചത്തിലാക്കൽ بِالسُّوءِ തിൻമയെ, ചീത്തയായതിനെ , ദുഷിച്ചതുകൊണ്ട് مِنَ الْقَوْلِ വാക്കിൽ (സംസാരത്തിൽ) നിന്ന് إِلَّا مَن യാതൊരുവനൊഴികെ ظُلِمَ അക്രമം ചെയ്യപ്പെട്ടു وَكَانَ اللَّهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു താനും سَمِيعًا കേൾക്കുന്നവൻ عَلِيمًا അറിയുന്നവൻ ﴾149﴿ إِن تُبْدُوا നിങ്ങൾ വെളിവാക്കുന്നുവെങ്കിൽ خَيْرًا നല്ലതിനെ, വല്ല നൻമയും أَوْ تُخْفُوهُ അല്ലെങ്കിലതു മറച്ചുവെക്കുന്നു (വെങ്കിൽ) أَوْ تَعْفُوا അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മാപ്പ് നൽകുന്നു (വെ

ങ്കിൽ) عَنۡ سُوٓءٍ വല്ല തിൻമയെ (ചീത്തയെ) ക്കുറിച്ചും فَإِنَّ ٱللَّهَ എന്നാൽ വിശ്ചയമായും അല്ലാഹു كَانَ عَفُوًّا വളരെ മാപ്പ് നൽകുന്നവനാകുന്നു قَدِيرًا കഴിവുള്ളവൻ.

ഒരു പൊതു തത്വം അല്ലാഹു ഈ വചനം മുഖേന പഠിപ്പിക്കുകയാണ്. നന്നല്ലാത്ത ദുഷിച്ച വാക്കുകൾ പറയുന്നതും ഉപയോഗിക്കുന്നതും എപ്പോഴും പാടില്ലാത്തത് തന്നെ. എന്നാലത് ഉച്ചത്തിലും പരസ്യമായും ആയിരിക്കുമ്പോൾ കൂടുതൽ ഗൗരവതരമായി ത്തീരുന്നു. വളരെ നിസ്സാരമായി കരുതപ്പെടുന്ന ഒരു വാക്ക് പരസ്യമായിത്തീർന്നതിന്റെ പേരിൽ ചില അനിഷ്ട സംഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത് അപൂർവ്വമല്ല. ദുഷിച്ച വാക്ക് പറയു കയും അത് പരസ്യമായിട്ടായിരിക്കുകയും കൂടി ചെയ്യുമ്പോൾ അത് അല്ലാഹുവിന്റെ വെറുപ്പിന് കാരണമാകുന്നു എന്നത്രെ لَا يُحِبُّ ٱللَّهُ ٱلۡجَهۡرَ (ഉച്ചത്തിലാക്കുന്നത് അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല) എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. അഥവാ ദുഷിച്ച വാക്കുകൾ രഹ സ്യമായോ പതുക്കെയോ പറയുന്നതിന് വിരോധമില്ല എന്നല്ല. അല്ലാഹുവിനെ സംബ ന്ധിക്കുന്ന വാക്കുകളിലും , ജനങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന വാക്കുകളിലുമെല്ലാം സൂക്ഷി ക്കേണ്ടുന്ന വിഷയമാണിത്.

അല്ലാഹുവിന്റെ മഹിത മഹത്വങ്ങൾക്ക് യോജിക്കാത്ത എല്ലാ വാക്കുകളും, മറ്റൊ രാളെ സംബന്ധിച്ച് ചീത്ത പറയൽ, ഏഷണിയും പരദൂഷണവും പറയൽ തിൻമക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കൽ മുതലായവയും ഈ വിരോധത്തിന് വിധേയമാകുന്നു. തൃപ്തികരമല്ലാത്ത വല്ലതും മനസ്സിൽ തോന്നിയാൽ പോലും അത് പുറത്ത് പറയാതിരിക്കുക, പറഞ്ഞാൽ തന്നെ അത് ഒച്ചപ്പെടുത്തുകയും പരസ്യമാക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കുക, ഇതാണ് വേണ്ട ത്. പക്ഷേ, അക്രമത്തിന് പാത്രമായിത്തീർന്നവർ തങ്ങളുടെ സങ്കട നിവൃത്തിക്കുവേ ണ്ടിയോ , അവകാശം വകവച്ചു കിട്ടേണ്ടതിനു വേണ്ടിയോ അക്രമകാരികൾക്കെതിരെ ആക്ഷേപവും തെളിവും കൊണ്ടുവരുന്നതിനും, അത് പരസ്യമാക്കുന്നതിനും വിരോധ മില്ല. ഇങ്ങോട്ട് ആദ്യമായി ചീത്തപറഞ്ഞവനെ അതുപോലെ പകരം അങ്ങോട്ട് പറയു ന്നതും തെറ്റല്ല. സ്വാഭിമാനം രക്ഷിക്കലാണല്ലോ അത്. ഇങ്ങോട്ട് പറഞ്ഞതിൽ കവിഞ്ഞ വാക്കുകൾ അങ്ങോട്ട് പറയുവാൻ പാടില്ല താനും. വിട്ടുവീഴ്ച നൽകലും മാപ്പ് കൊടു ക്കലുമാണ് കൂടുതൽ നല്ലത്. അതാണ് മാന്യതയും സംസ്കാരവും, അതാണ് അല്ലാഹുവിങ്കൽ പുണ്യമായിട്ടുള്ളതും.

നല്ല വാക്കുകളും നല്ല കാര്യങ്ങളും— അവ പരസ്യമായി ചെയ്താലും രഹസ്യമായി ചെയ്താലും ശരി--അല്ലാഹു ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. തിൻമക്കു പകരം തിൻമ ചെയ്യാതെ മാപ്പ് നൽകുന്നതും അവൻ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന കാര്യമാണ്. അതിനൊക്കെ അവൻ വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം നൽകുകയും ചെയ്യും.കാരണം , അവൻ എന്തിനും കഴിവുള്ള സർവ്വശക്ത നായതോടൊപ്പം വളരെ മാപ്പും വിട്ടുവീഴ്ചയും നൽകുന്ന അത്യുദാരനും കൂടിയാകു ന്നു. ഇതാണ് 149-ാം വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം. സന്ദർഭം നോക്കുമ്പോൾ , കപടവിശ്വാ സികളോടും , വേദക്കാരോടും വിട്ടുവീഴ്ചാനയം സ്വീകരിക്കണമെന്നും, അവരുടെ തെറ്റു കുറ്റങ്ങൾ പരസ്യമായി പ്രചരിപ്പിക്കാതിരിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്നുള്ള ഉപദേശം കൂടി യാണ് ഈ വചനങ്ങൾ എന്നും കാണാം. ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞി രിക്കുന്നു: 'ദാന ധർമം നിമിത്തം ധനം ചുരുങ്ങിപ്പോകുകയില്ല. മാപ്പ് നൽകൽ കൊണ്ടു വീര്യമല്ലാതെ അല്ലാഹു വർദ്ധിപ്പിക്കുകയുമില്ല. അല്ലാഹുവിനു വേണ്ടി ആർ താഴ്മ കാണി ക്കുന്നുവോ അവനെ അവൻ ഉയർത്തുന്നതാണ്.' (മു).

إِنَّ ٱلَّذِينَ يَكۡفُرُونَ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ
وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُواْ بَيۡنَ ٱللَّهِ
وَرُسُلِهِۦ وَيَقُولُونَ نُؤۡمِنُ بِبَعۡضٖ
وَنَكۡفُرُ بِبَعۡضٖ وَيُرِيدُونَ أَن
يَتَّخِذُواْ بَيۡنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾

﴾150﴿ നിശ്ചയമായും, യാതൊരു കൂട്ടർ: അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ റസൂലുകളിലും അവർ അവിശ്വസിക്കുന്നു; അല്ലാഹുവിന്റെയും അവന്റെ റസൂലുകളുടെയും ഇടയിൽ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുവാൻ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 'ഞങ്ങൾ ചിലരിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, ചിലരിൽ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു' എന്ന് അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനിടയിൽ ഒരു (പ്രത്യേക) മാർഗം സ്വീകരിക്കുവാനും അവർ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു:-

أُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡكَٰفِرُونَ حَقّٗاۚ
وَأَعۡتَدۡنَا لِلۡكَٰفِرِينَ عَذَابٗا
مُّهِينٗا ﴿١٥١﴾

﴾151﴿ (അങ്ങിനെയുള്ള) അക്കൂട്ടർ തന്നെയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ അവിശ്വാസികൾ.

അവിശ്വാസികൾക്ക് അപമാനകരമായ ശിക്ഷ നാം ഒരുക്കിവെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

﴾150﴿ إِنَّ ٱلَّذِينَ നിശ്ചയമായും, യാതൊരുകൂട്ടർ يَكۡفُرُونَ അവർ അവിശ്വസിക്കുന്നു بِٱللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ وَرُسُلِهِۦ അവന്റെ റസൂലുകളിലും وَيُرِيدُونَ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു أَن يُفَرِّقُوا അവർ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തു (ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കു—വിവേചനം കാണിക്കു) വാൻ بَيۡنَ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിനിടയിൽ وَرُسُلِهِۦ അവന്റെ റസൂലുകളുടെയും وَيَقُولُونَ അവർ പറയുകയും ചെയ്യുന്നു نُؤۡمِنُ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു بِبَعۡضٖ ചിലരിൽ وَنَكۡفُرُ ഞങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു بِبَعۡضٖ ചിലരിൽ وَيُرِيدُونَ അവർ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു أَن يَتَّخِذُوا അവർ ഉണ്ടാക്കുവാൻ, സ്വീകരിക്കുന്നതിന് بَيۡنَ ذَٰلِكَ അതിനിടയിൽ سَبِيلًا ഒരു മാർഗം ﴾151﴿ أُولَٰٓئِكَ അക്കൂട്ടർ هُمُ അവർ (തന്നെ) ٱلۡكَٰفِرُونَ അവിശ്വാസികൾ حَقّٗا യഥാർത്ഥത്തിൽ, സത്യമായും, ശരിക്ക് وَأَعۡتَدۡنَا നാം ഒരുക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു لِلۡكَٰفِرِينَ അവിശ്വാസികൾക്ക് عَذَابٗا ശിക്ഷ مُّهِينٗا അപമാനകരമായ, നിന്ദ്യമായ

ചില റസൂലുകളിലും അവരുടെ പ്രബോധനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നതായി വാദിക്കുകയും, മറ്റു ചില റസൂലുകളിൽ വിശ്വസിക്കാതെ അവരെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരെയും--വിശേഷിച്ചു യഹൂദികളെയും ക്രിസ്ത്യാനികളെയും-സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. എല്ലാ റസൂലുകളും അല്ലാഹുവിന്റെ ദൗത്യവാഹകൻമാരായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവരാണ്. എല്ലാവരുടെയും ദൗത്യം ഒന്നുതന്നെയാ

ണ്താനും. എന്നിരിക്കെ, ചിലരിൽമാത്രം വിശ്വസിക്കുകയും, ചിലരെ നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് തനി അവിശ്വാസം തന്നെയാണെന്ന് അല്ലാഹു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ وَلَمْ يُفَرِّقُوا۟ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ أُو۟لَـٰٓئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ ۗ

﴿152﴾ അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ റസൂലുകളിലും വിശ്വസിക്കുകയും, അവരിൽ ഒരാൾക്കിടയിലും വ്യത്യാസപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ, അക്കൂട്ടർ-അവർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ വഴിയെ അവൻ നൽകുന്നതാണ്.

وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿١٥٢﴾

അല്ലാഹു വളരെ പൊറുക്കുന്നവനും, കരുണാനിധിയുമാകുന്നു.

﴿152﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവരാകട്ടെ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ റസൂലുകളിലും وَلَمْ يُفَرِّقُوا അവർ വ്യത്യാസം വരുത്തിയതുമില്ല بَيْنَ أَحَدٍ ഒരാൾക്കിടയിലും مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന് أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ വഴിയെ അവൻ അവർക്ക് കൊടുക്കും أُجُورَهُمْ അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ وَكَانَ اللَّهُ അല്ലാഹു ആകുന്നുതാനും غَفُورًا വളരെ പൊറുക്കുന്നവൻ رَحِيمًا കരുണാനിധി.

വിഭാഗം - 22

ഇവിടം മുതൽ ഏതാനും വചനങ്ങളിൽ വേദക്കാരെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങളാകുന്നു.

يَسْـَٔلُكَ أَهْلُ ٱلْكِتَـٰبِ أَن تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَـٰبًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ ۚ

﴿153﴾ (നബിയേ) വേദക്കാർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു. ആകാശത്ത് നിന്ന് ഒരു ഗ്രന്ഥം നീ അവർക്ക് ഇറക്കിക്കൊടുക്കണമെന്ന്!

فَقَدْ سَأَلُوا۟ مُوسَىٰٓ أَكْبَرَ مِن ذَٰلِكَ فَقَالُوٓا۟ أَرِنَا ٱللَّهَ جَهْرَةً

എന്നാൽ, മൂസായോട് അവർ അതിനെക്കാൾ വലിയത് ചോദിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട് : അതായത്, അവർ പറഞ്ഞു: 'ഞങ്ങൾക്ക് നീ അല്ലാഹുവിനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണിച്ചു തരണ' മെന്ന്!

فَأَخَذَتْهُمُ ٱلصَّـٰعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ

അങ്ങനെ അവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം ഇടിത്തീ അവരെ പിടികൂടി

ثُمَّ ٱتَّخَذُوا۟ ٱلْعِجْلَ مِنۢ بَعْدِ مَا

പിന്നെ, വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ തങ്ങൾക്ക് വന്നതിന് ശേഷം അവർ പശുക്കുട്ടിയെ (ദൈവമായി) സ്വീക

جَآءَتۡهُمُ ٱلۡبَيِّنَٰتُ فَعَفَوۡنَا عَن ذَٰلِكَ

രിച്ചു. എന്നിട്ട് അതിനെക്കുറിച്ചു നാം മാപ്പ് നൽകി.

وَءَاتَيۡنَا مُوسَىٰ سُلۡطَٰنًا مُّبِينًا ﴿١٥٣﴾

മൂസാക്കു നാം സ്പഷ്ടമായ അധികൃത രേഖ നൽകുകയും ചെയ്തു.

وَرَفَعۡنَا فَوۡقَهُمُ ٱلطُّورَ بِمِيثَٰقِهِمۡ

《154》അവരുടെ (കരാർ) ഉറപ്പ് സംബന്ധിച്ച് അവരുടെ മീതെ നാം 'ത്വൂർ' (പർവ്വതം) ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു.

وَقُلۡنَا لَهُمُ ٱدۡخُلُواْ ٱلۡبَابَ سُجَّدًا

'നിങ്ങൾ സുജൂദ്' ചെയ്തുകൊണ്ട് (രാജ്യത്തിന്റെ) പടിവാതിൽ കടക്കുവിൻ എന്ന് അവരോട് നാം പറയുകയും ചെയ്തു.

وَقُلۡنَا لَهُمۡ لَا تَعۡدُواْ فِي ٱلسَّبۡتِ

'സബ്ത്തി' ൽ (ശബ്ബത്താചരണത്തിൽ) നിങ്ങൾ അതിക്രമം ചെയ്യരുതെന്നും അവരോട് നാം പറഞ്ഞു.

وَأَخَذۡنَا مِنۡهُم مِّيثَٰقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾

അവരിൽ നിന്ന് നാം കനത്ത (കരാർ) ഉറപ്പ് മേടിക്കുകയും ചെയ്തു.

《153》 يَسۡأَلُكَ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു أَهۡلُ ٱلۡكِتَٰبِ വേദ (ഗ്രന്ഥ) ക്കാർ أَن تُنَزِّلَ നീ ഇറക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ عَلَيۡهِمۡ അവരുടെമേൽ, അവർക്ക് كِتَٰبًا ഒരു ഗ്രന്ഥം مِّنَ ٱلسَّمَآءِ ആകാശത്തുനിന്ന് فَقَدۡ سَأَلُواْ എന്നാൽ അവർ ചോദിച്ചിട്ടുണ്ട് مُوسَىٰٓ മൂസായോട് أَكۡبَرَ കൂടുതൽ (വളരെ) വലിയത് مِن ذَٰلِكَ അതിനെക്കാൾ فَقَالُوٓاْ അതായത് അവർ പറഞ്ഞു أَرِنَا ഞങ്ങൾക്കു നീ കാണിച്ചു തരുക ٱللَّهَ അല്ലാഹുവിനെ جَهۡرَةً പരസ്യമായി, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ فَأَخَذَتۡهُمُ അങ്ങിനെ (എന്നിട്ട്) അവരെ പിടികൂടി ٱلصَّٰعِقَةُ ഇടിത്തീ بِظُلۡمِهِمۡ അവരുടെ അക്രമം നിമിത്തം ثُمَّ ٱتَّخَذُواْ പിന്നെ അവർ ഉണ്ടാക്കി, സ്വീകരിച്ചു ٱلۡعِجۡلَ പശു (മൂരി) ക്കുട്ടിയെ مِنۢ بَعۡدِ ശേഷമായി مَا جَآءَتۡهُمُ അവർക്ക് വന്നതിന്റെ ٱلۡبَيِّنَٰتُ (വ്യക്തമായ) തെളിവുകൾ فَعَفَوۡنَا എന്നിട്ട് നാം മാപ്പ് ചെയ്തു عَن ذَٰلِكَ അതിനെക്കുറിച്ചു وَءَاتَيۡنَا مُوسَىٰ മൂസാക്കു നാം നൽകുകയും ചെയ്തു سُلۡطَٰنًا അധികാരശക്തി (അധികൃതരേഖ-തെളിവ്) مُّبِينًا വ്യക്തമായ 《154》 وَرَفَعۡنَا നാം ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു فَوۡقَهُمُ അവർക്കുമീതെ ٱلطُّورَ ത്വൂറിനെ (പർവ്വതത്തെ-സീനാമലയെ) بِمِيثَٰقِهِمۡ അവരുടെ ഉറപ്പ് (കരാർ) സംബന്ധിച്ചു (നിമിത്തം) وَقُلۡنَا لَهُمُ അവരോട് നാം പറയുകയും ചെയ്തു ٱدۡخُلُواْ നിങ്ങൾ പ്രവേശിക്കുവിൻ ٱلۡبَابَ (പടി) വാതിൽ سُجَّدًا സുജൂദ് ചെയ്യുന്നവരായി (ചെയ്തുകൊണ്ട്) وَقُلۡنَا لَهُمۡ അവരോട് നാം പറയുകയും ചെയ്തു

لاتَعۡدُوا നിങ്ങൾ അതിക്രമിക്കരുത്, ക്രമം തെറ്റരുത് فِي ٱلسَّبۡتِ സബ്തിൽ, ശബ്ബത്താചരണത്തിൽ وَأَخَذۡنَا നാം എടുക്കുക (വാങ്ങുക) യും ചെയ്തു مِنۡهُم അവരിൽ നിന്ന്, അവരോട് مِّيثَٰقًا ഉറപ്പ്, കരാർ, ഉടമ്പടി غَلِيظٗا കനത്ത, ശക്തമായ, കടുത്ത

വേദക്കാരിൽ നിന്നു- യഹൂദികളുടെ ഭാഗത്തു നിന്നു-ണ്ടായ ധിക്കാര പരമായ ഒരു ചോദ്യത്തെക്കുറിച്ചാണ് അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചത്.ഞങ്ങൾ താങ്കളിൽ വിശ്വസിക്കണമെങ്കിൽ മുമ്പ് മൂസാ നബി (അ) ക്ക് ലഭിച്ചതു പോലെ ഒരു വേദഗ്രന്ഥം ആകാശത്തു നിന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് ഇറക്കിത്തരണം, ഞങ്ങൾ താങ്കളിൽ വിശ്വസിക്കണമെന്ന് അതിൽ കൽപിച്ചിരിക്കുകയും വേണം, എന്നാലേ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കൂ എന്നായിരുന്നു അവരുടെ വാദം. ഇത് സദുദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ചോദിച്ചതല്ലെന്നും, തനി ധിക്കാരവും നിഷേധവുമാണ് ഇതിന് അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതെന്നും, ഇതിലും കടന്ന ധിക്കാരങ്ങൾ പലതും പ്രവർത്തിച്ച പാരമ്പര്യം ഉള്ളവരാണ് അവരെന്നും ഉദാഹരണങ്ങൾ നിരത്തിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു സ്ഥാപിക്കുന്നു.

അല്ലാഹുവിനെ നേരിൽ പ്രത്യക്ഷമായി കാണണം. അല്ലാതെ ഞങ്ങൾ നിന്നെ വിശ്വസിക്കുകയില്ല എന്നു മൂസാ നബി (അ) യോട് അവർ പറഞ്ഞത്; അതുമൂലം അവർക്ക് ഇടിത്തീ ബാധിച്ചത്, അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കണ്ടനുഭവിച്ചിട്ട് പിന്നെയും മൂസാ (അ) തൗറാത്തുമായി വന്നപ്പോഴേക്കും പശുക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി ആരാധിച്ചത്, അല്ലാഹു ആ അപരാധം മാപ്പ് ചെയ്തു കൊടുത്തത്, പിന്നെയും അച്ചടക്കരാഹിത്യം മുഴുത്തപ്പോൾ ത്വൂർ പർവ്വതം അവരുടെ തലക്കു മീതെ ഉയർത്തിക്കൊണ്ട് അവരിൽ നിന്ന് കരാറും ഉറപ്പും വാങ്ങിയത്, ബൈത്തുൽ മുഖദ്ദസിലേക്കു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ സുജൂദ് ചെയ്തുകൊണ്ട് പ്രവേശിക്കണമെന്ന കൽപന അവർ നിരസിച്ചത് ; ശനിയാഴ്ച മത്സ്യം പിടിക്കരുതെന്ന് കൽപിച്ചിട്ട് ആ കൽപന ലംഘിച്ചത്, തൗറാത്ത് അനുസരിച്ചു കൊള്ളാമെന്ന പ്രതിജ്ഞക്ക് വിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിച്ചത് എന്നിങ്ങനെ അവരിൽ കഴിഞ്ഞുപോയതും , അവർക്ക് നിഷേധിക്കുവാനാകാത്തതുമായ ഏതാനും സംഭവങ്ങൾ അവരുടെ ധിക്കാരത്തിന് ഉദാഹരണമായി ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു എടുത്തു കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. വിശദീകരണമൊന്നും കൂടാതെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് ഇവിടെ അല്ലാഹു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.പശുക്കുട്ടിയെ ആരാധിച്ചതിനെപ്പറ്റി സൂ: അഅ്റാഫിലും സൂ: ത്വാഹായിലും വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അവിടങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണ്. മറ്റു സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചെല്ലാം സൂറത്തുൽ ബക്വറഃയിൽ മുമ്പ് വേണ്ടത്ര വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ അതൊന്നും കൂടുതൽ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

فَبِمَا نَقۡضِهِم مِّيثَٰقَهُمۡ
وَكُفۡرِهِم بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ
وَقَتۡلِهِمُ ٱلۡأَنۢبِيَآءَ بِغَيۡرِ حَقّٖ
وَقَوۡلِهِمۡ قُلُوبُنَا غُلۡفُۢۚ

(155) എന്നിട്ട് , അവരുടെ (കരാർ) ഉറപ്പ് അവർ ലംഘിച്ചതുകൊണ്ടും, അല്ലാഹുവിന്റെ 'ആയത്തു' [ലക്ഷ്യം] കളിൽ അവർ അവിശ്വസിച്ചതു കൊണ്ടും , ഒരു ന്യായവും കൂടാതെ പ്രവാചകന്മാരെ അവർ കൊലപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടും, 'ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ഉറയി (ട്ടു മൂ) ടപ്പെട്ടവയാകുന്നുവെന്ന്' അവർ പറഞ്ഞതു

കൊണ്ടും (അവർ ശപിക്കപ്പെട്ടു).

بَلْ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾

പക്ഷേ ,(മൂടപ്പെടുകയല്ല-) അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം അല്ലാഹു അവയുടെമേൽ മുദ്രകുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. ആകയാൽ, അൽപമായിട്ടല്ലാതെ അവർ വിശ്വസിക്കുകയില്ല.

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَـٰنًا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾

﴾156﴿ (അതെ) അവരുടെ അവിശ്വാസം കൊണ്ടും, മർയമിന്റെ പേരിൽ വമ്പിച്ച കള്ളാരോപണം അവർ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടും:-

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا ٱلْمَسِيحَ عِيسَى ٱبْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ ٱللَّهِ

﴾157﴿ 'നിശ്ചയമായും, അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലായ മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ എന്ന 'മസീഹി' നെ ഞങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്ന്' അവർ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടും (അവർ ശപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു)

وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَـٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ ۚ

(വാസ്തവമാകട്ടെ) അദ്ദേഹത്തെ അവർ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടുമില്ല, അദ്ദേഹത്തെ അവർ ക്രൂശിച്ചിട്ടുമില്ല താനും. എങ്കിലും , അവർക്ക് തിരിച്ചറിയാതാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

وَإِنَّ ٱلَّذِينَ ٱخْتَلَفُوا۟ فِيهِ لَفِى شَكٍّ مِّنْهُ ۚ مَا لَهُم بِهِۦ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا ٱتِّبَاعَ ٱلظَّنِّ ۚ

നിശ്ചയമായും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായവർ, അദ്ദേഹ (ത്തിന്റെ സംഭവ) ത്തെക്കുറിച്ചു സംശയത്തിൽ തന്നെയാണു (ള്ളത്) . അവർക്ക് അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു യാതൊരു അറിവുമില്ല -ഊഹത്തെ പിൻപറ്റലല്ലാതെ

وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًۢا ﴿١٥٧﴾

ഉറപ്പായും അദ്ദേഹത്തെ അവർ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല:-

بَل رَّفَعَهُ ٱللَّهُ إِلَيْهِ ۚ

﴾158﴿ പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു അവങ്കലേക്ക് ഉയർത്തുകയത്രെ ചെയ്തത്.

وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾

അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

﴾155﴿ فَبِمَا എന്നിട്ടു (അങ്ങനെ) نَقْضِهِمْ അവരുടെ ലംഘനം കൊണ്ട് مِيثَاقَهُمْ അവരുടെ ഉറപ്പിനെ, കരാറിനെ وَكُفْرِهِمْ അവരുടെ അവിശ്വാസം بِآيَاتِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തു (ലക്ഷ്യം-ദൃഷ്ടാന്തം-വചനം) കളിൽ وَقَتْلِهِمُ അവരുടെ കൊലചെയ്യലും الْأَنْبِيَاءَ നബി (പ്രവാചകൻ) മാരെ بِغَيْرِ حَقٍّ ഒരു കാര്യം (ന്യായം-അവകാശം) ഇല്ലാതെ وَقَوْلِهِمْ അവരുടെ വാക്കും, അവർ പറഞ്ഞതും قُلُوبُنَا ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ غُلْفٌ മൂടി (ഉറ) ഇടപ്പെട്ടവയാണ് بَلْ طَبَعَ പക്ഷേ മുദ്രകുത്തിയിരിക്കയാണ് اللَّهُ അല്ലാഹു عَلَيْهَا അവക്കു, അവയുടെ മേൽ بِكُفْرِهِمْ അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം فَلَا يُؤْمِنُونَ അതിനാൽ (എനി) അവർ വിശ്വസിക്കയില്ല إِلَّا قَلِيلًا അൽപമല്ലാതെ ﴾156﴿ وَبِكُفْرِهِمْ അവരുടെ അവിശ്വാസം കൊണ്ടും وَقَوْلِهِمْ അവരുടെ വാക്കു(പറയൽ) കൊണ്ടും عَلَىٰ مَرْيَمَ മർയമിന്റെമേൽ بُهْتَانًا കള്ളാരോപണം, നുണ عَظِيمًا വമ്പിച്ച ﴾157﴿ وَقَوْلِهِمْ അവരുടെ വാക്കും, പറയലും إِنَّا قَتَلْنَا നിശ്ചയമായും ഞങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തി الْمَسِيحَ മസീഹിനെ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ മർയമിന്റെ മകൻ ഈസായെ رَسُولَ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലായ وَمَا قَتَلُوهُ അദ്ദേഹത്തെ അവർ കൊലചെയ്തിട്ടില്ലതാനും وَمَا صَلَبُوهُ അദ്ദേഹത്തെ അവർ ക്രൂശിച്ചിട്ടുമില്ല وَلَٰكِنْ പക്ഷേ شُبِّهَ തിരിച്ചറിയാതാക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണ് (യഥാർത്ഥം തിരിയാതായി) لَهُمْ അവർക്ക് وَإِنَّ الَّذِينَ നിശ്ചയമായും യാതൊരു കൂട്ടർ اخْتَلَفُوا അവർ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിലായി فِيهِ അദ്ദേഹത്തി (ന്റെകാര്യത്തി)ൽ لَفِي شَكٍّ സംശയത്തിൽതന്നെയാണ് مِنْهُ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി مَا لَهُمْ بِهِ അദ്ദേഹത്തെ (അതിനെ) കുറിച്ചു അവർക്കില്ല مِنْ عِلْمٍ അറിവിൽനിന്ന് (ഒന്നും), ഒരറിവും إِلَّا اتِّبَاعَ പിൻപറ്റലല്ലാതെ الظَّنِّ ഊഹത്തെ , ധാരണയെ وَمَا قَتَلُوهُ അദ്ദേഹത്തെ അവർകൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല يَقِينًا ഉറപ്പായിട്ട് ﴾158﴿ بَلْ പക്ഷേ, എന്നാൽ رَفَعَهُ اللَّهُ അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ ഉയർത്തിയിരിക്കയാണ് إِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക്, തന്നിലേക്ക് وَكَانَ اللَّهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു عَزِيزًا പ്രതാപശാലി حَكِيمًا അഗാധജ്ഞൻ, യുക്തിമാൻ

യഹൂദികളെ സംബന്ധിച്ചാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ ശാപകോപങ്ങൾക്ക് പാത്രമായിത്തീർന്നതിനുള്ള ഏതാനും കാരണങ്ങളാണ് അല്ലാഹു എടുത്തു കാട്ടുന്നത്.

(1) കരാറുകളും പ്രതിജ്ഞകളും അവർ ലംഘിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നത്.

(2) അല്ലാഹുവിന്റെ ആയത്തുകളിലുള്ള അവിശ്വാസം. വേദഗ്രന്ഥം മുഖേന ലഭിച്ച ലക്ഷ്യങ്ങളിലും, മൂസാ നബി (അ) യുടെ കൈക്കും മറ്റും വെളിവായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലും, ബുദ്ധിപരമായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലുമുള്ള എല്ലാ അവിശ്വാസവും നിഷേധവും ഇതിൽ ഉൾപെടുന്നു.

(3) യാതൊരു ന്യായവും കൂടാതെ – തനി അക്രമവും ധിക്കാരവുമായി– പല പ്രവാചകൻമാരെയും കൊലപ്പെടുത്തിയത്. ഈ സംഗതികളെക്കുറിച്ചു സൂറത്തുൽ ബക്വറഃ

(61 മുതലായവ) യിൽ മുമ്പു വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്. സൂറത്തുൽ അഅ്റാഫിൽ വെച്ചു എനിയും പല വിവരങ്ങളും കണാവുന്നതുമാകുന്നു إن شاء الله

(4) ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ഉറയിട്ടു മൂടിക്കിടക്കുകയാണ്- നിങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്നതൊന്നും ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് കടക്കുകയില്ല - എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മർക്കട മുഷ്ടി കാണിക്കുകയാണവർ ചെയ്യുന്നത്. ഇതിനെപ്പറ്റി അൽബഖറഃ 88-ാം വചനത്തിലും വ്യാഖ്യാനത്തിലും മുമ്പ് വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ വിജ്ഞാനം കൊണ്ട് നിറയ്ക്കപ്പെട്ട ഉറകളാണ്-അതുകൊണ്ട് എനി പുതുതായ അറിവുകൾക്കൊന്നും അതിൽ സ്ഥാനമില്ല-എന്ന അർത്ഥത്തിലും ആ വാക്ക് വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, രണ്ടായാലും ഒരേ സാരത്തിലാണ് കലാശിക്കുന്നതെന്നും നാമവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്ക് ഉപദേശങ്ങളൊന്നും കടക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളത് ശരി തന്നെയാണെങ്കിലും അതിന് അവർ പറഞ്ഞ കാരണം ശരിയല്ലെന്നും, യഥാർത്ഥ കാരണം മറ്റൊന്നാണെന്നും അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതെ .... بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا (പക്ഷേ, അവരുടെ അവിശ്വാസം നിമിത്തം അല്ലാഹു അവക്ക് മുദ്ര വെച്ചിരിക്കുകയാണ്) ഇതാണതിന് യഥാർത്ഥ കാരണം. അവരുടെ സത്യനിഷേധവും മർക്കട മുഷ്ടിയും അത്രക്ക് മുഴുത്തു പോയിട്ടുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസം അവരുടെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാൻ മാർഗമില്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് സാരം. കവിഞ്ഞപക്ഷം, ഏതെങ്കിലും അൽപം ചില വ്യക്തികൾ വിശ്വസിച്ചെന്നു വരാം. അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽ നാമമാത്രമായ വിശ്വാസം പ്രകടമായെന്നു വരാം. അതിൽ കവിഞ്ഞൊന്നും അവരിൽനിന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല എന്നു കൂടി അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. (فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا) അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ പ്രസ്താവന അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ തന്നെ അനുഭവത്തിൽ കാണാവുന്നതുമാണല്ലോ.

(5) അവിശ്വാസവും, മർയമിന്റെ പേരിൽ വമ്പിച്ച കള്ളാരോപണം പറഞ്ഞുണ്ടാക്കിയതും . മർയം (അ) വ്യഭിചാരിണിയാണെന്നും, ഈസാ (അ)ജാരസന്താനമാണെന്നുമുള്ള യഹൂദ വാദമാണിതുകൊണ്ടു വിവക്ഷ. പിതാവില്ലാതെ ഈസാ (അ)ഭൂജാതനായപ്പോൾ ജനങ്ങൾ മർയമിനെ ആക്ഷേപിക്കയുണ്ടായെന്നും, മർയം മൗനംദീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് തൊട്ടിലിൽ കിടക്കുന്ന കുട്ടിയുടെ നേരെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയെന്നും, താൻ അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാനാകുന്നു-തന്നെ അല്ലാഹു പ്രവാചകനാക്കിയിട്ടുണ്ട്- എന്നും മറ്റും കുട്ടി അവരോട് മറുപടി പറഞ്ഞുവെന്നും സൂറത്തു മർയമിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദ്യം അവർക്ക് മർയമിനെക്കുറിച്ച് സംശയം തോന്നിയെങ്കിലും ഇതോടുകൂടി ആ സംശയം അവസാനിക്കുകയുണ്ടായി. ഇസ്റാഈല്യർക്കിടയിൽ ആദരണീയവും ഉന്നതവുമായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു കുടുംബത്തിലെ അംഗമായിരുന്ന മർയമിനോടും, അസാധാരണമായ നിലയിൽ ജനിച്ച ആ അൽഭുതശിശുവിനോടും അവർ വളരെ ബഹുമാനപൂർവ്വം പെരുമാറിപ്പോരുകയും ചെയ്തു.പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന് പ്രവാചകത്വം സിദ്ധിക്കുകയും അതിനെത്തുടർന്നു അവരുടെ ദുർനടപടികളെയും തോന്നിയവാസങ്ങളെയും ആക്ഷേപിക്കുവാനും സന്മാർഗോപദേശം നൽകുവാനും ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവരുടെ മട്ടുമാറി. അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തോടു പക വെക്കുവാനും തുടങ്ങി . അങ്ങനെ , ആ പഴയ ആരോപണം പൂർവ്വോപരി ശക്തിയായ രൂപത്തിൽ വീണ്ടും അവർ ഘോഷിക്കുകയായി. അതുകൊണ്ടാണ് അതിനെപ്പറ്റി بُهْتَانًا عَظِيمًا (വമ്പിച്ച കള്ളാരോപണം) എന്ന് അല്ലാഹു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത്. (ഈസാ നബി(അ)യുടെ

ജനന സംഭവത്തെപ്പറ്റി സൂ: ആലുഇംറാനിലും സൂ: മർയമിലും വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.)

(6) ഈസാ നബി(അ) യെ തങ്ങൾ ക്രൂശിച്ചു കൊലപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവെന്നുള്ള അവരുടെ അഹങ്കാരവാദം. മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ മസീഹിനെ ഞങ്ങൾ കൊലപ്പെടുത്തി (قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ) എന്നു മാത്രം പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലായ (رَسُولَ اللَّهِ) 'എന്നുകൂടി വിശേഷിപ്പിച്ചത് അവരുടെ പരിഹാസത്തെയും ധിക്കാരത്തെയുമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. മറ്റു പ്രവാചകൻമാരുടെ കൈക്കൊന്നും വെളിപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത പല ദിവ്യ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈക്ക് വെളിപ്പെട്ടു കണ്ടിട്ടുപോലും വ്യഭിചാര പുത്രനെന്നും, ആഭിചാരിയെന്നും കള്ളവാദിയെന്നുമൊക്കെ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ആരോപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവർ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണെന്ന് എങ്ങിനെ സമ്മതിക്കും?!

ഈസാ (അ) ക്രൂശിച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ടുവെന്നു യഹൂദികൾ മാത്രമല്ല, അവരെപ്പോലെ ക്രിസ്ത്യാനികളും വാദിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നു. പക്ഷേ , രണ്ടു കൂട്ടരും തമ്മിൽ വമ്പിച്ച ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്. തങ്ങളുടെ ശത്രുവും വ്യഭിചാരസന്തതിയും കള്ളവാദിയുമാണെന്ന ആരോപണാടിസ്ഥാനത്തിൽ , ആ കൃത്യം തങ്ങളുടെ ധീരതയെയും കീർത്തിയെയും കുറിക്കുന്ന സംഭവമായിട്ടാണ് യഹൂദികൾ കരുതിപ്പോരുന്നതും. (*) ക്രിസ്ത്യാനികളാവട്ടെ മറ്റൊരു വിധത്തിലാണതിനെ വിലയിരുത്തുന്നത്. യഹൂദികളുടെ അക്രമപരവും, വഞ്ചനാപരവുമായ ഒരു കഠിന കഠോര കൃത്യമായിരുന്നു ആ സംഭവമെങ്കിലും ജന്മനാപാപിയായ മനുഷ്യ വർഗത്തിന്റെ പാപഭാരത്തിൽ നിന്ന് മനുഷ്യന് മോചനം ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ടി ദൈവ പുത്രനായ യേശു (ഈസാ-അ) കുരിശു വരിച്ചതായിട്ടാണ് അവരതു കണക്കാക്കുന്നത്. ക്രിസ്തീയ മതത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ അടിത്തറയായി അതവർ ഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

താഴെ വിവരിക്കുന്ന പ്രകാരം- അല്ലാഹു തന്നെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ - കുരിശു സംഭവം നടന്ന കാലത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ അതു സംബന്ധിച്ച പ്രതികരണങ്ങൾ പലതരത്തിലായിരുന്നു. പിന്നീട് കുറേ കഴിഞ്ഞാണ് ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ മേൽ പറഞ്ഞ വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തം രൂഢമൂലമായിത്തീർന്നത്. മനുഷ്യ പിതാവായ ആദം (അ) സ്വർഗത്തിലെ വിലക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷത്തിൽ നിന്ന് ഭുജിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് മനുഷ്യവർഗം മുഴുക്കെ ജൻമനാ പാപികളായെന്നും, ഈ പാപത്തിൽ നിന്ന് മനുഷ്യവർഗത്തെ മോചിപ്പിക്കുവാനായി- മനുഷ്യാരംഭം മുതൽ സുദീർഘമായ ഒരു കാലഘട്ടം കഴിഞ്ഞ ശേഷം ഒരു സുവർണാവസരത്തിൽ- ദൈവം തന്റെ പുത്രനായ യേശുവിനെ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ ഭൂമിയിലേക്കയച്ചുവെന്നും, അദ്ദേഹം കുരിശ് വരിച്ചു അതിനു പരിഹാരം വരുത്തിയെന്നും മറ്റുമാണ് നിലവിലുള്ള ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം. ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബദ്ധവൈരിയായി വർത്തിക്കുകയും, കുരിശു സംഭവം കഴിഞ്ഞ് ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കു ശേഷം പെട്ടന്നൊരു മുഹൂർത്തം നോക്കി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപ്പോസ്തല

(*) പല ക്രിസ്തീയ സഭകളുടെയും പരമാദ്ധ്യക്ഷ സ്ഥാനം വഹിക്കുന്ന റോമിലെ പോപ്പ്, ഏതാണ്ട് രണ്ടായിരം കൊല്ലത്തോളം അവർ യഹൂദികളുടെ മേൽ വെച്ചു കെട്ടിപ്പോന്ന ഈ മഹാപാതകത്തിൽനിന്ന് അൽപം മുമ്പ് അവരെ ശുദ്ധമാക്കി മാപ്പു കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്. പാതിരിമാർ പറയുന്നതെല്ലാം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് മതമാണല്ലോ.

സ്ഥാനം അദ്ദേഹം തന്നെ തനിക്കു നൽകുകയുണ്ടായെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടു കൊണ്ടു രംഗത്തിറങ്ങുകയും ചെയ്ത 'വിശുദ്ധപൗലോസ് ' എന്ന മനുഷ്യൻ (*) രൂപ കൽപന ചെയ്തുണ്ടാക്കിയതാണ് വാസ്തവത്തിൽ ഈ സിദ്ധാന്തം.

കുരിശു സംഭവത്തെ സംബന്ധിച്ചു വിശദമായ വിവരങ്ങളൊന്നും ഖുർആനിൽ ഇല്ല. എങ്കിലും, ആ സംഭവത്തിൽ ഈസാ (അ) കുരിശിൽ തറക്കപ്പെടുകയോ വധിക്കപ്പെടുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, അവർക്ക് യഥാർത്ഥ സംഭവം തിരിച്ചറിയാതെ പോയിരിക്കയാണെന്നും, അങ്ങിനെ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് പറയുന്നവരുടെ അടുക്കൽ ഊഹാപോഹങ്ങളല്ലാതെ യാതൊരു തെളിവുമില്ലെന്നും അർത്ഥശങ്കക്ക് ഇടമില്ലാത്ത വണ്ണം അല്ലാഹു ഖണ്ഡിതമായി പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു.സൂ: ആലുഇംറാൻ 54,55 എന്നീ വചനങ്ങളുടെ വിവരണത്തിൽ ഈ വിഷയകമായി നാം കുറെയെല്ലാം വിശദീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന ഈ രണ്ടു (157,158) വചനങ്ങളും ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു കുരിശു സംഭവത്തിന്റെ പല വശങ്ങളെപ്പറ്റിയും അവിടെ നാം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുമുണ്ട്. (الحمد لله) അതുകൊണ്ട് കൂടുതലൊന്നും ഇവിടെ സംസാരിക്കേണ്ടതില്ല. ബന്ധപ്പെട്ട ചില സംഗതികളിലേക്കു ശ്രദ്ധക്ഷണിക്കുക മാത്രമേ ഇവിടെ ചെയ്യുന്നുള്ളൂ.

(1) ഒരു കുരിശു സംഭവം നടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിൽ ഈസാ (അ) കൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും, യഥാർത്ഥത്തിൽ അവിടെ നടന്നതെന്താണെന്ന് അവർക്ക് തിരിച്ചറിയാതെ പോയതാണെന്നും (وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَـٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ) ആണല്ലോ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. ഈ തിരിച്ചറിയാതിരിക്കലിനുള്ള കാരണം അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. ബൈബ്ളിലെ പുതിയ നിയമ പുസ്തകങ്ങളിൽ ഈ സംഭവത്തെ സംബന്ധിച്ചു വന്ന പ്രസ്താവനകൾ പരിശോധിച്ചാൽ, ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ആൾ ഈസാ (അ) ആയിരുന്നില്ല-അദ്ദേഹമാണെന്ന ധാരണയിൽ മറ്റൊരാളാണ് ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടത്-എന്ന് വരുവാനുള്ള പല സാധ്യതകളും അതിൽ തെളിഞ്ഞു കാണാം. സംഭവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപം -അത് ശരിയോ തെറ്റോ ആവട്ടെ-ഇന്നിന്ന പ്രകാരമാണെന്ന് ബൈബ്ളിന്റെ ഉദ്ധരണികളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നിർണയിച്ചു പറയുക സാധ്യമല്ലതാനും. അത്രയും പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളാണവ. ആ സ്ഥിതിക്ക് وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا (അവർ അദ്ദേഹത്തെ ഉറപ്പായും കൊലചെയ്തിട്ടില്ല) എന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് ക്രിസ്ത്യാനികളും -വായ കൊണ്ടല്ലെങ്കിൽ മനസ്സുകൊണ്ടെങ്കിലും-സമ്മതിക്കാതിരിക്കുവാൻ ന്യായമില്ല.

(2) ഈസായുടെ വിഷയത്തിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നവർ അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു സംശയത്തിൽ തന്നെയാണുള്ളത്. അവർക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ശരിയായ ഒരു വിവരവുമില്ല, അവർ ഊഹത്തെ പിൻപറ്റുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്, അദ്ദേഹത്തെ അവർ കൊന്നുകളഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന യാതൊരു ഉറപ്പും അവർക്കില്ല എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു തറപ്പിച്ചു പറയുന്നു. ഈസാ നബി(അ) യെക്കുറിച്ചു യഹൂദികൾ വ്യഭിചാര പുത്രനെന്നും, ആഭിചാരിയെന്നും കള്ളവാദിയെന്നും പറഞ്ഞുവരുന്നു. അതേ സമയം ക്രിസ്ത്യാനികൾ അദ്ദേഹത്തെ ദൈവപുത്രനെന്നും , അതല്ല ദൈവം തന്നെയാണെന്നും, ത്രിയേകത്വത്തിലെ പുത്രഭൂതമാണെന്നുമൊക്കെ വാദിക്കുന്നു. എല്ലാറ്റിനും ആധാരം ഊഹം തന്നെ. എനി കുരിശു സംഭവത്തെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ , അത്രത്തോളം അഭിപ്രായ ഭിന്നിപ്പുകൾ നിലവിലുള്ള ഒരു സംഭവം വേദക്കാർക്കിടയിൽ

[*] സെന്റ് പോൾ (S. T . Paul) എന്നും بُولس القديس എന്നും പറയുന്നത് പൗലോസിനെപ്പറ്റി തന്നെ.

വേറെയുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. കുരിശിൽ തറച്ചത് യേശുവിനെയല്ല, അദ്ദേഹത്തോട് രൂപസാദൃശ്യമുള്ള വേറെ ഒരാളെയായിരുന്നുവെന്ന് അവരിൽ തന്നെ അഭിപ്രായക്കാരുണ്ട്. കുരിശിൽ തറക്കപ്പെട്ടത് അദ്ദേഹം തന്നെയാണെങ്കിലും അദ്ദേഹം അതിൽ വെച്ച് മരണമടഞ്ഞിട്ടില്ലെന്ന് വേറെ ചിലർ പറയുന്നു.

അതല്ല, കുരിശിൽ വെച്ച് മരിച്ചുവെങ്കിലും പിന്നീട് ഉയിർത്തെഴുനേൽക്കുകയും ശിഷ്യൻമാരെ ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തെന്നാണ് വേറൊരു അഭിപ്രായം. ശരീരം മാത്രം ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു-ആത്മാവ് ഉയർത്തപ്പെട്ടു- എന്നും ചിലർ പറയുന്നു. കൂടാതെ, വേറെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണാം . ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, തങ്ങൾ യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ചു കൊന്നുവെന്ന് അഹങ്കരിക്കുന്ന യഹൂദികൾക്കോ, കുരിശു സംഭവം തങ്ങളുടെ മോക്ഷത്തിനുള്ള ഏകമാർഗമാക്കിത്തീർത്ത ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കോ ആസംഭവത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി ഒരു എത്തും പിടിയുമില്ല. അനേകം ഊഹങ്ങളുണ്ടായിരുന്നതിൽ നിന്ന് ചിലതിന് അവർക്കിടയിൽ ക്രമേണ പ്രചാരണവും സ്ഥിരീകരണവും ലഭിക്കുകയും അത് ക്രിസ്തു മതത്തിന്റെ അടിത്തറയായി ഗണിക്കപ്പെട്ടുവരുകയും ചെയ്തുവെന്നു മാത്രം.

(3) ശരി, ഈസാ (അ) കൊല്ലപ്പെടുകയോ ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. എന്നാൽ പിന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥയെന്തായി? അതെ , بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ (അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ അടുക്കലേക്കു ഉയർത്തി.) അതാണ് സംഭവിച്ചത്. ഉയർത്തൽ എങ്ങനെയാണുണ്ടായത്? ജഡത്തോടുകൂടിയോ അല്ലേ? ഉറക്കത്തിലോ ഉണർച്ചയിലോ? അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ എവിടെയുണ്ട്? അവിടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതരീതി എങ്ങിനെയാണ്? ഇതൊന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിട്ടില്ല. ഉറപ്പിച്ചും വിശദീകരിച്ചും പറയത്തക്ക വേറെ തെളിവുകളുമില്ല. എന്നാൽ, ഈ സംശയങ്ങൾക്ക് സ്വയം സമാധാനം കണ്ടെത്തുവാൻ സഹായകമാകുന്ന ചില വസ്തുതകൾ കൂടി ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാം :-

(ഒന്ന്) 'അദ്ദേഹത്തെ അവർ കൊലപ്പെടുത്തിയിട്ടുമില്ല' എന്നും 'അദ്ദേഹത്തെ അവർ ക്രൂശിച്ചിട്ടുമില്ല' എന്നും പറഞ്ഞതിലെ 'അദ്ദേഹം' എന്ന സർവ്വനാമംകൊണ്ട് വിവക്ഷ ശരീരവും ആത്മാവും ചേർന്നുള്ള ഈസാ നബി(അ)യല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. എന്നിരിക്കെ, അതിനെത്തുടർന്നു بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ (പക്ഷേ, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തെ ഉയർത്തി) എന്ന് പറയുമ്പോൾ അതേ ശരീരവും ആത്മാവും ചേർന്നുള്ള ഈസാ (അ) യെത്തന്നെ ആയിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.മറ്റൊരർത്ഥം കൽപിക്കുന്നത് സാഹസവും യുക്തിഹീനവുമാകുന്നു.

(രണ്ട്) ഒരു അസാധാരണ സംഭവമെന്ന നിലക്കാണ് ഈ ഉയർത്തലിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈസാ നബി (അ) യെക്കുറിച്ച്-അതും കുരിശു സംഭവത്തോട് അനുബന്ധിച്ചുകൊണ്ട്-മാത്രമേ 'തന്നിലേക്കു ഉയർത്തുക എന്ന വാക്ക് അല്ലാഹു പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളൂ. മറ്റേതെങ്കിലും ഒരാളെക്കുറിച്ചോ, ഏതെങ്കിലും സംഭവത്തെത്തുടർന്നോ ഈ പ്രയോഗം ഖുർആനിൽ വന്നിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ മാത്രമാണ് ഉയർത്തിയിരുന്നതെങ്കിൽ , അതിന് ഈസാനബിയുമായോ, കുരിശു സംഭവവുമായോ ഒരു പ്രത്യേക ബന്ധവുമില്ല. എല്ലാ കൊല്ലപ്പെടുന്നവരുടെയും മരണപ്പെടുന്നവരുടെയും ആത്മാവ് ഉയർത്തപ്പെടുക പതിവാണല്ലോ.

(മൂന്ന്) മുമ്പ് വിവരിച്ച കാര്യങ്ങൾക്ക് സ്ഥിരീകരണം നൽകുന്നവിധം അനുയോജ്യമായ വല്ല സമാപന വാക്യങ്ങളുംകൊണ്ട് ആയത്തുകളെ അവസാനിപ്പിക്കുക ഖുർആനിൽ സർവ്വ സാധാരണമാണ്. ഈ വിഷയം അല്ലാഹു അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്

وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا (അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു) എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ്. അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിൽ അവന് തടസ്സമോ പരാജയമോ ബാധിക്കുകയില്ലെന്നും, അവന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നീതിക്കും യുക്തിക്കും നിരക്കുന്നതുമായിരിക്കുമെന്നുമാണല്ലോ ഇതിവിടെ പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം. എല്ലാവരുടെയും ആത്മാവിനെ ഉയർത്തുന്നതുപോലെ ഈസാ (അ)ന്റെ ആത്മാവും ഉയർത്തിയതാണെങ്കിൽ ഈ നാമ വിശേഷങ്ങൾ ഇവിടെ എടുത്തു പറഞ്ഞതിന് വലിയ പ്രസക്തിയൊന്നും കാണുന്നില്ല والله اعلم

(നാല്) ആലുഇംറാനിലെ ആയത്തിന്റെ വിവരണത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതുപോലെ, അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു ഉയർത്തി (رَفَعَهُ ٱللَّهُ) എന്ന് പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ തന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഉയർത്തി (رَفَعَهُ ٱللَّهُ إِلَيْهِ) എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കെകൊണ്ട് -ചില സ്ഥാപിത താൽപര്യക്കാർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ -അദ്ദേഹത്തിന് ഉന്നതമായ സ്ഥാനം നൽകി എന്ന് അതിന് അർത്ഥം കൽപിക്കവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുപോയി എന്ന് മാത്രമേ അർത്ഥമായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ.

(അഞ്ച്) കാലാവസാനത്തിൽ ഈസാ (അ) ഭൂമിയിലേക്ക് ഇറങ്ങിവരുമെന്നും, ഭൂമിയിൽ അദ്ദേഹം നീതി നടത്തുമെന്നും മറ്റും (അടുത്ത വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഉദ്ധരിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള) അനേകം ബലവത്തായ ഹദീഥുകളാൽ സ്ഥാപിതമായതാണ്. ചില തൽപരകക്ഷികൾ ഒഴികെ മുസ്‌ലിംകൾ പൊതുവിൽ അതുശരിവെക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

(ആറ്) അല്ലാഹു തന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഉയർത്തി എന്ന് പറഞ്ഞത് കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം, ആകാശത്തേക്ക്- ഉപരിലോകത്തുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്ഥലത്തേക്ക്-ഉയർത്തി എന്നായിരിക്കാമെന്നല്ലാതെ അതു സംബന്ധിച്ച് നമുക്ക് ഒന്നും തിട്ടപ്പെടുത്തി പറയുക സാധ്യമല്ല.

(ഏഴ്) അദ്ദേഹം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് എവിടെത്തന്നെ ആയിരുന്നാലും അവിടെ ജീവിക്കുവാനാവശ്യമായ എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനവിടെ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാനും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രകൃതം ആ സാഹചര്യങ്ങളുമായി ഇണക്കുവാനും കഴിവുള്ളവനാണല്ലോ അല്ലാഹു. ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കാൻ ഭക്ഷണവും വെള്ളവും വായുവും അനിവാര്യമാക്കിവെച്ച അതേ സ്രഷ്ടാവിനു അവ കൂടാതെ ജീവിക്കാനുള്ള വല്ല വ്യവസ്ഥിതിയും ഏർപ്പെടുത്തുവാനോ , അവിടേക്കു യോജിച്ച വല്ല ജീവിതരീതിയും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാനോ പ്രയാസമൊന്നുമില്ല. നിലവിലുള്ള ഭൗതിക നിയമങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം വ്യത്യസ്തമായിക്കൊണ്ട് പിതാവില്ലാതെ അദ്ദേഹത്തെ ജനിപ്പിക്കുകയും, മറ്റാർക്കും സിദ്ധിക്കാത്ത ഒരു പ്രത്യേകതയായി അദ്ദേഹത്തെ ഭൂമിയിൽ നിന്ന് ഉയർത്തുകയും ചെയ്ത സ്ഥിതിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന് പ്രത്യേകമായ ഒരു ജീവിതരീതി അവിടെ അല്ലാഹു നൽകിയെങ്കിൽ അതിൽ അവിശ്വസനീയമായി ഒന്നും തന്നെയില്ല.

(എട്ട്) ഭൂലോകത്ത് നമ്മുടെ കണക്കു പ്രകാരം കൊല്ലങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ, ഉപരിമണ്ഡലത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കേവലം ദിവസങ്ങളോ, നാഴികകളോ മാത്രമായിരിക്കും അവയെന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ കാര്യകാരണ സഹിതം സ്ഥാപിക്കാറുള്ളതും സ്മരണീയമാകുന്നു. വളരെ ക്ലേശങ്ങൾ സഹിച്ചാണെങ്കിലും ചന്ദ്രഗോളത്തിൽ പോയി മനുഷ്യൻ നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തി തിരിച്ചു പോരുകയും , ചൊവ്വാഗ്രഹത്തിലും മറ്റും ചെന്നു നിരീക്ഷണം നടത്തുവാൻ ശുഭപ്രതീക്ഷയോടെ പരീക്ഷണം നട

ത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്ന ഇക്കാലത്ത് അഖിലാണ്ഡത്തിന്റെ സ്രഷ്ടാവ് ഒരു മനുഷ്യജീവിക്ക് ഈ ഭൗതിക പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ജീവിതം ഉപരിലോകത്ത് എവിടെയെങ്കിലും നൽകുകയെന്നത് സത്യവിശ്വാസികളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒട്ടും വിദൂരമായ കാര്യമല്ല. ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരെ സംബന്ധിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ അദൃശ്യ കാര്യങ്ങളിൽ നിരീക്ഷണം നടത്തി വിധി കൽപിക്കുവാൻ അവർക്ക് സാധ്യവുമല്ല.

وَإِن مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَـٰبِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِۦ قَبْلَ مَوْتِهِۦ ۖ وَيَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾

﴾159﴿ വേദക്കാരിൽ നിന്ന് (ആരും) അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തിന് മുമ്പ് തീർച്ചയായും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കയില്ല. ക്വിയാമത്തു നാളിലാകട്ടെ, അദ്ദേഹം അവരുടെ മേൽ സാക്ഷിയായിരിക്കുകയും ചെയ്യും

﴾159﴿ وَإِنْ ഇല്ല مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ വേദക്കാരിൽ നിന്ന് (ആരും) إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ തീർച്ചയായും (അവൻ) വിശ്വസിക്കാതെ بِهِ അദ്ദേഹത്തിൽ قَبْلَ مَوْتِهِ അദ്ദേഹത്തിന്റെ (അവന്റെ) മരണത്തിന്മുമ്പ് وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ക്വിയാമത്തുനാളിലാകട്ടെ يَكُونُ അദ്ദേഹമായിരിക്കും عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ شَهِيدًا സാക്ഷി

ആദ്യത്തെ വാക്യത്തിന് രണ്ടു പ്രകാരത്തിൽ അർത്ഥം കൽപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒന്ന്: നാം പരിഭാഷയിൽ സ്വീകരിച്ച പ്രകാരം തന്നെ. മറ്റൊന്ന് : 'വേദക്കാരിൽ നിന്ന് ആരും തന്റെ മരണത്തിന് മുമ്പ് അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയില്ല' എന്നാകുന്നു. بِهِ (ബിഹി) എന്ന വാക്കിലെ സർവ്വനാമം (ضمير)കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഈസാ നബി (അ) യാണെന്നുള്ളതിൽ പക്ഷാന്തരമില്ല. مَوْتِهِ (മൗതിഹി) എന്ന വാക്കിലെ സർവ്വനാമം കൊണ്ടുദ്ദേശ്യം ഈസാ (അ) തന്നെ ആയിരിക്കുവാനും, വേദക്കാരിൽ നിന്നുള്ള ഓരോരുത്തനും ആയിരിക്കുവാനും സാധ്യതയുള്ളതാണ് ഈ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് കാരണം. ഒന്നാമത്തേതനുസരിച്ച് ആ വാക്യത്തിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: ഈസാ (അ) മരണപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ്- അദ്ദേഹം വീണ്ടും ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങി വന്ന ശേഷം ഭൂമിയിൽ വെച്ചു മരണമടയുന്നതിനു മുമ്പ്-അക്കാലത്തുള്ള വേദക്കാരിൽ ആരും അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. രണ്ടാമത്തെതനുസരിച്ചു സാരം ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: വേദക്കാരായ ഓരോ ആളും അയാൾ മരണപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ് - അഥവാ മരണം കണ്ണിൽ കാണുകയും ഈ ലോകവുമായുള്ള ബന്ധം മുറിഞ്ഞു പോകുകയും ചെയ്യുന്ന അവസരത്തിൽ - അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കയില്ല. എന്നുവെച്ചാൽ, അതേവരെ താൻ ഈസാ (അ) നെക്കുറിച്ചു വെച്ചുപുലർത്തിപ്പോന്ന വിശ്വാസങ്ങളെല്ലാം തെറ്റാണെന്ന് ആ അവസരത്തിൽ അവനു ബോധ്യപ്പെടുകയും, ശരിയായ വിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന് താൽപര്യം. ഈ രണ്ടു അഭിപ്രായക്കാരിലും സ്വഹാബികളും , താബിഉകളുമടക്കം പല ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളെയും കാണാവുന്നതാണ്.

വാസ്തവത്തിൽ വേദക്കാരുടെ മാത്രമല്ല, പിഴച്ച വിശ്വാസമാർഗങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച എല്ലാവരുടെയും സ്ഥിതി ഒരേമാതിരി തന്നെയായിരിക്കും. അതായത് മരണവേളയിൽ അതേവരെയുള്ള പിഴച്ച വിശ്വാസങ്ങളിൽ നിന്ന് അവർ ഖേദിച്ചു മടങ്ങുകയും യഥാർത്ഥ

വിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ , ആ സമയത്തുള്ള ആ വിശ്വാസം കൊണ്ട് യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടാകുവാനില്ല. ഈ സംഗതി ക്വുർആൻ കൊണ്ടും നബിവാക്യങ്ങൾ കൊണ്ടും വ്യക്തമായി അറിയപ്പെട്ടതാകുന്നു. അതോടുകൂടി بِهِ (ബിഹി) എന്നതിലെ സർവ്വനാമം ഈസാ നബി (അ)യെ ഉദ്ദേശിച്ചായ സ്ഥിതിക്ക്-സാധാരണഗതിയിൽ مَوْتِهِ (മൗതിഹി)എന്നതിലെ സർവ്വനാമവും അദ്ദേഹത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കുവാനാണ് കൂടുതൽ ന്യായവും കാണുന്നത്. الله اعلم

രണ്ടഭിപ്രായങ്ങൾക്കും നിദാനമായ പല രിവായത്തുകളും ഉദ്ധരിച്ചശേഷം മഹാനായ ഇബ്നുജരീർ (റ) ഒന്നാമത്തെ അഭിപ്രായമാണ് ശരിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. അദ്ദേഹം ശരിവെച്ചതു തന്നെയാണ് ശരിയെന്ന് വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് ഇബ്നു കഥീർ (റ) അതിന് പറഞ്ഞ ന്യായം ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. അതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാണ്: 'ഈസാ നബി (അ) യെ തങ്ങൾ കൊല ചെയ്യുകയോ ക്രൂശിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന യഹൂദികളുടെ വാദത്തെയും, അജ്ഞരായ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആ വാദം സമ്മതിച്ചു വരുന്നതിനെയും ഖണ്ഡിക്കലാണ് കഴിഞ്ഞ വചനങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം. കാര്യം അവർ പറയുന്നത് പോലെയല്ല, അദ്ദേഹത്തോട് സദൃശ്യമായി തോന്നിയ ഒരാളെ മാത്രമാണവർ കൊന്നത്. യഥാർത്ഥം അവർക്ക് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞതുമില്ല, അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹു തന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഉയർത്തുകയാണുണ്ടായത് എന്നൊക്കെയാണ് അല്ലാഹു ആ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചത്. അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടെന്നും , ഭാവിയിൽ ഇറങ്ങിവന്നു ഇവിടെ പലതും പ്രവർത്തിക്കുമെന്നും, ഇസ്ലാമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും അദ്ദേഹം അംഗീകരിക്കുകയില്ലെന്നും ധാരാളം ഹദീഥുകളാൽ സ്ഥാപിതമായിട്ടുണ്ട്. എന്നിരിക്കെ, അവിശ്വാസികളായ എല്ലാ വേദക്കാരും (അദ്ദേഹം ഇറങ്ങിവരുന്ന) ആ അവസരത്തിൽ വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നു പറയുന്നതിനാണ് ഇവിടെ യോജിപ്പുള്ളത്. മരണവേളയിൽ-വിശ്വാസം ഫലം ചെയ്യാത്ത അന്ത്യഘട്ടത്തിൽ-എല്ലാ അവിശ്വാസികളും മുഹമ്മദ് നബി ﷺയിലും, ഈസാ നബി (അ) യിലും വിശ്വസിക്കുമെന്നുള്ളത് യഥാർത്ഥം തന്നെ. എങ്കിലും, ഇവിടത്തെ സന്ദർഭം അത് വിവരിക്കുന്ന സന്ദർഭമല്ല.

ഇമാം ഇബ്നുതൈമിയ്യ (റ) ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ഖണ്ഡനമായി രചിച്ച **الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح** (മസീഹിന്റെ മതത്തെ മാറ്റി മറിച്ചവർക്ക് ശരിയായ മറുപടി) എന്ന പ്രസിദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ (*) ഈ ആയത്ത് ഉദ്ധരിച്ചു വ്യാഖ്യാനിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാം ഒന്നാമതായി ഉദ്ധരിച്ച ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായത്തെ ശരിവെച്ചും രണ്ടാമത്തെ അഭിപ്രായത്തെ വിമർശിച്ചും കൊണ്ടുള്ള ആ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ, ഇബ്നുകഥീർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ന്യായത്തിന് ഒരു വിശദീകരണവും, ശ്രദ്ധേയമായ വേറെ ചില ന്യായങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതിങ്ങിനെ ഗ്രഹിക്കാം:-

(1) വേദക്കാരിൽപെട്ട ആരും തീർച്ചയായും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കയില്ല (وَإِن مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്.യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളുമാണ് വേദക്കാർ. അപ്പോൾ, ഈസാ (അ) കള്ളവാദിയാണെന്ന് വാദിക്കുന്ന യഹൂദികളും, അദ്ദേഹം ദൈവപുത്രനാണെന്ന് വാദിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലും അടിമയുമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുകയില്ല എന്നാണിതിന്റെ അർത്ഥം. മരണവേളയിൽ യഥാർത്ഥമായ വിശ്വാസം വിശ്വസിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ വേദക്കാരും അല്ലാത്തവരുമെന്ന വ്യത്യാസം ഇല്ല .ആ

(*) الجواب الصحيح ص ٢٨٣ ـ ج ٢ طبع مطابع المجد التجارية

വിശ്വാസം ഈസാ (അ) നെക്കുറിച്ചു മാത്രവുമായിരിക്കയില്ല. അവർ മുമ്പ് ഏതിനെയെല്ലാം നിഷേധിച്ചു വന്നിരുന്നുവോ അതിന്റെയെല്ലാം സത്യാവസ്ഥ അവർക്ക് അപ്പോൾ ബോധ്യപ്പെടുകയും അതിലെല്ലാം അവർ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

(2) لَيُؤْمِنَنَّ (തീർച്ചയായും അവർ വിശ്വസിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും) എന്നു ശപഥ (الْقَسَمَ) രൂപത്തിലുള്ള ക്രിയ ഭാവികാലത്തെ കുറിക്കുന്നത് (المستقبل) ആയിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അപ്പോൾ അത് (ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം) അല്ലാഹു ഈ വിവരം (ക്വുർആനിൽ) അറിയിച്ചത് മുതൽക്കുള്ള ആളുകളെക്കുറിച്ചായിരിക്കുവാനേ തരമുള്ളൂ. അഥവാ മരണവേളയിലുണ്ടാകുന്ന വിശ്വാസത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് അതെന്നുവെക്കുന്ന പക്ഷം, അതിന് മുമ്പുള്ളവർക്കും പിമ്പുള്ളവർക്കും അതിൽ പ്രത്യേകതയൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കുവാനില്ലല്ലോ.

(3) قَبْلَ مَوْتِهِ (മരണത്തിന് മുമ്പ്) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. (മരണവേളയിൽ എന്നോ മരണശേഷം എന്നോ അല്ല) ഈസാ നബി (അ) യുടെ മരണത്തിനു മുമ്പ്-അതായത്, അദ്ദേഹം ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങിവന്നു മരണമടയുന്നതിനുമുമ്പ്- അദ്ദേഹത്തിൽ അവർ വിശ്വസിക്കും എന്നായിരിക്കണം ഇതിന്റെ അർത്ഥം. അഥവാ, വേദക്കാരുടെ മരണത്തിനുമുമ്പ്- അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കും എന്നായിരിക്കണമല്ലോ അർത്ഥം. ഇതു ശരിയല്ലെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.

അവസാനകാലത്ത് ഈസാ (അ) ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങിവരും, അദ്ദേഹം ഭൂമിയിൽ നീതി നടത്തുകയും ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യും, അദ്ദേഹം ദജ്ജാലിനെ കൊലപ്പെടുത്തും എന്നൊക്കെ വളരെ ഹദീഥുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് ഒന്നുമാത്രം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. നബിﷺ അരുളിച്ചെയ്തതായി അബൂഹുറയ്റഃ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു: 'നീതിമാനായ ഒരു വിധി കർത്താവായ നിലയിൽ ഇബ്നുമർയം(ഈസാ-അ) നിങ്ങളിൽ ഇറങ്ങി വരുവാൻ സമയം അടുത്തുവരുന്നു. അദ്ദേഹം ദജ്ജാലിനെ കൊലപ്പെടുത്തും; പന്നികളെ കൊല്ലും; കുരിശു മുറിച്ചു കളയും, കപ്പം (കരം) നിറുത്തൽ ചെയ്യും; ധനം സ്വീകരിക്കാൻ ഒരാളും ഉണ്ടാകാതിരിക്കുകയും, ദുൻയാവിനെയും അതിലുള്ളതിനെയുംകാൾ ഒരു സുജൂദ് ഉത്തമമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമാറ് (അക്കാലത്ത്) ധനം ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും.' ഈ നബി വചനം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് അബൂഹുറയ്റഃ (റ) ഇങ്ങിനെ പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നു: 'നിങ്ങൾ വേണമെങ്കിൽ (ഇതിനു തെളിവായി)...وَإِن مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ എന്ന ഈ വചനം ഓതിക്കൊള്ളുക.' (ബുഖാരിയും, മുസ്‌ലിമും അടക്കം പല ഹദീസു പണ്ഡിതൻമാരും പല മാർഗങ്ങളിലൂടെ രേഖപ്പെടുത്തിയതാണിത്.)

മസീഹുദ്ദജ്ജാൽ (المسيح الدجال) എന്ന ഒരു യഹൂദനായ കള്ളവാദി അവസാനകാലത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമെന്നും, അസാധാരണമായ പല കടുംകൃത്യങ്ങൾ നടത്തുവാനുള്ള കഴിവ് അവനുണ്ടായിരിക്കുമെന്നും, അതുവഴി അവൻ ജനങ്ങളെ വഴിപിഴപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും, യഹൂദികളായിരിക്കും അവന്റെ പ്രധാന അനുയായികളെന്നും, ഈസാ നബി (അ) യുടെ കൈക്കായിരിക്കും അവൻ കൊല്ലപ്പെടുകയെന്നും അനേകം ഹദീഥുകളിൽ വന്നിട്ടുള്ളതാണ്. 'യഅ്ജൂജ്-മഅ്ജൂജി ' ന്റെ പുറപ്പാട്, ദജ്ജാലിന്റെ വരവ്, ഈസാ നബി (അ) യുടെ വരവ്, സൂര്യൻ പടിഞ്ഞാറു നിന്നു ഉദയം ചെയ്യൽ എന്നിങ്ങനെയുള്ള ചില സംഭവങ്ങൾ ലോകാവാസന കാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണെന്ന് പ്രവചിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പല നബി വചനങ്ങൾ വേറെയും ഉണ്ട് . ഇവയിൽ ചിലതിനെപ്പറ്റി ചില പരാമർശങ്ങൾ 43: 61; 27: 82 എന്നീ വചനങ്ങളിലും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലും കാണാം. യഅ്ജൂജ് -മഅ്ജൂജിനെപ്പറ്റി സൂറത്തുൽ കഹ്ഫിനു ശേഷമുള്ള വ്യാഖ്യാനക്കുറിപ്പിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ഭാവി കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ബലവത്തായ ഹദീഥുകളിൽ വ്യക്തമായ ഭാഷയിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നതിനപ്പുറം കടന്നു വല്ല വിശദീകരണവും നൽകുവാൻ നമുക്ക് നിവൃത്തിയില്ല. യുക്തിന്യായങ്ങൾ മൂലമോ, ഭൗതികശാസ്ത്ര സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ അവയെ നിഷേധിക്കുകയോ , പുതിയ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ നൽകി തൃപ്തി അടയുകയോ ചെയ്‌വാൻ ക്വുർആനിലും ഹദീഥിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു. ഒരുകാലത്ത് അലങ്കാരപ്രയോഗങ്ങളെന്നോ, പ്രത്യക്ഷാർത്ഥത്തിൽ സംഭവ്യമല്ലെന്നോ കരുതപ്പെട്ടിരുന്നതും , അതേ സമയത്ത് ഹദീഥുകളിൽ തുറന്ന ഭാഷയിൽ പ്രവചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ പല കാര്യങ്ങളും. അക്ഷരം പ്രതി പുലർന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിന് പല ഉദാഹരണങ്ങളും നമ്മുടെ അനുഭവത്തിലുണ്ട്. അതുപോലെ ഇതേവരെപുലർന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത പലതും ഭാവിയിൽ പുലർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്ന് നമുക്ക് ഉറപ്പിച്ചും തറപ്പിച്ചും പറയാവുന്നതാണ്. സാധാരണ ഗതിയിൽ വിദൂരമായിത്തോന്നുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ -കുറഞ്ഞപക്ഷം -യഥാർത്ഥ ഉദ്ദേശ്യം അല്ലാഹുവിനും റസൂലിനും അറിയാമെന്നുവെച്ച് മൗനമവലംബിക്കുകയാണ് നാം ചെയ്യേണ്ടത്. അല്ലാത്തപക്ഷം, അത് വമ്പിച്ച അപകടത്തിൽ ചാടിച്ചേക്കുമെന്ന് ഓർക്കേണ്ടതാണ്. നമസ്കാരങ്ങളിലും മറ്റും ദജ്ജാലിന്റെ കുഴപ്പങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ നബിﷺ കൽപിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ നിന്ന് അവൻ മൂലം സംഭ വിക്കുന്ന ആപത്തുകൾ അതിഭയങ്കരങ്ങളാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്. വന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതും, വരുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതുമായ ഏറ്റവും ദുഷിച്ച ആൾ (شر غائب ينتظر) എന്നാണ് ഒരു ഹദീഥിൽ നബിﷺ അവനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. (തി) അവന്റെ കുഴപ്പങ്ങളിലും അക്രമങ്ങളിലും അകപ്പെടാതെ അല്ലാഹു നമ്മെ കാത്തുരക്ഷിക്കട്ടെ. ആമീൻ.

ഈസാ നബി (അ) യെ സംബന്ധിച്ചു ക്വുർആനിലും ഹദീഥിലും പ്രസ്താവിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ ചിലത് ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുകയും, ചിലത് നിഷേധിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് വടക്കേ ഇന്ത്യയിലെ 'ക്വാദിയാൻ' എന്ന സ്ഥലത്ത് നബിത്വവാദവുമായി വെളിപ്പെട്ട അഹ്മദ്ഗുലാം അയാളുടെ പുതിയ മതത്തിന്റെ അടിത്തറക്ക് അവസാന രൂപം നൽകിയിരിക്കുന്നത് എന്ന വസ്തുത ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു.

ക്വിയാമത്ത് നാളിൽ അദ്ദേഹം-ഈസാ (അ) -അവരുടെ മേൽ സാക്ഷിയായിത്തീരും (وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا) എന്ന വാക്യത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണ്. തന്നെ നിഷേധിക്കുകയും, ആക്രമിക്കുകയും, കുരിശിലേറ്റുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്ത ശപിക്കപ്പെട്ട യഹൂദികളുടെയും, തന്റെ വിഷയത്തിൽ അതിരുകവിയുകയും തന്നെ ദൈവമായി ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തു വഴിപിഴച്ചുപോയ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും ചെയ്തികൾക്ക് എതിരായി അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ അദ്ദേഹം സാക്ഷ്യം സമർപ്പിക്കുമെന്ന് സാരം. സൂ : മാഇദഃ : 119 മുതൽ 122 വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ ഈ സാക്ഷ്യത്തെപ്പറ്റി ചില വിശദീകരണങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. إن شاء الله

فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ

﴿160﴾ **അങ്ങനെ, യഹൂദരായവരിൽ നിന്നുള്ള ഒരു (വമ്പിച്ച) അക്രമം നിമിത്തം, അവർക്ക് അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചില നല്ലതായ വസ്തുക്കളെ അവരുടെ മേൽ നാം നിഷിദ്ധ**

وَبِصَدِّهِمْ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾

മാക്കി. (കൂടാതെ) അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് (ജനങ്ങളെ) ധാരാളമായി അവർ തടഞ്ഞതു കൊണ്ടും:-

وَأَخْذِهِمُ ٱلرِّبَوٰا۟ وَقَدْ نُهُوا۟ عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَٰلَ ٱلنَّاسِ بِٱلْبَـٰطِلِ ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَـٰفِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾

﴾161﴿ അവരോട് പലിശയെക്കുറിച്ചു വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നിട്ടും അവരത് മേടിച്ചതുകൊണ്ടും, അന്യായമായി മനുഷ്യരുടെ സ്വത്തുക്കളെ അവർ തിന്നുന്നതുകൊണ്ടും (കൂടിയാണത്).

അവരിൽ നിന്നുള്ള അവിശ്വാസികൾക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷ നാം ഒരുക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

﴾160﴿ فَبِظُلْمٍ അങ്ങനെ ഒരു (വമ്പിച്ച) അക്രമം കൊണ്ട് (നിമിത്തം) مِنَ الَّذِينَ യാതൊരുവരിൽ നിന്ന് هَادُوا യഹൂദികളായ حَرَّمْنَا നാം നിഷിദ്ധമാക്കി عَلَيْهِمْ അവരുടെ മേൽ طَيِّبَاتٍ ചില നല്ല വസ്തുക്കളെ أُحِلَّتْ അനുവദനീയമാക്കപ്പെട്ട لَهُمْ അവർക്ക് وَبِصَدِّهِمْ അവർ തിരിച്ചു വിട്ടതുകൊണ്ടും, തിരിഞ്ഞു പോയതു നിമിത്തവും عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് كَثِيرًا വളരെ ആളുകളെ , ധാരാളമായി ﴾161﴿ وَأَخْذِهِمُ അവർ വാങ്ങിയതും الرِّبَا പലിശ وَقَدْ نُهُوا അവർ വിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടുതാനും عَنْهُ അതിനെപ്പറ്റി وَأَكْلِهِمْ അവർ തിന്നതും أَمْوَالَ النَّاسِ മനുഷ്യരുടെ സ്വത്തുക്കൾ بِالْبَاطِلِ അന്യായമായി وَأَعْتَدْنَا നാം ഒരുക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്നുള്ള അവിശ്വാസികൾക്ക് عَذَابًا أَلِيمًا വേദനയേറിയ ശിക്ഷ.

153-ാം വചനം മുതൽ യഹൂദികളുടെ നിഷേധവും അക്രമങ്ങളും ആയിരുന്നുവല്ലോ സംസാര വിഷയം. സന്ദർഭവശാൽ ഇടക്കുവെച്ചു കുരിശു സംഭവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥം ഇന്നതാണെന്ന് വിവരിച്ചു. വീണ്ടും ആദ്യത്തെ വിഷയത്തിലേക്കു തന്നെ സംസാരഗതി തിരിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. മുമ്പ് വിവരിച്ചതിനു പുറമെ, അല്ലാഹുവിന്റെ സത്യമാർഗത്തിൽ നിന്ന് സ്വയം തിരിഞ്ഞു പോകുകയും മറ്റുള്ളവരെ ധാരാളക്കണക്കിൽ വഴി തെറ്റിക്കുകയും ചെയ്യുക, പലിശ വാങ്ങരുതെന്നു കർശനമായി നിരോധിച്ചിട്ടും അതു വകവെക്കാതെ പലിശ വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുക, പലിശ ഇടപാടുകളും കൈക്കൂലി വാങ്ങലും പോലെയുള്ള നിഷിദ്ധ മാർഗങ്ങളിലൂടെ ധനം സമ്പാദിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള അവരുടെ അക്രമങ്ങൾ നിമിത്തം - ഐഹികമായ ഒരു ശിക്ഷയെന്ന നിലക്ക് - മുമ്പ് അവർക്ക് അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ചില നല്ലതായ വസ്തുക്കളെ അല്ലാഹു അവർക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കിക്കൽപിച്ചു. പരലോക ശിക്ഷ വേറെ ഉണ്ട്താനും എന്നത്രെ ഈ വചനങ്ങളിൽ പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം. പരലോക ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവരിൽ നിന്നുള്ള അവിശ്വാസികൾക്ക് ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു (لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ) എന്നു പറഞ്ഞതിൽ

നിന്ന് യഹൂദികളിൽ ചിലരെങ്കിലും അവിശ്വാസികളല്ലാത്തവരുണ്ടെന്ന് വരുന്നു. അവർ ആരാണെന്ന് അടുത്ത വചനത്തിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.

നിരോധിക്കപ്പെട്ട ആ വസ്തുക്കൾ ഏതെല്ലാമായിരുന്നുവെന്ന് ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. നഖമുള്ള എല്ലാ വസ്തുക്കളും, പശു, ആട് എന്നിവയുടെ കൊഴുപ്പുകളും അവരുടെ ധിക്കാരം നിമിത്തം അവർക്ക് നിഷിദ്ധമാക്കപ്പെട്ടുവെന്ന് സൂ : അൻആം 146 ൽ വരുന്നുണ്ട് . അവയായിരിക്കാം – ഒരു പക്ഷേ, അവയും വേറെ ചിലതും കൂടിയായിരിക്കാം – ഇവിടെയും ഉദ്ദേശ്യം. അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് ജനങ്ങളെ തടയുന്നതിൽ പല സമുദായങ്ങൾക്കും പങ്കുണ്ടെങ്കിലും യഹൂദികളുടെ ചരിത്രം എല്ലാവരെയും കവച്ചു വെക്കുന്നതാകുന്നു. ഇസ്റാഈലി പ്രവാചകൻമാരുടെ കാലങ്ങളിൽ അവരുടെ ചരിത്രം എങ്ങിനെയായിരുന്നുവെന്ന് അല്ലാഹു നമുക്ക് വിവരിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനു ശേഷമുള്ള കാലത്തെ സ്ഥിതിയാവട്ടെ, അതിലധികം ശോചനീയവുമാണ്. കമ്മ്യൂണിസം, നിരീശ്വരപ്രസ്ഥാനം, ധാർമിക അരാജകത്വം തുടങ്ങിയവ പരിശോധിച്ചാൽ അവയുടെയെല്ലാം സ്ഥാപക നേതാക്കൾ യഹൂദികളാണെന്ന് കാണാവുന്നതു തന്നെ ഇതിന് മതിയായ തെളിവാകുന്നു. പലിശ, കൈക്കൂലി മുതലായ അന്യായ മാർഗങ്ങളിലൂടെ അന്യരുടെ ധനം ചൂഷണം ചെയ്യുന്നതിലുള്ള അവരുടെ താൽപര്യവും വൈദഗ്ദ്ധ്യവും ലോക പ്രസിദ്ധമാണ്. ബാങ്കുകൾ തുടങ്ങിയ പലിശ സ്ഥാപനങ്ങളുടെ ഉൽഭവംപോലും യഹൂദികളിൽ നിന്നാണെന്ന് വരുമ്പോൾ , അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രസ്താവനയിലടങ്ങിയ ഗൗരവം ഏറെക്കുറെ ഊഹിക്കാവുന്നതാണ്. ബൈബ്ളിന്റെ പഴയ നിയമത്തിൽ അവർക്ക് വിരോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കാര്യങ്ങളുടെയും, അവർക്ക് നിർബന്ധമാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കാര്യങ്ങളുടെയും ഒരു നീണ്ട പട്ടിക കാണാം. (പുറപ്പാട് : അദ്ധ്യായം 20 മുതൽ ഏതാനും അദ്ധ്യായങ്ങളും മറ്റും നോക്കുക.) കൂട്ടത്തിൽ പലിശ ഇടപാടുകളെക്കുറിച്ചും (പുറപ്പാട് 22 : 25; ലേവ്യർ 25 : 36 മുതലായവയിൽ) കാണാവുന്നതാണ്.

لَّٰكِنِ ٱلرَّٰسِخُونَ فِى ٱلْعِلْمِ مِنْهُمْ وَٱلْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ ۚ وَٱلْمُقِيمِينَ ٱلصَّلَوٰةَ ۚ وَٱلْمُؤْتُونَ ٱلزَّكَوٰةَ وَٱلْمُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْءَاخِرِ أُو۟لَٰٓئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

﴿162﴾ എങ്കിലും, അവരിൽ നിന്നും അറിവിൽ അടിയുറച്ചവരും, സത്യവിശ്വാസികളും, നിനക്ക് ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും, നിനക്ക് മുമ്പ് ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും വിശ്വസിക്കുന്നു : (വിശേഷിച്ച്) നമസ്കാരം നിലനിർത്തുന്നവരും, 'സകാത്ത്' കൊടുക്കുന്നവരും, അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നവരും.

അക്കൂട്ടർ, അവർക്ക് വഴിയെ നാം വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്.

﴿162﴾ لَٰكِنِ എങ്കിലും الرَّاسِخُونَ അടിയുറച്ചവർ, പൂണ്ടു പിടിച്ചവർ فِي الْعِلْمِ അറി

വിൽ, ജ്ഞാനത്തിൽ مِنْهُمْ അവരിൽ നിന്ന് وَالْمُؤْمِنُونَ വിശ്വാസികളും يُؤْمِنُونَ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നതാണ് بِمَا أُنْزِلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിൽ إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക് وَمَا أُنْزِلَ ഇറക്കപ്പെട്ടതിലും مِنْ قَبْلِكَ നിനക്കു മുമ്പായി وَالْمُقِيمِينَ നിലനിർത്തുന്നവരെയും (പ്രത്യേകം പറയുന്നു) الصَّلَاةَ നമസ്കാരം وَالْمُؤْتُونَ കൊടുക്കുന്നവരും الزَّكَاةَ സകാത്ത് وَالْمُؤْمِنُونَ വിശ്വസിക്കുന്നവരും بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ അന്ത്യനാളിലും أُولَٰئِكَ അക്കൂട്ടർ سَنُؤْتِيهِمْ വഴിയെ അവർക്കുനാം കൊടുക്കും أَجْرًا പ്രതിഫലം عَظِيمًا വമ്പിച്ച, മഹത്തായ

വേദക്കാരെപ്പറ്റി പൊതുവെയും, യഹൂദികളെപ്പറ്റി പ്രത്യേകിച്ചും പലതും വിവരിച്ചുകൊണ്ട് അവരിൽ നിന്നുള്ള അവിശ്വാസികൾക്കു വേദനയേറിയ ശിക്ഷ-നരകം- ഒരുക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് കഴിഞ്ഞ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. എന്നാൽ, അവരിൽ വേണ്ടത്ര അറിവും വിശ്വാസവുമുള്ള ചിലർ ഉണ്ടെന്നും, അവർക്ക് വമ്പിച്ച പ്രതിഫലം അല്ലാഹു നൽകുന്നതാണെന്നും ഈ വചനത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. യഹൂദികളിൽ നിന്ന് ഇസ്‌ലാമിനെ അംഗീകരിച്ച അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു സലാം (റ) പോലെയുള്ള ചുരുക്കം വ്യക്തികളും ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ നിന്ന് ഇസ്‌ലാമിൽ വന്നവരും ഇതിനു ഉദാഹരണമാണ്.

വിഭാഗം - 23

إِنَّآ أَوْحَيْنَآ إِلَيْكَ كَمَآ أَوْحَيْنَآ إِلَىٰ نُوحٍ وَٱلنَّبِيِّـۧنَ مِنۢ بَعْدِهِۦ ۚ

﴾163﴿ **(നബിയേ,) നിശ്ചയമായും, നൂഹിനും, അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷമുള്ള നബിമാർക്കും നാം 'വഹ്‌യ്' [ദിവ്യബോധനം] നൽകിയതുപോലെ, നിനക്കും നാം 'വഹ്‌യ്' നൽകിയിരിക്കുന്നു.**

وَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ وَإِسْمَـٰعِيلَ وَإِسْحَـٰقَ وَيَعْقُوبَ وَٱلْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَـٰرُونَ وَسُلَيْمَـٰنَ ۚ وَءَاتَيْنَا دَاوُۥدَ زَبُورًا ﴿١٦٣﴾

ഇബ്റാഹീമിനും, ഇസ്മാഈലിനും, ഇസ്ഹാകിനും, യഅ്കൂബിനും (അദ്ദേഹത്തിന്റെ) സന്തതികൾക്കും, ഈസാക്കും, അയ്യൂബിനും, യൂനുസിനും, ഹാറൂന്നും, സുലൈമാന്നും നാം 'വഹ്‌യ്' നൽകിയിരിക്കുന്നു. ദാവൂദിന് നാം 'സബൂറും' [ഒരു പ്രത്യേക ഏടും] കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

﴾163﴿ إِنَّآ أَوْحَيْنَآ നിശ്ചയമായും നാം വഹ്‌യ് നൽകിയിരിക്കുന്നു إِلَيْكَ നിനക്ക് كَمَآ أَوْحَيْنَآ നാം വഹ്‌യ് നൽകിയപോലെ إِلَىٰ نُوحٍ നൂഹിന്, നൂഹിലേക്ക് وَٱلنَّبِيِّـۧنَ നബിമാർക്കും -مِنۢ بَعْدِهِۦ അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷമുള്ള وَأَوْحَيْنَآ നാം വഹ്‌യ് നൽകുകയും ചെയ്തു إِلَىٰٓ إِبْرَٰهِيمَ ഇബ്റാഹീമിന് وَإِسْمَـٰعِيلَ ഇസ്മാഈലിനും وَإِسْحَـٰقَ ഇസ്ഹാ

കിനും وَيَعۡقُوبَ യഅ്ക്വൂബിനും وَٱلۡأَسۡبَاطِ സന്തതികൾക്കും وَعِيسَىٰ ഈസാക്കും
وَأَيُّوبَ അയ്യൂബിനും وَيُونُسَ യൂനുസിനും وَهَٰرُونَ ഹാറൂന്നും وَسُلَيۡمَٰنَ സുലൈമാനും
وَءَاتَيۡنَا നാം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു دَاوُۥدَ ദാവൂദിന് زَبُورًا ഒരു ഏട്, സബൂർ

وَرُسُلًا قَدۡ قَصَصۡنَٰهُمۡ عَلَيۡكَ مِن قَبۡلُ وَرُسُلًا لَّمۡ نَقۡصُصۡهُمۡ عَلَيۡكَۚ وَكَلَّمَ ٱللَّهُ مُوسَىٰ تَكۡلِيمًا ﴿١٦٤﴾

﴿164﴾ (മാത്രമല്ല) മുമ്പ് നാം നിനക്ക് വിവരിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള കുറെ റസൂലുകളെയും, നിനക്ക് നാം വിവരിച്ചു തന്നിട്ടില്ലാത്ത കുറെ റസൂലുകളെയും (അയച്ചിട്ടുണ്ട്).

മൂസായോട് അല്ലാഹു (നേരിൽ) ഒരു സംസാരം സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു:

رُّسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى ٱللَّهِ حُجَّةُۢ بَعۡدَ ٱلرُّسُلِۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٦٥﴾

﴿165﴾ (അതെ) സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവരും, താക്കീതു നൽകുന്നവരുമായ റസൂലുകളായിക്കൊണ്ട് (അവരെയൊക്കെ അയച്ചു); റസൂലുകളുടെ (നിയോഗത്തിനു) ശേഷം അല്ലാഹുവിന്നെതിരിൽ മനുഷ്യർക്ക് ഒരു ന്യായവും (പറയുവാൻ) ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടിയത്രെ (അതെല്ലാം). അല്ലാഹു പ്രതാപശാലിയും, അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

﴿164﴾ وَرُسُلًا കുറെ (ചില) റസൂലുകളെയും قَدۡ قَصَصۡنَٰهُمۡ അവരെ നാം വിവരിച്ചു (കഥനം ചെയ്തു) തന്നിട്ടുണ്ട് عَلَيۡكَ നിനക്ക് مِن قَبۡلُ മുമ്പേ, മുമ്പ് وَرُسُلًا ചില (കുറെ) റസൂലുകളെയും لَّمۡ نَقۡصُصۡهُمۡ അവരെ നാം വിവരിച്ചു തന്നിട്ടില്ല عَلَيۡكَ നിനക്ക് وَكَلَّمَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു സംസാരിക്കയും ചെയ്തു مُوسَىٰ മൂസായോട് تَكۡلِيمًا ഒരു (നേരിലുള്ള-ശരിക്കുള്ള)സംസാരം ﴿165﴾ رُّسُلًا (അതെ) റസൂലുകളെ مُّبَشِّرِينَ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവരായ (ആയിട്ട്) وَمُنذِرِينَ താക്കീതു (മുന്നറിയിപ്പു-ഭയവാർത്ത) നൽകുന്നവരും لِئَلَّا يَكُونَ ഉണ്ടാവാതെ (ഇല്ലാതെ) ഇരിക്കുവാൻ لِلنَّاسِ മനുഷ്യർക്ക് عَلَى ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ (എതിരെ) حُجَّةُۢ ഒരു ന്യായവും بَعۡدَ ٱلرُّسُلِ റസൂലുകളുടെ ശേഷം وَكَانَ ٱللَّهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു, ആയിരിക്കുന്നു عَزِيزًا പ്രതാപശാലി حَكِيمًا യുക്തിമാൻ, അഗാധജ്ഞൻ.

നബി തിരുമേനിﷺയുടെ പ്രവാചകത്വം, ദിവ്യ ദൗത്യം, അവിടുന്നു കൊണ്ടു വന്ന വേദ ഗ്രന്ഥം എന്നിവയൊന്നും മനുഷ്യചരിത്രത്തിൽ പുതിയതല്ല. മുമ്പ് മുതൽക്കേമാനവ

സമുദായങ്ങളിൽ അല്ലാഹു നടപ്പിൽ വരുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളാണവ. ഒരു സമുദായത്തിലേക്ക് നിയോഗിച്ചയക്കപ്പെട്ട ആദ്യത്തെ ദൈവദൂതനായ (റസൂലായ) നൂഹ് നബി (അ) ക്കും, അദ്ദേഹത്തിനു ശേഷം പല സമുദായങ്ങളിലേക്കുമായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട മറ്റു പല പ്രവാചകൻമാർക്കും അല്ലാഹു ദിവ്യസന്ദേശങ്ങൾ നൽകിവന്നിട്ടുണ്ട്. വേദക്കാരുടേയും അറബികളുടെയും വംശ പിതാവായ ഇബ്റാഹീം നബി (അ) , അദ്ദേഹത്തിന്റെ മക്കളായ ഇസ്മാഈൽ, ഇസ്ഹാക് (അ) എന്നിവർ, പൗത്രനായ യഅ്കൂബ് (അ) എന്നിവർക്കും, യഅ്കൂബ് (അ)ന്റെ സന്തതി ഗോത്രങ്ങളായ പന്ത്രണ്ടു ഇസ്റാഈലി ഗോത്രങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വളരെയധികം പ്രവാചകൻമാർക്കും പ്രവാചക കുടുംബത്തിൽ ഓരോ നിലക്ക് വിഖ്യാതരായ ഈസാ, അയ്യൂബ്, യൂനുസ്, ഹാറൂൻ, സുലൈമാൻ (അ) എന്നിവർക്കും, എന്നുവേണ്ട, ക്വുർആൻ മുഖേനയോ മറ്റോ പരിചയപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരും അല്ലാത്തവരുമായി കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുള്ള എല്ലാ പ്രവാചകൻമാർക്കും തന്നെ അല്ലാഹു സന്ദേശങ്ങളും ബോധനങ്ങളും നൽകി വന്നിട്ടുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നത്രെ ദാവൂദ് നബി(അ) ക്കു ലഭിച്ച 'സബൂറും.' മൂസാ നബി (അ) ക്കാകട്ടെ, തൗറാത്ത് നൽകപ്പെടുക മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തോട് അല്ലാഹു നേരിൽ – മലക്കുകളുടെയോ മറ്റോ മാദ്ധ്യമമൊന്നും കൂടാതെ- തന്നെ സംസാരം നടത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നിരിക്കെ , മുഹമ്മദ് നബിﷺയുടെ കാര്യത്തിൽ എന്താണ് ഇത്ര പുതുമക്കോ സംശയത്തിനോ കാരണമുള്ളത്?!

അല്ലാഹുവിന്റ റസൂലുകൾക്ക് ജനമദ്ധ്യേ നിർവ്വഹിക്കുവാനുള്ള കൃത്യങ്ങൾ മൊത്തത്തിൽ രണ്ടു കാര്യങ്ങളാകുന്നു:

(1) സത്യവിശ്വാസവും സൻമാർഗവും സ്വീകരിക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് ലഭിക്കുവാനിരിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ചു സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുക.

(2) അത് രണ്ടും സ്വീകരിക്കാത്തവർക്ക് അവന്റെ പക്കൽ നിന്നും അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്ന ശിക്ഷാനടപടികളെക്കുറിച്ചു താക്കീതും മുന്നറിയിപ്പും നൽകുക. ഈ ആവശ്യാർത്ഥം ഇത്രയധികം റസൂലുകളെ അവൻ നിയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതും, അവർക്കെല്ലാം സന്ദേശങ്ങളും ബോധനങ്ങളും നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നതും ഒരു പ്രത്യേക ലക്ഷ്യംവെച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്. അതെ, ഞങ്ങൾക്ക് സൻമാർഗം ഇന്നതാണെന്ന് തിരിച്ചറിയാത്തതുകൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ പിഴച്ചുപോയത്-ഞങ്ങൾക്ക് വേണ്ടുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുവാൻ ആളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഈ ഗതികേട് നേരിടുകയില്ലായിരുന്നു-എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഒഴികഴിവ് പറഞ്ഞു വിചാരണവേളയിൽ അല്ലാഹുവിനെതിരായി ന്യായം സമർപ്പിക്കുവാൻ ആർക്കും അവസരം ഉണ്ടാകരുത് എന്നുള്ളതാണ് പ്രസ്തുത ലക്ഷ്യം . അതുകൊണ്ട് -അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെയെല്ലാം മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക്-അങ്ങിനെയുള്ള ഒഴികഴിവുകൾ പറഞ്ഞു രക്ഷപ്പെടുവാൻ ആർക്കും എനി സാധ്യമല്ലെന്ന് അല്ലാഹു താക്കീതു നൽകുന്നു.

'വഹ്യ്' (وحى) എന്ന വാക്കിന് 'സ്വകാര്യഭാഷണം, രഹസ്യബോധനം, ഗൂഢസംസാരം' എന്നൊക്കെ ഭാഷയിൽ അർത്ഥമാകുന്നു. നബിമാർക്ക് അല്ലാഹു സന്ദേശം നൽകുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് സാധാരണ 'വഹ്യ്' എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നത്. നബിമാർക്ക് ലഭിക്കുന്ന വഹ്യുകൾ മലക്കുകൾ മുഖാന്തരവും, മനസ്സിൽ വെളിപാട് നൽകിയും , മറയുടെ പിന്നിൽ നിന്ന് അല്ലാഹുവിന്റെ സംസാരം കേട്ടും ഇങ്ങിനെ ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ ഉണ്ടാവുമെന്ന് സൂറത്തു:ശൂറാ 51 ൽ അല്ലാഹു അറിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. (വിശദവിവരം അവിടെ നോക്കുക.) എന്നാൽ, സംസാരം മുഖേനയുള്ള വഹ്യ് മൂസാ നബി (അ) ക്ക

ല്ലാതെ മറ്റാർക്കും സിദ്ധിക്കുകയുണ്ടായിട്ടില്ല. സീനാ പർവ്വതത്തിൽവെച്ച് അദ്ദേഹത്തോട് അല്ലാഹു സംസാരിച്ച വിവരം സൂ : ത്വാഹായിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ബൈബ്ളിൽ പുറപ്പാട് പുസ്തകം 33: 11 ലും അതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചു കാണാം.) ദാവൂദ് നബി (അ)ക്കു നൽകപ്പെട്ട പ്രത്യേക ഏടാണ് 'സബൂർ'. ബൈബ്ളിൽ 'ദാവൂദിന്റെ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ' എന്ന പേരിൽ ഒരു പുസ്തകമുണ്ട്: അതാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ സബൂർ എന്ന് പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അതുപോലെ സുലൈമാൻ, അയ്യൂബ് (അ) തുടങ്ങിയ വേറെ പ്രവാചകൻമാരുടെ പേരോട് ചേർത്തുകൊണ്ടുള്ള ഏതാനും പുസ്തകങ്ങളും ബൈബ്ളിലുണ്ട്. അവയിലൊക്കെ ഏതെങ്കിലും ചില ഭാഗങ്ങൾ യഥാർത്ഥ വഹ്‌യ് തന്നെ ആയിരിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ടെങ്കിലും വഹ്‌യായിരിക്കുവാൻ യാതൊരു മാർഗമില്ലാത്തവയും അവയിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പല ഭാഗങ്ങളും വഹ്‌യാണെന്നോ അല്ലെന്നോ തീർത്തു പറയുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്തവയുമാകുന്നു. സങ്കീർത്തന പുസ്തകം ആരുടെ വകയാണെന്ന് പോലും തർക്കവിഷയമാണ് താനും.

لَّٰكِنِ ٱللَّهُ يَشْهَدُ بِمَآ أَنزَلَ إِلَيْكَ ۖ أَنزَلَهُۥ بِعِلْمِهِۦ ۖ وَٱلْمَلَٰٓئِكَةُ يَشْهَدُونَ ۚ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ شَهِيدًا ﴿١٦٦﴾

﴾166﴿ എന്നാൽ, അല്ലാഹു നിനക്ക് ഇറക്കിത്തന്നതിനെപ്പറ്റി അവൻ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു :- അതു അവന്റെ അറിവോടെ ഇറക്കിയിരിക്കുകയാണ്. മലക്കുകളും (അതിന്) സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു.

സാക്ഷിയായി അല്ലാഹു തന്നെ മതി താനും.

﴾166﴿ لَٰكِنِ اللهُ എന്നാൽ (എങ്കിലും) അല്ലാഹു يَشْهَدُ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു بِمَا أَنزَلَ അവൻ ഇറക്കിയതിന്, ഇറക്കിയതിനെപ്പറ്റി إِلَيْكَ നിനക്ക്, നിന്നിലേക്ക് أَنزَلَهُ അതവൻ ഇറക്കിയിരിക്കുന്നു بِعِلْمِهِ തന്റെ അറിവോടെ, അറിവുപ്രകാരം وَالْمَلَائِكَةُ മലക്കുകളും يَشْهَدُونَ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു وَكَفَىٰ മതി താനും بِاللهِ അല്ലാഹു തന്നെ شَهِيدًا സാക്ഷിയായി

ആരു തന്നെ നിഷേധിച്ചാലും ശരി, അല്ലാഹു നബി ﷺ ക്കു അവതരിപ്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുള്ളത് സത്യയാഥാർത്ഥ്യമാണ്; അതിന് അവനും അവന്റെ മലക്കുകളും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ മറ്റാരുടെയും സാക്ഷ്യം അതിന് ആവശ്യമേ ഇല്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ സാക്ഷ്യം തന്നെ മതി അതിന് എന്ന് സാരം. أَنزَلَهُ بِعِلْمِهِ (അവന്റെ അറിവോടെ അത് അവൻ ഇറക്കി) എന്ന വാക്യം ഒന്നിലധികം പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു:

(1) മറ്റാർക്കും പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതായ- അവന്റെ സ്വന്തമായ -അറിവും വൈദഗ്ദ്ധ്യവും അനുസരിച്ചാണ് ക്വുർആൻ ഇറക്കിയത്.

(2) അത് കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ തരപ്പെട്ട ആൾ ആരാണെന്നും, ചുറ്റുപാടുകൾ എന്തായിരിക്കുമെന്നുമൊക്കെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്നെയാണത് അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

(3) ജനങ്ങളുടെ നൻമയും വിജയവും ഏതൊക്കെയാണെന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അത നുസരിച്ചാണ് അവതരിപ്പിച്ചത്. എല്ലാം പരസ്പരം യോജിക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ തന്നെ.

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَصَدُّوا۟ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ قَدْ ضَلُّوا۟ ضَلَـٰلًۢا بَعِيدًا ﴿١٦٧﴾

﴿167﴾ **നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിക്കുകയും, അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ നിന്ന് (ജനങ്ങളെ) തിരിച്ചുകളയുകയും ചെയ്തവർ, അവർ വിദൂരമായ വഴിപിഴവ് പിഴച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.**

إِنَّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَظَلَمُوا۟ لَمْ يَكُنِ ٱللَّهُ لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١٦٨﴾

﴿168﴾ **നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിക്കുകയും, അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർ ,- അവർക്ക് പൊറുത്തു കൊടുക്കുവാൻ അല്ലാഹു (വിനു ഉദ്ദേശ്യം) ഇല്ല ; അവരെ ഒരു വഴിയും കാട്ടികൊടുക്കുവാനും (അവന് ഉദ്ദേശ്യം) ഇല്ല ;-**

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَـٰلِدِينَ فِيهَآ أَبَدًا

﴿169﴾ **(അതെ) 'ജഹന്നമി'ന്റെ [നരകത്തിന്റെ] വഴിയല്ലാതെ ; എന്നെന്നും അതിൽ (അവർ) നിത്യവാസികളായിക്കൊണ്ട്.**

وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٦٩﴾

അതു അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ എളുപ്പമായ കാര്യവുമാകുന്നു.

﴿167﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിച്ചവർ وَصَدُّوا അവർ തിരിച്ചുകളയുകയും ചെയ്തു, തിരിഞ്ഞു കളയുകയും عَن سَبِيلِ മാർഗത്തിൽനിന്ന് اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ قَدْ ضَلُّوا അവർ പിഴച്ചു പോയിട്ടുണ്ട്, പിഴച്ചു കഴിഞ്ഞു ضَلَالًا ഒരു പിഴവ്, വഴിപിഴക്കൽ بَعِيدًا വിദൂരമായ ﴿168﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا നിശ്ചയമായും, അവിശ്വസിച്ചവർ وَظَلَمُوا അവർ അക്രമം ചെയ്കയും ചെയ്തു لَمْ يَكُنِ ഇല്ലാ, ആകുകയില്ല اللَّهُ അല്ലാഹു لِيَغْفِرَ പൊറുക്കുക, പൊറുക്കുവാൻ (ഉദ്ദേശ്യം-ഒരുക്കം) لَهُمْ അവർക്ക് وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ അവരെ വഴികാട്ടുകയുമില്ല, കാട്ടുവാനും ഇല്ല طَرِيقًا ഒരു വഴിയും ﴿169﴾ إِلَّا طَرِيقَ വഴിയല്ലാതെ جَهَنَّمَ ജഹന്നമിന്റെ خَالِدِينَ فِيهَا അതിൽ നിത്യവാസികളായ നിലയിൽ أَبَدًا എന്നെന്നും, എക്കാലവും وَكَانَ ذَٰلِكَ അതാകുന്നുതാനും عَلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ يَسِيرًا എളുപ്പമുള്ളത് (പ്രയാസമില്ലാത്തത്)

അവരുടെ അവിശ്വാസവും ധിക്കാരവും കാരണമായി അവരെ കാലാകാലം നരകത്തിലിട്ടു ശിക്ഷിക്കുകയെന്നത് അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു വലിയ

കാര്യമോ പ്രയാസകരമായതോ ഒന്നുമല്ല എന്ന് സാരം. അവിശ്വാസികൾക്ക് പൊറുത്തു കൊടുക്കുകയില്ലെന്നും, ധിക്കാരികൾക്കും ദുർവൃത്തികാർക്കും സൻമാർഗം പ്രദാനം ചെയ്കയില്ലെന്നുമുള്ളത് അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടിച്ചട്ടങ്ങളിൽ പെട്ടതാണല്ലോ.

സന്ദർഭവശാൽ ഒന്നു രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു;

(1) ശിർക്ക് (അല്ലാഹുവിനോട് പങ്കു ചേർക്കൽ) അല്ലാഹു പൊറുക്കുകയില്ലെന്നും അതല്ലാത്ത പാപങ്ങൾ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് അവൻ പൊറുത്തുകൊടുക്കുമെന്നും 48-ാം വചനത്തിലും 116-ാം വചനത്തിലും അല്ലാഹു വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ശിർക്ക് കലരാത്ത അവിശ്വാസം - കേവലം സാങ്കൽപികമാണെങ്കിലും- അല്ലാഹു പൊറുത്തു കൊടുത്തേക്കുമെന്ന് ചിലർ അതിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കിയതായി പറയപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇത് ശരിയല്ലെന്നും, എല്ലാ കുഫ്റും (അവിശ്വാസവും) പൊറുക്കപ്പെടാത്ത പാപം തന്നെയാണെന്നും ഈ വചനത്തിൽ നിന്ന് സ്പഷ്ടമാകുന്നു. കൂടാതെ, 2:217;33:64,65 പോലെയുള്ള പല വചനങ്ങളിൽ നിന്നും ഇത് വ്യക്തമാണ്.

(2) സജ്ജനങ്ങളുടെ സ്വർഗജീവിതവും , സ്വർഗീയാനുഗ്രഹങ്ങളും ഏതെങ്കിലും ഒരു കാലത്ത് മുറിഞ്ഞു പോകാത്തവിധം എന്നെന്നും ശാശ്വതമായിരിക്കും . خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا എന്ന് അല്ലാഹു ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് ക്വുർആനിൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ ത്തന്നെ, അവിശ്വാസികളുടെ നരകജീവിതവും ശിക്ഷാനുഭവങ്ങളും എന്നെന്നും ശാശ്വതമായിരിക്കുന്നതാണ് (خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا) എന്ന് ഇവിടെ അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. കൂടാതെ , 33:64,65; 72:23 എന്നീ വചനങ്ങളിലും ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ അതൊരു പ്രയാസമല്ലാത്ത കാര്യമാണ് (وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى ٱللَّهِ يَسِيرًا) എന്നു കൂടി ഇവിടെ പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ ٱلرَّسُولُ بِٱلْحَقِّ مِن رَّبِّكُمْ فَـَٔامِنُوا۟ خَيْرًا لَّكُمْ ۚ وَإِن تَكْفُرُوا۟ فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۚ وَكَانَ ٱللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧٠﴾

﴾170﴿ ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്നുള്ള യഥാർത്ഥവും കൊണ്ട് നിങ്ങൾക്ക് റസൂൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ , നിങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമായ നിലയിൽ വിശ്വസിച്ചു കൊള്ളുവിൻ. നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുകയാണെങ്കിലോ, എന്നാൽ, ആകാശഭൂമികളിലുള്ളത് (എല്ലാം) അല്ലാഹുവിന്റേതാണ്. [ഇതു നിങ്ങൾ ഓർത്തുകൊള്ളുക].

അല്ലാഹു (എല്ലാം) അറിയുന്നവനും , അഗാധജ്ഞനുമാകുന്നു.

﴾170﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ قَدْ جَاءَكُمُ നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട് الرَّسُولُ റസൂൽ, ദൂതൻ بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥവും കൊണ്ട്, യഥാർത്ഥ സമേതം مِنْ رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽ നിന്ന് فَآمِنُوا അതിനാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവിൻ خَيْرًا لَكُمْ നിങ്ങൾക്കു ഗുണ (കര) മായികൊണ്ട് وَإِنْ تَكْفُرُوا നിങ്ങൾ അവിശ്വസിക്കുകയാണെ

ങ്കിലോ فَإِنَّ لِلَّهِ എന്നാൽ നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിനുള്ളതാണ് مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും وَالْأَرْضِ ഭൂമിയിലും (ഉള്ളതും) وَكَانَ اللَّهُ അല്ലാഹു ആകുന്നു عَلِيمًا അറിയുന്നവൻ حَكِيمًا അഗാധജ്ഞൻ

നിങ്ങളെല്ലാവരും കൂടി അവിശ്വാസികളായിരുന്നാലും അല്ലാഹുവിന് ഒരു നഷ്ടവും നേരിടാനില്ല. നിങ്ങളുടെ മേൽ വേണ്ടുന്ന നടപടി എടുക്കുവാൻ അവന് യാതൊരു പ്രയാസവുമില്ല. ആകാശഭൂമികളിലുള്ള വസ്തുക്കളഖിലവും അവന്റെതാണ്. എല്ലാം അവന്റെ സൃഷ്ടിയും ഉടമയിലും നിയന്ത്രണത്തിലും; ഇത് നിങ്ങൾ ഓർമിച്ചുകൊള്ളണം എന്ന് സാരം. സംസാര മദ്ധ്യേ ഇടക്ക് പൊതുവിൽ മനുഷ്യരെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ട് ചില തെല്ലാം പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം വീണ്ടും സംസാരത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യം വേദക്കാരിലേക്ക് തിരിച്ചുകൊണ്ട് അല്ലാഹു പറയുന്നു :-

يَٰٓأَهْلَ ٱلْكِتَٰبِ لَا تَغْلُوا۟ فِى دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا۟ عَلَى ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْحَقَّ ۚ

﴿171﴾ **വേദക്കാരേ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മതത്തിൽ അതിരു കവിയരുത്; നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ യഥാർത്ഥമല്ലാതെ പറയുകയും ചെയ്യരുത്.**

إِنَّمَا ٱلْمَسِيحُ عِيسَى ٱبْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ ٱللَّهِ وَكَلِمَتُهُۥٓ أَلْقَىٰهَآ إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ ۖ

നിശ്ചയമായും, മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ 'മസീഹ്' അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലും, അവന്റെ വാക്കും മാത്രമാകുന്നു; അത് [ആ വാക്ക്] അവൻ മർയമിലേക്ക് ഇട്ടുകൊടുത്തു. അവങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു ആത്മാവുമാകുന്നു.

فَـَٔامِنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦ ۖ وَلَا تَقُولُوا۟ ثَلَٰثَةٌ ۚ ٱنتَهُوا۟ خَيْرًا لَّكُمْ ۚ

ആകയാൽ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും, അവന്റെ റസൂലുകളിലും വിശ്വസിക്കുവിൻ. മൂന്നു (ദൈവങ്ങൾ) എന്ന് നിങ്ങൾ പറയുകയും അരുത്. (അതിൽ നിന്ന്) നിങ്ങൾ വിരമിക്കുവിൻ -- നിങ്ങൾക്ക് ഗുണകരമായ നിലക്ക് .

إِنَّمَا ٱللَّهُ إِلَٰهٌ وَٰحِدٌ ۖ سُبْحَٰنَهُۥٓ أَن يَكُونَ لَهُۥ وَلَدٌ ۘ لَّهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِى ٱلْأَرْضِ ۗ وَكَفَىٰ بِٱللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾

നിശ്ചയമായും , അല്ലാഹു ഒരേ 'ഇലാഹു' മാത്രമാകുന്നു. അവന് ഒരു സന്താനം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് അവൻ മഹാ പരിശുദ്ധൻ ! അവന്റെതാണ് ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും, ഭൂമിയിലുള്ളതും (എല്ലാം). (കൈകാര്യം) ഏൽപിക്കപ്പെടുന്നവനായി അല്ലാഹു തന്നെ മതി.

﴿171﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ വേദക്കാരേ لَا تَغْلُوا നിങ്ങൾ അതിരു കവിയരുത് فِي دِينِكُمْ നിങ്ങളുടെ മതത്തിൽ وَلَا تَقُولُوا നിങ്ങൾ പറയുകയും അരുത് عَلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ إِلَّا الْحَقَّ യഥാർത്ഥമല്ലാതെ إِنَّمَا الْمَسِيحُ നിശ്ചയമായും മസീഹ് عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ رَسُولُ اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ (മാത്രം) ആകുന്നു وَكَلِمَتُهُ അവന്റെ വാക്കും, വാക്യവും أَلْقَاهَا അതവൻ ഇട്ടു (കൊടുത്തു) إِلَى مَرْيَمَ മർയമിലേക്ക് وَرُوحٌ ഒരു ആത്മാവുമാകുന്നു مِنْهُ അവങ്കൽ നിന്നുള്ള فَآمِنُوا അതിനാൽ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുവിൻ بِاللَّهِ അല്ലാഹുവിൽ وَرُسُلِهِ അവന്റെ റസൂലുകളിലും وَلَا تَقُولُوا നിങ്ങൾ പറയുകയും ചെയ്യരുത് ثَلَاثَةٌ മൂന്ന് എന്ന് انْتَهُوا നിങ്ങൾ വിരമിക്കുവിൻ خَيْرًا لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഗുണമായിട്ട്(ഗുണമായ നിലക്ക്) إِنَّمَا اللَّهُ നിശ്ചയമായും (മാത്രം) അല്ലാഹു إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ഏകഇലാഹ് (ദൈവം- ആരാധ്യൻ) ആകുന്നു سُبْحَانَهُ അവൻ മഹാ (എത്രയോ) പരിശുദ്ധൻ أَنْ يَكُونَ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതി(ൽനി)ന്ന് لَهُ وَلَدٌ അവന് ഒരു സന്താനം لَهُ അവന്നാണ്, അവന്റെതാണ് مَا فِي السَّمَاوَاتِ ആകാശങ്ങളിലുള്ളത് وَمَا فِي الْأَرْضِ ഭൂമിയിലുള്ളതും وَكَفَىٰ بِاللَّهِ അല്ലാഹു തന്നെ മതി وَكِيلًا ഏൽപിക്കപ്പെടുന്ന (ഭരമേൽപിക്കപ്പെടുന്ന) വൻ

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ (വേദക്കാരേ) എന്ന സംബോധനയോടുകൂടി ഒന്നാമതായി അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ (നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മതത്തിൽ അതിരു കവിയരുത്) എന്നാകുന്നു. ഒരർത്ഥത്തിൽ അതിരു കവിയലിൽ യഹൂദികളും ക്രിസ്ത്യാനികളും യോജിക്കുന്നുവെങ്കിലും രണ്ടു കൂട്ടരുടെയും അതിരു കവിയൽ തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാനും റസൂലുമായ ഈസാ നബി (അ) യെ സംബന്ധിച്ച് വ്യഭിചാര പുത്രൻ, ആഭിചാരി, കള്ളവാദി എന്നൊക്കെ യഹൂദികൾ പറയുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം ദൈവവും, ദൈവപുത്രനും ആരാധ്യനുമാണെന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികൾ പറയുന്നു. ഇവിടെ പ്രധാനമായും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ അതിരു കവിയലാണെന്ന് തുടർന്നുള്ള പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാണ്. യഹൂദികളുടെ അതിരുകവിയലിനെപ്പറ്റി മുൻ വചനങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്താനും. ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ എല്ലാ മാർഗഭ്രംശത്തിനും മൂലകാരണം ഈസാ നബി (അ) യുടെ വിഷയത്തിൽ അവരുടെ അതിരു കവിഞ്ഞ വിശ്വാസങ്ങളാകുന്നു. ബാക്കിയെല്ലാം അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതത്രെ. അവരെപ്പോലെ മുസ്ലിംകളും വഴിപിഴച്ചു പോകരുതെന്ന് കരുതിയാണ് നബി ﷺ ഒരിക്കലിങ്ങനെ അരുളിചെയ്തത്: 'മർയമിന്റെ മകൻ ഈസായെക്കുറിച്ച് ക്രിസ്ത്യാനികൾ അധികപ്രശംസ നടത്തിയത് പോലെ നിങ്ങൾ എന്നെക്കുറിച്ച് അധികപ്രശംസ നടത്തരുത്. നിശ്ചയമായും ഞാൻ ഒരു അടിയാൻ മാത്രമാകുന്നു.അതുകൊണ്ട് (എന്നെപ്പറ്റി) അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാനും, അവന്റെ റസൂലുമെന്ന് പറഞ്ഞുകൊള്ളുവിൻ ' (അ;ബു.). അഹ്മദ് (റ) ന്റെ ഒരു നിവേദനത്തിൽ ഇങ്ങിനെയും കൂടിയുണ്ട്: 'അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെയാണ! അല്ലാഹു എനിക്കു നൽകിയിട്ടുള്ള സ്ഥാനപദവിക്കുമീതെ എന്നെ ഉയർത്തുന്നത് ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുകയില്ല.' അല്ലാഹുവിനെപ്പറ്റി യഥാർത്ഥ വിരുദ്ധമായ വിശ്വാസങ്ങളും സങ്കൽപങ്ങളും വെച്ചു പുലർത്തുന്നതു കൊണ്ടാണല്ലോ ഈസാ (അ) യുടെ കാര്യത്തിലുള്ള അവരുടെ അതിരു കവിയലിനു കാരണം. അതുകൊണ്ടാണ് അതിരു

കവിയരുത് എന്ന് പറഞ്ഞു മതിയാക്കാതെ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ (അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ യഥാർത്ഥമല്ലാത്തത് പറയുകയും ചെയ്യരുത്) എന്നു കൂടി പറയുന്നത്.

തുടർന്നുകൊണ്ട് ഈസാ നബി (അ) യുടെ യഥാർത്ഥ നിലപാട് എന്താണെന്ന് വിവരിക്കുന്നു: .....إِنَّمَا الْمَسِيحُ (മർയമിന്റെ മകൻ ഈസാ എന്ന മസീഹ് അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലും , അവൻ മർയമിലേക്ക് ഇട്ടു കൊടുത്ത അവന്റെ വാക്കും, അവങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു ആത്മാവും മാത്രമാകുന്നു) അതിനപ്പുറം കടന്നു പറയുന്നതെല്ലാം അതിരു കവിയലാണെന്ന് സാരം. مَسِيحُ, عِيسَى (മസീഹ്, ഈസാ) എന്നീ നാമങ്ങളെപ്പറ്റി ആലുഇംറാൻ 45 ന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ابْنُ مَرْيَمَ (മർയമിന്റെ മകൻ) എന്ന് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ക്വുർആനിൽ പലേടത്തും വിശേഷിപ്പിക്കാറുള്ളതാണ്. പിതാവില്ലാതെ മാതാവിൽ നിന്നു മാത്രം ജനിച്ച ആളാണെന്നാണ് പ്രധാനമായും അതിലുള്ള സൂചന. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനവിശേഷണങ്ങളെന്ന നിലക്ക് മൂന്നു കാര്യങ്ങളാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെ എടുത്തു കാട്ടിയത് :

(1) رَسُولُ اللَّهِ (അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണ്.) റസൂലുകളെല്ലാം മനുഷ്യരും, അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമകളും, സൃഷ്ടികളുമാണ്. ആരും ദൈവമോ, ദൈവപുത്രനോ, ദൈവാംശമോ അല്ല. ആരിലും ദൈവാംശവുമില്ല. എന്നിരിക്കെ, ഈസാ നബി (അ) ക്കു മാത്രം ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥാനം കൽപിക്കുന്നത് അസംബന്ധമാണല്ലോ.

(2) وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ (മർയമിലേക്ക് അവൻ ഇട്ടു കൊടുത്ത അവന്റെ വാക്കാണ്). വാക്ക് (كَلِمَتُ) കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്താണെന്ന് താഴെ കാണുന്ന ഉദ്ധരണികളിൽ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം :

ഏതൊരു വസ്തുവെക്കുറിച്ചും അത് ഉണ്ടാവണമെന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിക്കുമ്പോൾ അതിനോട് 'ഉണ്ടാകുക' എന്ന് അവൻ പറയുകയേ വേണ്ടൂ, അപ്പോൾ അത് ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. (إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ) എന്ന് ഒന്നിലധികം സ്ഥലത്ത് ക്വുർആനിൽ പറയുന്നു. ഈസായുടെ ഉദാഹരണം ആദമിന്റെ മാതിരിയാണ്. ആദമിനെ അല്ലാഹു മണ്ണുകൊണ്ട് സൃഷ്ടിച്ചു രൂപപ്പെടുത്തി. എന്നിട്ട് അതിനോട് ഉണ്ടാകുക എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോഴത് ഉണ്ടാകുകയായി. (إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ....الآية) എന്ന് ആലുഇംറാൻ 59 ലും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പുരുഷന്റെ സ്പർശനം കൂടാതെ താൻ ഒരു കുട്ടിയെ പ്രസവിക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്നും, അത് തീരുമാനം കഴിഞ്ഞ ഒരു കാര്യമാണെന്നും മലക്ക് ജിബ്‌രീൽ (അ) മർയമി (റ) നോടുപറഞ്ഞതായി സൂറത്തു മർയമിലും മറ്റും പ്രസ്താവിക്കുന്നുമുണ്ട്. ജിബ്‌രീൽ (അ) മർയമി (റ)ന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു 'നീ ഭയപ്പെടേണ്ട, നീ ഗർഭം ധരിച്ചു ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും.' എന്ന് പറഞ്ഞതായി ബൈബ്ളിലും (ലൂക്കോസ്, 1:30) കാണാം. അപ്പോൾ സാധാരണ പ്രകൃതി ചട്ടങ്ങളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി - ഒരു പിതാവിന്റെ മദ്ധ്യമം കൂടാതെ - അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കുകൊണ്ട് - അതെ, അവന്റെ ഉത്തരവുകൊണ്ടു- മാത്രം മർയമിൽ ജനിച്ച ആളാണ് അദ്ദേഹമെന്നാണിതുകൊണ്ട് വിവക്ഷയെന്നു വ്യക്തമാണ്. ഈസാ (അ) അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കാണ് (كَلِمَةُ الله) എന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളും പറയാറുണ്ട്. പക്ഷേ, അതിന് യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇല്ലാത്തതും ഭാഷക്ക് നിരക്കാത്തതുമായ ചില അർത്ഥ വ്യാഖ്യാനങ്ങളാണ് അവർ നൽകി വരുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ നിത്യഗുണങ്ങളിൽ ഒന്നായ ദിവ്യവചനം മർയമിൽ

അവതരിച്ചു ജഡമായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടുവെന്നും, അങ്ങിനെ, യേശു (ഈസാ) ദൈവത്തിന്റെ (അല്ലാഹുവിന്റെ) ഒരവതാരമോ പുത്രനോ ആണെന്നും മറ്റുമുള്ള ഒരുപാട് ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഇതു സംബന്ധിച്ച് ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ട്. ആ അർത്ഥ വ്യാഖ്യാനങ്ങളൊന്നും ആദ്യകാല ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അറിഞ്ഞു കൂടായിരുന്നു. പിൽക്കാലങ്ങളിൽ അന്യമതങ്ങളിൽ നിന്നും സമുദായങ്ങളിൽ നിന്നും ക്രൈസ്തവമതത്തിൽ കടത്തിക്കൂട്ടപ്പെട്ട പലതരം തത്വശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ഒന്നത്രെ അത്.

(3) رُوحٌ مِنْهُ (അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു ആത്മാവുമാണ്.) ഈ ആത്മാവു കൊണ്ടുദ്ദേശ്യമെന്താണെന്നും ക്വുർആനിൽ നിന്ന് തന്നെ മനസ്സിലാക്കാം. ആദം (അ) നെക്കുറിച്ചു മലക്കുകളോട് അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: 'ഞാൻ അവനെ രൂപം നൽകി ശരിപ്പെടുത്തുകയും, അവനിൽ ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിൽ നിന്ന് ഊതുകയും ചെയ്താൽ, നിങ്ങൾ അവന് സുജൂദ് ചെയ്തുകൊള്ളണം' എന്ന്. (സൂ: ഹിജ്ർ 29, സ്വാദ് 72) മർയമിനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു: '...എന്നിട്ട് നാം അവളിൽ നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ നിന്നും ഊതി.' (അൻബിയാഉ് 91; തഹ്‌രീം 12.) അപ്പോൾ , പിതാവും മാതാവുമില്ലാതെ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ആദമിൽ അല്ലാഹു അവന്റെ വക ആത്മാവ് ഊതിയതിനാൽ അദ്ദേഹവും മനുഷ്യജീവിയായി ജനിച്ചുവെന്ന് സാരം. ഇക്കാരണത്താൽ ആദം (അ) ദൈവമോ, ദൈവപുത്രനോ, ദൈവാംശമോ ആകുന്നില്ലാത്തതുപോലെ, ഈസാ(അ) യും അതൊന്നും ആകുകയില്ലല്ലോ. അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ആത്മാവ് ലഭിച്ചതുകൊണ്ട് ദിവ്യത്വം ഉണ്ടായിത്തീരുകയാണെങ്കിൽ ഈസായെക്കാൾ ആദമിനാണ് ദിവ്യത്വം കൽപിക്കുവാൻ അവകാശം. ആദമിന് ദിവ്യത്വമുണ്ടെന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികളും വാദിക്കുന്നില്ലല്ലോ.

2:87 ലും മറ്റും ഈസായെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെകൊണ്ട് നാം ശക്തിപ്പെടുത്തി (أَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ) എന്നും, അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ആത്മാവാണ് (رُوحٌ مِنْهُ) എന്നും ക്വുർആനിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഈസാ (അ) ന്റെ ദിവ്യത്വം ക്വുർആനും സമ്മതിക്കുന്നതായി ക്രിസ്ത്യാനികൾ മുസ്‌ലിം പാമരജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ , പരിശുദ്ധാത്മാവി(رُوحِ الْقُدُسِ) നെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ ത്രിത്വത്തിലെ (പിതാവ്-പുത്രൻ-പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന ത്രിഭൂതവാദത്തിലെ) ഒരു ഘടകമായി എടുത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതുകൊണ്ടുള്ള വിവക്ഷ എന്താണെന്ന് അവർക്കിടയിൽ ഇക്കാലംവരെയും സുനിശ്ചിതമായ ഒരു തീരുമാനമോ എത്തും പിടിയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഈ സത്യം (താഴെ വായിക്കുവാൻ പോകുന്ന) അവരുടെ ആധികാരികരേഖകളിൽ നിന്നു തന്നെ വ്യക്തമാണ്. എന്നാൽ, ക്വുർആനിൽ പറഞ്ഞ പരിശുദ്ധാത്മാവ് (رُوحِ الْقُدُسِ) കൊണ്ടും വിവക്ഷ ജിബ് രീൽ (അ) എന്ന മലക്കാണെന്ന് ക്വുർആനിൽ നിന്നു തന്നെ വ്യക്തമാണ്. കാരണം, ജിബ്‌രീലാണ് ക്വുർആൻ അവതരിപ്പിച്ചതെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. അൽബക്വറഃ 97 ൽ അല്ലാഹു തന്നെ അത് വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതേ സമയത്ത് വിശ്വസ്തനായ ആത്മാവ് (الرُّوحُ الْأَمِينُ) അതുമായി ഇറങ്ങി എന്നും (26 : 193) പരിശുദ്ധാത്മാവ് (رُوحُ الْقُدُسِ) അതിനെ ഇറക്കി എന്നും(16 : 102) അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, ജിബ്‌രീൽ (അ) നെ തന്നെയാണ് വിശ്വസ്തനായ ആത്മാവ് എന്നും, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നും വിശേഷിപ്പിച്ചതെന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. കൂടാതെ, സത്യവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ഒരു ആത്മാവിനെക്കൊണ്ട് അവൻ അവരെ

ശക്തിപ്പെടുത്തി എന്നും (58:22) അല്ലാഹു പറയുന്നു. ബൈബ്ളിന്റെ പുതിയ നിയമത്തിൽ തന്നെയും ഇതുപോലെ ചില വാക്കുകൾ കാണാം. യേശുവിനെ ശക്തിപ്പെടുത്താൻ സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ദൂതൻ പ്രത്യക്ഷനായി എന്നും (ലൂക്കോസ് 22:43) യേശുവിന്റെ ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യൻമാർ പരിശുദ്ധാത്മാവു നിറഞ്ഞവരായി എന്നും (അപ്പോ: പ്രവൃത്തികൾ 2:4) പറയുന്നു. ക്രിസ്ത്യാനികൾ വാദിക്കുന്നപോലെ, യേശു (ഈസാ-അ) ദൈവമാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ദൂതൻ എന്തിനു വരണം?! പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞ ആ ശിഷ്യൻമാർ യേശുവിനെ പോലെ എന്തുകൊണ്ട് ദൈവങ്ങളാകുന്നില്ല ?! അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ആത്മാവ് കൊണ്ട് ശക്തിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് എന്തുകൊണ്ട് ദിവ്യത്വം കൽപിക്കപ്പെട്ടില്ല?! ഇല്ലാത്തത് പറഞ്ഞുണ്ടാക്കുമ്പോൾ പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ അതിന്റെ കൂടപ്പിറപ്പുകളുമായിരിക്കുന്നതാണ്.

അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്നുള്ള ആത്മാവാണ് അദ്ദേഹം (رُوحٌ مِّنْهُ) എന്ന പ്രയോഗത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു അംശമാണെന്നോ അവതാരമാണെന്നോ അതു മൂലം അദ്ദേഹത്തിന് ദിവ്യത്വം സിദ്ധിച്ചുവെന്നോ വരുന്നില്ലേ എന്ന് വല്ലവർക്കും തോന്നിപ്പോകുന്നപക്ഷം, 'ഇല്ല' എന്നു തന്നെയാണ് ഉത്തരം. നോക്കുക: അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ (ആകാശങ്ങളിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതും മുഴുവൻ അവങ്കൽ നിന്നും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് കീഴ്പ്പെടുത്തി തന്നിരിക്കുന്നു. (45: 13). ആകാശഭൂമികളിൽ ഉള്ളതെല്ലാം അവങ്കൽ നിന്നായതുകൊണ്ട് അവയെല്ലാം ദൈവങ്ങളോ, ദൈവാംശങ്ങളോ അവന്റെ അവതാരങ്ങളോ ആകുന്നുണ്ടോ?! വാസ്തവത്തിൽ, കഅ്ബഃയെപ്പറ്റി 'എന്റെ വീട്' (بَيْتِي) എന്നും, ഥമൂദ് ഗോത്രത്തിനു ദൃഷ്ടാന്തമായി അയക്കപ്പെട്ട ഒട്ടകത്തെപ്പറ്റി 'അല്ലാഹുവിന്റെ ഒട്ടകം' (نَاقَةُ الله) എന്നും മറ്റുമൊക്കെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ പോലെ , അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വന്തം വകയായി അവൻ അനുഗ്രഹിച്ചരുളിയ ആത്മാവാണ് അദ്ദേഹം എന്ന് മാത്രമെ അതിനർത്ഥമുള്ളൂ. അഥവാ അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരംശമോ, അവന്റെ ആത്മാവോ ആണദ്ദേഹം എന്നല്ല തന്നെ.

ഈസാ (അ) നെ സംബന്ധിച്ച യഥാർത്ഥ സ്ഥിതി ഇന്നതാണെന്ന് ചൂണ്ടികാട്ടിയതിനെ തുടർന്ന് അല്ലാഹു ക്രിസ്ത്യാനികളോട് പറയുന്നു: فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ (ആകയാൽ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിലും അവന്റെ റസൂലുകളിലും വിശ്വസിക്കുവിൻ.) അതായത്,- വാസ്തവം ഇങ്ങനെയായിരിക്കെ - അല്ലാഹു ഏകനാണ്, അവന് ഇണയോ തുണയോ പങ്കുകാരോ മക്കളോ ഇല്ല, അവൻ സർവ്വത്തിന്റെയും സ്രഷ്ടാവും ഉടമസ്ഥനുമാണ്, ആരാധനക്കർഹനായി അവൻ മാത്രമേയുള്ളൂ എന്നൊക്കെ. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കേണ്ടുന്ന പ്രകാരം വിശ്വസിക്കുവിൻ. എല്ലാ റസൂലുകളെയും പോലെ ഈസായും അവന്റെ റസൂലുകളായ അടിയാൻമാരിൽ പെട്ടഒരാളാണ് , ആരും തന്നെ ദൈവങ്ങളും, ദൈവത്വമുള്ളവരുമല്ല എന്നൊക്കെ എല്ലാ റസൂലുകളെപ്പറ്റിയും വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളണമെന്ന് താൽപര്യം . ഇങ്ങനെ യഥാർത്ഥമായ സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കുന്നതോടുകൂടി നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ആ പിഴച്ച വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തം അങ്ങ് ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്ന് താക്കീത് ചെയ്യുന്നു : وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ(മൂന്ന് എന്ന്- മൂന്നു ദൈവങ്ങൾ, അല്ലെങ്കിൽ മൂന്നെണ്ണം ചേർന്ന ഏക ദൈവം എന്ന് - പറയുകയും ചെയ്യരുത്) എന്ന് വെച്ചാൽ, അല്ലാഹുവിനു പുറമെ ഈസാ(അ) നെയും മർയം (അ) നെയും ദൈവങ്ങളാക്കുന്നതോ, പിതാവ്- പുത്രൻ- പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നിങ്ങനെ മുക്കൂട്ടു ദൈവത്തെ ഉണ്ടാക്കി

ത്തീർക്കുന്നതോ ആയ എല്ലാവിധ ത്രിത്വസിദ്ധാന്തങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ചേ തീരൂ എന്നർത്ഥം. ആ ദുഷിച്ചുപഴകിയ സിദ്ധാന്തത്തിൽ നിന്ന് വിരമിക്കുന്നത് നിങ്ങളുടെ തന്നെ ഗുണത്തിന് വേണ്ടിയാണെന്നും, ഇല്ലാത്തപക്ഷം നിങ്ങൾക്കു തന്നെയാണതിന്റെ നഷ്ടം ബാധിക്കുകയെന്നും (انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ) ഓർമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് മതിയാക്കാതെ, വിഷയം വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചുറപ്പിച്ചുകൊണ്ടും, ബുദ്ധിയും സത്യം സ്വീകരിക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയും ഉള്ളവർക്ക് ചിന്തിക്കുവാൻ മതിയായ തെളിവ് ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടും അല്ലാഹു പറയുന്നു :- അല്ലാഹു മാത്രമാണ് ആരാധനക്കർഹനായ ഏകദൈവമായുള്ളവൻ (إِنَّمَا اللَّهُ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ) ക്രിസ്ത്യാനികളും മറ്റും പറയുന്നതുപോലെ അവന് ഒരു തരത്തിലുള്ള സന്താനവും ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല; അവൻ അതിൽ നിന്ന് എത്രയോ പരിശുദ്ധനാണ് (سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ) കാരണം, ആകാശഭൂമികളിലുള്ള സർവ്വ വസ്തുക്കളും അവന്റെ സൃഷ്ടിയും അവന്റെ ഉടമയിലുമാകുന്നു (لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ) ; എല്ലാറ്റിന്റെയും കൈകാര്യവും അവൻതന്നെ നടത്തുന്നു. അതിന് അവനല്ലാതെ മറ്റാരുമില്ല; അവൻ തന്നെ അതിന് ധാരാളം മതിതാനും. (وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا) എന്നൊക്കെ. യഥാർത്ഥം ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ, ആകാശഭൂമികളിലുള്ള ചില വസ്തുക്കളോ, ചില ആളുകളോ ദൈവമാണെന്നോ , ദൈവത്വമുള്ളതാണെന്നോ പറയുന്നത് ആ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ നിഷേധിക്കലും, വ്യാജം കെട്ടിച്ചമക്കലുമല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല.

ഈസാ(അ) ദൈവമോ, ദൈവപുത്രനോ അല്ലെന്നും അദ്ദേഹം ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയോ കൊല്ലപ്പെടുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും, അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടിയും അടിയാനുമായ ഒരു റസൂൽ മാത്രമാണെന്നും സ്ഥാപിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ , ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ മറ്റൊരു പ്രധാന വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തമായ പാപ പരിഹാര വാദത്തിന് (മനുഷ്യൻ ജൻമനാ പാപിയാണെന്നും, ആ പാപപരിഹാരാർത്ഥം അതിന് പ്രായശ്ചിത്തമായിട്ടാണ് യേശുക്രിസ്തു ഈ ലോകത്ത് മനുഷ്യനായി അവതരിച്ചു കുരിശു വരിച്ചതെന്നുള്ള വാദത്തിന്) പിന്നെ നിലനിൽപില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം അതിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു പ്രത്യേകമായൊന്നും ഇവിടെ എടുത്തു പറയാതിരുന്നത് الله اعلم

ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ത്രിത്വസിദ്ധാന്തം (تثليث النصارى)

ഈസാ നബി (അ) യെ സംബന്ധിച്ചു ക്രിസ്ത്യാനികൾ കെട്ടിച്ചമച്ചുണ്ടാക്കിയതും, ക്രിസ്തുമതത്തിലെ മൗലിക വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങളായി അവർ കരുതിവരുന്നതുമായ പല വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് അടുത്ത സൂറത്തിൽ ഇനിയും ചില പരാമർശങ്ങളും ഖണ്ഡനങ്ങളും വരുന്നുണ്ട്. സൂ: മർയമിലും മറ്റുമായി വേറെ സൂറത്തുകളിലും പലതും കാണാം. അവയെല്ലാം വേണ്ടതുപോലെ ഗ്രഹിക്കുവാനും, പ്രസ്തുത സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ പൊള്ളത്തരങ്ങളും പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും മനസ്സിലാക്കുവാനും , കാലാന്തരങ്ങളിൽ അവയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടുവന്ന ഭേദഗതികളും മാറ്റങ്ങളും സാമാന്യം പരിചയപ്പെടുവാനും ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ അടിസ്ഥാന സിദ്ധാന്തമായി ക്രിസ്ത്യാനികൾ സ്വീകരിച്ചു വരുന്ന അവരുടെ ത്രിത്വോപദേശത്തെക്കുറിച്ച് അൽപം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും.

പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് (الاب والابن وروح القدس) എന്നിങ്ങനെ മൂന്ന്

ഭൂതങ്ങൾ (الاقانيم الثلاثة) ചേർന്നതാണ് ദൈവം: ദൈവത്വത്തിലും; ദൈവികഗുണങ്ങളിലും ഈ മൂന്ന് ഭൂതങ്ങളും സമമാണെങ്കിലും ദൈവം ഏകനായുള്ളവൻ തന്നെ എന്നുള്ളതാണ് ത്രിത്വോപദേശത്തിന്റെ ആകെത്തുക. ഇതിനാണ് 'ത്രിയേകത്വം' എന്നു പറയപ്പെടുന്നത്. ഇസ്‌ലാമിലെ 'തൗഹീദി'ന്റെ സ്ഥാനമാണ് ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ത്രിയേകത്വത്തിനുള്ളത്. എന്നാലും ക്രിസ്തീയ രേഖകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ഈ സിദ്ധാന്തത്തോളം അവ്യക്തതയും യുക്തിരാഹിത്യവും നിറഞ്ഞതോ ക്രിസ്തീയ സമുദായത്തിൽ തന്നെ തത്വനിർണയത്തിൽ ഇത്രത്തോളം ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ളതോ ആയ ക്രൈസ്തവ സിദ്ധാന്തം വേറെയുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. അവരുടെ ആധികാരിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്ന് തന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥമാണിത്.

'ത്രിത്വോപദേശം' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ 'വേദപുസ്തക നിഘണ്ടുവിൽ (*) ഒരു നീണ്ട ലേഖനം തന്നെയുണ്ട്. ദൈർഘ്യഭയം നിമിത്തം അതിലെ ഏതാനും പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ മാത്രം നമുക്കിവിടെ പരിശോധിക്കാം. നിഘണ്ടു പറയുന്നു :-(**)

'ഈ ഉപദേശം ഒരു ദിവ്യ മർമ്മമാകുന്നു. ദൈവമുണ്ടെന്നും അവനു പല ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും അറിയാമെങ്കിലും തത്വം അഥവാ സ്വഭാവം ഇന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയില്ല. ദൈവം ഏകനാണെന്നുള്ളത് സന്ദേഹരഹിതമാണെങ്കിലും ആ ഏകത്വത്തെക്കുറിച്ച് പൂർണമായി ഗ്രഹിക്കുന്നത് പ്രയാസമാണ്.' (ഈ പ്രയാസത്തെപ്പറ്റി കുറേയധികം നീട്ടി സംസാരിച്ച ശേഷം നിഘണ്ടു തുടരുന്നു :-)

'ഇങ്ങനെ ഏകനായവനെക്കുറിച്ച് ത്രിയേകനാണെന്നു (Triune) പറയുന്നത് (***) മഹാമർമ്മമാണെങ്കിലും നാം അത്യന്തം വിനയത്തോടും വിശ്വാസത്തോടും സ്നേഹത്തോടും അതിനെ അംഗീകരിക്കുന്നതു നമ്മുടെ കർത്തവ്യമാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ തത്വത്തെ ആർക്ക് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിയും ?....... ഈ ഉപദേശത്തെ ആക്ഷേപിക്കുന്നവർക്കു പ്രതിഷേധമായി ക്രൈസ്തവ പണ്ഡിതൻമാർ ഇതിനു പല നിർവ്വചനങ്ങൾ നൽകിയിട്ടുള്ളതിൽ രണ്ടെണ്ണം മാത്രം ഇവിടെ ഉദ്ധരിച്ചാൽ മതിയാകും. (i) കാതോലിക്കാ വിശ്വാസം എന്നത് : നാം ഏകദൈവത്തെ ത്രിത്വത്തിലും ത്രിത്വത്തെ ഏകദൈവത്തിലും വന്ദിക്കുന്നതു തന്നെ . മൂർത്തികളെ സമ്മിശ്രമാക്കാതെയും തത്വത്തെ വിഭാഗിക്കാതെയും ഇരിക്കണം. എന്തെന്നാൽ പിതാവ് വേറെ , പുത്രൻ വേറെ , പരിശുദ്ധാത്മാവ് വേറെ എങ്കിലും മൂന്നിന്റെയും ദൈവത്വം ഒന്നുതന്നെ . മഹത്വം സമവും, പ്രഭാവം നിത്യവുമാണ് എന്നു അത്താനാസ്യോസിന്റെ വിശ്വാസ പ്രമാണത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (ii) ആംഗ്ളേയ തിരുസഭയിലെ മതസംഗതികൾ : നിത്യനായി ശരീരമോ അവയവങ്ങളോ വികാരങ്ങളോ ഇല്ലാത്തവനായി അന്തമില്ലാത്ത ശക്തിയും ജ്ഞാനവും നൻമയും

(*) 'ദി മലയാളം ക്രിസ്ത്യൻ ലിറ്ററേച്ചർ കമ്മിറ്റി' യാൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു ആധികാരിക നിഘണ്ടുവാണിത്. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 1950ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച അതിന്റെ 2-ാം പതിപ്പിൽ നിന്നാണ് താഴെ കാണുന്ന ഉദ്ധരണികൾ. പേജ് നമ്പറുകളും അതിന്റെ തന്നെ.

(**) നിഘണ്ടുവിലെ നീണ്ട പ്രസ്താവനകൾ ചിലത് അൽപം ചുരുക്കി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും കഴിവതും അതിന്റെ തന്നെ വാചകങ്ങളിലാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

(***) ദൈവം മൂന്ന്മൂർത്തികൾ ചേർന്നതും അതോടൊപ്പം മൂന്നുംകൂടി ഏകവുമാണെന്നു പറയുന്നത്.

ഉള്ളവനായി ദൃശ്യാദൃശ്യങ്ങളായ സകലത്തിന്റെയും സ്രഷ്ടാവും പരിപാലകനുമായി ജീവനും സത്യവുമുള്ള ദൈവം ഒന്നുമാത്രം. ഈ ദൈവത്തിന്റെ ഐക്യത്തിൽ തത്വവും ശക്തിയും നിത്യവും ഒന്നായിരിക്കുന്ന പിതാവ് എന്നും പുത്രനെന്നും പരിശുദ്ധാത്മാ വെന്നും മൂവർ ഉണ്ട്. (വേ. പു. നി. പുറം. 157, 158) ['മതസംഗതികൾ' എന്നു പറഞ്ഞത് Articles of Religion എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് 498-ാം പേജിൽ നിന്നു ഗ്രഹിക്കാം]

തുടർന്നുകൊണ്ട് ചില ഉദ്ധരണികളും ഉപമകളും വഴി ഒന്നു മൂന്നായതിനെയും, മൂന്നും ഒന്നായതിനെയും ന്യായീകരിക്കുവാൻ നിഘണ്ടു ശ്രമിക്കുന്നു. വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും അവ്യ ക്തതയും കെട്ടിക്കുടുക്കും നിറഞ്ഞ ആ ഭാഗം നമുക്കിവിടെ ഉദ്ധരിക്കേണ്ടുന്ന ആവശ്യം കാണുന്നില്ല. (ഒരു സാമാന്യ വിവരം താഴെ വരുന്നുമുണ്ട്.) പിന്നീട് ഈ ത്രിത്വോപദേ ശത്തിന്റെ ചരിത്രം എന്ന ഉപശീർഷകത്തിൽ നിഘണ്ടു പറയുകയാണ് :- '......പ്രവാചക കാലം മുതൽക്കേ ഏകദൈവമേയുള്ളൂ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം എബ്രായർ അറിവാനിട യായി. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ അനന്തകാലത്തു ദൈവത്തിനും തങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യെ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥൻ വേണമെന്നു വിചാരിച്ചു..... എങ്കിലും ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ചാകട്ടെ , പരിശുദ്ധാ ത്മാവിനെക്കുറിച്ചാകട്ടെ അവർ ഒന്നും അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ത്രിത്വത്തിൽ മൂന്നാം ആളായ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ച് യേശുവിന്റെ ഉപദേശത്തിലാണ് (*) നാം ആദ്യമായി കാണു ന്നത്. പുതിയ നിയമത്തിൽ ത്രിത്വോപദേശത്തെക്കുറിച്ചു ഒരു വാക്യത്തിൽ പോലും വിശദമായി പറഞ്ഞിട്ടില്ലെങ്കിലും (**) മുമ്പുദ്ധരിച്ച വാക്യങ്ങളിലും അപ്പോസ്തലൻമാർ എഴുതിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അത് മൂലോപദേശമായിരിക്കുന്നു. അത് അവരുടെ അനുഭവ ത്തിൽ നിന്ന് വളർന്നു വന്ന ഉപദേശമത്രെ. വിശുദ്ധ പൗലോസ് (***) മുതലായവരുടെ മനസ്സിൽ ത്രിത്വ വിശ്വാസമില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ദൈവം നിർവ്വഹിച്ച വേലയെക്കുറിച്ച്

(*) യേശുവിന്റെ കാലശേഷം പല കൊല്ലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു പലരാലും എഴുതപ്പെ ട്ടതും , എഴുതപ്പെട്ട കാലത്തെയോ, എഴുതിയ കർത്താക്കളെയോ സംബന്ധിച്ചു സൂക്ഷ് മായി അറിയപ്പെടാത്തതും, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ പോലും വളരെ തർക്ക ങ്ങൾക്കും വാഗ്വാദങ്ങൾക്കും ഇടയായതും, കാലക്രമത്തിൽ ക്രിസ്തുമത വേദഗ്ര ന്ഥങ്ങളായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു വരുന്നതുമായ സുവിശേഷങ്ങളിൽ യേശുവിന്റെ പ്രസ്താവനകളായി ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വാക്യങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചാണിത്. അവയിൽ തന്നെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനു ദൈവത്വമുള്ളതായി കാണിക്കുന്ന വാക്യങ്ങളൊന്നും ഇല്ലതാനും.

(**) വിശദമായി പറഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നതു ശരി. എന്നാൽ, സൂചനയായോ സംക്ഷിപ്ത മായോ ത്രിത്വോപദേശത്തെപ്പറ്റി വല്ലതും പറയുന്നുണ്ടോ ? അതുമില്ല. അവിടവിടെ യുള്ള ഏതാനും വാക്യങ്ങളെ തേടിപ്പിടിച്ചു കൂട്ടിയിണക്കിക്കൊണ്ട് അവയിൽ നിന്നു ത്രിത്വോപദേശം മിനഞ്ഞെടുക്കുവാൻ നിഘണ്ടുവിന്റെ കർത്താക്കളും മറ്റും ശ്രമം നടത്തിയിട്ടുണ്ട് അത്രമാത്രം.

(***) വിശുദ്ധ പൗലോസ് St. Paul بولس القديس എന്ന അപ്പോസ്തലൻ കുരിശു സംഭവംവരേക്കും യേശുവിന്റെ ബദ്ധവൈരിയും, ക്രിസ്ത്യാനികളെ പീഡിപ്പിക്കുന്ന തിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധനുമായിരുന്ന ഒരു മുഴുത്ത യഹൂദനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം യേശുവിനെ കാണുകയുണ്ടായിട്ടില്ല.കുരിശു സംഭവം കഴിഞ്ഞു ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കു ശേഷം -എത്ര കൊല്ലമെന്നുള്ളതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്- പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഒരു സംഭവ

അവർ പറഞ്ഞത് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും............ ആദ്യ ക്രിസ്ത്യാനിക ളെല്ലാവരും ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ച് വിവിധാഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ രണ്ടും മൂന്നും നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ പലരും പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശു ദ്ധാത്മാവ് എന്നീ പേരുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും ആ പേരുകളിലടങ്ങിയ അർത്ഥവും ബന്ധവും എന്താണെന്നു ദൃഢമായി വിവരിച്ചിട്ടില്ല.

വ്യാജോപദേശങ്ങൾ (*) പ്രചരിച്ച കാലം മുതൽക്ക് തിരുസഭയിൽ സത്യോപദേശം നിലനിൽക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചവർ ഈ ഉപദേശത്തെക്കുറിച്ചു സുന്നഹദോസുകളിൽ (**) ആലോചിച്ചു നിർണയം ചെയ്തു പൊതു വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി ഉപദേശിച്ചു വന്നു.

(നിഘണ്ടു തുടരുന്നു:) 'ക്രിസ്ത്വബ്ദം 325 ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച നിഖ്യാ (***) വിശ്വാ സപ്രമാണത്തിൽ പിതാവും പുത്രനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വിവരിച്ചു. ക്രി. 381 ൽ കൊൻസ്തൻതീൻ പുരിയിൽ (****) കൂടിയ സുന്നഹദോസു 'പരിശുദ്ധാത്മാവ് പിതാ വിലും പുത്രനിലും നിന്ന് പുറപ്പെടുന്നു' എന്ന് സ്ഥിരപ്പെടുത്തി ത്രിത്വബന്ധത്തെ ബുദ്ധിക്കു എത്താവുന്നേടത്തോളം വിവരിച്ചു : ഏകദേശം ക്രി. 500 ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച

ത്തിൽ താൻ യേശു ക്രിസ്തുവിനെ ബാഹ്യ നേത്രം കൊണ്ടു കണ്ടുവെന്നും യേശു കർത്താവ് പുറം ജാതികളിലേക്കുള്ള അപ്പോസ്തലനായി തന്നെ നിയോഗിച്ചിട്ടു ണ്ടെന്നും അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അപ്പോസ്തലൻമാരിൽ ഒരാളായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്ത ആളാണ് പൗലോസ് . യേശു സ്വർഗാരോഹണം ചെയ്തശേഷം പൗലോസ് അദ്ദേഹത്തെ നേരിൽ കണ്ടുവെങ്കിലും അപ്പോസ്തല സ്ഥാനം നൽകിയത് മറ്റൊ രാൾ വഴിക്കാണെന്ന് അഭിപ്രായമുണ്ട്. ഏതായാലും ഭാവിയിൽ തന്റെ ജീവിതം സുഖ കരമാക്കുവാനും, നേതൃസ്ഥാനം കൈവരുവാനും വേണ്ടി പൗലോസ് കണ്ടുപിടിച്ച ഒരു വിദ്യയായിരുന്നു അതെന്നു ക്രിസ്തീയ സാഹിത്യങ്ങൾ വായിക്കുന്നവർക്കു- ക്രിസ്ത്യാനികളല്ലാത്തവർക്ക്-മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. ത്രിത്വസിദ്ധാന്തം, പാപപരിഹാ രവാദം എന്നിങ്ങനെ നിലവിലുള്ള പല ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും രൂപകൽപന ചെയ്തത് പൗലോസാകുന്നു. പൗലോസിന്റെ ചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നും നിഘണ്ടുവിലെ പല പ്രസ്താവനകളിൽ നിന്നു അറിയാവുന്ന ഒരു പരമാർത്ഥ മാണിത്.

(*) അതതു കാലത്തു നിലവിലുള്ള ഭൂരിപക്ഷ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസങ്ങൾക്കു യോജിക്കാത്തവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളാണ് വ്യാജോപദേശങ്ങൾ കൊണ്ടു വിവക്ഷ.

(**) സുന്നഹദോസു=ക്രിസ്തീയ മഹാസഭ

(***) തുർക്കിയിലെ അനാത്തോലിയ (اناضول) യിലെ ഒരു പട്ടണമാണ് നിഖ്യ (نيقيا --Nicce) ഇപ്പോൾ ഇതിന്റെ പേർ ഇസ്നീക് (ازنيق) എന്നാകുന്നു. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 325 ലും, 787 ലുമായി അവിടെ രണ്ടു സുന്നഹദോസുകൾ കൂടിയിട്ടുണ്ട് (المنجد)

(****) കൊൻസ്തൻതീൻപുരി -- കാൺസ്റ്റന്റിനോപ്പ്ൾ നഗരം (قسطنطينية= Constantinople)

അത്താനാസ്യോസിന്റെ (*) വിശ്വാസപ്രമാണം അദ്ദേഹം നിർമിച്ചതല്ല. അത് ഉണ്ടാക്കിയ ആളിന്റെ പേരറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ ഇതിനെ യൂറോപ്പിന്റെ പടിഞ്ഞാറൻ ദേശങ്ങളിലെ സഭക്കാർ സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെന്നും, ആ പ്രമാണത്തിൽ ത്രിത്വോപദേശം സവിസ്തരം പ്രതിപാതിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നും കണ്ട് ക്രൈസ്തവ സഭ 6-ാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ ഇതു അംഗീകരിച്ചുവെന്നു വിശ്വസിക്കാം. യവനസഭ 'പരിശുദ്ധാത്മാവ് പിതാവിലും പുത്രനിലും നിന്ന് പുറപ്പെടുന്നു' എന്ന് പറയാതെ 'അവൻ പിതാവിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്നവനാണ്' എന്നേ പറയുന്നുള്ളൂ. ഇതിൽ യവനസഭക്കും പടിഞ്ഞാറൻ സഭക്കും തമ്മിലുള്ള ത്രിത്വോപദേശം സംബന്ധിച്ച പ്രധാന വ്യത്യാസം ദൃശ്യമാകുന്നു.അക്കാലം മുതൽ പല വൈദിക പണ്ഡിതൻമാരും തത്വശാസ്ത്രജ്ഞൻമാരും ഈ ഉപദേശത്തെപ്പറ്റി വിവരിക്കുവാൻ പ്രയത്നിച്ചു പല താർക്കിക ഗ്രന്ഥങ്ങളും തത്വശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളും എഴുതിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഈ മർമം എന്നേക്കും ഒരു മർമം തന്നെയാണെന്ന് പറയാതെ തരമില്ല.' (വേ. പു. നി. പുറം. 159)

ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളിൽ മുഖ്യമായത് അപ്പോസ്തല പ്രമാണം, നിഖ്യാ പ്രമാണം, അത്താനാസ്യോസിന്റെ പ്രമാണം എന്നീ മൂന്നെണ്ണമാകുന്നു. താരതമ്യേന കൂടുതൽ പ്രാമാണ്യം കൽപിക്കപ്പെടുന്നത് നിഖ്യാ പ്രമാണത്തിനാണെന്നു പറയാം . ഈ മൂന്നു പ്രമാണങ്ങളുടെയും ചരിത്രം നോക്കുമ്പോൾ ഒന്നിനും തന്നെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ സർവ്വസ്വീകാര്യമായ അടിസ്ഥാനമില്ലെന്നും, ഒന്നും വേദഗ്രന്ഥത്തെയോ യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനങ്ങളെയോ ആസ്പദമാക്കി രൂപം നൽകപ്പെട്ടവയല്ലെന്നും, എല്ലാം അതതു കാലത്തെ രാഷ്ട്രീയവും സാമൂഹ്യവും ശാസ്ത്രീയവുമായ പരിതഃസ്ഥിതിക്കനുസരിച്ചു അതതു കാലത്തുള്ള ക്രിസ്തീയ നേതാക്കളാൽ തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടവ മാത്രമാണെന്നും കാണാവുന്നതാണ്. 'വിശ്വാസ പ്രമാണം' എന്ന ശീർഷകത്തിൽ വേ. പു. നിഘണ്ടു ആദ്യമായി ഒരു പൊതു വിവരണം നൽകിക്കാണാം. അതിലെ ചില പ്രസക്ത ഭാഗങ്ങൾ കൂടി താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-

'വിശ്വാസ പ്രമാണം' എന്നതു ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചില കാലങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചുവന്ന മത സിദ്ധാന്തത്തെ കുറിക്കുന്നു. ആദ്യ കാലത്തു അപ്പൊസ്തലൻമാർ ഒരു പൊതു സംഘമായി കൂടിവന്നു യേശുവിനെക്കുറിച്ചു അറിഞ്ഞ സംഗതികളെ സംബന്ധിച്ചു ചിന്തിച്ചു വിശ്വാസപ്രമാണം എന്ന ഒരു ചെറിയ ഗ്രന്ഥം എഴുതി പരസ്യപ്പെടുത്തി. സകല ക്രിസ്ത്യാനികളും സ്വീകരിക്കണം എന്നു തീരുമാനിച്ചു എന്ന് നാം ഒരിക്കലും വിചാരിക്കരുത്. പിൽക്കാലത്തു വൈദിക ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർ ഇപ്രകാരം ചെയ്തുവന്നതിൽ സംശയമില്ല. (**) മുൻകാലങ്ങളിലുള്ളവർ അവരവരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം അവരവർ അറിഞ്ഞ വിഷയങ്ങളെ അംഗീകരിച്ചുവന്നു. അവർക്ക് വ്യത്യസ്തങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ അവർ തമ്മിൽ തർക്കിക്കുക പതിവായിരുന്നു.ചിലപ്പോൾ

(*) അത്താനാസ്യോസ് (أثناسيو الاسكندري - Athanasius Or Athanase) ഇദ്ദേഹം അലക്സാന്തരിയ്യയിലെ പാത്രിയർക്കീസ് (بطريرك - Patriarch) ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹമാണ് നിഖ്യായിൽവെച്ചു ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെ നിഷേധിച്ചിരുന്ന അരിയൂസു പക്ഷക്കാരെ പുറം തള്ളുവാൻ മുൻകൈ എടുത്തത്.

(**) ത്രിത്വവിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ക്രിസ്തീയ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളോ യേശുവിന്റെ വാക്യങ്ങളോ അല്ലെന്നും, അതതു കാലത്തെ ക്രിസ്തീയ പണ്ഡിതൻമാരുടെ സൃഷ്ടിയാണെന്നും അപ്പോൾ വ്യക്തമാണല്ലോ. നിഘണ്ടു തന്നെ വഴിയെ ഇത് തുറന്നു പറയുന്നത് കാണാം.

തർക്കം തീർക്കുന്നതിന് അവർ ഒരു പ്രത്യേക തീരുമാനം ഉണ്ടാക്കും. തിരുസഭ പല നൂറ്റാണ്ടുകളായി വാദപ്രതിവാദം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നിട്ടും അവ സകല ക്രിസ്ത്യാനികളും അംഗീകരിക്കണമെന്നുള്ള തീരുമാനം അവർ ഉണ്ടാക്കീട്ടില്ല. ദൃഷ്ടാന്തമായി ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ചു ഇന്നുവരെയും ഗ്രീക്കു സഭക്കും മറ്റു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും തമ്മിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസം ഉണ്ട്. ഇപ്രകാരം വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങൾ എന്നതു ക്രിസ്ത്യാനികൾ മതസംബന്ധമായ വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഉണ്ടാക്കിയ തീരുമാനങ്ങൾ എന്നർത്ഥം. അവ ദൈവം സഭക്കു കൊടുത്ത പ്രമാണങ്ങൾ അല്ല'.

അനന്തരം, 'സാധാരണമായി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന മൂന്ന് വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളുണ്ടെ' ന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നിഘണ്ടു ഓരോന്നിനെക്കുറിച്ചും ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു:-

1. അപ്പോസ്തല വിശ്വാസപ്രമാണം: ഇതു അപ്പോസ്തലൻമാർ എല്ലാവരുംകൂടി ഉണ്ടാക്കിയതെന്നാണു ആദി ക്രിസ്തീയ പാരമ്പര്യം. എന്നാൽ ഈ പ്രമാണം അവരുടെ കാലത്തു ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും, പിതാപുത്ര പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ച് ആദ്യ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസത്തെ അവർ സഭായോഗമായി കൂടുമ്പോൾ ഒരുമിച്ചു ചൊല്ലി വന്നുവെന്നും പറയുന്നതിനു യാതൊരു തെളിവുമില്ല......... ഇതു അപ്പോസ്തലൻമാർ ഉപദേശിച്ചതിന്റെ സാരമായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നതിലും ആക്ഷേപമില്ല.

2. നിഖ്യാവിശ്വാസപ്രമാണം : ഏകദേശം ക്രി.200 മുതൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ തത്വങ്ങളെക്കുറിച്ച് ആദ്യ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ പല വാദ പ്രതിവാദങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്ത്വബ്ദം 4-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആരിയൂസ് പക്ഷക്കാർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവത്വത്തെക്കുറിച്ച് ആക്ഷേപങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു. അത്താനാസ്യോസ് അവരെ എതിർത്തു. അക്കാലത്തെ റോമാ ചക്രവർത്തിയായിരുന്ന കുസ്തൻതീനോസ് (*) ക്രി. 325 ൽ നിഖ്യായിൽ ഒരു പൊതു സുന്നഹദോസു കൂടി സത്യ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈ വിഷയത്തിൽ സ്വീകരിച്ച വിശ്വാസത്തെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താൻ എല്ലാ അദ്ധ്യക്ഷൻമാർക്കും വൈദിക ശാസ്ത്രജ്ഞൻമാർക്കും കൽപന കൊടുത്തു. അവർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ പ്രമാണത്തിൽ (**) യേശുക്രിസ്തു പിതാവിന്റെ തുല്യത്വമുള്ളവനെന്നല്ല, സാക്ഷാൽ 'ത്രിത്വത്തിൽ പിതാവിനോടുകൂടെ ഏകത്വമുള്ളവൻ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ക്രി. 381 ൽ കുസ്തൻതിനോപ്പോലീസ് (***) എന്ന പട്ടണത്തിൽ കൂടിയ പൊതുയോഗത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ത്രിത്വത്തിൽ പിതാവിനോടും പുത്രനോടും കൂടി ഒരാളായിരിക്കുന്നു എന്ന് സഭാ നേതാക്കൾ തീരുമാനിച്ചു. പരിശുദ്ധാത്മാവ് രണ്ടാളിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുന്നു എന്ന ആശയം 5 ഉം 6 ഉം നൂറ്റാണ്ടുകളിലാണ് ഈ പ്രമാണങ്ങളിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് ഈ പ്രമാണം പല നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ പല ആളുകളാൽ വളർച്ച പ്രാപിച്ചതാണെന്ന് പറയാം.

(*) قسطنطين കോൺസ്റ്റണ്ടിൻ

(**) സുന്നഹദോസിന്റെ ഏകോപിച്ച തീരുമാനമോ ഭൂരിപക്ഷ തീരുമാനമോ ആയിരുന്നില്ല അത്. ആയിരക്കണക്കിൽ വൈദിക പ്രമാണികൾ സംബന്ധിച്ചിരുന്നുവെങ്കിലും അവർ അനേകം കക്ഷികളായി പിരിയുകയാണ് ഉണ്ടായത്. അവരിൽ ഒരു കക്ഷി 318 പേരുണ്ടായിരുന്നു. ഈ കക്ഷിയുടെ അഭിപ്രായത്തെ കുസ്തൻതിനോസ് ചക്രവർത്തി പിൻതാങ്ങുകയും അനുകൂലിച്ചു പ്രചരിപ്പിക്കുകയുമാണ് ഉണ്ടായത്. കൂടുതൽ വിവരം താഴെ കാണാം.

(***) قسطنطينية (കാൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ).

3. അത്താനാസ്യോസിന്റെ വിശ്വാസപ്രമാണം: ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഇതിൽ ത്രിത്വത്തെക്കുറിച്ചും, പുത്രൻ ഈ ലോകത്ത് അവതരിക്കുന്നതിനെയും മറ്റു പലതിനെയും കുറിച്ചും, അവ സ്വീകരിക്കാത്തവർക്ക് വരുന്ന ശാപത്തെ കുറിച്ചും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വേദവ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഉപദേശിച്ച പല തെറ്റുകളെയും ഖണ്ഡിക്കുന്നതിനായി ഈ പ്രമാണം എഴുതപ്പെട്ടു എന്ന് പറയാം.........ഇത് ക്രിസ്ത്വബ്ദം 450 ൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന് ചിലരും, 700 നും 800 നും ഇടയിൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന് മറ്റു ചിലരും പറയുന്നു .(വേ. പു, നിഘണ്ടു പേജ് 482,483)

കോൺസ്റ്റന്റീൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കാലത്തു നിഖ്യായിൽ വെച്ചുകൂടിയ ക്രിസ്തീയ മഹാസഭയുടെ തീരുമാനം ഏതടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഉണ്ടായതെന്നു ഹിജ്റഃ 400-ാം കൊല്ലത്തിന്റെ അടുത്ത കാലത്തു അലക്സാന്തരീയ്യ (اسكندرية) യിലെ പാത്രിയാർക്കീസായിരുന്ന സഈദുബ്നുബിത്വ്രീക് (*) പ്രസ്താവിച്ചതായി ഇബ്നുകഥീർ(റ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ തഫ്സീറിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: അവരുടെ ആ വലിയ വിശ്വാസപ്രമാണം (الامانة الكبيرة) -വാസ്തവത്തിൽ അതു നിന്ദ്യമായ വഞ്ചനാപ്രമാണം (الخيانة الحقيرة) ആകുന്നു- അവർ നിർമിച്ച മഹാസഭ (**) കൂടിയത് ക്വുസ്തന്തീന്റെ (***) കാലത്താണ്. രണ്ടായിരത്തിൽപരം ബിഷപ്പുമാർ അതിൽ സംബന്ധിച്ചു. അവർ 20, 50, 70, 100 എന്നിങ്ങനെ ഏറിയും കുറഞ്ഞുമുള്ള അനേകം കക്ഷികളായിരുന്നു. ഓരോ കൂട്ടരും ഓരോ പ്രബന്ധം സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. ഒരു സംഘത്തിൽ 318 പേരുണ്ടായിരുന്നു. ഇത്രയും ആളുകൾ ഒരു പ്രബന്ധത്തിൽ യോജിച്ചു കണ്ടപ്പോൾ രാജാവ് അത് സ്വീകരിച്ചു. അദ്ദേഹം ഒരു തത്വജ്ഞാനിയും തന്ത്രജ്ഞനുമായിരുന്നു. മറ്റു അഭിപ്രായങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹം ദുർബലപ്പെടുത്തി. ആ 318 പേരുടെ ഒരു സഭ ഏർപ്പെടുത്തി, അവർക്ക് ചർച്ചുകൾ (****) സ്ഥാപിച്ചുകൊടുക്കുകയും, ഗ്രന്ഥങ്ങളും നിയമങ്ങളും ഏർപ്പെടുത്തി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ ചെറിയ കുട്ടികളുടെ വിശ്വാസം ശരിപ്പെടുത്തുവാനും അവരെ സ്നാനം ചെയ്യിക്കാനും ചൊല്ലിക്കൊടുക്കപ്പെടുന്ന ആ വിശ്വാസപ്രമാണം അവർ നിർമിച്ചു. ഇവരുടെ അനുയായികളാണ് രാജകീയ കക്ഷി (الملكانية). പിന്നീട് മറ്റൊരു മഹാസഭ കൂടുകയുണ്ടായി. അതിലാണ് യാക്കോബായ കക്ഷി (اليعقوبية) ഉണ്ടായിത്തീർന്നത്. പിന്നീട് മൂന്നാമതൊരു മഹാസഭ കൂടി , അപ്പോ

(*) سعيد بن بطريق ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലം ക്രി . 877-940 ആയിരുന്നു.- المنجد

(**) മഹാസഭ = സുന്നഹദോസ് എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ക്രിസ്തീയ മഹാസഭ

(***) ക്വുസ്തന്തീൻ = കുസ്തന്തീനോസ് (قسطنطين) . ഈ പേരിൽ റോമാ ചക്രവർത്തിമാരായി ഒന്നിലധികം രാജാക്കൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ക്രി. 274-337 ൽ ജീവിച്ച 1-ാം ക്വുസ്തന്തീന്റെ കാലത്തും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവശ്യപ്രകാരവുമാണ് പ്രസ്തുത സഭയുണ്ടായത്. ഇദ്ദേഹം ക്രിസ്തു മതത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിയായിരുന്നുവോ, അതല്ല രാഷ്ട്രീയ ലക്ഷ്യം വെച്ചുകൊണ്ടു ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം പ്രകടിപ്പിച്ച ആളാണോ എന്നതിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായം കാണാവുന്നതാണ്.

(****) സാധാരണയായി ക്രിസ്തീയ പള്ളികൾക്കു ചർച്ചു (الكنيسة) കൾ എന്നു പറഞ്ഞു വരുന്നുവെങ്കിലും 'സഭ' എന്നത്രെ ആ വാക്കിന്റെ അർത്ഥം.

ഴാണ് നെസ്തോരിയൻ കക്ഷി (النسطورية) ഉടലെടുത്തത്. (*) ഇവരെല്ലാം തന്നെ ഈസാമസീഹിൽ ത്രിഭൂതങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കുന്നു. പക്ഷേ, അതിന്റെ സ്വഭാവത്തിലും, ദൈവത്വ-മനുഷ്യത്വങ്ങളിലും, രണ്ടും ഒന്നോ അല്ലേ എന്നതിലും, സമ്മിശ്രമാണോ-അവതരിച്ചതാണോ എന്നതിലും അവർക്ക് ഭിന്നിപ്പാണുള്ളത്. ഓരോ കക്ഷിയും മറ്റേ കക്ഷിയെ അവിശ്വാസി (كافر) യായി ഗണിക്കുന്നു. നാമാകട്ടെ മൂന്നു കക്ഷിയെയും അവിശ്വാസികളായി ഗണിക്കുന്നു.'(ابن كثير).

ഇബ്നു കഥീർ (ൻ) ന്റെ ഉദ്ധരണിയിലടങ്ങിയ വിവരങ്ങൾ ശരിയാണെന്ന് പല ക്രൈസ്തവ സഭാചരിത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങളും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ട്. വിഷയത്തിലേക്ക് അൽപംകൂടി വ്യക്തത ലഭിക്കുമാറ് കെ.വി. സൈമൺ എഴുതിയ 'ക്രൈസ്തവ സഭാചരിത്ര' ത്തിലെ (**) ചില വാക്യങ്ങളും അറിയുന്നത് നന്നായിരിക്കും. വിശ്വസിക്കേണ്ടതും ജീവിക്കേണ്ടതും എങ്ങിനെയാണെന്നുള്ളതിനു പ്രമാണം പഴയ നിയമം. പുതിയ നിയമം എന്നിങ്ങനെ വിഭജിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളാണെന്നും , അപ്പോസ്തലൻമാർ അതിനു വേണ്ട ചട്ടം ചെയ്തിരുന്നുവെന്നും മറ്റും സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു ഗ്രന്ഥകാരൻ ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ -ബൈബ്ളിന്റെ പഴയ നിയമങ്ങളെയും പുതിയ നിയമത്തെയും.-സംബന്ധിച്ചു ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:-

'ഇതിന്റെ വാചകൻമാർ ഇതിലെ വാക്യങ്ങൾക്കു നേരെയുള്ളതും തെളിഞ്ഞതുമായ അർത്ഥം ധരിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. എങ്കിലും ഈ (ഒന്നാമത്തെ) നൂറ്റാണ്ടിൽ തന്നെ വേദവാക്യങ്ങളിൽ നിന്നു നേരെ കിട്ടുന്ന അർത്ഥത്തെ ഏതാനും ചിന്തകൻമാർ നിരസിച്ചു. ഇവർ വേദശബ്ദങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടാനുസരണം രൂപകാർത്ഥം അഥവാ ജ്ഞാനാർത്ഥം കൊടുത്ത് മറിച്ചു കളഞ്ഞു. ഇങ്ങിനെ പഴയ നിയമത്തെ കയ്യേറ്റം ചെയ്വാൻ യഹൂദതാത്വികന്മാരെപ്പോലെ പുതിയ നിയമങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്വാൻ ക്രൈസ്തവ തത്വജ്ഞാനികളും ഈ (ഒന്നാം) നൂറ്റാണ്ടിൽ തന്നെ ഉദിച്ചു. ബർണബാസിന്റെ ലേഖനം ഈ വാസ്തവത്തെ ദൃഢീകരിക്കുന്നു. മതോപദേശം എന്തെല്ലാമെന്നു അപ്പോസ്തലൻമാർ ഓരോ സന്ദർഭത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയെന്നല്ലാതെ താത്വിക മട്ടിൽ മോടി പിടിപ്പിക്കുകയോ ശാസ്ത്രരീത്യാ ക്രമീകരിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല.... ക്രിസ്തീയോപദേശങ്ങളുടെ ചുരുക്കം അപ്പോസ്തല വിശ്വാസ പ്രമാണത്തിൽ (***) അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു 4-ാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽക്കാണ് ഇതിന് അപ്പോസ്തല വിശ്വാസം എന്ന പേർ കൊടുക്കപ്പെട്ടത്. ഇക്കാലത്ത് പൗരാണിക അറിവ് സ്വൽപമെങ്കിലുമുള്ളവർ ഈ വിശ്വാസപ്രമാണം അപ്പോസ്തല നിർമിതമാണെന്ന് വിചാരിക്കയില്ല. നേരെമറിച്ച് അപ്പോസ്തല കാലത്ത്

(*) പിന്നീട് ഈ മൂന്ന് കക്ഷികളിൽ നിന്നുമായി അനേകം കക്ഷികൾ ഉണ്ടായിത്തീരുകയും, മിക്ക കക്ഷിയും ഓരോ പേരിൽ അറിയപ്പെടുകയും ചെയ്തുവന്നു.

(**) ആദ്യത്തെ അഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ ക്രൈസ്തവസഭയുടെ ചരിത്രങ്ങളെ അധികരിച്ചു എഴുതിയതാണ് ഈ ഗ്രന്ഥം. ഗ്രന്ഥകാരൻ ഒരു ക്രിസ്തുമത പണ്ഡിതനും, മതോപദേഷ്ടാവും, പ്രഗൽഭ സാഹിത്യകാരനുമായ കുന്നും പുറത്തു വറുഗീസ് സൈമൺ എന്ന കെ.വി. സൈമണാകുന്നു. ക്രിസ്തുമതത്തിലെ വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ കടന്നു കൂടിയിട്ടുള്ള പല അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെയും അനാചാരങ്ങളെയും കുറിച്ച് അദ്ദേഹം അതിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്രി. 1976 ൽ പുറത്തിറങ്ങിയ അതിന്റെ രണ്ടാം പതിപ്പിൽനിന്നാണു നാം ഉദ്ധരിക്കുന്നത്.

(***) ഈ വിശ്വാസ പ്രമാണം താഴെ കാണാവുന്നതാണ്.

എത്രയും ചെറുതായിരുന്ന ഒരു 'വിശ്വാസവചനം' അനേക നൂറ്റാണ്ടുകൊണ്ടു വളർന്നു ഈ രൂപത്തിൽ എത്തിയതാണെന്ന് വിശ്വസിക്കുകയത്രെ നമ്മുടെ കൃത്യം [ഡീൻസ്റ്റാൻലിയുടെ ക്രിസ്തീയോപദേശങ്ങൾ XIV ഭാഗം നോക്കുക] ഇതിൽ ക്രമേണ പുതിയ വാചകങ്ങൾ ചേർത്തതു ഓരോ കാലത്ത് സഭകളിലുണ്ടായ പിശകാഭിപ്രായങ്ങളെ പരിഹരിപ്പാനായിരിക്കണം.' (പേജ് 46)

മൂന്ന് വിശ്വാസ പ്രമാണങ്ങളാണ് ക്രിസ്തീയ സഭകളിൽ ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്നതെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. 1-ാമത്തേതായി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന നിലവിലുള്ള അപ്പോസ്തല പ്രമാണത്തിൽ പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നീ ത്രിമൂർത്തികളെപ്പറ്റി പറയുന്നത് ഇങ്ങനെയാണ് : 'സർവ്വശക്തിയുള്ള പിതാവായി ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും സൃഷ്ടിച്ചവനായ ദൈവത്തിൽ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവന്റെ ഏകപുത്രനായി നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുമിശിഹായിലും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ മറിയ എന്ന കന്യകയിൽ ഉൽപാദിപ്പിക്കപ്പെട്ടു ജനിച്ചു.' (തുടർന്നു കൊണ്ട്-പുത്രനെപ്പറ്റി-അവൻ കുരിശിൽ തറക്കപ്പെട്ട് മരിച്ചതിനെയും, ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു സ്വർഗത്തിലേക്ക് കരേറി പിതാവിന്റെ വലത്തു ഭാഗത്ത് ഇരിക്കുന്നതിനെയും, ജീവികളോടും മരിച്ചവരോടും ന്യായം വിധിപ്പാൻ വേണ്ടി ഇറങ്ങി വരുന്നതിനെയും കുറിച്ചു ചുരുക്കി പ്രസ്താവിച്ചശേഷം അത് ഇങ്ങനെ തുടരുന്നു:) 'പരിശുദ്ധാത്മാവിലും ശുദ്ധമായി പൊതുവിലുള്ള സഭയിലും ശുദ്ധമുള്ളവരുടെ സംസർഗത്തിലും പാപമോചനത്തിലും ശരീരത്തിന്റെ ഉയർത്തെഴുന്നേൽപിലും നിത്യ ജീവനിലും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.' (ക്രൈസ്തവ സഭാചരിത്രം പേജ് 46, 47 ൽ നിന്ന്.) അൽപാൽപ വ്യത്യാസത്തോടു കൂടി 'സഭാചരിത്ര സംഗ്രഹം' (*) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലും (പേജ് 402) മറ്റും ഇത് ഉദ്ധരിച്ചു കാണാം.

2-ാമത്തേതായ 'നിഖ്യാവിശ്വാസ' പ്രമാണത്തിന്റെ നിലവിലുള്ള രൂപത്തിൽ പിതാ-പുത്ര-പരിശുദ്ധാത്മാക്കളെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിശേഷണങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തു കാണാം. അതിലെ വാചകം ഇങ്ങനെയാണ് : 'പിതാവായി സർവ്വശക്തനായി ആകാശത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും കാണപ്പെടുന്നവയും കാണപ്പെടാത്തവയുമായ സകലത്തിന്റെയും സ്രഷ്ടാവായ ത്രൈകദൈവത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഏകപുത്രനും സർവ്വത്തിന്റെയും സ്രഷ്ടാവായ ത്രൈകദൈവത്തിൽ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഏകപുത്രനും സർവ്വലോകങ്ങൾക്കും മുമ്പേ പിതാവിൽ നിന്നു ജനിച്ചവനും പ്രകാശത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രകാശവും, സത്യദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ള സത്യദൈവവും , ജനിച്ചവനും സൃഷ്ടിയല്ലാത്തവനും, തത്വത്തിൽ പിതാവിനോട് ഏകത്വമുള്ളവനും, സകല സൃഷ്ടിക്കും മുഖാന്തരമായവനും, മനുഷ്യരായ ഞങ്ങൾക്കും ഞങ്ങളുടെ രക്ഷക്കും വേണ്ടി സ്വർഗത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി വിശുദ്ധ റൂഹാ(**)യാൽ തമ്പുരാനെ പ്രസവിച്ച കന്യകാ മറിയായിൽ നിന്ന് ശരീരം ധരിച്ച് മനുഷ്യനായി, പൊന്തിയൂസ് പിലാത്തോസിന്റെ (***) നാളുകളിൽ ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട് കഷ്ടതയനുഭവിച്ച് മരിച്ചടക്കപ്പെട്ട്, തിരുഹിത പ്രകാരം മൂന്നാം ദിവസം ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് സ്വർഗത്തിലേക്ക്

(*) ഇതിന്റെ കർത്താവ് റവ. ഡോ. സി വി. ഇ. എബ്രഹാമാകുന്നു.

(**) പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് 'വിശുദ്ധ റൂഹാ' എന്നും പറയുന്നത്.

(***) റോമാ ചക്രവർത്തിയുടെ കീഴിലുള്ള ഒരു ഭരണാധികാരിയായിരുന്നു പിലാത്തോസ്.

കയറി തന്റെ പിതാവിന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തിരുന്നവനും, അവസാനമില്ലാത്ത രാജ്യത്വ മുള്ളവനും, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെയും മരിച്ചവരെയും വിധിപ്പാൻ തന്റെ മഹാ പ്രഭാവ ത്തോടെ ഇനിയും വരുവാനിരിക്കുന്നവനുമായ യേശു മിശിഹാ ആയ കർത്താവിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.സകലത്തെയും ജീവിപ്പിക്കുന്ന കർത്താവും, പിതാവിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു പിതാവിനോടും പുത്രനോടും കൂടി വന്ദിക്കപ്പെട്ടു സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നവനും, നിബ്യമാരും ശ്ളീഹമാരും മുഖാന്തരം സംസാരിച്ചവനുമായ ജീവനും വിശുദ്ധിയും ഉള്ള ഏക റൂഹായിലും കത്തോലിക്കായ്ക്കും ശ്ളീഹാക്കും അടുത്ത ഏക വിശുദ്ധസഭ യിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു.' തുടർന്നുകൊണ്ട് പാപമോചനത്തിനു മാമോദീസ മാത്രമാണെന്ന് ഞങ്ങൾ ഏറ്റു പറയുന്നുവെന്നും , ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപിനെയും വരു വാനിരിക്കുന്ന പുതിയ ജീവനെയും നോക്കിപ്പാർക്കുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് ഈ പ്രമാണം അവസാനിക്കുന്നത്. (സഭാചരിത്ര സംഗ്രഹം പേജ് 401. 402 ഉം മറ്റും നോക്കുക)

ഈ വാചകങ്ങളിൽ പലതും യഥാർത്ഥ നിഖ്യാ വിശ്വാസ പ്രമാണത്തിൽ ഇല്ലാത്ത തും, പിന്നീട് കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടതുമാണെന്നും, ഇത് പൗരസ്ത്യ സഭകൾ സ്വീകരിച്ചുവ രുന്ന നിഖ്യാപ്രമാണത്തിന്റെ രൂപമാണ്- പാശ്ചാത്യൻ സഭകൾ അംഗീകരിച്ചു വരുന്ന രൂപത്തിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്-എന്നും, ഇതിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഇതിനെ നിഷേധിക്കു ന്നവരെ ശപിക്കുന്ന ചില വാചകങ്ങൾ കൂടി ചേർക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നുമൊക്കെ അതേ ഗ്രന്ഥം തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. (പേജ് 74 ഉം 81 ഉം നോക്കുക.) അപ്പോസ്തല പ്രമാണത്തിൽ സ്പർശിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പലതും പുത്രന്റെ വിശേഷണങ്ങളായി നിഖ്യാ പ്രമാ ണത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടതിനു കാരണം വ്യക്തമാണ്. നിഖ്യാ പ്രമാണ നിർമാണം നടക്കുന്ന കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളുടെ ഖണ്ഡനാർത്ഥം അന്നത്തെ രാജ കീയ കക്ഷി സ്വീകരിച്ച സിദ്ധാന്തങ്ങളെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തി ഉറപ്പിക്കലാണ് അതിന്റെ പിന്നി ലുള്ള ലക്ഷ്യമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല.

എനി മൂന്നാമത്തെയും അത്താനാസ്യോസിന്റെ പേരോടു ചേർത്ത് പറയപ്പെടുന്നതു മായ വിശ്വാസ പ്രമാണത്തിന്റെ കഥ നോക്കിയാൽ, ഇതിലേറെ ആശ്ചര്യകരമായി കാണാം. വളരെയധികം വലിച്ചു നീട്ടി ദീർഘിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് അതുള്ളത്. അതോടു കൂടി, അത്രയധികം പൊരുത്തക്കേടുകളും പരസ്പരവൈരുദ്ധ്യങ്ങളും നിറഞ്ഞ മറ്റു വല്ല വാചകങ്ങളും എവിടെയെങ്കിലും കാണപ്പെടുമോ എന്നു പോലും സംശയമാണ്. ദൈർഘ്യ ഭയം നിമിത്തം അതിൽ നിന്നും ഏതാനും ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രം ഇവിടെ ചുരുക്കി ഉദ്ധരിക്കാം.

അത്താനാസ്യോസിന്റെ വിശ്വാസ പ്രമാണത്തിൽ നിന്നുള്ള ചില മാതൃകകൾ: '(1) പിതാവ് ഒരുവൻ, പുത്രൻ ഒരുവൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഒരുവൻ. എങ്കിലും മൂവരുടെയും ദൈവത്വം ഏകവും മഹത്വം സമവും പ്രഭാവം സമനിത്യവുമാകുന്നു.

(2) പിതാവ് എങ്ങിനെയുള്ളവനോ അങ്ങനെയുള്ളവനാണ് പുത്രനും പരിശുദ്ധാ ത്മാവും.

(3) മൂവരും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരല്ല

(4) ഓരോരുവനും നിത്യനാണ്, എന്നാലും മൂന്ന് നിത്യൻമാരല്ല, ഒരു നിത്യനേയു ള്ളൂ.

(5) പിതാവ് സർവ്വശക്തൻ ,പുത്രൻ സർവ്വശക്തൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് സർവ്വശക്തൻ, എന്നാലും സർവ്വശക്തൻ ഒന്നു മാത്രം.

(6) പിതാവ് ദൈവം ,പുത്രൻ ദൈവം, പരിശുദ്ധാത്മാവ് ദൈവം , എന്നാലും ദൈവം ഏകനാകുന്നു.

(7) പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും കർത്താക്കളാണ്, എന്നാലും കർത്താവ് ഒരുവൻ മാത്രം.

(8) മൂവരും ദൈവവും കർത്താവുമാണെന്ന് ഏറ്റു പറയാൻ നിർബന്ധിക്കുന്നതുപോലെത്തന്നെ മൂന്ന് ദേവൻമാരോ മൂന്നു കർത്താക്കളോ ഉണ്ടെന്ന് പറയുന്നതിനെ 'ക്രിസ്തീയ സത്യം' നമ്മെ വിലക്കുന്നു.

(9) ത്രിത്വത്തിൽ ആരും മുമ്പനോ പിമ്പനോ അല്ല. വലിയവനോ ചെറിയവനോ അല്ല. സമനിത്യൻമാരും സകലത്തിലും സമൻമാരുമാകുന്നു.

(10) അതുകൊണ്ട് സകലത്തിലും ഏകത്വത്തെ ത്രിത്വത്തിലും ത്രിത്വത്തെ ഏകത്വത്തിലും ആരാധിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

(11) കർത്താവായ യേശു പിതാവിന്റെ തത്വത്തിൽ നിന്നു ജനിച്ച ദൈവവും മാതാവിന്റെ തത്വത്തിൽ നിന്നു ജനിച്ച മനുഷ്യനുമാകുന്നു.

(12) അവൻ ദൈവത്വത്തിൽ പിതാവിനു സമനും മനുഷ്യത്വത്തിൽ പിതാവിന് കീഴ്പ്പെട്ടവനുമാകുന്നു.

(13) അവൻ ദൈവവും മനുഷ്യനുമാണെങ്കിലും രണ്ടാളല്ല. ഒരു ക്രിസ്തുവത്രെ.' ഇങ്ങനെ പോകുന്നു ആ പട്ടിക !(*)

യേശുക്രിസ്തുവിനു ദൈവപുത്രസ്ഥാനവും, യേശുവിനും പരിശുദ്ധാത്മാവിനും പരിപൂർണ അർത്ഥത്തിലുള്ള ദൈവത്വപദവിയും വകവെച്ചു കൊടുക്കുവാൻ ആവശ്യമെന്ന് അതതു കാലത്തെ ക്രിസ്തീയാചാര്യൻമാർക്ക് തോന്നിയ വിശേഷണങ്ങളും, എതിരഭിപ്രായക്കാരുടെ വാദങ്ങളെ ഖണ്ഡിക്കുവാൻ വേണ്ടി അതതു കാലങ്ങളിൽ നിർമിക്കേണ്ടി വന്ന വിശേഷണങ്ങളും ഓരോ അവസരങ്ങളിൽ പിന്നീട് കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണ് അപ്പോസ്തലപ്രമാണത്തെക്കാൾ നിഖ്യാപ്രമാണത്തിലും, നിഖ്യാപ്രമാണത്തെക്കാൾ ഈ പ്രമാണത്തിലും വിശദീകരണങ്ങൾ കൂടിക്കൂടി വന്നത്. ത്രിത്വത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ മൂർത്തിയായ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ -ദൈവമെന്നും ദൈവഗുണങ്ങൾ തികഞ്ഞവനെന്നുമൊക്കെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പറഞ്ഞു വരുന്നുവെന്നല്ലാതെ- അതിനൊരു സാമാന്യ നിർവ്വചനമെങ്കിലും നൽകി സ്വയം സമാധാനിക്കുവാൻ അവർക്ക് ഇക്കാലം വരെ സാധിച്ചിട്ടില്ല . വേദപുസ്തക നിഘണ്ടു തന്നെ പറയുന്നതു നോക്കുക:

'പരിശുദ്ധാത്മാവിനെക്കുറിച്ച് തിരുസഭയിൽ നടപ്പുള്ള പൊതു വിശ്വാസം നിഖ്യാപ്രമാണത്തിൽ ഇപ്രകാരം കാണുന്നു': കർത്താവും ജീവനെ നൽകുന്നവനും, പിതാ

(*) ഫാദർ എം. വി. ജോർജ്ജ് എഴുതിയതും, 'ദൈവശാസ്ത്ര സാഹിത്യ പ്രസിദ്ധീകരണ സമിതി' (തിരുവല്ല) പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതുമായ 'ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ 10-13 പേജുകളിലും മറ്റു പല ക്രിസ്തീയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പൂർണ രൂപം കാണാവുന്നതാണ്.

വിൽ നിന്നും പുത്രനിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുന്നവനും പിതാവിനോടും പുത്രനോടും കൂടെ ആരാധിക്കപ്പെടുന്നവനും, പ്രവാചകൻമാരാൽ മുന്നറിയിക്കപ്പെട്ടവനുമായ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെയും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.' അത്താനാസ്യോസിന്റെ പ്രമാണത്തിൽ 'പരിശുദ്ധാത്മാവ് പിതാവിൽ നിന്നും പുത്രനിൽ നിന്നും ആകുന്നു , ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടവനുമല്ല. സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവനുമല്ല, ജനിക്കപ്പെട്ടവനുമല്ല, പുറപ്പെടുന്നവനത്രെ' എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കിഴക്കിനടുത്ത സുരിയാനീ സഭകളിൽ ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്ന നിഖ്യാപ്രമാണത്തിൽ 'പിതാവിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട് പിതാവിനോടും പുത്രനോടും കൂടെ വന്ദിക്കപ്പെട്ടു സ്തുതിക്കപ്പെടുന്നവനും' എന്നാണ് പദപ്രയോഗം. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പുറപ്പാടിനെപ്പറ്റി പത്തും പതിനൊന്നും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ വലിയ വാഗ്വാദം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്..... പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ പടിഞ്ഞാറൻ സഭയും കിഴക്കൻ സഭയും ഭിന്നിച്ചു പിരിയുകയാണ് ചെയ്തത് (വേദ പുസ്തക നിഘണ്ടു പുറം 229)

പുത്രനെപ്പറ്റി പലതും പറഞ്ഞു സ്വയം തൃപ്തി അടയുവാൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ, പരിശുദ്ധാത്മാവിന് ഒരേകദേശ നിർവ്വചനമെങ്കിലും നൽകുവാൻ അവർക്കു സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, ഇന്നും അതൊരു തർക്കവിഷയമാണെന്നുമാണല്ലോ ഇതിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നത്. മാത്രമല്ല, വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളിലെ വാക്കുകളിൽ തന്നെ പരസ്പരം വ്യത്യസ്തമായ നിർവ്വചനങ്ങളാണുള്ളതെന്നും, ഒരേ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിന്റെ പദ പ്രയോഗങ്ങളിൽപോലും സഭകൾക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പാണുള്ളതെന്നും നിഘണ്ടുവിന്റെ ഈ ഉദ്ധരണി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

ഈസാ നബി (അ) യടക്കം എല്ലാ പ്രവാചകൻമാരും ഏകദൈവ വിശ്വാസത്തിലേക്കായിരുന്ന ജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചിരുന്നതെന്ന് തീർച്ച തന്നെ. ബൈബ്ളിന്റെ പുതിയനിയമത്തിലും പഴയനിയമത്തിലും ഇതിനു തെളിവുണ്ട് താനും. ഒരു ശാസ്ത്രി വന്ന് 'എല്ലാറ്റിലും മുഖ്യമായ കൽപനയേതെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ യേശുമറുപടി പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെയായിരുന്നു: 'എല്ലാറ്റിലും മുഖ്യകൽപനയോ? യിസ്രായേലേ കേൾക്ക: നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവ് ഏക കർത്താവ്. നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ നീ പൂർണഹൃദയത്തോടും പൂർണാത്മാവോടും പൂർണമനസ്സോടും പൂർണശക്തിയോടും കൂടി സ്നേഹിക്കണം എന്നാകുന്നു.' (ലൂക്കോസ്; 12 ൽ 28-30) യേശു പറഞ്ഞ ഈ വാക്യം അതുപോലെ പഴയ നിയമത്തിലും കാണാം. (ആവർത്തന പുസ്തകം: 6 ൽ 4 നോക്കുക.) ത്രിത്വത്തിൽ മൂന്ന് ദൈവങ്ങളുണ്ടെന്ന് വരുന്നതിനെ മറച്ചു പിടിക്കുവാൻ വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ഉപായമെന്ന നിലക്കാണ് അവർ 'ത്രിയേക സിദ്ധാന്ത' മെന്നും 'ത്രൈയേക ദൈവ' മെന്നും മറ്റുമുള്ള പേരുകൾ പ്രയോഗിച്ചു വരുന്നത്.

പരിപൂർണമായ അർത്ഥത്തിൽതന്നെ ദൈവത്വമുള്ള മൂന്ന് മൂർത്തി (*) കൾ ചേർന്നതാണ് ദൈവമെന്നും, അതേ സമയത്ത് ദൈവം ഏകൻ (**) തന്നെയാണെന്നുമാണല്ലോ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ അടിത്തറ. മൂന്നെണ്ണം ചേർന്നാൽ ഒന്നാകുന്നതെങ്ങനെ ? എന്നൊരു

(*) പിതാവ്, പുത്രൻ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നീ മൂന്നിൽ ഓരോന്നിനെക്കുറിച്ചും ക്രിസ്തീയ സാഹിത്യങ്ങളിൽ 'മൂർത്തി, ഭൂതം, ആൾ, വ്യക്തി, വ്യക്തിത്വം, അവൻ' എന്നിങ്ങനെ പല വാക്കുകളിലും വിശേഷിപ്പിക്കാറുണ്ട്.

(**) ദൈവത്തെപ്പറ്റി 'ഒരുവൻ' എന്ന് പറയാതെ പകരം 'ഏകൻ' എന്ന പ്രയോഗമാണ് ക്രിസ്തീയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അധികവും ഉപയോഗിക്കാറുള്ളത്. ഇതിനും ചില ദുർന്യായങ്ങൾ അവർക്ക് പറയുവാനുണ്ട്. ('വേ. പു. പദങ്ങൾ' എന്ന നിഘണ്ടു നോക്കുക.)

ചോദ്യം പ്രാഥമിക ബുദ്ധിയുള്ള ആരും ചോദിക്കുമല്ലോ. താൽക്കാലികമായ മുട്ടുശാന്തിയെന്നോണം ഈ ചോദ്യത്തിനു പലതരം ഉത്തരങ്ങളും ക്രിസ്തുമത സാഹിത്യങ്ങളിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു കാണാം. പാമരബുദ്ധികളായ ചിലരെയെങ്കിലും പകിട്ടാക്കുവാൻ ഉതകുന്ന ഒന്നിലധികം സൂത്രമാർഗങ്ങൾ ഇതിന് അവർ ഉപയോഗപ്പെടുത്താറുള്ളതിൽ ചിലതു മാത്രം ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടാം:

(1) 'ഒന്ന്' എന്ന സംഖ്യയെ വേറെ ഒരു 'ഒന്നി' ലും അതിനെ വീണ്ടും ഒരു 'ഒന്നി' ലും പെരുക്കിയാൽ ഉത്തരം 'ഒന്ന്' എന്നുതന്നെയാണല്ലോ കിട്ടുക. (അതായത് : 1 X 1 X 1 = 1) മൂന്ന് 'ഒന്ന്' കളെ കൂട്ടിയാൽ 'മൂന്ന്' എന്ന് (1 + 1 + 1 = 3) പറയുന്നത് ഇവിടെ ശരിയല്ലെന്ന് ചുരുക്കം .

(2) ഒരു വ്യക്തി ഒരേ സമയത്ത് മന്ത്രിയും, ഭർത്താവും, കച്ചവടക്കാരനും ആകാം. ഇതുകൊണ്ട് അയാൾ മൂന്ന് വ്യക്തിയാകുന്നില്ലല്ലോ.

(3) സൂര്യന് താപവും, രശ്മിയും, വെളിച്ചവും ഉള്ളതുകൊണ്ട് സൂര്യൻ മൂന്നെണ്ണമാകുന്നില്ലല്ലോ.

(4) വിദ്യുച്ഛക്തി ശബ്ദമായും, പ്രകാശമായും ചലനമായും പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുള്ളതുകൊണ്ട് വിദ്യുച്ഛക്തിയും മൂന്നെണ്ണമാകുന്നില്ല.

(5) ഒരു പെട്ടിയുടെ നീളവും , വീതിയും , ഉയരവും വ്യത്യസ്ത അളവിലാകുന്നതിനാൽ പെട്ടിയുടെ ഏകത്വത്തിനു അത് തടസ്സമാകുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ പലതും ക്രിസ്തീയ സാഹിത്യങ്ങളിൽ -പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വിഭാഗക്കാരായ ലൂഥറൽ ചർച്ചുകാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിശേഷിച്ചും – പൊതുജനങ്ങളെ ആകർഷിക്കുന്ന ഭാഷയിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു കാണാം. ഇവയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ സംസാരിക്കുവാനുള്ള സ്ഥാനം മറ്റൊന്നായതുകൊണ്ട് ഇവിടെ കൂടുതലൊന്നും പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. സ്വൽപമെങ്കിലും ബുദ്ധിയും ചിന്തയുമുള്ളവർ ഇത്തരം മറുപടി കേൾക്കുമ്പോൾ ആശ്ചര്യപൂർവ്വം പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു പോയേക്കുന്നതാണ്.

ത്രിത്വവാദം പോലെ നിലവിലുള്ള ക്രിസ്തുമത സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട പലതിന്റെയും സാക്ഷാൽ ഉറവിടം വി. പൗലോസ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന ശൗലാകുന്നുവെന്ന് ക്രിസ്തീയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്ന ആർക്കും വ്യക്തമാകുന്നതാണ്. നിഘണ്ടുവിലും മറ്റുമായി ചിലപ്പോഴെല്ലാം അവരത് സന്ദർഭവശാൽ വ്യക്തമാക്കാറുമുണ്ട്. എന്നാൽ, യേശുവിന്റെ ദൈവപുത്രത്വം കൂടുതൽ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞ ആൾ ഒരു സുവിശേഷ കർത്താവായി അറിയപ്പെടുന്ന യോഹന്നാനാണത്രെ. ആദ്യത്തെ മൂന്ന് സുവിശേഷങ്ങളെപ്പറ്റി ചിലത് പ്രസ്താവിച്ച ശേഷം നിഘണ്ടു (498 –ാം പേജിൽ) പറയുന്നു: 'അനന്തരം യോഹന്നാൻ യേശു ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തുവാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിനുദ്ദേശിച്ച് പുതുതായി വേറൊരു സുവിശേഷമെഴുതി' . പൌലോസ് എന്ന ശൗലിനെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ നിഘണ്ടു പറയുന്നതുപോലെ 'സ്തോയിക്ക്' എന്ന തത്വ ശാസ്ത്രത്തിൽ നിപുണനായിരുന്നു. ഒരു മനുഷ്യൻ എപ്പോഴും ബുദ്ധിയനുസരിച്ച് നടക്കണം; അതനുസരിച്ച് തന്നെത്തന്നെ ഭരിക്കണം; സർവ്വ ദൈവവാദം ശരിയാണ് എന്നിങ്ങനെ പലതും അടങ്ങിയതായിരുന്നു ആ തത്വശാസ്ത്രം. (നിഘണ്ടു പേജ് 257 ഉം 560 ഉം നോക്കുക.)

ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കിടയിൽ പ്രചാരത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പല തത്വശാസ്ത്രങ്ങൾക്കും– വിശേഷിച്ചു യവന തത്വശാസ്ത്ര സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്ക്– വളരെയധികം സ്വാധീനം ക്രിസ്തുമത സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ ചെലുത്തുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതെല്ലാം

ഇവിടെ വിസ്തരിച്ചു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. പണ്ഡിതപടുക്കളായ പലരും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും, സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതുപോലെ (ചില ക്രിസ്തീയ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഇതിനനുകൂലമായ പല പ്രസ്താവനകളും ഉണ്ട് താനും) ഹിന്ദു മതം മുതലായ വിഗ്രഹ മതാനുയായികളുടെ തത്വശാസ്ത്രങ്ങളിൽ നിന്നാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ത്രിത്വവാദവും, ത്രിയേകത്വവാദവും ഉടലെടുത്തിരിക്കുന്നത്. വിഷ്ണു, ശിവൻ, ബ്രഹ്മാവ് എന്നീ ത്രിമൂർത്തികൾ ചേർന്നതാണല്ലോ ബ്രാഹ്മണമതത്തിലെ ദൈവം. ഇതുപോലെ, യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി ഹിന്ദുക്കളും, ബുദ്ധദേവനെപ്പറ്റി ബുദ്ധമതക്കാരും വിശ്വസിച്ചു വരുന്നുമുണ്ട്. (*)

മേലുദ്ധരിച്ച ക്രിസ്തീയ രേഖകളിൽ നിന്നും വിവരണത്തിൽ നിന്നുമായി ഇത്രയും സംഗതികൾ വ്യക്തമാണ്:-

(1) ത്രിത്വോപദേശം, ത്രിയേകത്വ സിദ്ധാന്തം ,പരിശുദ്ധാത്മാവ് മുതലായവ സംബന്ധിച്ച് ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ മതത്തിന്റെ മൂലോപദേശങ്ങളായി ഗണിച്ചു വരുന്ന മിക്ക സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കും അവർ വേദപുസ്തകങ്ങളായി അംഗീകരിച്ചു വരുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നോ, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വചനങ്ങളിൽ നിന്നോ അവർക്ക് ശരിയായ തെളിവുകളൊന്നും ഉദ്ധരിക്കുവാനില്ല.

(2) പൗരാണിക കാലം തൊട്ട് ഇന്നുവരെയും അതാതു കാലത്തെ പണ്ഡിത പുരോഹിത വർഗത്തിന്റെയും, അതാതു കാലത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളുടെയും ഹിതമനുസരിച്ച് അതാത് കാലങ്ങളിൽ രൂപകൽപന ചെയ്യപ്പെട്ടവ മാത്രമാണവ.

(3) പിന്നീട് കാലക്രമത്തിൽ അവയെല്ലാം ചോദ്യംചെയ്യപ്പെടാത്ത മതസിദ്ധാന്തങ്ങളായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു വരുകയും ചെയ്തു.

(4) ക്രിസ്തുമത സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ മുഖ്യസ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടുന്ന അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങൾ പോലും യുക്തിക്കോ, ബുദ്ധിക്കോ, ന്യായത്തിനോ സ്ഥാനം കൽപിക്കപ്പെടാത്തവയാകുന്നു.

എന്നിരിക്കെ, ഭിന്നിപ്പും, വിയോജിപ്പും, പരസ്പര വൈരുദ്ധ്യവും, അസ്ഥിരതയുമെല്ലാം അവയുടെ കൂടെപ്പിറവിയുമായിരിക്കുക സ്വാഭാവികമാകുന്നു. അതെ,

---

(*) യേശുക്രിസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ച് ക്രിസ്ത്യാനികൾ വെച്ചു പുലർത്തുന്ന അനേക വിശ്വാസ സിദ്ധാന്തങ്ങളും, ശ്രീകൃഷ്ണനെപ്പറ്റി ഹിന്ദുക്കളും, ശ്രീബുദ്ധനെപ്പറ്റി ബുദ്ധമതക്കാരും വിശ്വസിച്ചു വരുന്നത് പോലെത്തന്നെയാണെന്ന്- 'ദഅ്വത്തുൽഹക്വ് (دعوة الحق) ' എന്ന പേരിൽ റബാത്വിൽ നിന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന ഔദ്യോഗിക മാസികയുടെ 1974 മേയ് മാസ (ഹി. 1394 റബീഉൽ ആഖിർ) ലക്കത്തിലെ പഠനാർഹമായ ഒരു ലേഖന പരമ്പരയിൽ -ഉസ്താദ് തൗഫീക്വ് അലി വഹ്ബ എന്ന പണ്ഡിതൻ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ആധികാരിക ഗ്രന്ഥങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നവയിൽ നിന്ന് കൃഷ്ണനെയും യേശുവെയും താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്ന 45 ഉദ്ധരണികളും , ബുദ്ധനെയും യേശുവെയും താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്ന 46 ഉദ്ധരണികളും , ഓരോന്നിനോടും - അക്ഷരത്തിലോ അർത്ഥത്തിലോ - സദൃശ്യങ്ങളായ ക്രിസ്തുമത ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഉദ്ധരണികളും നിരത്തിവെച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അത് സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നത്. മർഹൂം മക്തി തങ്ങളുടെ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഇതിന് ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണാം.

وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا (അത് അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പക്കൽ നിന്നായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിൽ അവർ ധാരാളം പരസ്പരവ്യത്യാസം കണ്ടെത്തുക തന്നെ ചെയ്യുമായിരുന്നു.) എന്ന് 82-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞതിനു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തന്നെ ഉദാഹരണങ്ങളാണവ. സൂ: മാഇദഃയിൽ വെച്ച് എനിയും പലതും കാണാവുന്നതാണ്.إن شاء الله

അല്ലാഹുവേ ! കോപത്തിനു വിധേയമായ യഹൂദരുടെയും, മാർഗം തെറ്റിപ്പോയവരായ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയും പാതയല്ലാത്ത - നീ സൻമാർഗം നൽകി അനുഗ്രഹിച്ചവരായ പ്രവാചകൻമാർ, സ്വിദ്ദീക്വുകൾ, ശുഹദാക്കൾ, സ്വാലിഹുകൾ എന്നിവർ സ്വീകരിച്ചു വന്ന പാതയിൽ -നീ ഞങ്ങളെ വഴിചേർത്തു തരേണമേ ! ഞങ്ങൾക്ക് നീ നേർമാർഗം കാണിച്ചു തന്നതിനു ശേഷം ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നീ തെറ്റിക്കാതിരിക്കേണമേ, റബ്ബേ !

വിഭാഗം - 24

لَّن يَسْتَنكِفَ ٱلْمَسِيحُ أَن يَكُونَ عَبْدًا لِّلَّهِ وَلَا ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ ٱلْمُقَرَّبُونَ ۚ وَمَن يَسْتَنكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِۦ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾

﴾172﴿ അല്ലാഹുവിനു അടിമയായിരിക്കുവാൻ (ഈസാ) 'മസീഹ്' വൈമനസ്യം കാണിക്കുകയേ ചെയ്കയില്ല ; (അല്ലാഹുവിങ്കൽ) സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ചവരായ മലക്കുകളും (ചെയ്ക) ഇല്ല.

അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ആർ വൈമനസ്യം കാണിക്കുകയും, അഹംഭാവം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ അവരെ മുഴുവനും അവൻ തന്റെ അടുക്കലേക്ക് ഒരുമിച്ചുകൂട്ടിയേക്കുന്നതാണ്.

﴾172﴿ لَنْ يَسْتَنْكِفَ വൈമനസ്യം (മടി) കാണിക്കുകയേ ഇല്ല. الْمَسِيحُ മസീഹ് أَنْ يَكُونَ അദ്ദേഹം ആയിരിക്കുവാൻ عَبْدًا لِلَّهِ അല്ലാഹുവിന് അടിമ وَلَا الْمَلَائِكَةُ മലക്കുകളും ഇല്ല الْمُقَرَّبُونَ സാമീപ്യം നൽകപ്പെട്ട (അടുപ്പം സിദ്ധിച്ച) വരായ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ വല്ലവരും (ആർ) വൈമനസ്യം കാണിക്കുന്നതായാൽ عَنْ عِبَادَتِهِ അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി وَيَسْتَكْبِرْ അഹംഭാവം നടിക്കുകയും فَسَيَحْشُرُ എന്നാലവൻ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടിയേക്കും, വഴിയെ കൂട്ടും هُمْ അവരെ إِلَيْهِ അവങ്കലേക്ക് جَمِيعًا മുഴുവനും

ഈസാ (അ) നെ റബ്ബും ഇലാഹും (രക്ഷാകർത്താവും ആരാധ്യദൈവവും) ആക്കി വെക്കുകയാണല്ലോ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം നിലപാടെന്താണ്? അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമയായിരിക്കുന്നതിൽ ഒട്ടും അപമാനമോ , വൈമനസ്യമോ, അഹംഭാവമോ ഒരു കാലത്തും ബാധിക്കാത്ത ആളാണദ്ദേഹം. അദ്ദേഹമെന്നു മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം സിദ്ധിച്ച പരിശുദ്ധരായ മലക്കുകളുടെ സ്ഥിതിയും

അങ്ങനെത്തന്നെ. എനി ഈസാ നബിയും മലക്കുകളും എന്നല്ല, ആര്‍ തന്നെയും അല്ലാഹുവിന്റെ അടിയാന്‍മാരായികൊണ്ട് അവനെ ആരാധിക്കാന്‍ വൈമനസ്യം കാണിക്കുകയോ, ഗര്‍വ്വു നടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹു അവരെ വെറുതെ വിടുമെന്ന് കരുതേണ്ട. ഒന്നൊഴിയാതെ അവരെ മുഴുവനും അവന്‍ തന്റെ മുമ്പില്‍ ഹാജരാക്കി നടപടി എടുക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. ആ നടപടി എന്തായിരിക്കുമെന്ന് അടുത്ത വചനത്തില്‍ വിവരിക്കുന്നുമുണ്ട്.

അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമ (عَبْد) ആയിരിക്കുന്നതിനെ സാക്ഷാല്‍കൃതമാക്കുന്നത് അവന് ആരാധന ചെയ്യുന്നത് മൂലമാണെന്ന് ഈ വചനത്തില്‍ നിന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. ഉടമസ്ഥത കൊണ്ടുള്ള അടിമ എന്നും, ആരാധന കൊണ്ടുള്ള അടിമ- അടിയാന്‍- എന്നും രണ്ടുതരം عَبْد (അടിമ) കള്‍ ഉണ്ടെന്നും, ഒന്നാമത്തേതിന്റെ ബഹുവചനം عَبِيد എന്നും രണ്ടാമത്തേതിന്റെ ബഹുവചനം عِبَاد എന്നുമാണെന്നും ഇമാം റാഗിബ് (റ) പ്രസ്താവിച്ചത് നാം മുമ്പൊരിക്കല്‍ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ളതാണ്.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِۦ ۖ وَأَمَّا ٱلَّذِينَ ٱسْتَنكَفُوا۟ وَٱسْتَكْبَرُوا۟ فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾

﴾173﴿ എന്നിട്ടപ്പോള്‍, യാതൊരു കൂട്ടര്‍ വിശ്വസിക്കുകയും, സല്‍ക്കര്‍മ്മങ്ങള്‍ പ്രവര്‍ത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ. അവര്‍ക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങളെ അവന്‍ നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുകയും, അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തില്‍ നിന്ന് അവര്‍ക്ക് വര്‍ദ്ധിപ്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യും.

എന്നാല്‍, വൈമനസ്യം കാണിക്കുകയും അഹംഭാവം നടിക്കുകയും ചെയ്തവരാകട്ടെ അവരെ അവന്‍ വേദനയേറിയ ശിക്ഷ ശിക്ഷിക്കും : അല്ലാഹുവിനു പുറമെ ഒരു രക്ഷാധികാരിയാകട്ടെ, സഹായകനെയാകട്ടെ അവര്‍ തങ്ങള്‍ക്കു കണ്ടെത്തുകയുമില്ല.

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ قَدْ جَآءَكُم بُرْهَـٰنٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنزَلْنَآ إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴿١٧٤﴾

﴾174﴿ ഹേ, മനുഷ്യരേ, നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കല്‍ നിന്ന് നിങ്ങള്‍ക്ക് (ഖണ്ഡിതമായ) രേഖ വന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിങ്ങള്‍ക്ക് നാം സ്പഷ്ടമായ ഒരു പ്രകാശം ഇറക്കിത്തരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَٱعْتَصَمُوا۟ بِهِۦ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِى رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَيْهِ صِرَٰطًا مُّسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾

﴿175﴾ എന്നാൽ, യാതൊരുകൂട്ടർ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, അവനെ മുറുകെ പിടി (ച്ചു രക്ഷ പ്രാപി) ക്കുകയും ചെയ്തുവോ, അവരെ അവൻ തന്റെ വക കാരുണ്യത്തിലും, അനുഗ്രഹത്തിലും പ്രവേശിപ്പിച്ചേക്കും. (നേരെ) ചൊവ്വായ ഒരു പാതയിൽ, തന്റെ അടുക്കലേക്ക് അവൻ അവരെ നയിക്കുകയും ചെയ്യും.

﴿173﴾ فَأَمَّا എന്നാലപ്പോൾ, അങ്ങനെ, അപ്പോൾ الَّذِينَ آمَنُوا വിശ്വസിച്ചവർ وَعَمِلُوا പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്ത الصَّالِحَاتِ സൽക്കർമങ്ങളെ فَيُوَفِّيهِمْ അവർക്കവൻ നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കും, പൂർണമായി കൊടുക്കും أُجُورَهُمْ അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ وَيَزِيدُهُمْ അവർക്കവൻ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും مِنْ فَضْلِهِ തന്റെ അനുഗ്രഹത്തിൽ (ദയവിൽ) നിന്ന് وَأَمَّا الَّذِينَ എന്നാൽ യാതൊരുവരാകട്ടെ اسْتَنْكَفُوا അവർ വൈമനസ്യം കാണിച്ചു وَاسْتَكْبَرُوا അഹംഭാവം നടിക്കുകയും ചെയ്തു فَيُعَذِّبُهُمْ അവരെ അവൻ ശിക്ഷിക്കും عَذَابًا أَلِيمًا വേദനയേറിയ ശിക്ഷ وَلَا يَجِدُونَ അവർ കണ്ടെത്തുകയുമില്ല لَهُمْ അവർക്ക് مِنْ دُونِ اللَّهِ അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ, പുറമെ وَلِيًّا ഒരു രക്ഷാകർത്താവിനെ, കൈകാര്യക്കാരനെ, മിത്രത്തെ وَلَا نَصِيرًا ഒരു സഹായകനെയും ഇല്ല ﴿174﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ മനുഷ്യരേ قَدْ جَاءَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് വന്നിട്ടുണ്ട് بُرْهَانٌ (ഖണ്ഡിത)രേഖ, തെളിവ് مِنْ رَبِّكُمْ നിങ്ങളുടെ റബ്ബിങ്കൽനിന്ന് وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് നാം ഇറക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു نُورًا ഒരു പകാശം مُبِينًا സ്പഷ്ടമായ, വ്യക്തമായ ﴿175﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ എന്നാൽ യാതൊരുകൂട്ടർ آمَنُوا بِاللَّهِ അവർ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിച്ചു وَاعْتَصَمُوا بِهِ അവനെ മുറുകെ പിടിക്കുക (അവനിൽ രക്ഷ പ്രാപിക്കുക) യും ചെയ്തു فَسَيُدْخِلُهُمْ അവരെ അവൻ പ്രവേശിപ്പിച്ചേക്കും فِي رَحْمَةٍ അനുഗ്രഹത്തിൽ مِنْهُ അവനിൽ നിന്നുള്ള, അവന്റെ വക وَفَضْلٍ അനുഗ്രഹത്തിലും, ദയവിലും وَيَهْدِيهِمْ അവരെ വഴി ചേർക്കുക (നയിക്കുക)യും ചെയ്യും إِلَيْهِ തന്റെ അടുക്കലേക്ക് صِرَاطًا ഒരു പാതയിൽ مُسْتَقِيمًا ചൊവ്വായ, നേരെയുള്ള

യാതൊരു വ്യാഖ്യാനവും കൂടാതെത്തന്നെ ഈ വചനങ്ങളുടെ ആശയം സ്പഷ്ടമാണ്.

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ ٱللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِى ٱلْكَلَٰلَةِ ۚ

176. (നബിയേ) അവർ നിന്നോട് (മത) വിധി തേടുന്നു. പറയുക: 'അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു 'കലാലത്തി'

ന്റെ [പിതാവും സന്താനവുമില്ലാത്ത അനന്തരാവകാശത്തിന്റെ] കാര്യത്തിൽ വിധി പ്രസ്താവിക്കുന്നു.'

إِنِ ٱمۡرُؤٌاْ هَلَكَ لَيۡسَ لَهُۥ وَلَدٞ وَلَهُۥٓ أُخۡتٞ فَلَهَا نِصۡفُ مَا تَرَكَۚ

(അതായത്) ഒരു മനുഷ്യൻ തനിക്ക് സന്താനമില്ലാതെയും, തനിക്കൊരു സഹോദരി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടും നാശ [മരണ] മടഞ്ഞുവെങ്കിൽ, അപ്പോൾ , അവൻ വിട്ടുപോയതിന്റെ [സ്വത്തിന്റെ] പകുതി അവൾക്കുണ്ടായിരിക്കും.

وَهُوَ يَرِثُهَآ إِن لَّمۡ يَكُن لَّهَا وَلَدٞۚ فَإِن كَانَتَا ٱثۡنَتَيۡنِ

അവൾ [മരണമടഞ്ഞവൾ] ക്ക് സന്താനമില്ലെങ്കിൽ, അവൻ [സഹോദരൻ] അവളെ അനന്തരമെടുക്കുക [മുഴുവൻ സ്വത്തിനും അവകാശിയാവുക]യും ചെയ്യുന്നതാണ്.

فَلَهُمَا ٱلثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَۚ وَإِن كَانُوٓاْ إِخۡوَةٗ رِّجَالٗا وَنِسَآءٗ فَلِلذَّكَرِ مِثۡلُ حَظِّ ٱلۡأُنثَيَيۡنِۗ

എനി, അവർ [സഹോദരിമാർ] രണ്ടാളാണെങ്കിൽ അവർക്ക് അയാൾ വിട്ടുപോയതിൽ [സ്വത്തിൽ] നിന്നു മൂന്നിൽ രണ്ടംശമുണ്ടായിരിക്കും. അവർ പുരുഷൻമാരും, സ്ത്രീകളുമായ സഹോദരങ്ങളായിരുന്നെങ്കിലോ അപ്പോൾ , ആണിന് രണ്ട് പെണ്ണിന്റെ ഓഹരിയുടെ അത്രയുണ്ടായിരിക്കും.

يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمۡ أَن تَضِلُّواْۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمُۢ ١٧٦

നിങ്ങൾ പിഴച്ചുപോകുമെന്നുള്ളതിനാൽ, അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചുതരുകയാണ്. അല്ലാഹുവാകട്ടെ, എല്ലാകാര്യത്തെക്കുറിച്ചും അറിയുന്നവനാകുന്നു.

﴾176﴿ يَسۡتَفۡتُونَكَ അവർ നിന്നോട് (മത) വിധി തേടുന്നു قُلِ പറയുക
ٱللَّهُ يُفۡتِيكُمۡ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കു വിധി നൽകുന്നു فِي ٱلۡكَلَٰلَةِ കലാലത്തി (ന്റെ കാര്യ
ത്തി) ൽ إِنِ ٱمۡرُؤٌاْ വല്ല മനുഷ്യനും (ആയി) എങ്കിൽ هَلَكَ നാശമടഞ്ഞു (മരിച്ചു) لَيۡسَ لَهُۥ
അവന് ഇല്ലാതെ وَلَدٞ സന്താനം, ഒരു കുട്ടി وَلَهُۥٓ അവന് ഉണ്ടുതാനും أُخۡتٞ ഒരു സഹോ
ദരി فَلَهَا എന്നാലവൾക്കുണ്ട് نِصۡفُ مَا യാതൊന്നിന്റെ പകുതി تَرَكَ അവൻ വിട്ടുപോയ
وَهُوَ അവൻ يَرِثُهَآ അവളെ അവകാശമെടുക്കും, അവൾക്ക് അവകാശിയാവും إِن لَّمۡ يَكُن

ഇല്ലെങ്കിൽ لَهَا وَلَدٌ അവൾക്ക് സന്താനം فَإِن كَانَتَا എന്നി അവർ (സഹോദരികൾ) ആയിരുന്നാൽ اثْنَتَيْنِ രണ്ട് ആളുകൾ فَلَهُمَا എന്നാൽ ആ രണ്ടാൾക്കുണ്ടായിരിക്കും الثُّلُثَانِ മൂന്നിൽ രണ്ടംശം مِمَّا تَرَكَ അവൻ (അയാൾ) വിട്ടുപോയതിൽ നിന്ന് وَإِن كَانُوا അവർ ആയിരുന്നാൽ إِخْوَةً സഹോദരങ്ങൾ رِّجَالًا പുരുഷൻമാരായ وَنِسَاءً സ്ത്രീകളും فَلِلذَّكَرِ എന്നാൽ ആണിനുണ്ട് مِثْلُ حَظِّ അംശംപോലെ, ഓഹരിയുടെ അത്ര الْأُنثَيَيْنِ രണ്ടു പെണ്ണിന്റെ يُبَيِّنُ اللَّهُ അല്ലാഹു വിവരിച്ചു തരുന്നു لَكُمْ നിങ്ങൾക്ക് أَن تَضِلُّوا നിങ്ങൾ പിഴക്കുമെന്നതിനാൽ, പിഴക്കാതിരിക്കുവാൻ وَاللَّهُ അല്ലാഹുവാകട്ടെ بِكُلِّ شَيْءٍ എല്ലാ കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും عَلِيمٌ അറിയുന്നവനാകുന്നു.

സൂറത്തിന്റെ ആദ്യ വചനങ്ങളിൽ അനന്തരാവകാശ നിയമങ്ങളടക്കം ധനസംബന്ധമായ പല നിയമങ്ങളെയും കുറിച്ചായിരുന്നുവല്ലോ പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നത്. പിന്നീട് സംസാരഗതി പല വശങ്ങളിലേക്ക് വ്യാപിച്ചശേഷം, അവസാനം വീണ്ടും ആദ്യ വിഷയത്തിലേക്ക് തന്നെ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ട് അല്ലാഹു ഈ സൂറത്ത് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. സൂറത്തിന്റെ ഇതര ഭാഗങ്ങൾ അവതരിച്ചു കുറേ കഴിഞ്ഞ ശേഷമാണ് ഈ വചനം അവതരിച്ചതെന്ന് പല രിവായത്തുകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാകുന്നു. ജാബിറുബ്നുഅബ്ദില്ലാ (റ) പറഞ്ഞുകേട്ടതായി മുഹമ്മദ്ബ്നുൽമുൻകദിർ (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു : ഞാൻ രോഗിയായി സുബോധമില്ലാതായിരിക്കുമ്പോൾ റസൂൽ ﷺ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. തിരുമേനി വുദ്വൂ ചെയ്തു. പിന്നീട് അവിടുന്ന് എന്റെ മേൽ വെള്ളം ഒഴിച്ചു. അല്ലെങ്കിൽ ഒഴിക്കുവിൻ എന്ന് പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ എനിക്ക് ബോധം വന്നു. ഞാൻ പറഞ്ഞു : 'എനിക്ക് 'കലാലത്താ' യിട്ടല്ലാതെ അനന്തരവകാശമെടുക്കാൻ ആളില്ല. അതുകൊണ്ട് അവകാശം എങ്ങനെയായിരിക്കും?' അപ്പോൾ അല്ലാഹു അനന്തരാവകാശത്തിന്റെ ഈ ആയത്ത് അവതരിപ്പിച്ചു. (അ ; ബു ; മു.)

പിതാക്കളോ സന്താനങ്ങളോ ആയ അനന്തരാവകാശികളില്ലാതിരിക്കുന്നതിനാണ് كَلَالَةٌ (കലാലത്ത്) എന്ന് പറയുന്നതെന്ന് 12-ാം വചനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. റസൂൽ തിരുമേനി ﷺ യോട് കലാലത്തിനെക്കുറിച്ച് ഉമർ (റ) ചോദിച്ചുവെന്നും, 'തനിക്ക് സൂറത്തുന്നിസാഇലെ അവസാന ആയത്തായ ഉഷ്ണകാലത്ത് അവതരിച്ച ആയത്ത് മതിയാകും.' എന്ന് തിരുമേനി ഉത്തരം പറഞ്ഞുവെന്നും ഹദീഥിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. (അ; മു; ദാ; തി.)' കലാലത്തിനെ സംബന്ധിച്ചു രണ്ട് ആയത്തുകൾ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്; അവയിൽ സൂറത്തിന്റെ ആദ്യത്തിലുള്ള ഒന്നാമത്തേത് (12-ാം വചനം) ശൈത്യകാലത്ത് അവതരിച്ചതാകുന്നു; അതിൽ അൽപം അവ്യക്തതയുണ്ട്; രണ്ടാമത്തേത് സൂറത്തിന്റെ അവസാനത്തിലുള്ള (ഈ) ആയത്താകുന്നു : അത് ഉഷ്ണകാലത്തും അവതരിച്ചു; അതിൽ കൂടുതൽ വിവരമുണ്ട്.' എന്നിങ്ങനെ ഖത്വാബീ (റ) പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ നിന്ന് പ്രസ്തുത ഹദീഥിൽ ഉഷ്ണകാലത്തെ ആയത്ത് എന്ന് പറഞ്ഞതിന്റെ താൽപര്യം മനസ്സിലായല്ലോ.

അവകാശികളായി മക്കൾ ഇല്ലാതിരുന്നാൽ - പിതാക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ പോലും - 'കലാലത്താ'യി തീരുമെന്നും ഒരഭിപ്രായമുണ്ട്. ഉമർ (റ) നെ സംബന്ധിച്ച് ഇതിൽ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ രിവായത്തുകൾ കാണാവുന്നതാണ്. അവ ഉദ്ധരിച്ച ശേഷം അവസാനമായി ഇബ്നു കഥീർ(റ) ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: 'ആ വിഷയത്തിൽ അബൂബക്ർ (റ)

നോട് എതിരഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ഞാൻ ലജ്ജിക്കുന്നു' എന്ന് ഉമർ (റ) പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു ജരീർ(റ) ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. മക്കളും പിതാക്കളും ഇല്ലാതിരിക്കലാണ് കലാലത്ത് എന്നായിരുന്നു അബൂബക്ർ(റ) പറഞ്ഞിരുന്നത്. സിദ്ദീക് (റ) പറഞ്ഞിരുന്ന പ്രകാരമാണ് സ്വഹാബികളിലും, താബിഉകളിലും മുൻകാലത്തും പിൽകാലത്തുമുള്ള ഇമാമുകളിലും ഭൂരിപക്ഷം ആളുകളുടെയും നാലു മദ്ഹബുകളുടെ ഇമാമുകളുടെയും, പ്രധാന ഫുക്വഹാക്കളുടെയും, എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലുമുള്ള പണ്ഡിതൻമാരുടെയും മുഴുവൻ അഭിപ്രായം. ക്വുർആനിൽ നിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നതും ഇതു തന്നെ '.

ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട പ്രധാന സംഗതികൾ ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം: (1) ഒരാൾക്ക് സന്താനമില്ലാതെയും ഒരു സഹോദരി ഉണ്ടായിരിക്കെയും അയാൾ നാശമടഞ്ഞാൽ- മരണമടഞ്ഞാൽ- ആ സഹോദരിക്ക് അയാൾ വിട്ടുപോകുന്ന സ്വത്തിന്റെ പകുതി ലഭിക്കും. കലാലത്തിന്റെ ഉപാധിയായി മക്കളില്ലാതെ മരണമടയുക എന്നേ ഈ വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളൂ- പിതാവില്ലാതിരിക്കുകയെന്ന ഉപാധി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല- എന്നുള്ളതാണ് കലാലത്തിന്റെ നിർവ്വചനത്തിൽ മേൽ സൂചിപ്പിച്ച അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിന് കാരണം. ഒരു വസ്തുത പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കേണ്ടതായുണ്ട് : അയാൾക്ക് - മരണമടഞ്ഞ ആൾക്ക്- ഒരു സഹോദരിയുണ്ടായിരുന്നാൽ അവൾക്ക് പകുതി സ്വത്തുണ്ടായിരിക്കും (وَلَهُۥٓ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ) എന്നാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്. സഹോദരിയോടൊപ്പം മരണപ്പെട്ട ആളുടെ പിതാവ് കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അവൾക്ക് പകുതി ലഭിക്കുകയില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അനന്തരാവകാശമായി ഒന്നും തന്നെ ലഭിക്കുകയുമില്ല. ഇതിൽ തർക്കമില്ലാത്തതാകുന്നു. എന്നിരിക്കെ, കലാലത്തിന്റെ ഉപാധിയായി സന്താനമില്ലാതിരിക്കുക എന്ന് മാത്രമേ ഇവിടെ പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളുവെങ്കിലും പിതാവില്ലാതിരിക്കുക കൂടി വേണ്ടതുണ്ടെന്ന് -പ്രത്യേകം പറയാതെത്തന്നെ- മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

(2) മരണപ്പെട്ടത് സ്ത്രീയായിരുന്നു, അവൾക്ക് സന്താനവുമില്ല, സഹോദരൻ ഉണ്ടുതാനും. ഇങ്ങനെ വരുമ്പോൾ അവളുടെ സ്വത്തിനു മുഴുവനും ആ സഹോദരൻ അവകാശിയായിത്തീരും. പിതാവ് കൂടി ഇല്ലാതിരിക്കുക എന്ന ഉപാധി ഇവിടെയും മുകളിൽ പറഞ്ഞതുപോലെത്തന്നെ. പിതാവുണ്ടാകുന്ന പക്ഷം സഹോദരന് അവകാശം ലഭിക്കുകയില്ല. എനി, മരണപ്പെട്ട ആൾക്ക് സന്താനവും പിതാവുമില്ലെങ്കിലും ഭർത്താവ്, അല്ലെങ്കിൽ ഉമ്മയൊത്ത സഹോദരൻ എന്നിങ്ങനെ നിശ്ചിത ഓഹരി നിർണയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വേറെ അവകാശികളുണ്ടെങ്കിൽ , അവരുടെ ഓഹരി കഴിച്ചു ബാക്കിയുള്ളതേ അപ്പോൾ സഹോദരനു ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. ഇതു ഇവിടെ മാത്രമുള്ള വിധിയല്ല. വേറെ അവകാശികളില്ലാതെ തനിയെ വരുമ്പോൾ 'അസ്വബഃ' എന്ന നിലക്ക് മുഴുവൻ സ്വത്തിനും അവകാശിയായി വരുന്ന എല്ലാ രൂപത്തിലും ഇങ്ങനെത്തന്നെയാകുന്നു. നബിﷺ ഇങ്ങനെ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു: 'നിർണയിക്കപ്പെട്ട ഓഹരികൾ അവയുടെ ആൾക്കാർക്ക് ചേർത്തുകൊടുക്കുവിൻ. എന്നിട്ട് ഓഹരികൾ കഴിച്ച് ബാക്കി വരുന്നത് പുരുഷൻമാരിൽ ഏറ്റവും അടുത്ത് ബന്ധപ്പെട്ട ആണിനുള്ളതാണെന്ന്. (ബു; മു.) സഹോദരർ ഒന്നിലധികമുണ്ടെങ്കിൽ അവർ സ്വത്ത് സമമായി ഭാഗിച്ച് എടുക്കേണ്ടതാകുന്നു.

(3) കലാലത്തായി മരണപ്പെടുന്ന ആൾക്ക് രണ്ട് സഹോദരിമാരുണ്ടായിരുന്നാൽ സ്വത്തിന്റെ മൂന്നിൽ രണ്ടംശമായിരിക്കും അവകാശം. രണ്ടിലധികം പേരുണ്ടായിരുന്നാലും അങ്ങനെത്തന്നെ.

(4) എനി സഹോദരങ്ങൾ ആണും പെണ്ണും കൂടിയുണ്ടെങ്കിൽ രണ്ടു പെണ്ണിന്റെ അത്ര ഒരു ആണിന്- ആണിന്റെ പകുതി പെണ്ണിന് - എന്ന തോതിൽ അവർ ഭാഗി

ച്ചെടുക്കണം.

ഒന്ന് രണ്ട് സംഗതികൾ ഇവിടെ ഓർമിക്കേണ്ടതുണ്ട്:

1) സഹോദരൻ എന്നും സഹോദരി എന്നും ഇവിടെ പറഞ്ഞത് മാതാവും പിതാവും ഒത്തതോ, പിതാവ് മാത്രം ഒത്തതോ ആയ സഹോദര സഹോദരികളെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു. മാതാവ് മാത്രം ഒത്ത സഹോദര സഹോദരിമാരുടെ അവകാശം, ഒരാളാകുമ്പോൾ ആറിലൊന്നും, ഒന്നിലധികം പേരുണ്ടെങ്കിൽ മൂന്നിലൊന്നുമാണെന്ന് മുമ്പ് 12-ാം വചനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

2) സന്താനമില്ലാത്തപ്പോൾ സഹോദരിക്ക് പകുതിക്ക് അവകാശമുണ്ടെന്ന് ഇവിടെ പറഞ്ഞത് നിർണയിക്കപ്പെട്ട ഓഹരി എന്ന നിലക്കുള്ള അവകാശമാണ്. അസ്വബഃ എന്ന നിലക്കും ചിലപ്പോൾ സഹോദരിക്ക് പകുതി ലഭിച്ചെന്നും വരും. ഉദാഹരണമായി: ഒരു മകളും ഒരു സഹോദരിയും മാത്രം അവകാശികളായി വരുമ്പോൾ മകൾക്ക് നിർണയിക്കപ്പെട്ട ഓഹരിയായി പകുതി ലഭിക്കുന്നു. ബാക്കി വരുന്ന പകുതി അസ്വബഃ യെന്ന നിലക്ക് സഹോദരിക്കായിരിക്കുമെന്ന് ഹദീഥുകളാൽ സ്ഥാപിതമായിട്ടുണ്ട്. ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായവും അങ്ങനെത്തന്നെ 'അസ്വബഃ' (عصبة) എന്ന വാക്കിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തെപ്പറ്റി മുമ്പ് വിവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

കലാലത്ത് സംബന്ധമായ വിധികൾ വിവരിച്ചശേഷം അവസാനമായി അല്ലാഹു സത്യവിശ്വാസികളെ ഉണർത്തുന്നതു നോക്കുക : നിങ്ങൾ വഴിപിഴച്ചു പോകുമെന്ന്വെച്ച് അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് വിവരിച്ചു തരുകയാണ് എന്ന്. (يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمۡ أَن تَضِلُّوا۟) അറിയായ്മ മൂലമോ, മതനിയമങ്ങൾ വേണ്ടതുപോലെ വ്യവസ്ഥ ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തത് നിമിത്തമോ നിങ്ങൾ നേർമാർഗം വിട്ടു പിഴച്ചുപോകരുതെന്ന് വെച്ചാണ് ഇങ്ങനെയൊക്കെ വിവരിച്ചു തരുന്നതെന്ന് സാരം. നിങ്ങളുടെ നൻമ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് ഏതിലാണ് - എങ്ങനെ ഓഹരി ചെയ്യുന്നതിലാണ് -കൂടുതൽ നൽകേണ്ടത് ആർക്കൊക്കെയാണ് എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങളെല്ലാം തന്നെ അറിയുന്നവൻ അല്ലാഹുവാണല്ലോ. അതെ, അവൻ എല്ലാ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും വേണ്ടതുപോലെ അറിയുന്നവനാകുന്നു.(وَٱللَّهُ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمٌ) ഇസ്‌ലാമിലെ സ്വത്തവകാശ നിയമത്തിൽ , ആണിന്റെ പകുതി അവകാശം മാത്രം പെണ്ണിന് നിശ്ചയിച്ചതിലും, ചില അവകാശികൾക്ക് മറ്റേവരെക്കാൾ മുൻഗണന നൽകിയതിലുമൊക്കെ വിമർശനം നടത്താറുള്ള കുബുദ്ധികൾക്ക് തക്കതായ ഒരു താക്കീതും മറുപടിയും കൂടിയാണ് ഈ അവസാനത്തെ വാക്യം. (قل فلله الحجة البالغة)

[اللهم لك الحمد ولك المنة والفضل]

كان الفراغ من تسويد تفسير هذه السورة ليلة الاحد الثلاثين من شوال سنة ١٣٩٦هـ

الموافق ١٩٨٦/١٠/٢٣ م

ومن تبييضه ليلة الخميس الثانية والعشرين من رجب الحرام سنة ١٣٩٨ هـ

الموافق ١٩٧٨/٦/٢٩ م ـ م نى